

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות
ראש השנה תשפ"ג

[260]

מהארכיון

תשובה שלמה ובירורים בשידונים

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א.

א. קיבלנו את תשובת הרב בענין תשובה אמיתית באלול [14498], והאמת שדברי הרב זעזעו את השואל, שבתוך הדברים נכתב שזו "תשובה חלקית ומכלל רשע עדיין לא יצא", ודוקא דברים אלו הביאו אותנו לקבל קבלה חזקה יותר, כך לדבריו, כי אינו יכול לסבול את התואר "רשע", והתבוננו מהיכן זה נובע, האם זו אנוכיות, שלהכעיס את הבורא ית"ש נקל בעיניו, אך כשנוגע לתדמית שלו בעיני עצמו יש יותר כח לפרוש? האם זה דומה לאותו מעשה בגמ' באחד שתבע אשה לדבר עבירה, אמרה לו ריקא יש לך ארבעים סאה שאתה טובל בהן מיד פירש, שהעברה נקל בעיניו אבל לא יכול לסבול הטומאה הנמשכת ממנה?

ב. ובענין אחר, הנה בעבר נשאלה השאלה בבית מדרשינו על מועד נישואי הבנים והבנות, והרב השיב לנו באריכות בטוטו"ד, כעת הגיע המועד, והשאלה שעלתה היא מה צריך לברר בשידוכים, על איזה נקודות לעמוד, וכמה חברים/ חברות/ רבנים/ מורות/ צריך לשאול? אם הרב יוכל לכוון אותנו הן לגבי בירור על בחור, והן על בחורה, כי מי מאיתנו שקצת נכנס לזה מוצא עצמו מבולבל, אחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול, גם כי הנתונים הנמסרים הם כלליים, וגם שהנשאלים מדגישים תמיד את הדברים הטובים, ומסיחים את דעת השואל מדברים שיכולים לגרע. בקיצור, איזה שאלות צריך לשאול, והאם להסתפק בדברים כלליים או גם לרדת לפרטים, וכמה אנשים צריך לשאול. על הכל יורינו רבינו ושכמ"ה, ויה"ר שנוכה לתשובה שלמה, כתיבה וחתימה טובה, ובשורות טובות, בתוך כלל ישראל. תודה רבה לכת"ר על כל התשובות שמחכימות אותנו מאוד, ומרוממות את מבקשי האמת.

תשובה:

א. זהו פן אחד לדברים!

ב. בעיקר על טוב לב וגמישות נפשית, בהקבלה לרמה רוחנית התואמת לשני הצדדים. בכל מקרה לגופו יש לברר שיתאים באופן סביר לצד השני, וכל מקרה לגופו.

רמת הבירורים, כל שאין מתעורר חששות סגי בב' רבנים, וב' חברים קרובים.

רצוי לברר מהי הנקודה הטובה ביותר שבו ומהי החולשה שלו, בעיקר.

הדרכה לאורך

שאלה:

מורי ורבי!

מאוד התרגשתי לקרוא את דברי הרב אליי... עצם תשובת הרב, הפירוט הרב של הדברים, הבהירות המיוחדת, ומעל הכל, ההכרה שמאחורי הדברים הנכתבים עומדת דעת תורה זכה וצלולה, ריגשה אותי שעות ארוכות... בגדר ברכת הדיוט אני מברך את מו"ר שיזכה לשפע, שמחה, אושר וקירבה לה', וכפי חפץ ליבו הטהור... כתיבה וחתימה טובה, אמן.

ברשות מורי ורבי, מאיר דרכי ונתיבתי, שאלת המשך נכבדה אודות בחירת כולל. במכתב האחרון הרב הפליא לבאר, וכדרכו בקודש, את סוגיית בחירת הכולל (מדדים לכולל ראוי, קבלה טובה בעת כניסה לכולל, וסוגיית הצהריים והילדים).

כעת, רגע לפני כניסתי לכולל חדש אני עומד ותוהה - דרכי לאן. מה בדיוק עושים עם אותם בירורים נפשיים, ואיך אמורה להיות צורת לימודי מעתה. לפני שאמשיך, אציין כאן נקודה חשובה: אינני רוצה חיים קלים. למרות שהייתי מעדיף תשובה מהפכנית, אבל אני עוד יותר רוצה את הדרך הישרה שבה ה' רוצה שאלך.

אוסף עוד, שלצד כל הדיבור שלי בגנות החיבור שלי ללימוד הרגיל, מכל מקום אם הרב יורה לי להמשיך את הלימוד הרגיל, הרי שאכנס לשם בעוז ותעצומות, בניסיון חוזר לשוב אל הלימוד, ככה שעדיין לא הגעתי לנקודת שבירה מהלימוד. מאין העוז ומהיכן התעצומות? אין לי תשובה ברורה, וזה די מוזר לאור מה שדיברתי מקודם. אולי אהבת נעורים ללימוד הרגיל עדיין מותירה בי את רישומה.

מלבד כך, חבר שלי טען בפניי, ובדרך שמא, שבגלל ששהיתי בכולל שלא התחברתי אליו, לכן איבדתי את החיבור שלי ללימוד. הוא צופה שכאשר אכנס לכולל החדש בו עיון סדר' א' ובקיאות סדר ב' (שיותר מתאים לי ביחס לכולל העיוני), אני אחוש עם הזמן את החיבור שלי ללימוד.

אלו א"כ השאלות: איך באופן עקרוני אמורה להיות צורת לימודי מכאן ואילך: א. עיקרו נפש ומיעוטו לימוד. ב. עיקרו לימוד ומיעוטו נפש. ג. זמן שווה לשניהם. ד. תקופה מוגבלת לנפש, ולאחריה איזון. או כל תשובה אחרת שנראית נכון בעיני מו"ר.

שאלה נוספת: מהי המלצתו של מו"ר באותם זמנים שאהיה צריך להקדיש ללימוד הרגיל. כלומר, איך לחלק את הזמן בין עיון לבקיאות? איזה סוג עיון יותר מתאים לי? איזה סוג בקיאות יותר נכון כלפי? והאם יש חלק בתורה עצמה שנכון לנפשי להתחבר אליו (עפ"י מה שיוצא מתוך הבירורים הנ"ל, ומתוך חכמת מו"ר)?

כמו כן, כיצד אמורה להיראות ההסתכלות הנכונה כלפי נטייתי החזקה ללימודי נפש, כמו גם כלפי הגדרתי שזהו תכלית חיי לשנים הקרובות, האם תביעתי הנפשית רבת השנים ללמוד נושאי נפש מלמד על חלק מאותו 'חובתי בעולמי' שלשם כך נשלחתי לעולם, ולאן בעצם עליי לכוון את אותו כח? כל השאלה כאן היא רק ברמת העיקרון... בפועל, הדברים קצת יותר סבוכים. כי אם נניח הרב יורה על מהפך בחיי, אצטרך לנדוד לכולל של יליבו חפץ, אשר סכום המלגה שם נמוך (אלף שקל פחות מהכוללים האחרים), ויהיה צורך מצדי לכאורה ללמד נערים בערב, דבר שעד היום לא עשיתי, וגם איני מעוניין. גם רמת האברכים לא תמיד גבוהה (רוחנית ולימודית), דבר שיש לקחת בחשבון. בקיצור, עוד ועוד פרטים מבלבלים שמכניסים אותי לספיקות ותהיות אינספור. חסד השם עליי שיש את מו"ר שעמו עצה ותושיה...

אני מסיים מתוך צריבה כפולה של בושה עמוקה. גם על עוצמת התדירות של השאלות, וגם על שאלות המשנה שלא נגמרות... אנא, מהי דעתו של מו"ר בעניין?

ב. איה הדרך הראויה בכתיבת מכתבים, והאם למעשה עלי להמעיט בפרטים, לחסוך בשאלות משנה, ויותר להתרכז בכללים ובנקודות העיקריות?
תודה עמוקה מלב ירא ואוהב.

תשובה:

עיקר לימוד ומיעוטו נפש. סדר א' עיון, ב' בקיאות. עיון להלכה. להמשיך מחוץ לסדרים את בדיקת לבו חפץ. עיקר הקושי כלשונוך שאף לימוד הנפש נובע מתפיסה "שזו הדרך לבנות צורת חיים מאירה ומאושרת". אולם נצרך חיבור עצמי בעצם, ולא רק לשם תכלית. זה מה שנחסר בלימוד הגמ', וזה מה שנחסר אף בלימוד הנפש. וזה עיקר המעכב בעלייתך! יש לקצר אולם לשמור על הבהירות.

האם יש מניעה להתחסן לצורך לימודים

שאלה:

לכבוד הרב הי"ו שלום רב!
כפי שכבר ידוע המצב קשה מאוד והמטרה כרגע בעיקר היא הילדים.
לצערנו, גם אנ"ש שיודעים את האמת ואת הסכנה, מתלבטים באם לפעול על פי ה'הנחיות' (בדיקות קבועות, זריקות...) בשביל שהילדים יהיו במסגרת ולא תהיה סיבה לרשויות לטעון לאי קיום חינוך חובה. גם אנחנו חוששים, אך לנו צעד נואש זה נראה מוטעה מיסודו, מכיוון שברור שהזריקות מסוכנות וגם הבדיקות הוכחו כפוגעות.
מה גם שהבריאות הנפשית של הילדים נתונה לשגעונות הממסד בתוך המסגרת (אפליה, הפרדה, מסיכות, בידודים וסנקציות).
איך כבודו רואה את הדברים ומה לומר לחברים שחושבים לפעול כך מתוך לחץ?

תשובה:

כל הנידון מתחילה האם להתחסן אם לאו, זהו "נידון בהשתדלות". אין סיכון גבוה בלקיחתו שיאסור שימוש בו. בכל תרופה וחיסון יש סיכון.
אלא שכאשר לא ברור רמת הסיכון העתידי, זה מקטין את הצורך להשתמש בו לצורך השתדלות. ותלוי בהכרעת חכמי הדור לטובת הדור.
אם יש צורך להשתמש בו לצורך לימודים וכדו', אין שום מניעה.

קשר בין איש לאשה

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א.
יש זוג מבוגר שבנו בית, חיתנו ילדים, וכולם בס"ד הולכים בדרך תורה.
אישה - יסודה אש, ובעל - יסודו עפר.
אישה מאוד אוהבת את הספרים של הרב ולבעל אין שום טעם בעבודה פנימית.
יש שלום בין בני זוג, אבל אין קשר פנימי כי לכל אחד יש חיים פנימיים שלו.
אישה יכולה לבחור אחת משתי דרכים של אורך החיים:

א. לעבוד על העולם הפנימי שלה, לעשות הכל מה שהיא חייבת כדי שהבית יתפקד כראוי, לחייך לבעלה ולא לדרוש בחכמה ועדינות ממנו לבנות ביחד את העולם הפנימי המשותף.

ב. כן לנסות לבנות את העולם הפנימי המשותף, לבקש יותר יחס ורגש כלפיה, לשנות את הבית לבית שיש שם יותר אהבה וחום (וברור שבמשך עשרות השנים היא ניסתה לעשות את זה ולא הצליחה).

השאלה: מהי הדרך של תורה: לבחור את הדרך א' או את הדרך ב'.

ואם התשובה היא לבחור את הדרך ב', איך לעשות את זה?

האישה תעשה בשמחה כל דרך, אם היא תדע שזה מה שה' דורש ממנה.

תודה רבה לרב על התשובות על השאלות ששלחתי קודם. התשובות האלה נותנים אור לחיים.

בכבוד רב

תשובה:

דרך א'.

העיסוק הראוי בתקופה זו

שאלה:

הרב, שלום.

למה יש לנו (אף אצלנו החרדים) הרבה שנוהגים כמעט בלא דעת לענין קורונה והחיסון וכו' עד שנראה אצל כמה מהם שזה כמעט בגדר חולי נפש? זה כאילו הם גרים בעולם הדמיון ממש. מה שעוד יותר מוזר הוא שהרבה מאנשים אלו הם אותם אנשים שלחמו באופן בזוי כ"כ נגד גדולי הדור בענין הצבא. חושך ממש. מה עלינו לעשות?

בכבוד,

תשובה:

עדיף שתעסקו בעולם הפנימי שלכם במקום לחשוב על הבעיות של אחרים!

חרדות למי שגדלה עם ניצולי שואה

שאלה:

שלום,

אני גדלתי עם סבא וסבתא ניצולי שואה. יש לי פחדים נוראים מהשואה ומהמוות. יש לי זיכרונות חיים וחלומות על השואה. יש לי כל מיני מחשבות מפחידות אילו דברים איומים יכולים לקרות בכל רגע. אני נכנסת למצב של פאניקה מהר מאוד.

א. אני רוצה שיהיה לי יותר ביטחון. אני רוצה להרגיש יותר אמון בה' ולהרפות מהחיים. כיצד אוכל להביא את האמון הזה לליבי? איך אני יכול להפחית את הבהלה?

ב. מה אני יכולה לעשות בנוגע לזיכרונות ולחלומות? לפעמים אני חושבת שאני גילגול?

ג. יש לי אמונה/תחושה שהקב"ה רוצה שאני אסבול וחיה חיי מצמצומדיגה, אני מתקשה לטפל בעצמי כמו לאכול (אני אוכל מעט מאוד) ולישון (אני מתקשה לישון). איך יכולתי להגיע למקום של אמונה שהשם רוצה שאחיה טוב? אני מרגישה שאין לי אישור לחיות. תודה רבה ושנה טוב ומתוקה!

תשובה:

יותר נכון לפנות לליווי מקצועי.

בטחון והשתדלות בפרנסה

שאלה:

שלום רב,
אני מחפשת חומרים של הרב על נושא השתדלות בפרנסה, כלים מעשיים וגם השקפתיים. אשמח לקבל הפניה למאמרים ושיעורים של הרב בנושא. תודה מראש.

תשובה:

- א- תלמוד הסדרה דע את ביטחונך
ב- תלמוד ספר בלבבי משכו אבנה- חלק ג'- פרק ג', ענף ד'. וכן מאמר יז. וחלק ו', פרק ד, אות ז.
ג- אפשר לבקשה מהמערכת את שו"ת מהארכיון בלבבי שו"ת פרנסה'

עלייה רוחנית

שאלה:

לאחר קבלת תשובת הרב והפנמת ההערה על רעננה, זה הוביל אותי לשאלה עמוקה יותר. בשלב זה אני שוכר ולא קניתי כאן נכס המאפשר לי חופש לעבור בקלות לעיר אחרת, כך שאם לרב הייתה עיר ספציפית המומלצת לי ולמשפחתי הייתי מאוד פתוח לשמוע הצעות. כתיבה וחתימה טובה.

תשובה:

עליכם לחפש רב איש אמת שילווה אתכם ב"עלייה" רוחנית, מלבד העלייה המעשית לארץ ישראל.

התקפי חרדה ולחצים

שאלה:

שלום לכם יש לי בבקשה שאלה מה הרב אומר על התקפי חרדה ולחצים ממה זה ואיך יוצאים מזה תודה רבה. אשמח שתשלחו לי את העלון.

תשובה:

זה אינו ענין לשאלה קצרה ותשובה מעין כך, נצרך טיפול אישי וליווי מקצועי צמוד.

טבעונות

שאלה:

שלום כבוד הרב, מה דעת הרב לגבי טבעונות (שלא אוכלים כלל מוצרים מן החי) – עדיף לא, מה ההשלכות של אדם טבעוני / לא טבעוני על הנפש? תודה!

תשובה:

אמרו בגמרא (פסחים, מט, ע"ב) שעם הארץ אסור לאכול בשר. וזהו המקור התורני לכך. ומי שאינו ראוי ואוכל מתגשם מכך וגופו נעשה כבד, וזרימת דמו אינה זורמת כראוי.

מדיטציה

שאלה:

שלום להרב,

תודה להרב שנתן לנו את היכולת לשאול את שאלות להרב!! יש לי כמה שאלות לרב בנושא מדיטציה.

(א) במדיטציה נלמד שבתוך אדם יש מקומות בגוף עם אנרגיה נסתרת (למשל באמצע המצח שלו), ואם אדם מתמקד בהם הוא יכול להוציא את האנרגיה הזו. מהי השקפת התורה בנוהג שכזה?

(ב) כאשר לומדים לעשות מדיטציה כמו שצריך אפשר לקבל מחשבות של אנשים אחרים ולדעת מה הם חושבים. אם לאדם השני לא אכפת שמישהו אחר יודע את מחשבותיו, האם מותר לברר מה הוא חושב?

(ג) אם אדם ניגש לאנרגיה בתוך גופו, האם מותר לשלוח אנרגיה זו לאדם אחר על מנת לרפא אותו?

(ד) גיליתי יכולת לעזוב את הגוף שלי. כשאני מתמקד בחלל באמצע המצח שלי ויש לי רצון לעזוב את הגוף שלי אני מרגיש שכל הגוף שלי מתחיל לרטוט, ואז אני רואה אור בהיר מאוד ואני מרגיש את עצמי עף בחלל הזה. האם זה מה שהספרים מכנים עליית הנשמה? האם זה מותר?

(ה) מהי מבט התורה על "העין השלישית"? האם הרב יכול לתת גם מקורות? תודה רבה לרב מראש.

תשובה:

א. זה מקום אור התיקון, הנקרא אור שם מ"ה החדש, והוא שורש כל התיקונים.

ב. רק לטובת חברו, וברשותו המפורשת.

ג. באופני קדושה, כן. אולם נצרך ידע רב כי פעמים רבות זה לא מהקדושה.

ד. זה אינו עליית נשמה, אולם זה מותר!

ה. אין מושג עין שלישית כלשונו. אולם שורשו בחלקי שם ב"ן שלא יצאו מתחילה, כי תחילה יצא רק שם ב"ן בנקודה אחת בלבד, ואח"כ יצא שם מ"ה החדש ב"קו אמצע", והוציא עמו ט"ס דב"ן, וזהו שורש העין השלישית. ולדינא זה "עין בינונית", כמ"ש לגבי תרומה, עין טובה, רעה, בינונית. ומתפשט עד הטבור, מלשון טובה ראייתה, כמ"ש בריש מגילה. טבור, ר"ת, טוב, בינוני, ורע. ובפרטות בעין עצמה יש ג' גוונים.

הכרת כוחות הנפש ורגשות

שאלה:

א) נתגדלתי באמריקא בתקופת העישור של תש"י עד אמצע העישור התש"כ, והחינוך שקיבלנו אז היה שיש להיות רגיש לרגשות של אחרים וכל השפה היה "כיצד אתה מרגיש"? כל הדגש אז היה שאחרים צריכים לשים לב "כיצד אני מרגיש". מעולם לא זרמתי עם תנועה החדשה של נשי ליברליזם, וגם נפשי סולדת מכל המושג של "כיצד אני מרגיש", מחמת שביטוי בזה היה ביטוי של כעס שא' מההורים שלי השתמש איתי וזה גרם לי להרגיש רגש נתיחות ורגשי אשמה. אני מעדיף להשאר בלי מילוי הצרכים שלי ולא לגרום להזולת את אותו הרגשה שעברתי ע"י הביטוי של "מה אתה חושב כיצד אני מרגיש מחמתך?" והביטוי של "למה אינך עושה מה אני רוצה?" ועכשיו אני סבתא, ואני רוצה להרגיש איך אני מרחם על היאך שאחרים מרגישים, והיאך שכל אחד הוא "אות" בתורה, ושאסור להשתמש בספר תורה שחסר אפי' אות א'. בחיי האישי זה מתורגם להיות בלתי-תלתי על איך שאני מרגיש. אני רואה איך ביטויים כאלה יוצרת תולדות מסויימות מחמת החסרון של השומע, שהוא באמת עלובה וחוסר כבוד למי ששומע ביטוי כזה. אמנם זה גם כן מכניס את ה"אני" להיות במרכז ואני רוצה להעלים עין מכך ולרכז רק על רצון ה' ושרק ה' עושה את הכל, ולא לגרום הזולת להרגיש חסר בעצמו ולהרגיש אשמה. אני מכיר שזה יכול להיות תפיסה קיצונית מצידי. ועל כן אני שואל את הרב מהו התפיסה המאוזנת לזה, כיון שבדרך כלל אחרים אינם מבינים אותי ואז אני צריך למצוא בליבי את הרחמים לאור המוסתרת כיצד להתמודד עם כל הצמצומים, שיתכן מאד שזהו הסיבה שהקב"ה שולח אותי את נסיונות אלה. ובאמת ע"י תפיסה זו מצאתי שינוי משמעותי. התפיסה הוא שאני מבטלת את רצוני ל"מה אני מרגיש" לרצונו של הקב"ה ואני נשאר מחובר לתורה עבודה חסד ומצוות, מתוך אהבה ויראה ואמונה. אני עובדת על כך כל חיי לבנות מדרגה זו של תמימות, אמנם אני רואה זאת כניגוד על תנועת נשי ליברליזם ועוד תנועות של רוחות זרות שהיו בעישור התש"כ, שנשים צריכים לעמוד על עמדם ולעמוד על רגשותיהן "כיצד אני מרגיש ולמה אתה אינך רגיש להרגשות שלי?" וזה היה העיקר במקום שהעיקר היה צריך להיות לעשות רצון ה' אני מוצאת איך העלמת עין מהרגשות של הזולת ולהמשיך לאהוב ורק לראות טוב בהזולת הוא תפיסה שמדבר הרבה יותר משמעות מכל ביטוי של חזק ותוקף לשמור על כבודי ועל רגשות שלי שבעבר אני חושבת שצריכים לבטא בטויים כאלה, שזה רק מוליד קלקולים ומריבות. השתיקה עדיף! אמנם עדיין יש לי רצון להיות נאהב ולהיות מקובלת אצל אחרים ושואלים יהיו רגישים לרגשות שלי, ולא להיות שחוק לאחרים ולא להתראות כ"תחרות" ולא להיות נשלט ע"י אחרים. ומסיבה הזו אני שואלת, האם זה מאוזן, וה' יכריע אם בנ"א אלו יהיו השלוחים ליתן אהבה לי?

ב) יש לי בטחון בזה מחמת שעברתי זאת וגם הודה להקב"ה על זאת הרבה פעמים. והאם יש מקום לומר שאני צריך לומר מישהו להזולת שאינו רגיש לי, היאך אני יכולה ללמוד איך לאומרו בנועם?

ג) האמונה שלי אומרת שאני צריך לשתוק ורק לאהוב, ליצור קשר עם ה' ולפרוש מהשפעות הגויים ומהדגש שנשי ליברליזם נותנת על "כיצד דבר זה מרגיש אצלי". האם ע"י זה אני עושה תיקון להדור שלי ואני ירפא את החוויות שעברתי בילדותי שהיה כ"כ מצטער ומבולבל אצלי?

תשובה:

- א. יש כח שלא לשמה - הגדלת האני. וכח לשמה - ביטול האני. ונקרא בלשון רבותינו אני - אין. ועבודת האדם להכיר כוחות נפשו, מה שיעור האני ומה שיעור האין שבקרבו, ולאט לאט לעלות ולהקטין האני ולהגדיל האין.
- ב. מתוך חיבור פנימי ורגוע לאני, ומתוך הכרה בהירה שזו מדרגתי בחלק האני שבקרבי, ומתוך הכרה שלפי מדרגתי זהו רצון הבורא.
- ג. נצרך איזון כנ"ל. נטייה יתר על המידה שלא לפי מדרגת האדם, זהו אינו רצון הבורא.

מהות הפנימיות של נסיון האינטרנט

שאלה:

- א) האם האינטרנט הוא הקליפה שמנגדת על הרדל"א.
- ב) האם האינטרנט מסתרת הרדל"א וממשיך החומר של בני אדם איליו?
- ג) האם המסירות נפש שלנו לפרוש מהאינטרנט הוא סימן שאנו מכירים ואוהבים את גילוי ה' בעולם, לגלות רק אותו ית' במקום מילוי הרצונות בלתי-מודעות לנו?
- ד) האם המשיכה שלנו להאינטרנט בא מהרדל"א?
- ה) האם זהו הסיבה שהאינטרנט הוא הנסיון האחרון, כדי שאנו יכול לאבחן בו ית' ולרצות לגלותו, ולבקש ממנו לפדות נפשנו מהאחיזה של האינטרנט עלינו, כדי שאנו יכולים לעבדהו?
- ו) כיון שלא שייך להבין המקור האמיתי של הנפש ע"י חשיבה של "גורם ותוצאה", האם אנו יכולים לחסום החלל ולהחליף הזיהוי שלנו לנפש אלוקית כדי לגשר על מה שהיה נסבך ונמשך אחר האינטרנט, ע"י האמונה שכל א' מאיתנו הוא "אות" בהתורה, ושכל אחד מאיתנו נוצר רק לגלות רצונו ית' ולא את רצוננו? (ז) האם יש להשתמש בחשיבה של "גורם ותוצאה" ע"י שכל א' מאיתנו הוא אות בתורה, כדי שאנו יכולים להעזר להיות רץ ושב, בנסיון האחרון הזו, האינטרנט?

תשובה:

- א. כן.
- ב. כן.
- ג. כן.
- ד. מלהט החרב המתהפכת.
- ה. לגלות אמיתת אור א"ס שכולל הכל.
- ו. כן, אמונה חושית בהירה.
- ז. כן.

עבודתנו באחרית הימים

שאלה:

(ב) הרב אמר שלא מספיק היום רק עם מ"ט שערי קדושה כיון שעכשיו צריך שער הנון דקדושה לנצל משער הנון דטומאה. השאלה הוא, הלואי שהאדם יגיע אל מ"ט שערי קדושה! ואם כ"כ קשה לקנות מ"ט שערים של קדושה א"כ כ"ש שאנו רחוקים כ"כ משער הנון דקדושה.

(ג) למה הנקודה העליונה בתורת הקבלה נקראת אדם קדמון או צורת אדם? הלא העיקר הוא לבוא אל אא"ס ולמעלה מצורת אדם, ואין התכלית לבוא לצורת האדם השלם, זה לכאורה רק הכלי והדרך לבוא אל התכלית שהוא הויה השלימה שהוא האא"ס הפשוט.

(ד) מה היה כוונת הרב לאחרונה שעכשיו יש את הארת קו א"ס, ובשנה שעבר היה כניסה לרדל"א ואח"כ העולם תחזור לפה דא"ק, האם אפשר להרב להרחיב ב"מפה" של הדברים?

(ה) מה היה כוונת הרב לאחרונה שעכשיו אנו נמצאים בתהליך של "למעני למעני אעשה"? זהו לשון של מדת הרחמים אבל יש עדיין אפשרות של גאולה במדת הדין ח"ו וא"כ מה היה כוונת הרב שעכשיו אנו נמצאים בתהליך של למעני מעני אעשה? וביותר, מהו שורשי הדברים האלה? תודה מאד להרב שליט"א וכתובה וחתימה טובה.

תשובה:

א. נצרך דילוג בנפש, כי זהו הניסיון הגדול שבתוכו אנו נמצאים.

ב. הקבלה אינה עוסקת בעיקר באור א"ס, צמצום וקו, אלא בא"ק, וחלקיו. קבלה לשון מקבל, עוסקת במקבל שהוא א"ק. הדבקות בא"ס הוא רזין דרזין שלמעלה מהקבלה, שלמעלה מן הסוד, והוא פנימיות הסוד, פנימיות הקבלה, פנימיות א"ק, קו.

ג. יש חיצוניות ויש פנימיות. בחיצוניות אנו נמצאים עתה בהארת רדל"א, ובאלף השביעי נעלה לפה דא"ק. שמיני - חוטם. תשיעי - אוזן. עשירי - שערות. אולם בפנימיות א"ק מאיר הקו, וזהו ההארה הפנימית המאירה עתה, לישועתך קוינו כל היום.

ד. למעני כלומר לא לפי ערך מעשה הנבראים, כי הנבראים בשער הנו"ן, ובעיקר ח"ו נגלה נו"ן דקליפה. לעומת כך נו"ן דקדושה הוא למעלה מן הנבראים.

בנושא מדיה

שאלה:

(א) בנושא מדיה. המומחים בטכנולוגיה כאן אומרים שהרבה עדיף לקנות ממוסדות מסוימים או מחנויות יהודיים מסוימים את המכשיר חכם על ידם שאינו יכול לחבר האינטרנט, מפלפון ישן שבא עם חיבור לאינטרנט מיד בקנייתו אלא שיכול להסיר החיבור אם לוקחו לארגון לשימוש בטכנולוגיה באופן כשירה וכדו' להסיר החיבור לאינטרנט. אמנם מדברי הרב אני מקבל שלעולם המכשיר חכם הוא הרבה גרוע. האם זה נכון? מה דעתו של הרב בזה?

(ב) בדרשה על אלול (מספר 017 כח הבכי באלול) הרב אמר שבשלמא הילדים הגדלים בהאי דור אינם מבינים הבעיא של כלי טכנולוגיה כיון שלא ראו דור שלא היה בו כלים אלו, אבל מה נאמר המבוגרים בהאי דור שיש להם כלים אלו, שראו דור קודם שלא היה בו כלים הללו ואעפ"כ קנו כלים הללו ועל כן

הטענה הוא על המבוגרים של האי דור ואין לטעון טענות על הדור החדש אלא על המבוגרים של האי דור שבחרו בכלים הללו ובחרו בחיים של הפקרות כזו. האם זה כולל אף מחשבים ומחשב נייד שאין בהם חיבור לאינטרנט? או הדברים קאי רק על כלים טמאים?
ג) אם אדם יושב כל היום על המחשב שלו לצורך ד"ת, הן לצורך כתיבת ד"ת והן לצורך ראיית הקבצים של ד"ת, ובזה הוא מאבד הרבה זמן והילדים שלו רואים אותו כל היום במחשב, האם זה סתם כאדם שאינו מאוזן ושקוע בלימודו יותר מדי, או שזה נכלל בסוגית התמכרות ומשיכה לטכנולוגיה, כיון שהמחשב הוא דבר מושך בעצם, או שכיון שאין בו חיבור לאינטרנט אז אין זה התמכרות לטכנולוגיה אלא הוא סתם חוסר איזון?

תשובה:

א. אינני מומחה בענין.

ב. כלים טמאים.

ג. פעמים אינו מאוזן, ופעמים התמכרות, כי שורש המחשב, שער הנו"ן של המ"ט. ולא הנו"ן הכללי, אלא נו"ן פרטי של המ"ט, מאין תמצא.

זהירות בצער אישה

שאלה:

שלום כבוד הרב,

א. בעל שציער את אשתו, ולמחרת הוא בלי להתייחס אליה, הולך לכולל ולא מפייסה. יש לו שכר על הלימוד?

ב. יש ברכה בכסף שמרוויח מהכולל באותו הזמן?

ג. מה אני צריך לעשות אם ציערתי את אשתי? אני חייב לפייס לפני שאני הולך לכולל? אפילו אם אאחר ויכול להיות שלא אגיע בכלל באותו יום?
תודה.

תשובה:

א. יש לו שכר, אולם ערך תורתו נמוכה.

ב. ברכה מועטת.

ג. יש לנסות מאוד. נצרך שיקול דעת עדין בכל מקרה לגופו.

צער ואמונה

שאלה:

שלום כבוד הרב.

אדם שאמונתו שלימה לא ירגיש צער כלל? ואם כך הוא הדבר, לא חל עליו לפום צערא אגרא?

תשובה:

הוא במדרגת מתנת חנים, ומקבל מאוצר מתנת חנים.

התאמת יסודות של בני זוג

שאלה:

שלום כבוד הרב, אישה שהיא יסוד עפר ואז אש, ואיש שהוא יסוד הרוח ואז מים – יש התאמה ביניהם? הם ההיפך הגמור אחד מהשני. תודה.

תשובה:

נצרך אהבת השונה, ונתבארה בהרחבה ב-דע את ביתך.

רשיון נהיגה לנשים

שאלה:

שלום כבוד הרב הרב אמר להמעיט לנשים שימוש בנהיגה, למה? משום מה העניין של נהיגת נשים ברכב הוא מפוקפק?

תשובה:

כי גורם ליציאה למקומות רחוקים ומבודדים, ופעמים מרבה יציאות. ובדקות, זהו קביעות בכח הנפש של יציאה, היפך כל כבודה בת מלך פנימה, ויוצאת ומתערבת גם גברים רבים.

לימודי הוראה במכללות ובאקדמיה

שאלה:

שלום לכבוד מורנו ורבינו, תודה על הענייה לשאלות לעם ישראל הצמא לשמוע דעת תורה צרופה והרב מספק אותה בכמויות. הרב ענה לגבי מכון אחיה, שאנחנו בגלות גלות, למה גדולי הדורות האחרונים שראו שיש מה לתקן בלשון עדינה בחינוך של ילדי בית רבן מצד המלמדים ושיטות הלימוד הישנות אם בדרך של אלימות כלפי הילדים ואם זה באיך ללמד את הילדים, וראו גדולי הדורות שקמים ויהיה יותר מכללות חרדיות, וכניסה של שלטון הערב רב להתערבות בתכנים, אז למה הם לא הקימו מוסדות לימוד על פי דרך התורה הקדושה, למי שרוצה להיות מלמד של תינוקות של בית רבן, מקביל למה שנקרא מכללות חרדיות, זה מאד כואב לי, מה יעשה הנער ולא יילך לשתות בשדות זרים,

הרב ענה על התשובה שלא מחליפים קלקול אחד בקלקול שני, אבל הרב גם לא נתן אלטרנטיבה למי שרוצה ללמוד על טהרת הקודש כדאי ללמד את תינוקות של בית רבן איפה יילמד כדאי לקבל כלים, אני לא מדבר בכלל כדאי לקבל הכרה לצורך משכורת גבוהה יותר, או לקבלה למקום לימוד שרוצה תעודה של מכון אחיה או תואר בחינוך. אלא כדאי לקבל כלים איך ללמד, מה ללמד, וכו.....

אני שומע קו ההגנה והם צועקים שם על כל הכניסה וההשתלטות של הערב רב לציבור החרדי, במיוחד מצד המחופשים לחרדים שמשתפים פעולה עם הרשעים, ושם גם יוצאים נגד המכללות החרדיות, אבל הם לא נותנים אלטרנטיבה. ולא מקימים מכללות אלטרנטיביות על טהרת הקודש. מה שנקרא.

תשובה:

אילו ידעת העול שמוטל על כתפיהם היית רואה זאת אחרת. כן אמר החפץ חיים לחזו"א בצעירותו שהיה לו תמיהה על הנהגת הח"ח את דורו.

כח מדמה חזק

שאלה:

לכבוד מוריני הרב שליט"א.

רציתי לשאול יש לי כח מדמה חזק שמתבטא בזה שאני יכול לתכנן מהלך בחיים הם בעסקים או ברכישת כל דבר ועם הדמיון החזק בסוף ככה זה מתבצע (ברור שהכל זה בהשגחת הבורא ולא אני זה שמתכנן את העולם) אבל לפעמים זה פוגע בי כשאני שומע או מרגיש קצת לא טוב וכל מיני אפשרויות במהלך החיים שיש בהם סיכון אפילו קטנטן גם שם כח המדמה חזק ואני נכנס לדאגות ופחדים שמובילים ללחצים וכו...אשמח לעצת הרב שליטא איך להתנהג כדי לא להגיע לדמיונות והפחדים בכל דבר, יישר כח.

תשובה:

כדברך, "וברור שהכל זה בהשגחת הבורא ולא אני זה שמתכנן את העולם". נצרך להפנים זאת מאוד! מאוד! מאוד!

מצוות שבין אדם לחברו

שאלה:

שלום לכבוד הרב שליטא,

תודה רבה לרב שענה לי על השאלה בנושא למה אין יותר מסכתות בין אדם לחברו, וכו... והרב ענה לי: "עייין חובות הלבבות בהקדמתו, שדרכי העבודה הפנימיים כאהבה ויראה נעלמים אף מן החכמים. וכן הוא בכל ענין יקר ופנימי שחל בו העלם יותר. עולם לשון העלם. החיצוניות גלוי יותר, והפנימי נעלם יותר. וזו כל עבודת הנבראים, לגלות את הנעלם עוד ועוד. ובדרך כלל המיעוט מגלה זאת, והרוב נותרים יותר בחיצוניות".

אבל מחילה וסליחה מראש לכבוד הרב, באמת מחילה מחילה מחילה, עדיין לא נחה דעתי. כי מה שהרב הביא את תשובת החובות לבבות זה לגבי אהבה ויראה, עבודה פנימית, אבל אני מדבר על מצוות בין אדם לחברו, לא על עבודה פנימית, של יראה אהבה ודבקות, מצוות חיצוניות בין אדם לחברו, אולי זה עונה על העניין של המידות אבל לא על שאר המצוות, כמו עזוב תעזוב עימו, לפני עיוור לא תתן מכשול, וכו...

כמו כן אם אני מבין את תשובת הרב אז הקב"ה בכוונה לא עשה מסכתות שלמות של מצוות עם הלכותיהם בין אדם לחברו, כי הוא רצה שזה יהיה עבודה פנימית של האדם? ואם כן זה לא מסתדר לי,

הרי מה זה עבודה פנימית, צריך האדם לדעת את ההלכות מתי כן לעזור לבין אדם לחברו מתי לא, מתי לקיים ואהבת את רעך מתי לא, וכו'...., צריך לדעת מה הגדר של חנופה, מתי כן מתי לא, וכו'... וכנ"ל לעניין של המידות שזה עבודה פנימית לדעת החובת לבבות, גם כאן התורה היא שצריכה ללמד אותי מהם המידות, מה צריך לתקן וכו'...איך, וכו' ... החובת לבבות זעק את הזעקה שלמה לא לומדים בדורו עוד את העניין של חובת הלבבות, אבל אם הייתי בדורו הייתי אומר לרב, מה אנחנו אשמים, זה לא מפורט בתורה שבע"פ, איך אני יודע שלעבוד על זה על כבוד, תאוה, קנאה, שנאה, עצבות, עצלות, עניין של כוחות הנפש, הכרת הנפש, (כמו שהרב מלמד אותנו עכשיו בשיעוריו ובספריו) זה חשוב לקב"ה, אם זה היה חשוב לו כמו בין אדם למקום היה מדגיש כמו שאמרתי בשאלתי הקודמת. בתלמוד בבלי, בתלמוד ירושלמי, וכן איך אני יודע לעבוד עבודה פנימית, כמו הכרת הנפש, הכרת כוחותיי, הכרת המידות הלא טובות אם זה לא כתוב לי בצורה ברורה, רחבה, מפורטת כמו הלכות שבת לדוגמא,

מחילה שוב מכבוד הרב שאני חזרתי לשאול אודה מאד לרב אם הרב שוב יתייחס לשאלה שלי.

תשובה:

תכלית הבריאה אחדות. אחדות בין הנפרדים לשורש, וזהו אחדות לבורא. ואחדות בין הנפרדים עצמם. וזהו "חידוש" גדול מאוד, שיש אחדות בנפרדים עצמם. ולכך נקרא "כלל גדול שבתורה". וכן מצוות בין אדם לחבירו, זהו שורשם ופנימיותם. ומכיוון שפנימיות זו נעלמת, לכך אף החלק המעשי פחות גלוי למעשה אצל רוב בני האדם.

פתרון לפגם הברית

שאלה:

שלום כבוד הרב.

הנני גרוש מזה כ-12 שנים,

הנני מטפל רגשי בשיטות .. MASTER NLP TRANCE ולאחרונה נחשפתי לספרייך המרתקים והמעשירים בידע פנימי יהודי, וזכות גדולה נפלה בעבורי לרכוש את כל הסט והתחלתי להעמיק בדברי המתיקה עם עמל רב של אימון חשיבתי ושינוי תפיסת עולמי ואף אצל מטופליי. ראשית תודה רבה לכבודו שהאיר את עיני מכוחי ועוצם ידי, לראיית אין עוד מלבדו, רופא כל בשר ומפליא לעשות, כך שהנני רק שליח.

נקלעתי לבעיה שבמשך שנים רבות אינני מצליח לפתור אותה, עוד בשחר ילדותי בישיבה, הנני מדגיש הספר " דע את גאולתך " פתח לי אופקים רחבים ועמוקים מסע אל תוך נבכי הנפש על מנת למקד את את עצמי במרחב, כך שזה ממקד את הבעיה מהשורש אצלי. אומנם שנים דחקתי והתביישתי אך עדיף שאתבייש מהבורא. והבעיה היא כזאת, ישנם רגעים שהנני חש שכח אחר משתלט לי על התודעה מעוור אותי כך שהנני מגיע למצב חוסר שליטה ואז פוגם בבריתי, זה מאוד מתסכל אותי ונמאס לי למרוד בבורא אף שעדיין הנני טוען שכח אחר מסמא אותי (לא מתוך מקום של להשליך את האחריות).. כבוד הרב אני יותר ממבקש יעוץ אני אפילו זועק הצילו.. אינני פונה לסגולה, אני פונה לדעת מה הפתרון מה עלי לעשות לבטל את הכח שמשתלט על תודעתי! בתודה וברכה.

תשובה:

12 שנים לבדך זהו תולדתם. נצרך כח נפש רב להישמר בקדושה בדור זה, ובפרט למי שפנוי, בלתי נשוי, זמן כה רב!

הפתרון לתולדה זו הוא להתחתן! זולת כך נצרך עבודה רבה ועלייה ניכרת במדרגתך. אי אפשר למצוא "עצה" או פתרון לבעיה, נצרך שינוי מעשי, נישואין, ועלייה למדרגה גבוהה בהרבה, מהיכן שהינך נמצא. נצרך להגיע למודעות תדירה כפי שנתבאר בדע את הויתך!

תאווה להשגת השגות

שאלה:

שלום הרב,

אני חש תאווה גדולה להשיג השגות רוחניות.

אני משתמש במילה תאווה בגלל שאני חש שזה צורך נפשי שיש בו בחינה לא מבוטלת של לגרמייהו. זה לא נוגד את הרצון להתקרב לה' באותן חוויות, אבל אני בכל זאת מזהה שם ממד של תאווה נפשית להשיג השגות.

רציתי לשאול האם ניתן לעבוד עבודה רוחנית מתוך מקום כזה בתקווה להצליח בעבודות רוחניות לשמה בסופו של דבר או שעדיף להימנע מניסיון לכנוס בעבודות שכאלה מתוך מקום כזה. תודה רבה.

תשובה:

עדיף להימנע.

ביאת המשיח

שאלה:

א. האם ביאת המשיח היא בהכרח תוך ששת אלפים שנה?

ב. האם ביאת המשיח היא גם בשביל אלה שכבר אינם בעלמא דידן?

תשובה:

א. כן.

ב. זהו אור שיאיר בכל העולמות!

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל,
וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:
info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי
והשו"ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה
למספר הפקס]
03-548-0529

לכבוד מורי מנושאי "בלבבי משכן אבנה"
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588
פקס 03-548-05294
ת.ד. 16452 ירושלים 9116302
info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט"א
מופיעים ב"קול הלשון"
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות

יום כיפור תשפ"ג

[261]

מהארכיון

- ב. מקוה בערב יוה"כ.....
- ג. עבודה בימים הנוראים להיות לבד.....
- ג. תשובה אמיתית באלול.....
- ד. מה שנגזר בר"ה מתי הוא מתחיל.....
- ד. קושי בתפילות יום הכיפורים.....
- ה. עייפות בבוקר של ראש השנה.....
- ה. תשובה על חטא קשה.....
- ו. חזור בתשובה ליטאי.....
- ז. תשובה שלימה מיד אם האדם רק מדבר עם הקב"ה.....
- ח. תשובה לבעל תשובה.....
- ט. מדיה ותשובה.....
- י. תשובה מאהבה.....
- י. קול שמדבר אלי.....

מקוה בערב יוה"כ

שאלה:

שאלה זו היא שאלה קשה לשאול, ובפרט משום שהנושא הוא נושא עדין, אמנם תורה היא וללמוד אני צריך, וגם אני חושש שתשובת הרב לשאלות אלו תהי' לתועלת עצומה, מחמת שאני מכיר לא מעט בנ"א שסובלים משאלות אלה ואין להם מנוס לנפשם, ואפשר שע"י קצת יותר בהירות בעיניים אלה תהי' להם מרגוע לנפשם וידיעה יותר ברורה ברצון ה' מאיתנו ובפרט אצל אלו הסובלים מבושה יתירה ובנסיונות עם עניני קדושה.

(א) בענין החיוב לילך למקוה לערב יום כיפור, יש בנ"א (כולל אני) שיש להם בושה לילך למקוה כשיש שם אחרים. האם בערב יוה"כ"פ כל אדם בלי יוצא מן הכלל צריך להתגבר על הבושה שלו להיות ערום בפני אחרים ולהכריח עצמו לילך להמקוה, ומחמת גודל הענין וגודל החיוב הזו (או למ"ד שהוא משום קרי, או למ"ד משום הכנה לתשובה ותוספת טהרה)?

(ב) ומהו אם אינו יכול לשמור עיניו במקוה או שיש לו הרהורים שמה, האם ג"כ צריך לילך למקוה בערב יוה"כ"פ ולהשתדל להתגבר על יצרו שמה (למרות שהוא מכניס עצמו למקום נסיון ונקרי רשע על עצם ההליכה שמה כיון שהוא יודע בעצמו שקרוב לוודאי שיהיו לו הרהורים רעים שמה? או שבערב יוה"כ"פ יש להקל בזה מחמת גודל החיוב לילך למקוה בערב יוה"כ"פ?

(ג) ואם יש לכל אדם לילך על אף שיש לו את נסיונות הנ"ל, מה יש לו לחשוב כדי להתגבר על הבושה שיש לו?

(ד) וכמו כן אם הוא מחויב לבוא למקוה בערב יוה"כ על אף שאינו שומר עיניו שמה או שיש לו הרהורים על אחרים שמה, מה יש לו לעשות או לחשוב כדי להתגבר על הרהורים אלו (ואפשר ששאלה זו אינו שאלה כלל, דבשעת שיצרו בוערת אז כמעט אינו יכול לחשוב ואין לו יראה, וא"כ לכאורה עבודתו למי שיש לו נסיונות כאלו הוא שלא ילך כלל כשיש שמה אחרים, אמנם השאלה עדיין נוגע באופן שהוא ילך שמה מוקדם כשאין שמה בנ"א ופתאום יבא מישהו שמה ועכשיו יש לו נסיון להסתכל על גופו או להרהר על הגוף של הזולת, אז השאלה הוא מה הוא צריך לעשות כדי לא להכשל בראייה אסורה או בהרהורים רעים.

(ה) והנה לרוב פוסקים אסור לילך למקוה עם חמיו (ויש תשובה של ר' משה שטרנבוך שאיסור זה רק במקלחת וחדר הלבשה אבל אין איסור להיות עם חמיו בהבור טבילה, משום שאין לחשוש שהוא יבא להרהורי עבירה אם רצונו הוא טהרה), וא"כ מהו באדם שחמיו דר קרובה לו והוא חושש שאפשר שחמיו יהי' שמה בהמקוה, האם יש לו לבחור מקוה אחרת שבודאי חמיו לא בא שמה?

תודה רבה

תשובה:

- א. אם אינו מזיק לו הרבה.
- ב. אין לילך.
- ג. כנ"ל אות ב'.
- ד. כנ"ל.
- ה. לכתחילה יעשה כן. אולם כל שאינו רואהו אין לחוש.

עבודה בימים הנוראים להיות לבד

שאלה:

בס"ד

בזמן פסח נאמר לנו כי העבודה הראשונית שלנו נמצאת לבד ומבודד בבתים שלנו.

האם זו נשארת הדרך המועדפת להתנהל במהלך הימים הנוראים הקרובים? האם להמשיך בבידוד או לחזור למנהג הרגיל לארח את המשפחה והאורחים בתנאים התואמים לבריאות.

תודה

חתימה וחתימה טובה

תשובה:

כבר נתבאר בארוכה שמהות תקופה זו: בחיצוניות מרחק חברתי כל אחד מזולתו כד' אמות. ובפנימיות "עולם לעצמו". שזהו עומק הגילוי של תקופה זו, הכנה לגאולה, במהרה, אמן. ולכך אין עיקר הכיוון לארח אחרים אלא עיקר הכיוון בפרט בימים אלו ראש השנה ויום הכיפורים לבנות עולם לעצמו. צריך להתבונן ולהפנים שהקב"ה מבקש מאתנו שינוי כיוון, שינוי חשיבה. לא עוד חיי חברה עמוסים, טלפונים, פלאפונים, שליחת מייל, קשר יום יומי שעה שעה וכמעט דקה דקה עם בני אדם. אלא בנין של עולם פנימי לעצמו. וגם בחיצוניות מרחק חברתי בשום שכל מבלי לפגוע בזולתו. זה עבודתנו בס"ד לשנה הבאה עלינו לטובה, בנין עולם פנימי לעצמו, וגם בחיצוניות ד' אמות לכל אחד. הדברים פנימיים ואמיתיים, וזה מה שה' יתברך שמו שואל ומבקש מאנשי הדור. דרך זו ותקופה זו היא השביל להארת היחידה שבנפש, ושלמותו לבסוף הארת משיח בפועל גמור ושלם.

תשובה אמיתית באלול

שאלה:

לכבוד מורנו הרב החסיד שליט"א, שלומו יסגא,

א. בעבר שאלנו עבור א' מביהמ"ד דפה, שאלה 12103 תחת הכותרת 'תשובה לבעל תשובה', ובא' הסעיפים שאלנו כך: "מה עליו לעשות כשעולות לו מראות לא טובות בעיני רוחו, ונהנה מזה מחד, ומאיך נקרע מכך ששב על קיאו, ונמצא כבתוך כף הקלע, מה צריך לחשוב וכיצד לנהוג? והאם ניתן למחוק תמונות מעיני השכל? ואם לא, כיצד ניתן להיות בעל תשובה בכלל?", וע"ז השיב לנו הרב: "או להסיח דעת, או לצייר ציורי קדושה! ועי"ז מוחק. וכן ע"י דמעות, שמנקות כח הציור. וכן בעומק, בהתדבקות באפיסת המחשבה". וכעת בימי התשובה דאלול שבנו להתבונן בתשובת הרב, ובאנו לבקש אם אפשר שהרב ירחיב לנו בזה למעשה, מהם "ציורי קדושה"? וכן מהי "אפיסת המחשבה" וכיצד מתדבקים בה?

ב. עוד שואל הנ"ל, כי אחר התבוננות במצבו, אחר שנפל פעמים רבות בטומאת המדיה כאשר נזדמן לידו מכשיר בלתי שמור, או שנקלע למקום בו מצא מחשב פתוח אצל קרובים וכיו"ב, ואמנם כי הוא עצמו מנותק מכל חיבור לאינטרנט פרוץ, ועושה כל טצדקי שלא יבוא לידי ניסיון זה, אך כאשר עושה חשבון נפשו ברור לו ללא שום ספק כלל, שאם יבוא לידו מכשיר או שיזדמן למקום שבו יש חיבור למדיה פרוצה, בודאי יפול, ומרגיש בעצמו שאין לו שום סיכוי לעמוד בנסיון הבא רח"ל, והשאלה היא האם יוכל להחשב שעשה תשובה על כל מה שראה ופגם, אם בודאי ישל שוב לכשיבוא הניסיון לידו?? יורנו נא דרכי תשובה, ושכמ"ה.

בתפילה שנזכה לעשות תשובה אמיתית, ובפרט בימים אלו ימי התשובה, ונזכה לכוח"ט יחד עם הרב וכל כלל ישראל, אמן.

תשובה:

א. ציורי קדושה – כגון הכותל, מערת המכפלה, קבר רחל, וכן תמונות צדיקים, נר, וכדו'. אפיסת המחשבה – עיון התוה"ק עד "כלות כח המחשבה", ולא רק כלות כוחות הגוף.

ב. אינו תשובה שלמה. ולפחות יקבל על עצמו שיפול פחות, כגון שימתין עד שיסתכל. וכן שיקטין זמן ההסתכלות, וזו תשובה חלקית, ומכלל רשע עדיין לא יצא. ועליו לעבוד לטהר נפשו, הן ביראת העונש, והן ביראת הרוממות, והן באהבת ה', שינצל עי"ז מן החטא, ושיזכה לקבל קבלה אמיתית שלמה לפי ערכו שלא ישוב לחטא לעולם.

מה שנגזר בר"ה מתי הוא מתחיל

שאלה:

האם גזר הדין שנכתב בשמיים בא' וב' של יום טוב של ראש השנה מתחיל מא' בתשרי? או מצאת החג? או אחרי כיפור? או אחרי הושענא רבא? בקיצור מתי הוא מתחיל? (נראה לי שזה מתחיל בצאת החג אבל אפשר לשנות עד הושענא רבא, אבל רציתי לשאול מהרב כדי לדעת בוודאות).

תשובה:

דנו בכך רבות בדברי רבותינו, ובתמצית עד יוה"כ שייך למה שנגזר שנה שעברה. הדבר נידון במפרשים במסכת ר"ה, דף טז ע"א, ולוקט בילקוט מפרשים בהוצאת מתיבתא.

קושי בתפילות יום הכיפורים

שאלה:

שלום להרב,

אני מתנצל מראש אם העברית שלי לא כל כך טובה. בכל שנה במהלך תפילות יום הכיפורים, אני מנסה בכל כוחי להתפלל בכוונה, אך לאחר כמה שעות אני מתחיל לאבד את המיקוד בהתפילות. אני מרגיש כדי שיש לי מספיק דעת להתמקד, אני צריך ללמוד גמרא בעיון באותו היום במשך כמה שעות וביום כיפור מכיוון שאנו מתפללים כל כך הרבה זמן, אני לא יכול להיכנס לשעות הלימוד האלה. בהתחשב בכך, האם מותר לי ללמוד גמרא במהלך חזרות הש"ץ, כי אם לא אלמד אני אכנס לחלומות? תודה להרב מראש.

תשובה:

אפשר בזמן שאומרים הפזמונים, ולא בזמן שאומרים את גופו של חזרת הש"ץ.

עייפות בבוקר של ראש השנה

שאלה:

שלום לרב שליט"א.

יש משהו שטורד אותי הרבה. כמעט תמיד ביום א' דראש השנה, בדרך כלל מתפלל אז כותיקין, אני נלחם בשינה באופן שאינני מכיר בכלל בכל השנה בשום פעם. ממש מרגיש כאילו משהו גדול ממני הרבה מכניס אותי לשינה, אפילו באמצע עמידה דשחרית בתוך כדי עמידה! וזה מאוד מפחיד אותי תמיד ומשאיר בי רושם קשה. אני נלחם מאוד נגד זה, בכוחות על, ובסוף נרדם לרגע ומרגיש כאילו הפסדתי, כאילו ניצחוני. אינני יודע מה זה, אם מעורב פה דמיון - מה שלא נראה לי, (אני לא רגיל להתפלל מוקדם כ"כ בכל השנה) - והוא ראייה שביום השני זה כבר אחרת. האם יש בזה בעיה מצד מאן דדמיך בריש שתא והאם זה קשור לזה, אולי לא נורא שנרדמים לשתים שלוש דקות. ואם זה "עניין" כלשהו, האם רק אני חווה זאת? והאם יש עצה לזה? בכבוד רב, אקווה לתשובה עוד לפני ראש השנה. כוח"ט.

תשובה:

אין בזה שום בעיה ואינו כלל בכלל מאן דדמיך בריש שתא. הסר דאגה מלבך, וקום בשמחה לעבודת הבורא!

תשובה על חטא קשה

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א,

אני רוצה לעזור לחברה שהיא עכשיו בת 60. היא נשואה עם 2 ילדים. היא גרה בארצות הברית כשהייתה בשנות העשרים לחייה עברה הפלה. היא לא הייתה אז ואינה כעת "שומר מצוות".

קיבלתי ממנה את ההודעה הבאה רגע לפני שבת...

"חשבתי על כל החטאים שביצעתי כשהייתי צעיר יותר.

מעולם לא סיפרתי עליהם לאף אחד אחר!

מעולם לא ביקשתי סליחה מהשם ביום הכיפורים.

לא ידעתי מהי ההלכה - ידעתי שזה חטא גדול אבל בכל זאת עשיתי את זה.

האם עלי לחזור בתשובה ביום כיפור כדי לבטל את זה?

אני חושב שחשוב לבקש סליחה על חטאים שביצעו בעבר.

אני מרגיש שאני נענש על ידי ה' על חטאים שביצעתי זה בכלל לא מרפה אותי אלא גורם לי לרצות לכפר עליהם.

אני ממשיך לקרוא את תהילים הבוקר שלי כל בוקר בשבילי בעלי ולילדיי.

זה הביא לי מידה טובה של שלוה ואני אוהב את זה!"

מה אני אגיד לה ?

מה אוכל לשתף אותה?

תשובה:

ניתן להסביר מהי מהות החיים ומה תכליתם ולפי"ז מהו צורת חיים נכונה עבורה בפרטות.

השורש שיהא מבט נכון על החיים, ואח"כ דרך מעשית להגיע לתכלית הרצויה.

חזור בתשובה ליטאי

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א, שלום וברכה.

זכיתי לחזור בתשובה בגיל 18 [כיום אני כמעט בן 26] דרך ישיבה ליטאית, ונישאתי לפני 3 שנים.

אני אקצר בתיאור ה'חוויה הרגשית' הגדולה שהיתה לי ביציאתי לחיים עצמאיים [כי מן הסתם הרב יבין זאת גם בלא האריכות], רק זאת אומר: גיליתי עולמות חדשים מרגע שהפכתי עצמאי, הן עולמות פנימיים, שלי עצמי, והן עולמות חיצוניים.

ברצוני לשאול את הרב שתי קושיות המציקות לי בעניין שני עולמות אלו:

א גיליתי שהעולם לא מסתכם רק בליטאים המפורסמים כהחזון איש והרב שך והגרי"ש אלישיב זצ"ל [ולהיבדל לחיים הגר"ח קניבסקי שליט"א] וכו'. אלא שישנם עוד פלגים רבים ומגוונים ביהדות, ועוד גדולי עולם: היה הגר"ח זוננפלד זצ"ל, היה את הרב מבריסק וממשיכי דרכו זצ"ל, היה הגרב"צ אבא שאול זצ"ל, וכו'. התעוררתי לכך רק לאחרונה בעקבות ריבוי הבחירות לכנסת.

דבר זה העלה לי תמיהה קשה שליבי חפץ ביותר ליישבה: הגר"ח קניבסקי שליט"א כתב במכתבי הבחירות, כי 'כל גדולי ישראל הורו להצביע, ומי שלא עושה כן זהו חילול ה' ' [אין זה 'העתק' לשונו, אך זהו ודאי תוכן הדברים]. ואני הקטן [שעד היום הצבעתי, וכן בבחירות האחרונות, וזאת בעיקר מכך ההרגל ו'הפחד לשנות'] עומד ותמה: בשלמא אם היה כותב זאת איזה עסקן, נו, ניחא. אך כותב זאת אחד מגדולי וצדיקי הדור לכל הדעות, ועל כן דברים צריכים תלמוד: כיצד יתכן שהוא כותב שכל גדולי התורה הורו להצביע? הנקודה בשאלתי: כיצד יתכן שלדידיה לא קיימים, כביכול, שאר גדולי וצדיקי עולם [כהגר"ח זוננפלד, הגרב"צ א"ש זצ"ל וכו'], שידוע ומפורסם כי דעתם היתה שונה בעניין זה? על אותה הדרך קשה לי, שראיתי באגרות הגר"ח שליט"א שכתב [בזמנו] שהרב שטיינמן זצ"ל הוא 'מנהיג הדור' וחייבים לציית לו. איך אפשר להבין זאת? וכי ממשיכי דרך הגדולים הנ"ל אינם בכלל 'הדור'? וכי אם נטיית ליבי היא לנהוג כהגר"מ שטרנבוך שליט"א, יתבעו אותי על כך לאחר המאה עשרים שלי?

ב. גם בנושא החסידות יש לי קושי [ושאלה זו היא על 'העולם הפנימי']. אני רואה שהרב שליט"א מצטט מר"נ מברסלב זצ"ל ומעוד גדולי חסידות. ומאידך ראיתי עדויות מגדולי עולם [כהסטייפּלר זצ"ל ובנו הגר"ח שליט"א, וכן שמעתי על הגרב"צ אבא שאול זצ"ל, ומסתמא שישנם עוד], שהיו 'מחטיפים' לבחורים שנתפסו לחסידות בכלל ולברסלב בפרט. כיצד יש ליישב זאת? בספרים רבים [שכותביהם כמובן באים מהעולם החסידי] ראיתי הוכחות ובניית בנינים לרוב, שהחיבור לצדיק [כשיטת ברסלב] הוא חלק עיקרי ממש בעבודת ה'. אך מאידך, גדולי העולם ה'שכלתניים' [ליטאים בעיקר] ביטלו דבר זה כעפרא דארעא. היכן האמת נמצאת? וכי שניהם צודקים במחלוקת כ"כ קיצונית?

אני מקווה שהצלחתי להסביר את עצמי, ואוסיף, שאיני איש של פוליטיקה זולה [וב"ה אפילו עיתונים - מלבד פרסומות - אינני קורא], ולא לקנטר באתי אלא לבקש האמת. ואף שידוע אני ומכיר בנגיעותי, שאינני אוהב חסידים כלל, ואכמ"ל, מ"מ הנקודה הפנימית המרגישה בנגיעות, היא שגורמת לי לכתוב מכתב זה, ואקווה שבעז"ה תגיע לי תועלת מתשובתו של הרב שליט"א. יישר כח.

תשובה:

א. הכוונה לחוג המסוים.

ב. יש דרכים רבות בעבודת ה', דרכים שכולם אמת.

אנכי גדלתי בתחילת ימי הבגרות בישיבת פחד יצחק, אצל מו"ר הגאון ר' יונתן דיויד שליט"א, וממנו קבלתי את "ההסתכלות" הפנימית בתורה. בית מדרש זה יסודו ע"י רבי צחק הוטנר זצ"ל, שאמר על עצמו, שבשביל הליטאים הוא מידי חסידי, ובשביל החסידים הוא מידי ליטאי. ומשם נשבה רוח פנימית דייקא של אחדות כל חלקי התורה. אם כי בגילוי היה פחות ניכר.

לאחר מכן קבלתי מראש הישיבה, רבינו הגר"י אדלשטיין שליט"א, וכבר שוחחתי עמו ארוכות בכלל, ובנושא זה בפרט, האם לשלב בלימוד עם הרבים תורת החסידות, והשיב לי, אני קבלתי מהמשגיח הרב דסלר זצ"ל, וצא ובדוק כמה פעמים מוזכר במכתב מאליהו תורת החסידות. ואמר לי לא להתפעל מאלו שמבקרים אותי על כך.

תשובה שלימה מיד אם האדם רק מדבר עם הקב"ה

שאלה:

- (א) בתורת ברסלב (בעיקר ר' נתן ומוהר"ש) מבואר שהאדם יכול לעשות תשובה שלימה מיד אם האדם רק מדבר עם הקב"ה שהוא מתחרט על כל חטאיו ושהוא רוצה לעשות תשובה ולשוב אל הקב"ה. מאיפה בא מהלך זה של תשובה, שהאדם יכול להגיע ישר ולתקן הכל ברגע אחד ורק במילים מועטים אלו, וביותר קשה דהא בגמ' וברמב"ם מבואר שתשובה אינו קלה בכלל וכל עבירה צריך ד' חלקי תשובה, ולרבינו יונה יש עשרים עיקרי תשובה לכל עבירה, וא"כ מאיפה בא תורת ברסלב, האם המקור לכך המהלך של ר' אליעזר בן דורדיא שהאדם יכול לתקן הכל ברגע אחת?
- (ב) תמיד הרב אמר שעבודת דורינו שייכת יותר לר' אלעזר בן דורדיא שהאדם מגיע ישר להקב"ה ע"י מסירות נפש, מהו המקור שעבודת דור האחרון הוא ר' אליעזר בן דורדיא ולא שאר התנאים?
- (ג) במקום אחד הרב אמר שעבודת דורינו הוא בחי' ר"מ שהוא אריך, במקום אחר הרב אמר שתקופתנו הוא גילוי של ר"ע (עתיק) ובמקומות אחרים הרב אמר שתפקותנו הוא עבודת ר' אליעזר בן דורדיא.... מה פשר הדבר?
- (ד) ת"ח ומשפיע אחד אמר שבזה"ז אין לנו ללמוד מסילת ישרים, ואמר שיש לו קבלה מרבתי שהיה להם את הדרך של נוהרדוק, שהאדם צריך לרכז רק על מעלותיו ולא לשאוף לשלימות, כיון שהרצון לשלימות רק משבר את האדם, ובה"ז עבודתנו הוא רק שמחה והודאה לה' ובטחון ומנוחת נפש. האם יש דרך כזו?
- (ה) האם יכול להגיע ישר על תפיסת עתיק או שלעולם נצרכת תפיסת עתיק שהוא מסירות נפש?
- (ו) הרב אמר שבעתיק גופא יש עתיק דעתיק ויש אריך דעתיק. כיון שאריך ענינה מסירות נפש שמעלה את האדם לדרגת כתר, א"כ מהו החילוק בין אריך דאריך לאריך דעתיק, וכן מהו החילוק בין עתיק דאריך לעתיק לעתיק? יישר כחך ותודה רבה להרב על שהרב תמיד מציל נפשותינו משעות הרעות בעולם ומביא אותנו לחיי עוה"ב

תשובה:

א. משיח, נקרא כן מלשון מסיח לפי תומו, כנודע. וזהו שורש תורת הדיבור של ברסלב, לדבר בפשיטות ובתמימות, וזהו מכח הארת משיח, כנ"ל. וחלק מהארת משיח, היא השבת כל העולם התשובה, כי שורשו בלאה, עולם הבינה, תשובה, כנודע. אולם כל הנ"ל זהו "שורש ההארה", ונצרך להלבישו בפועל בקיום למעשה של כל דיני וגדרי הלכות תשובה.

ב. באחרית הימים מאיר הארת הכתר, ואחריתו בפועל ממש, "ויתנו לך כתר מלוכה". וכתר נקרא רצון, כמ"ש הרמ"ע מפאנו, הגר"א, ועוד הרבה מרבתינו. ולכך עיקר העסק ברצון. ומכח כך נולד בברסלב העמדת חשיבות רבה על הכיסופים והרצונות, אולם נצרך לאזנו עם המחשבה והמעשה, וד"ל. ושלמות הארת הרצון אינו רק כיסופים, אלא הארה שלמה בפועל למעשה של רצון, והוא מסירות נפש. והבן מאוד הנפק"מ בין כיסופים, רצון בכח, למסירות נפש, רצון בפועל.

ג. בספירות זהו הארת ספירת הכתר, ובפרצופים, כנודע ספירת הכתר מתחלקת לב' פרצופים, עתיק ואריך. ולכך כל הפנים נכונים. אריך בסוד משיח בן יוסף, עתיק בסוד משיח בן דוד.

ד. בספר השורשי של נוברהדוק, מדרגת האדם, נתבאר מהלך שונה לגמרי, איני מכיר זולת זה.

ה. על דרך כלל לא, זולת נפשות יחידות שזה שורשם, ונולדו בגילוי זה.

ו. אריך דעתיק תהליך של דילוג, תהליך של מסירות נפש בהדרגה, כי במסירות נפש עצמה יש מדרגות, כמו בכל נבואה. עתיק דעתיק, מסירות נפש לגמרי בבת אחת, קונה עולמו בשעה אחת ממש.

אריך דעתיק, נעתק מן התחתון אולם חוזר אליו, במטי ולא מטי. עתיק דעתיק, נעתק לגמרי מן התחתון.

תשובה לבעל תשובה

שאלה:

לכבוד הרה"צ שליט"א. תודה גדולה על תשובותיו והדרכתיו הנפלאות. במה שהשיב הרב לבעל תשובה שנוטה לתלות את עכירות נפשו בהוריו (שלא באשמתם) מכח דברי הפלא יועץ שכתב: "ואין על הבנים כ"כ אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשורש רע והקליפה בנפש לוטה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וטורח ויגיעה רבה כולי האי ואולי יוכל להפוך טבעו ומזגו הרע", וכתב לנו הרב ש'אי אפשר לתלות הכל בהורים, אלא חלק בלבד. ויתר על כן, האדם בעל בחירה לזכך החלק העכור לפי כוחותיו. ולכך עליו לעמול לזכך הלבוש העכור שקיבל מהוריו לפי כוחותיו'. ע"כ. ואחר ההתבוננות בדברים עלו שאלות נוספות:

א. נמצא עכ"פ שתהום מבדילה בין אחד שכזה לבין חברו לספסל שהורתו ולידתו בקדושה, ונפשו נקיה ביסודה, אשר יותר בנקל יוכל להתגבר על יצרו ותאוותיו, א"כ האם נדרש מזה כמו זה, האם התגברותו של זה דומה לזה, ובעיקר – האם נפילתו של זה שווה לשל חבירו?

ב. מהו הכיוון שעליו לעמול כדי לזכך את אותו לבוש עכור?

ג. הפלא יועץ כתב 'כי נפש רשע אוותה רע', וזוהי ההרגשה המתמדת כפי שמתאר הנ"ל, שבעמדו לפני נסיון כמעט שניטלה ממנו הבחירה, והולך שבי ביד יצרו, ובאותה העת כל תורתו ומוסרו הן כאותיות פורחות באויר, ואינן עומדות לו להתגבר על יצרו. ומה יעשה הבן ולא יחטא – כפשוטו. האם זה דמיון או מציאות?

ד. אך בזאת יתהלל המתהלל, שמקיים בעצמו כי נפילתי קמתי, ובעיקר במדיה שהרב מתריע עליה רבות, אם בא לידו ונכשל, אינו מניח לו לשקוע בתהום ובס"ד תוך זמן קצר מנתק / מנפץ / זורק, ושב לתלמודו. האם זה מעיד על שורש טוב?

ה. מה עליו לעשות כשעולות לו מראות לא טובות בעיני רוחו, ונהנה מזה מחד, ומאיך נקרע מכך ששב על קיאו, ונמצא כבתוך כף הקלע, מה צריך לחשוב וכיצד לנהוג? והאם ניתן למחוק תמונות מעיני השכל? ואם לא, כיצד ניתן להיות בעל תשובה בכלל?
ו. עוד זאת נפשו בשאלתו, האם כשר הוא לעדות? כי נכבד הוא בין מכיריו ולא אחת מתבקש להיות עד בקידושין, האם יוכשר באותה העת - עד הנסיון הבא?
וגומל נפשו איש חסד, להשקיט את רוחו ולרומם קרנו, ליתן פתח לשבים, להורות דרכי תשובה, שכמ"ה.

תשובה:

- א. לא! הקב"ה מודד כל אחד לפי כוחותיו. ועיין שער הגלגולים לאריז"ל, הקדמה כ"ז, ששם נתבאר יסוד זה בבירור.
- ב. נצרך זיכור החומר העכור. ונצרך זיכור לבוש שקיבל מהוריו. עיין עץ חיים, שער המוחין, פרק ה'. ולצורך זיכור החומר, נצרך פרישות. ולצורך זיכור הלבוש, נצרך תיקון המידות.
- ג. חלק כך וחלק כך. בעומק כל הרע - יצר הרע, דמיון, "נדמה לו".
- ד. כן, בודאי!
- ה. או להסיח דעת, או לצייר ציורי קדושה! ועי"ז מוחק. וכן ע"י דמעות, שמנקות כח הציור. וכן בעומק, בהתדבקות באפיסת המחשבה.
- ו. יעשה תשובה כל פעם לפני עדות.

מדיה ותשובה

שאלה:

שלום וברכה לכבוד הרב.
שאלתי היא בקשר לקושי לפרוש מן העבירה, לפני שנה בערך ניפצתי את הטלפון הטמא בהחלטה גמורה שלא לשוב לטלפון ובמיוחד לחטאיי, והלכתי בנסיונות לתקן את העוון המר של הנעורים, ונכנסתי לישיבה ללמוד תורה וקיבלתי על עצמי תשובה ועול תורה.
ומאז הנסיונות והכשלונות גברו ורבו, יש לי תקופות טובות, אם זה להתחזק בשמחה, להרגיש קירוב בתפילה, ואם זה לעמול בתורה הקדושה. אבל כל פרק זמן (לא ארוך) אני נופל (יותר נכון מתרסק), התאוה מתגברת בי ולא נותנת לי מנוח, אני מסיח את דעתי מהמחשבות הזרות, ואז יוצא מצב שאני דוחק ודוחק ואז זה מתפרץ לי ומחמת כך אני מוצא את עצמי לא מסוגל להתרכז בתפילה לא יכול ללמוד תורה ואני נהיה לא רגוע ומחמת כך נופל לעצבות, ונופל בחטא.
הבעיה היא שאני רוצה למלא תאוות עיניי, וכשאני נופל לתאוה אני לא מבחין מימיני ומשמאלי ונוצר מצב שכבר במשך השנה הזאת קניתי וניפצתי כמעט 20 טלפונים, קונה לצורך סיפוק תאוותי ולאחר החטא מנפץ את הטלפון בחרטה גמורה ובהבטחה וקביעת גדרים שלא אשוב.
ושוב אני חוזר ללמוד ולהתחזק ושב בתשובה ומתפלל מעומק הלב עם בכיות מעומק הנשמה. וחוזר חלילה תוך תקופת זמן שוב ושוב ושוב.
בבקשה מהרב להסביר לי מדוע ומהיכן נוצרת ונובעת הבעיה הנוראה הזאת ומה לעשות וכיצד לתקן ואיך לפרוש לגמרי אחת ולתמיד מן הדברים המטמאים האלו, אני רוצה להיות עבד ה' אמיתי!!

תשובה:

מחד נצרך בנין כללי של הנפש מאוזנת, שזה נותן יציבות, כי חלק גדול מהניסיונות נובעים מחוסר יציבות.
ומאיך לרוב תוקף התאוה נצרך אור של מסירות נפש, לא לעשות נגד רצון ה'. ולחיות לאורך היממה

במחשבת מסירות נפש, "כי עליך הורגנו כל היום", כי נגד כח הטומאה הנורא השורר השתא רח"ל, שער נון דנו"ן דקליפה, נצרך אור של מסירות נפש, זה לעומת זה. מסירות רצון, ומסירות של ביטול לא להיות קיים כלל, רק קיום ה'.
אור זה הוא אור אחרית הימים, והוא פנימיות ההצלה כנגד הטומאה.

תשובה מאהבה

שאלה:

א. איך הדרך לתשובה מאהבה, והאם אפשר לדלג מתשובה מיראה?
ב. בלקוטי תורה (חב"ד) מאמר והדרת פני זקן, נאמר בסוגריים נ"ל מהצ"צ דמאמר זה מסוגל ליחידה הנאמר שם, היא כאשר זוכר התורה במוחו בע"פ, אז השכינה שורה בו גם כאשר אינו עוסק בתורה, ולפי ירידת הדורות בכתב ומבע"פ סדר קדשים.
האם עבודה זו זו להשיג יחידה, נאמרה בכלל מאתיים מנה, כיון להגיע לכלל מדריגת נפש דנשמה צריך עבודה רבה

תשובה:

א. עיין תניא (פרק ז) וז"ל, תשובה מאהבה מעומקא דלבא "באהבה רבה" (עיין ספר הערכים חב"ד, ערך אהבה, ערך קטן אהבה רבה) וחשיקה ונפש שוקקה לדבקה בו ית' וצמאה נפשו לה כארץ עיפה וציה, להיות כי עד הנה היתה נפשו בארץ ציה וצלמות היא הסט"א ורחוקה מאור פני ה' בתכלית, ולזאת צמאה נפשו ביתר עז מצמאון נפשות הצדיקים וכו', עיי"ש.
כ. אולם אח"כ נצרך לחזור ולהשלימו.
ב. ברוחניות היסוד בכלל מאתיים מנה, הוא רק בכח ולא בפועל. כי העליון כולל את התחתון בכח ולא בפועל.

קול שמדבר אלי

שאלה:

שלום כבוד הרב
הרב כשאני נמצא בבית הכנסת אז בתוכי יש קול שמדבר אלי ומזכיר לי אסור לדבר בבית הכנסת, גם עם משהו ידבר איתך אל תדבר ובסוף משהו בא לדבר איתי ואני מדבר מאי נעימות ואני חושב שהאני נעימות הזאת פסולה
הרב יכול בבקשה להגיד לי מה לעשות כדי שבאמת לא תהיה לי את אותה אי נעימות ולא אדבר? ובית הכנסת זה רק דוגמא זה קורה לי בעוד דברים הרב מדוע זה קורה לי?

תשובה:

זהו קול פנימי. בת קול של הנשמה. העצה למעשה, להקטין את הניסיון בהדרגה, כגון לקצר את הדיבור, או להשהות מעט. וכך לאט לאט להקטין יותר ויותר.

זהו דרך של הדרגה.

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל,
וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:

info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי
והשו"ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה
למספר הפקס]
03-548-0529

לבידורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה"
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588

פקס 03-548-05294

ת.ד. 16452 ירושלים 9116302

info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט"א

מופיעים ב"קול השבוע"

ישראל 073.295.1245

USA 718.521.5231

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות
האזינו-סוכות תשפ"ג

[262]

מהארכיון

ב בענין לויתן דלעת"ל והמסתעף.....

ב 4 מינים של סוכות 4 יסודות.....

ג חיבור למצוות.....

ג כוונות בתפילה.....

ד לימוד בהושענא דבא.....

ו אושפיזין ועל שמיני עצרת.....

בענין לויתן דלעת"ל והמסתעף

שאלה:

אמרו חז"ל שלעתיד לבוא יש סעודת לויתן, יין המשומר, ושור הבר.
 (א) האם דברים אלו שייך רק לצדיקים לעת"ל או בערך סויים גם לפשוטי העם לעת"ל?
 (ב) ראיתי את דברי הגר"א בספר אבן שלימה שדברים אלו קאי על גילוי סודות התורה דלעת"ל. האם יש עוד מראה מקומות בספה"ק שמבארים ענינים אלו? ואם אפשר להרב ליתן קצת ביאור בדברים אלו.
 (ג) האם שייך בזה"ז לטעום קצת מדברים אלו באופן מסויים?
 (ד) אמרו חז"ל שלעת"ל יושבים בסוכה של עורו של לויתן. האם זה קאי רק על סוכות לעת"ל או על כל השנה?
 תודה רבה

תשובה:

א. לעתיד לבוא יתגלה מדרגת ועמך כולם צדיקים. והיינו שרק חלקי הצדיק שבכל נפש יתקיימו לעת"ל. סוד לויתן ושור הבר
 ב. עיין משך חכמה (שמות, כ, יח). ועיין דברי סופרים לר' צדוק (אות כט) וז"ל, שור הבר ולויתן הם תרין יצרין, דכר ונוק'. ועיין בדבריו בפרי צדיק) וארא, אות יא). ועיין ליקוטי תורה לבעל התניא (שמיני), שלויתן סוד עלמא דאתכסיא, ושור הבא עלמא דאתגליא, עיי"ש. ואמרו (ויק"ר, יג, ג) שהקב"ה ישחוט שור הבר בסנפיריו של לויתן, ויתמהו הצדיקים, הא תנן (חולין, טו, ע"ב) אין שוחטין במגירה, והקב"ה ישיב להם תורה חדשה מאתי תצא. ובעומק זהו גופא סודות התורה שיתגלה שהוא התורה החדשה, והוא עצם הסעודה, בחינת לכו אכלו בלחמי. והיינו שמגירה הוא מלא פגימות. ולעת"ל שיתוקן שורש הפגימות שהוא פגימת הלבנה, ישחוט אף במגירה. ועוד נקראת מגירה שחותכת דרך גרירה (עיין ר"ש, כלים, יג, ד). ולעת"ל יתגלה גרירה דקדושה, משכני אחר כך נרוצה. ועיין ספר יין המשומר. וסוד יין המשומר רחב מאוד. ומעט נציין. עיין תיקונים (סז, ע"א). והם ע' אנפין של תורה כמ"ש הגר"א (שם, תיקון כב). והוא עץ החיים, כמ"ש הגר"א (שם בתיקון י"א מתיקונים אחרונים). שהם סודות של עתיק יומין, סוד הדין הקדוש. ג. כן. כל מה שקיים בעולם קיים בנפש. ומה שקיים בעולם לעת"ל אפשר להשיגו בחינת מעין עוה"ב. ד. כאן בעוה"ז הוא מעין עוה"ב.

4 מינים של סוכות 4 יסודות

שאלה:

לכבוד הרב, שליט"א
 גוט יום טוב!
 א- מה הקשר בין 4 המינים של סוכות וארבעת היסודות. (עפר, מים, רוח, אש?)
 ב- כמו כן, בהלל אנחנו מנענעים את ארבעת המינים 16 פעמים (צפון דרום מזרח מערב -) איך זה "בשורה" עם 16 שילובי המינים?

תשובה:

א. לולב - רוח.

הדס - מים.

ערבה – אש.

אתרוג – עפר.

ב. עיין שער הכוונות (דרושי חג הסוכות, הקדמה) וז"ל, וענין הב' נענועים שבתוך קריאת ההלל הנזכר צריך שיכוון בכל פעם כנגד שם הוי"ה במילואו. אמר הכותב חיים, נלע"ד שהם סוד.

ע"ב – מים – ארמ"ע דמים.

ס"ג – אש – ארמ"ע דאש.

מ"ה – רוח – ארמ"ע דרוח.

ב"ן – עפר – ארמ"ע דעפר.

עיי"ש בהרחבה, ובנהר שלום (דף מ' ע"א).

חיבור למצוות

שאלה:

שלום כבוד הרב, ב"ה למדתי הרבה מהשיעורים של הרב והרב עזר לי הרבה יותר להאיר מהאור הפנימי שקיים בי לי ולאחרים, אך פתאום שמתי לב לחסימה לא ברורה. אני מרגיש שאם אני מתבונן/מתבודד/מתעמק וכו' בהכרת ה' והנשמה שלי בכל הגילויים (אהבה, יראה, הויה וכו') אני מרגיש את האור. אך בכל מה שנוגע למצוות החומריות אני מרגיש את הכוונה שלי ולא את המצווה. לדוג' שאני מניח תפילין אני יכול להתחבר בהכרה פנימית אבל יודע שאם היו מוציאים את הקלף מהבית הייתי מרגיש אותו דבר ולא הייתי שם לב שאני בעצם לא מקיים את המצווה באמת, כלומר אני לא מרגיש את האור במצווה. אני יכול לנענע 4 מינים ולהתחבר אבל יודע שאם יחליפו לי את האתרוג לאתרוג פסול אני לא ארגיש שום שינוי, אני מתפלל ומרגיש חיבור אבל יודע שאם אחליף את המילים (לדוג' במקום "ברוך אתה ה' אגיד "ברוך ה' אתה") אני לא ארגיש שפגמתי אלא אור הכוונה הוא אותו כוונה ורק הסדר שונה ולכן אני עדיין ארגיש אותו. מה לדעת הרב אני מפספס? או מה לא בנוי נכון? אשמח שהרב יוכל להכווין אותי מפה. תודה רבה על העזרה

תשובה:

יש כאן בנין של אור, ללא בנין של כלי. ראוי ללמוד הלכה למעשה, ולדקדק לקיים כפי הדין מתוך הכרה בהירה שזהו רצון ה' בכל פרט ופרט, ולו הקטן ביותר. ועיי"ז להתקשר למעשה בכלל, ולכל דקדוק בפרט, קשר נפשי עמוק.

כוונות בתפילה

שאלה:

שלום כבוד הרב,

מזה זמן מה אני מכוון בתפילה שמות הויה הכלליות והפרטיות של החודש מנוקדות ועוד כוונות יחסית פשוטות ומצליח "לראות" לעיתים יותר ולעיתים פחות את שמות הקודש בברכות השונות (התפילה בעיניים עצומות). אני נמשך מאד ללמוד בשער הכוונות לרבינו האר"י, במיוחד להבין את התהליכים של

מה פועל היום המסוים, וביחס לנקודת התפילה וכו, אבל כמעט מתייחס בראותי את ריבוי הפרטים והכוונות הנדרשות.

האם הכוונות הנ"ל פועלות משהו ביחס לתפילה רגילה שרק מכוונים לפשטות המילים?

האם הלימוד העמוק והיישום של כוונות האר"י נועד לבעלי השגה בלבד ומי שאינו כזה וינסה לכוון יכשל מראש או לא יפעל כלום או חמור יותר יכול להזיק?

או לחלופין זה יכול להיעשות הדרגתית צעד צעד עם עבודה מקבילה בזיכור הרוחני?

כמדומני קראתי בספרי הרב או שמעתי משיעור הרב שהתקופה בה נמצאים משפיעה על העבודה ושבזמנינו יש עבודה אחרת מהכוונות כפי שהובאו בשער הכוונות?
(או שזו העבודה לא תהיה מוחלפת?)

תודה רבה

תשובה:

א. יש דרך כזו, וכך נהג הבן איש להורות לרבים בדרשותיו.

ב. זו מחלוקת עצומה בדברי רבותינו. ועצתם הייתה לכוון על דעת המכוונים האמיתיים.

ג. אור פנימי יותר זהו פשיטות לעומת יחוד שהוא חיבור.

העצמיות פשיטות - הלבוש חיבור, יחוד. וצריך שהעיקר יהא העצמיות - פשיטות, והיחוד לבוש.

לימוד בהושענא רבא

שאלה:

שלום הרב,

הספרדים נוהגים לעשות בלילה הזה סדר לימוד של ספר דברים וכן זוהר וכו בנוסף לתחנונים והסליחות שקוראים בלילה. תיקון ע"פ המקובלים.

אני יודע שמדברים על זה שמעלת קריאת ספר דברים בלילה הזה לפני חצות חשובה מאוד.

א. מה המעלה הספר הזה דווקא?

ב. למה דווקא הוא בלילה הושענא רבא?

ג. למה דווקא לפני חצות?

ד. מה העניין הפנימי הנפשי שצריך להקשר אליו בקריאת ספר דברים.

תשובה:

א. עיין מושב זקנים (במדבר, כא, יד) וז"ל, בספר מלחמות ה', פירש הרי"ח, זהו ספר ואלה דברים, שיש בו "מלחמות ונצחונות של ישראל", כגון (דברים, ד, יב) ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום, וכו'.

ב. ועיין תוס' (גיטין, ב, ע"א, ד"ה המביא) משנה תורה לא חשיב, שאינו אלא "חוזר ושונה מה שלמעלה". בחינת מלכות לית לה מגרמה כלום. ולכך נקרא "משנה" תורה, עיין מצודות דוד (יהושע, ח, לב), ששונה מה שקדם לו. ועיין הכתב והקבלה (דברים, יז, יח) משנה, כמו פירוש וביאור דברים, עיי"ש. ולכך מלך קורא בהקהל ספר דברים.

ג. כולו תוכחות. עיין רש"י (דברים, א, א). ועיין שפתי כהן (שם, לא, י). ואור החיים (שם, כו, ח). ופחד יצחק (שבועות, מאמר מה). ועיין ליקוטי הלכות (ערלה, ה"ד) שאעפ"כ לא יתיימשו מן הרחמים, עיי"ש.

ד. עיין אדרת אליהו (דברים, לד, יב) ספר דברים כולל תתקנ"ה פסוקים. סימן הנ"ץ (צ' סופיות עולה תשע מאות), והוא כי ידוע בספרי מקובלים שהרקיעים הם תתקנ"ה, כמנין השמי"ם (מ"ם סתומה ו' מאות), וכו', כי משה רבינו כוון בכל פסוק לפתוח שער רקיע אחד להעלאת נשמתו בקדושה, עיי"ש עוד.

ה. עיין מגילה (לא, ע"ב) קללות של משנה תורה – משה מפי עצמו אמרן. עיין זוה"ק (ואתחנן, רסא, ע"א) האי דאקרי משנה תורה, משה מפי עצמו אמרן. עיין תוס' (שם). וטורי אבן (שם). ועיי"ש (רסה, ע"א) ביאור מפי עצמו. ודברי דוד (דברים, כח, כ), ואור החיים (שם, א, א). ומהרש"א (מגילה, לא, ע"ב). ובר"ח (שם). ופרי צדיק (במדבר, ה. כי תבא, יד), וצדקת הצדיק (קפ"ג).

ו. עיין מהר"ל (תפארת ישראל, פרק מג) שמשנה תורה מצד "המקבל" – "הואל משה באר את התורה הזאת". כי המקבל הוא צריך יותר פירוש וביאור, וזהו ההפרש אשר יש בין התורה ובין משנה תורה. ובעומק, יש תורה שבכתב, ויש תורה שבע"פ, והממוצע הוא משנה תורה. ולכך נקרא משנה תורה. עיין ר' צדוק (דובר צדק, עמוד קכז), ופרי צדיק (ט"ו בשבט, ב. ויקרא, בהר, א. ובחקתי, יא. ובהעלותך, יא. ועוד). ועיין העמק דבר (במדבר, יד, לד). ועיין פחד יצחק (שבועות, מאמר יב). וזהו משנה תורה, שנים, כתב וע"פ.

ז. ואמרו (ב"ר, ו) דאמר רשב"י, ספר משנה תורה היה סיגנון ליהושע. ועיין מגלה עמוקות (ואתחנן, אופן רמו).

ח. מצות "דבקות", נאמרה בספר דברים, ודו"ק היטב. עיין פתח האהל (ראה) שסוד ספר דברים, דבקות. וספר זה נאמר בערבות מואב, סמוך לכניסתם לארץ ישראל, משא"כ שאר הספרים נאמרו במדבר. ודו"ק, שבחינת משנה תורה, שורש לתורת א"י. ועיין ליקוטי הלכות (או"ח, סעודה, ה"ד. מילה, ה"ה. חלוקת שותפים, ה"ה) שספר דברים מדבר כמעט כל פרשה מא"י. ועיין ציוני (דברים).

ט. עיין משך חכמה (שמות, לב, יט) וז"ל, להראות כי אין בנברא קדושה בעצם, רק מצד שמירת ישראל התורה כפי רצון הבורא ית"ש הקדוש הנמצא האמיתי הבורא הכל ית"ש וזכרו, וכמעט ע"ז נכלל כל ספר דברים, להזהירם בזה, כי לא ראיתם כל תמונה, וכו', השמר לך (שם, ד, ט). ועיין אברבנאל (שם, יז, יד) ולכך צוהו (למלך – דייקא) השם יתעלה שיכתוב לו את משנה התורה, וידמה שיהיה ספר "אלה הדברים", שרוב גופי התורה תלויים בו. ועיי"ש (לא, ט) שרוב מצות התורה "והברית" נכללים בו, וכו', כי "ספר הברית" הוא ספר "אלה הדברים".

י. עיין שיח שרפי קודש (בשם חידושי הרי"ם) ספר "דברים", הוא משנה תורה, להורות שאם שומר בדרך התורה מתחילה ועד סוף, נעשה "דיבורו" קדוש (סוד דיבור – מלכות, כנודע). ועיין פרי צדיק (דברים, א). ואגרה דכלה (שם).

ב. ספר דברים כנגד מידת מלכות, שזה כנגד הושענא רבה, כמ"ש בשער הכוונות. ועיין טעם נוסף בליקוטי הלכות (הלכות ס"ת, ה"ב).

ועיין ספר התמונה (תמונה שלישית) ספר אלה הדברים כנגד שמטת עטרת. ועיין גר"א (תיקון כ"א). ושושן סודות (אות ר"ח) סוד שחייב כל מלך לכתוב ס"ת לעצמו. ועבודת הקדש (ח"א, פרק כ"א). וחמדת ימים (חג הסוכות, פ"ו). ומשנת חסידים (מסכת ימי מצוה, סוכה, פ"ג).

ויש ז' ספרים, כי "ויהי בנוסע הארון" ספר בפני עצמו (עיין מסכת סופרים, פ"ו, ה"א). ונמצא ספר דברים ספר שביעי, כנגד יום השביעי. וכן המלך היה קורא ספר זה בסוף השנה השביעית.

ג. עיין שער הכוונות (דרושי חג הסוכות, הקדמה) וז"ל, הנה בחצי הלילה הראשון, תקרא ספר ואלה דברים כולו עד סוף פרשת וזאת הברכה. וזה הספר נקרא משנה תורה כנודע, ואם תשלים קריאתו קודם חצות, וכו'. ועיקר הדין הוא נידון בחצי הראשון של הלילה כמ"ש לקמן. ועיין שם (דרוש ו') וז"ל, ובזה תבין מ"ש בספר הזוהר ובתיקונים, כי ספר אלה הדברים הנקרא משנה תורה הוא במלכות, עיי"ש. ועיין פרי עץ חיים (שער הלולב, פ"ד). וטעמי המצוות (האזינו, ד"ה מצות כתיבת ס"ת). ומחברת הקודש (שער הושע"ר).

ד. חיבור לכח "המקבל".

שאלה:

ראיתי שהרב כתב לגבי התיקון של שבועות על שאלה של לימוד לבד בעניין שהאדם מתחבר אליו שיעשה כך ולא צריך לעשות את תיקון ליל שבועות ורק ילמד גם בבחינת כלל.
א. אם אני מרגיש שאני יותר מתקדם ומתחבר בלימוד עצמי שלי בנושאים שאני רוצה ולא עם ציבור וכן מעדיף לא לקרוא את התיקון האם אוכל לעשות כך? מה עדיף? מה השיקולים?
ב. האם אוכל גם לוותר על קריאת ספר דברים?
ג. האם יש דגשים פנימיים מיוחדים ללילה הזה?

תשובה:

א. מעט עם הציבור, אל תפרוש מן הציבור. והשאר לפי השגתך. זו שאלה יסודית האם לנהוג ע"פ קבלה גם למי שאינו במדרגה זו.
ב. כנ"ל, מי שאינו נוהג ע"פ קבלה, כן. אולם אם נהג עד השתא, צריך התרת נדרים.
ג. כנ"ל.

אושפיזין ועל שמיני עצרת

שאלה:

א) ראיתי בספר ים החכמה של הג"ר יצחק מאיר מורגנשטרן שליט"א שאמר שבכל יום מימי סוכות יש להתדבק במידות של האושפיזא של אותו היום, ביום א' להתדבק במדת אהבת ה' שהיה מדתו של אברהם וכו', אבל מהרב למדתי שאין לעבוד ה' ע"פ זמנים מסוימים רק שכל עבודה צריך להיות בהתאם וכפי הדרגה של הנפש, וא"כ האם הרב סובר שאין לעבוד במדה מסוימת ביום אחד ומדה אחרת ביום שני וכו'? או שיש מקום להתדבק באורות הזמן, כיון שיש עבודה להפוך אור מקיף לאור פנימי?...
ב) האם יש מקור ששלמה המלך היה ראוי להיות מן האושפיזין רק שאיבד את זכותו.
ג) האם יש קשר בין שבעה רועים לשבעה אושפיזין.
ד) האם משיח בן יוסף ומשיח בן דוד נכלל בשבעה אושפיזין?
ה) בשפת אמת כתב ששמיני עצרת כנגד יוסף, ובמקום אחרת כתב ששמ"ע כנגד דוד, ובמקום אחרת כ' שהוא כנגד משה! מה פשר הדברים?

תשובה:

א. בנקודה שבה עובד בפועל, יש בפרטות אהבה יראה וכו', את כל המידות. וצריך למצוא בכל יום את נקודת פרטות זו בתוך עבודתו.
ב. הוא שורש לז' רועים. עיין פירוש המצוות לרמח"ל (מצוה ח' ט') וז"ל, והקימונו עליו שבעה רועים, מצד שלמה. שמונה – תיקון הכל, ושמונה נסיכי אדום, עיי"ש. ודו"ק שאמו של שלמה בת "שבע".
ונקרא בשבע שמות, כמ"ש בזה"ק (ח"ב, לח, ע"ב. וח"ג, מז, ע"ב). ועיי"ש (ח"ג, רנה, ע"ב) אבהן ורעיא מהימנא ואהרן דוד ושלמה, הא אינון שבע, לקבל שבע ספיראן, אנא בעינא לתקנא לכוון "סכה", עיי"ש. ועיין גר"א (תיקון ע) וז"ל, ושלמה ביסוד דאינון שבע רועין, כמ"ש בר"מ בכ"מ, עיי"ש. ועיין תולעת יעקב (סוד הסוכה).
ג. כן, כנודע, הם הם ממש, בשורשם.
ד. כן. יוסף - משיח בן יוסף. דוד – משיח בן דוד.
ה. כנגד יוסף – מלשון תוספת, עצרו עמי יום אחד.
כנגד דוד – סוד כח הכללות הנקרא "כלה", ושמיני עצרת, עוצר בקרבן את כל ההארות שקדמו לו.
כנגד משה – שמחת תורה – תורת ה' תמימה ניתנה ע"י משה.

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל,
וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:
info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי
והש"ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה
למספר הפקס]
03-548-0529

לבירורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה"
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588
פקס 03-548-05294
ת.ד. 16452 ירושלים 9116302
info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט"א
מופיעים ב"קול השבוע"
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות
שמייני עצרת תשפ"ג

[263]

מהארכיון

פנימיות

שאלה א - הרב כתב בתשובה שהמוחין וצלם זה השגת התחתון לעליון בציצמום לעליון. האם כוונת הדברים שקבלת מוחין זה השגת התחתון לעליון בתפשטות לתחתון וציצמום לעליון נמצא יחוד מצומצם ומופשט לנקודת האמצע שאינה נוטה לאחד משני הבחינות הכוללת שניהם עליון ותחתון בחינת מופשט ומצומצם בחינת מאציל ונאצל בחינת אמצע כולל שני קצוות וזה סוד הצלם (וזה א"א אלא ברצוא ושוב והרשימו הוא התעלות התחתון לעליון שהיה כלול בו ברצוא וכעת הוא שוב תחתון ביחס לעליון יותר ממנו ונשאר ממנו סימן של העליון ויש עוד הרבה להאריך בזה) שאלה ב - האם נעוץ תחילתו בסופן וכו אמור הספירות עיגולים או יושר כי ביושר קשה למצוא זאת בשונה מצורת העיגול

שאלה ג- כיצד עבודת היחודים נוגע לעיגולים

שאלה ד- האם זה נכון שהעיגול הוא בחינת כלל והקו בחינת פרט שלפי זה התכלית היא ליחד הקו בעיגול המקיף

שאלה ה- האור המקיף שחופף סביב הכלי הוא בחינת עיגול דהיינו היקף העיגול או שהוא שייך ליושר שאז קשה להבין מה הפירוש מקיף בקו ישר

שאלה ו- לא הבנתי מה החילוק בעומק בין נחש בריח לנחש עקלתון

שאלה ז- קשה להבין כיצד הבורא חשב כביכול לצייר הציור של הרע שוודאי המאציל תיכנן אותו מאחר ויש ציורים כולכך רעים ומחרידים א"כ כיצד הבורא שהוא תכלית הרחמים חשב כאלו ציורים(אולי בגלל שהרע הוא העדר ואין לו מציאות באמת והוא רק היכי תימצא שיהיה נגדו ציור של טוב אבל בחטא הקדמון הדמיון קיבל מציאות הרע ניתפס כרע ביחס שלו לגבי הטוב שאז יש ניגוד בניהם אבל שהוא נבדל מין הטוב אין בו שום בעיה

שאלה ח- מה היה עמדת הרוע לפני החטא הקדמון

שאלה ט- האם זה נכון שכול ציורי אלילי המכשפים אלו ציורים של אורות עליונים שהמדמה הקלוקל של העכום מצייר להם את ציור אורות אלו לרע דהיינו שנותן ללבוש המכסה מציאות בפני עצמו ולא שישמש כלי למאציל שיעביר דרכו השפע שהמדמה הוא לבוש אל השכל וזה פגם הלבושים הצואים שהאור מצטייר לקללה

שאלה י- האם יש אצילות דקליפה ואם כן מה עמדתו זכויות שהרי זה מעל בחינת יש מאין שזה בריאה

שאלה יא- כתוב שכפה על ישראל הר כגיגית ובפורים קיבלו ישראל את התורה מתוך בחירה וקשה שהרי בפורים הם היו בתוך לחץ מגזרת המן ולכן פנו לבורא

שאלה יב- לשלמות יש צורה שהיא מצטריית בה במידה גבולית האם זה אומר שגם להעדר שהוא הכלי לשלמות יש ציור כי ההעדר פירושו העדר ציור/ מציאות

שאלה יג- האם יש אפשרות לפי המקורות לצאת מחוץ לרקיע המקיף את כדור הארץ שאלה יד - לא הבנתי מה הפירוש תמונה והשכלה

שאלה טו- לא הבנתי האם הבריאה התחילה להיבנות מין אבן השתייה או מהאדם קדמון שזה בנקודת ממרכז העשייה בסוף הדרגות וזה בתחילת הדרגות דהיינו מה הפירוש שעליה הושתת העולם

שאלה טז- אם כישוף הוא רוחני כיצד הוא נבדל מהקדושה שמהותה היא רוחניות מופשטת מין החומר

תודה רבה על התשובות החשובות קצרותי כדי לא להטריח את הרב.

תשובה:

- א. כן. כל ממוצע בעומק כולל את שניהם, וגבוה משניהם, כמ"ש הגר"א בריש ספ"י, ובריש ספד"צ, שבינונים בשורש למעלה מצדיקים ורשעים.
- ב. בעיגולים, ועי"ז נעשה "אור חוזר" ביושר, ובו נעוץ סופו בתחילתו, כי הכתר נעשה מלכות, והמלכות נעשית כתר. וזהו סופן בתחילתן, "כתר מלכות".
- ג. כל יחוד ע"ב - יושר, ס"ג - עיגול. וכן מ"ה - יושר, ב"ן - עיגול. והרי שבועמק כל יחוד, הוא יחוד יושר ועיגול.
- ד. כן. והיינו עיגול שמעליו כלל עליון, אור הסובב. עיגול שנעשה ע"י הקו כלל תחתון.
- ה. כמו שאבי"ע נחלק לאבי"ע דאבי"ע, וכל מדרגה נרנח"י דנרנח"י, כן יש יושר דיושר ויעגול דיושר, ועיגול דיושר הוא אור מקיף.
- ו. בריח - יושר, דרך אדם ישרה בעיניו. עקלתון - עיגול. בחינת רמאי שבא בעקלתון.
- ז. איך ברצונך להבין מחשבת הא"ס?
- ח. חוץ לאדם. כ"כ ר' חיים מואלז'ין.
- ט. כן.
- י. כן, נמצאת תחת אצילות דקדושה, ולא במקביל, כי באצילות לא יגורך רע, כ"כ הרמח"ל. והוא דבקות דקלקול בבחינת "דאדיק בה".
- יא. כופין אותו עד שיאמר רוצה אני, ונגלה הרוצה אני באהבה.
- יב. כן, החלל יש לו "צורה" עגולה.
- יג. כן, במחשבה, בנשמה, וכן כאשר הגוף מזדכך ונעשה אור.
- יד. אור וכלי. אור - השכלה. תמונה - כלי.
- טו. אבן השתיה יסוד, ויסוד של הקו הוא שורש א"ק, ככל תחתון שנולד מן הטיפה של העליון, וכמו שהרחיב בלשם רבות בבחינת "הטיפה הזרעית".
- טז. רוחניות דפירוד, סט"א תחילתו אחדות וסופו פירוד. ולכך "נפרד" מהקדושה, כי מהותו פירוד.

מהם הסוגים השונים של דביקות

מהם הסוגים השונים של דביקות

תשובה:

- לעולם התכלית היא דבקות בקב"ה אלא שיש בה כמה גונים, וכולם נצרכים:
- א) דבקות באמונה פשוטה, ובחוש פשוט בהוית הא"ס ב"ה.

ב) דבקות בשורש ההתגלות ע"י לבוש שהוא התוה"ק שנעשית חד עמו כביכול הוא ורצונו וחכמתו חד.

ג) דבקות במדותיו ית"ש, מה הוא רחום אף אתה רחום וכו'.

ד) מצד תכלית הגילוי לעשות לו דירה בתחתונים - קיום מצות בפועל, וזהו דבקות במקום התחתון. מצות - צותא אליו ית"ש, כנודע.

וכולם אינם אלא אופני דבקות.

דרכים בפנימיות התורה ועבודה

שאלה:

כבוד הרב לאי"ט,

א - כל ימי גדלתי בין חכמים שיש להם הערכה לענין הפנימיות, אבל ההלכה היתה נר לרגלם, ואם סותרים זו את זו (או שנראה כן לנו), בודאי הולכים עם הש"ע. בתקופה זו ראיתי כמה מן החכמים הפנימיים שהורו לעדתם לעשות ע"פ מה שנראה להם ע"פ הפנימיות (מסתמא כן כוונתם) אבל לכאורה שלא כהלכה, ולפעמים הכריחו הזמן שהמציאות היתה שלא כדבריהם וגרמו לכאורה אסונות ר"ל. דוקא דעת החכמים שפסקו ע"פ ההלכה נמצאו להיות צוקדים. הומה לבי לדעת פשר הדבר, ומה עלינו לעשות. מתחילה חשבתי שזה תלוי בחסידים וליטאים, אבל לא כן כל הביאור.

ב- הרב שיחי' השיב לשואל "כבר אמרו על חכמינו ששברו הברד בימי החורף הקרים על מנת לטבול, וכן יש קבלה מהבעש"ט הק, שטבילה אחת אינה מזיקה לבריאות". האם כוונת הרב שזה נכון להלכה?

יש"כ!

תשובה:

א. כנודע שנחלקו בדבר חכמים האם כאשר יש מחלוקת בין השו"ע לחכמי הקבלה בכלל או לאריז"ל, האם הולכים אחרי מרן השו"ע או אחרי האריז"ל. וכבר נשתברו על כך קולמוסים רבים, עד דורנו האחרון שהרחיבו בכך הגר"ע יוסף, ובנו הגר"י. לעומת שיטת האור לציון.

אולם אנו קבלנו דעת הגר"א שלעולם אין מחלוקת בין הקבלה לפשט, אלא או שלא הובן הקבלה או שלא הובן הפשט. ולכך כל הוראה אינה סותרת לא את הקבלה ולא את הפשט. ואם אינו מובן ניתן לברר כל דבר היכן מקורו בהלכה או בקבלה, ומדוע אינו סותר את הקבלה או את ההלכה.

ב. קבלה זו מקובלת למעשה כבר שנים רבות מימי הבעש"ט, ונהגו כך רבים למעשה, ועל כגון דא כבר אמרו (יבמות, עב, ע"א) והאידינא דדשו בה רבים, שומר פתאים ה'. ובמקומות רבים העתיקו כן הפוסקים, כגון בית יוסף (יו"ד, רסד, ד). דרכי משה (או"ח, סימן ג, סק"ג). פר"ח (או"ח, תסח, סק"ח). ועיין תרומת הדשן (חלק א, סימן ריא).

וכבר דנו הראשונים והאחרונים מתי אומרים כן. ועיין אחיעזר (ח"א, סימן כג). והדברים רחבים, וכבר נתבאר בתשובה אחרת בענין זה מתי אומרים כן ומתי לאו.

חלק אלוך ממעל

א. מה הכוונה שהאדם הוא חלק אלוך ממעל, האם זה כפשוטו,

ב. והאם זה נאמר רק לגבי ישראל ולא לאומות העולם, ואם כן מה ההבדל

תשובה:

לא מדובר על עצם היות אמיתתו, אלא על גילוי, גילוי אור א"ס. וכולם כלולים בו, אולם אצל ישראל זה בגילוי בשורש נשמתם, משא"כ אצל אה"ע.

שאלות בקבלה פנימיות # 1

שלום כבוד הרב,

יש לי שאלות בירור על נובלות חכמה ועוד כמה נקודות

1. לפי הרב שעשוע זו תנועה בין מצידו למצידנו, אין גבול לגבול וזו התנועה בבריאה לפי מהר"י סרוג, מצד שני הרב אמר ששיטתו היא בסוד תוספת אבל אם לפי תפיסת השעשוע אין באמת גבול אז אין באמת תוספת (רק מצד התחתון יש תוספת אבל מצד התחתון אין שעשוע אלא רק ממבט עליון שאין באמת צמצום), הרב יכול להבהיר לי את העניין?
2. הרב אמר שלשיטתו זה תנועת שעשוע מא"ס לגבול ואז מא"ס לכתר ואז מא"ס לחכמה וכו', האם ההתשפטות ככה היא עד לעשייה ואז בסוף יש שעשוע מא"ס המוחלט למלכות של עשייה או שבכל עולם יש שעשוע מהא"ס שבו כלומר בסוף יהיה שעשוע מא"ס דעשייה למלכות דעשייה (ואז מהצד הזה יוצא שבאותו עולם ביחס לא"ס המוחלט הצמצום הוא כן כפשוטו)
3. בחסידות מדובר על זה שצמצום לא כפשוטו ובגר"א כן כפשוטו האם זה אומר שהם סברו כמהר"י סרוג והגר"א לא? מצד שני יש כן דיבור על דירה בתחתונים (תכלית) ומצד שני זכור לי במעורפל שפעם הרב דיבר על זה שיש שייכות בדברי הגר"א למהר"י סרוג וכן בלשם מדבר על שעשוע, איך כל זה מסתדר נכון?
4. הרב אומר שעשוע זה שע נהורין פנים בפנים אבל לא פנים באחור, למה שעשוע זה לא פנים באחור הרי השעשוע הוא ממבט עליון שהגבול לא באמת גבול אך מצד הנברא זה כן גבול והוא באחור לתפיסת העליון? אולי חסר לי בכוונה של הרב במהות העניין של פנים לעומת אחור, אשמח להסבר
5. הרב אומר ששורש כל השינויים הוא בתורה אני מבין שמדובר על הכרה פנימית, אך עדיין אני מנסה להבין מה הצורה שזה מתיישב בעולם שנראה לנו בעיניים גשמיות, לדוגמא כל הטכנולוגיה החדשה שכביכול לא מדובר עליה בתורה מפורשות אז אני מבין שהתורה מתלבשת בה לדוגמא מעלית אז יש דיון לגבי שבת וכו' ואפשר לומר שה' הביא את המעלית בשביל ישראל אבל זה נתפס שקודם יש מעלית ואז התורה דנה בה אבל מה ההסתכלות/מבט שהתורה קדמה לעולם ולכן המעלית (או כל "חידוש" אחר בעולמות) שורשו בתורה, אשמח אם הרב יוכל להרחיב פה כפי יכולתו כדי להוריד לי את התפיסה הזו שכלית והכרתית נפשית ואנסה להתבונן בדברים ובעז"ה שאקבל לפחות ניצוץ.
6. באצילות יש אחדות פשוטה שהכלים והאור חד אז למה האר"י משייך גם את התחנן ונפילת אפיים (התייחסות לרע) בתפילה לעולם האצילות?

7. הרב אמר לי שכתר דעתיק (רדלא) מאיר את עצם ההויה אבל מצד שני יש עולמות גבוהים מרדל"א (א"ק, קו, אור א"ס, עצמות המאור, עצמות, הויה) אני מניח שעתיק שמאיר את ההויה הוא השתלשלות מההויה השורשית אז מה ההבדל בהארת הויה בין כתר דעתיק לבין א"ק לבין קו לבין אור א"ס, ברור לי שהם יותר דקים אבל מה החילוקים?

8. מה ההבדל בין אור הקו לבין אור א"ק צורת אדם? הקו הוא למעלה מצורת אדם ומקשר את הבריאה אך גם א"ק מקשר את כל הבריאה וכן לקו גם יש שייכות לבריאה (כי הוא בשביל הבריאה) (אז מה בעצם מגדיר את הקו כגבוה מא"ק? מה החילוק ביניהם? ומה זה אומר שהאור הוא למעלה מצורת אדם הרי גם תקווה הוא כוח בצורת אדם וגם קישור הבריאה צריך להיות בצורת אדם

9. הרב אמר שאור התקופה הוא רדלא והוא הגאולה אך מצד שני הרב אמר שמאיר אור הקו שלמעלה מצורת אדם האם זה אומר שעברנו כבר את הרדלא ואנחנו בקו?
10. הרב יכול לחדד לי את ההבדל בין אור א"ס ל10 ספירות הגנוזות, להבנתי בשניהם יש השגה רק השגת השלילה (בשונה מהויה), כלומר חסד שלא מושג וכן לשאר הספירות אבל מה זה אומר לגבי אור א"ס האם זה אומר שהכל כלול בו רק בצורה לא מושגת(ככה ראיתי שהרב מציין במילון של ערכי קבלה)? אבל אז בדקות ציינתי בתוכו גבול ולפי הבנתי באור א"ס בתחילה בכלל לא נראה גבול אפילו בצורה של התכללות.

11. האם בהכרת נפש גילוי אור א"ס זה אין עוד מלבדו כפשוטו?
12. יש תפיסת גילוי והעלם ותפיסת צמצום התפשטות האם בתהליך שאני עובר בהכרת נפש לתפיסת גילוי אז להסתכל על תפיסת ההתפשטות כדימיון? כלומר שבעולם הזה היא לא נכונה כי מסתכלים על ההויה ממבט אחר ואז היינו כחולמים או מצד שהרב אמר שהויה יכולה להתראות בכמה פנים אז אני לעולם לא מאבד את התפיסה התחתונה אלא זה כמה התראויות של אותה הויה? אם כצד השני של התראויות בהויה אז כל התפיסה שלנו בעולם המעשה (עבירות, חומר, יש וכו') שנאמר עליו היינו כחולמים זאת אומרת שהיא כן תשאר רק שנקבל בנוסף תפיסה עמוקה יותר?

מה גדר החילוק בין תפיסות שהם התראויות של אותה הויה לבין תפיסות שהם דימיון ואינם מציאות אמיתית?

אודה לרב שאם רואה דברים שמוגדרים לא בדקדוק בהנחות שלי אז שיתקן אותי.
תודה רבה על השקעת הזמן בתשובות!

תשובה:

א. יש באמת גבול, וב' הצדדים נכונים, גם יש גבול וגם אין. והשעשוע בין הגבול לבלתי בעל גבול, הוא שעשוע בין ב' צדדים אמיתיים לחלוטין. ובדקות האמת השלמה, כללות ההפכים, כללות אמיתת הדבר שיש בלתי בעל גבול ויש גבול, וזה גופא שורש השעשוע.

ב. גם וגם, שעשוע מא"ס הגמור, ושעשוע מא"ס בערכין.

ג. ראשית בשיטת הגר"א נשתברו קולמוסים רבים, מה דעתו, והאם תלמידו המובהק הגר"ח מואלז"ן נחלק על רבו.

בתורת חב"ד, וברור שינקו מתפיסת מהר"י סרוג. והם אמרו והרחיבו שהתכלית דירה בתחתונים. אולם אינו סותר, כי זהו גופא השעשוע כנ"ל אות א', ששני הצדדים אמת מוחלטת. ובעומק הדק, השעשוע הוא גופא תכליתו שיתגלה בתחתונים, וזהו דירה בתחתונים, גילוי השעשוע בתחתונים.

ד. כנ"ל אות א', השעשוע אינו ממבט של הבלתי בעל גבול שהגבול טעות, אלא שמצידו אין גבול וזה האמת, וכיצד מצדנו יש גבול וגם זה אמת מוחלטת. כפי הנראה חלק גדול מהשאלות והאי הבנה תולדות מהמבט שמצד הבלתי בעל גבול, הגבול אינו אמת. וזו אינה ההגדרה הנכונה.

ה. איך שייך לתפוס שקודם יש מעלית ואז התורה דנה בה, והרי אסתכל באורייתא וברא עלמא, והמעלית כלולה במחשבת התורה, וממנה נבראה! לולי התורה אין מעלית! מן התורה נשתלשלה וממנה קיום חיותה!

ו. יחודי האצילות משפיעים לבי"ע. עיין בהרחבה ברמח"ל, אדיר במרום, פירוש מאמר ארימת ידי בצלותון.

ז. לכל עולם ועולם יש הויה לפי ערכו, וכתר דעתיק מאיר הויה לפי ערך אצילות. ומכיון ולמעלה כל הארה היא הארת הויה לפי ערך אותו עולם, לכך מאיר בכולם אור א"ס, ואמיתת הויתו.

ח. א"ק, שורש המקבלים. הקו, הממוצע בין בורא לנברא.

ט. הקו בוקע ונכנס לתוך א"ק. ולכך בחיצוניות מאיר עכישו רדל"א, כתר דעתיק. ובפנימיותו גנוז אור הקו, ואף הוא מאיר.

י. אור א"ס, יש בו "הכל", כדברי ר' עזריאל, שאם לא כן נמצא אתה מחסרו. וזו הגדרה חיוביות, אלא שאין לנו השגה איך וכיצד הכל כלול בו. הלשון "באור א"ס בתחילה כלל לא נראה גבול אפילו בצורה של התכללות", לא מובן, האור א"ס כולל "הכל".

יא. לא, כללות אין עוד מלבדו כפשוטו, שזה מצידו עם המצדנו, שיש נבראים.

יב. כהצד השני, כן כל התפיסות שנתגלו יתאחדו לגילוי אחד שיש בו כמה פנים. דמיון הוא כח שלא יצא לפועל. ואילו לא היה קיים בכח, לא היה שייך לדמיון אותו. כל מה שאפשר להעלות בדמיון מפני שנמצא בכח. לעומת כך תפיסות שהם התראות הם אלו שיצאו לפועל, או במעשה או בהשגת החכמה.

שאלות בקבלה פנימיות #2

שלום כבוד הרב, המשך שאלה 14349

1. אחרי תשובת הרב שמצד המבט העליון גם הגבול הוא אמת גמורה אז אשמח שהרב יחדד לי את התפיסה כי אולי התערבבו לי תפיסות מתורת חב"ד עם התפיסה הנ"ל, יש דעת עליון שהעליון הוא יש והתחתון הוא אין ויש דעת תחתון שזה הפוך, כל אחד הוא צד מסוים והוא נכון אבל נכון רק בעולם שלו כלומר מצד המבט העליון אז התחתון הוא אין ובאמת אין גבול, עד פה הרב מסכים או יש מה לתקן בהבנה? כרגע אני עוד לא מדבר על אחדות דעת תחתון ועליון זה בשאלה הבאה.

2. יש את המבט המאחד שדעת עליון ותחתון אמת ואם כך אז השעשוע שאני מגיע מדעת עליון לדעת תחתון ומכיון שאני מגיע מדעת עליון לתחתון אז אני מכיר שהגבול הוא גבול בעולמו (דגש על עולמו) אבל מצידי הוא לא באמת גבול, הרי זה כל עניין השעשוע שאבא משחק עם בנו במשחקים שלו אבל שהאבא יורד לבנו הוא מבין שזה הגבול של בנו והוא אמת לגבי בנו אבל לגבי

האבא הוא לא גבול ולכן הוא יכול להשתעשע אחרת אם באמת הגבול של בנו הוא אמת גם כלפי האבא אז איך יכול להיות שעשוע? (*לא* דיברתי פה מצד מבט של הויה שכוללת גבול ובלי גבול אלא מצד מבט הבלי גבול שיורד לגבול כי אני מדבר על שעשוע ולא על שורש השעשוע שכמו שהרב אמר הוא כללות הפכים). אם בכל מקרה הרב יגיד שעולם הבן הוא גבול והוא אמת גם כלפי האבא אז אשמח שהרב יחדד לי למה זה שעשוע אם הגבול הוא אמת כי איך שאני מבין שעשוע זה בגלל שאני מגיע לגבול ומכיר שהוא לא גבול כלפי אחרת יש צמצום ויש תכלית כי שאני נכנס לגדרי הגבול ואני מוגבל בגדריו.

3. מחילה מכבוד הרב אולי לא ניסחתי טוב את שאלתי אך שאלתי בדיוק על הנקודה הזו, אני מאמין שהכל בא מאסתכל באורייתא אבל זה מקיף אצלי, אני רוצה לקבל ניצוץ פנימי מאותה הכרה שכל השינויים בתורה, לכן אמרתי שבחוש הקטן אצלי זה נראה שיש תורה ואין שם שום יחס למעלית ומאיך חידשו משהו חדש פה בעולם וכביכול התורה באה ועוסקת בו, איזה שינוי קרה בתורה שהוביל לזה, ברור לי שמדובר בהכרה פנימית אבל אשמח שהרב יוריד לעולמי התחתון לפחות ניצוץ של הבנה (במשל או דעת/מבט מבורר יותר) איך כל השינויים בכל העולמות מושרשים בתורה, אשמח אם הרב יוכל להרחיב פה כפי יכולתו כדי להוריד אליי את התפיסה הזו שכלית והכרתית נפשית ולמה המבט החושי החומרי לא נכון ואנסה להתבונן בדברים ובעז"ה שאקבל לפחות ניצוץ. מאוד מאוד חשובה לי ההבנה בצורה של חיבור נפשי לדברים, זו נקודה שתעזור לי מאוד בעבודה הפנימית כדי להיות מחובר לשורש הנכון (ברור לי שבכלליות צריך עסק בתורה לשמה, קדושה חיבור לשורש וכו' אבל אשמח שהרב יוריד לי את הדברים לפי הכירות איתי) לכן מאוד אודה לפירוט פה.

4. בקשר ללמה תחנן שייך לאצילות הרב כתב לי יחודי אצילות משפיעים על ביי"ע, אני מבין שיש השפעה אבל איך זה עדיין נכנס לגדר עולם האצילות הרי באצילות אין רע וההשפעה היא ממילא בלי יחס לרע וכן ההשפעה היא גם חוצה מאצילות (מודה לא עיינתי במאמר שהרב שלח אותי אליו פשוט בגלל שכבר כתבתי בחזרה אז הגבתי רק לדברי הרב אם זה חסר אז שהרב יגיד לי ובעז"ה אעייין)

5. אולי זה יעמיס על הרב ואני אבין אבל בדיוק בשביל זה שאלתי את הרב מה ערך ההויה בעולמות מעל רדלא (אור א"ס, צמצום, קו, עיגול, א"ק) פשוט הרב הוא זה שבעיקר מדבר על זה ואני לא חושב שאוכל למצוא במקום אחר הסבר על זה

6. הרב יכול לפחות להסביר לי יותר מה ההבדל בין אור הרדלא או א"ק (חיצוניות) לאור הקו (פנימיות)? הבנתי לפי תשובת הרב שא"ק זו הויה שורש הנבראים אבל מה זה אומר הויה של ממוצע בין בורא לנברא? האם הכוונה שזה עצמות/העדר ביטול הנברא? אשמח שהרב יחדד כי עצמות זה עוד לפני גילוי ראשון שהוא אור א"ס.

7. הרב אמר לי שהכל כלול בא"ס אם כך הכוונה ברבותינו שבאור א"ס לא נראה הגבול (ולכן היה צריך צמצום) היא שבאמת יש בו גבול רק לא מובן לנו איך?

8. אם אור א"ס בנפש זה מצידו ומצידנו הכל כלול אז מה זה דעת עליון שיש בעצם רק בלי גבול והיש הוא אין? כלומר לאיזה עולם/מדרגה זה שייך?

9. לראות שהבנתי את הרב, אין עוד מלבדו, אור א"ס זה מצידו ומצידנו ולא ידע איך, האם זה בעצם אור וחושך המשמשים בערבוביא ואם לא מה ההבדל?

10. מה ההבדל בין עונג לשעשוע (אם שניהם זו תנועה של הלוך ושוב)? אם גם תענוג עליון זה חיבור של הגבול לבלתי גבול וההפך אז זה כמו שעשוע אם כן מה ההבדל.

11. אם איחוד משיחים הוא לקלוט שכל התוספת כלולה בהויה אז מה זה אומר רק משיח בן דוד?

- הרי לא יכול להיות שזה הויה בלי השינויים כי הכל ממנה
12. הבנתי מהרב שאי אפשר לגעת ברצון אלא רק דרך חכמה ומידות או דרך הדעת, האם דרך הדעת הכוונה שמגיע להויה עליונה/פנימית יותר וממנה מאיר לרצון וכך משנה אותו או שיכול להיות מדובר גם על דעת שמחבר לאמונה/תענוג (כרגע אני עוד לא קולט בנפש איך בכלל דעת יכולה להתחבר רק לתענוג)? והאם מהצד התחתון (שינוי ע"י חכמה ומידות) שהרב מדבר על שינוי/ביטול רצון הכוונה על נגיעה בחכמה/מידות כך ששינוי הלבוש משפיע על המולבש אבל באמת אי אפשר לגעת ברצון בלבד?
13. בנוגע לצורה נכונה ללימוד הקבלה, שאני לומד קבלה אבל מרגיש שזה שונה מעיון בגמרא שהדברים מוחשיים וכן בחסידות שהשמות (ספירות, עולמות וכו') מקבלים התייחסות נפשית, אני מבין שבלימוד הקבלה אפשר להיות ברצוא ושוב (דבקות ועיון) אבל איך בדיוק לעסוק כדי שהעסק בקבלה יהיה חושי ולא סתם תפיסה שכלית אנושית שיכלו להגיד לי במקום ע"ב -> צ"ג ומבחינתי אלו רק סימנים, כרגע אני עוד לא במקום של למפות בין ההתייחסויות הנפשיות בחסידות לבין השמות בקבלה אז האם הרב יכול להדריך אותי בשלבים איך כן ללמוד את הדברים שלא יהיו כהגדרות/סימנים בעלמא ויהיה חיבור לדברים ואז אני מניח שבסוף הוא שכל הלימוד נחוה בנפש מהמיפוי בין המושגים לנפש.
14. שאלה כללית אחרת למה לא כל מושגי חז"ל משתלשלים לעולם התחתון לדוגמא שהרב ציין שהזהר מדבר על 7 ארצות אין הכוונה שמתחת לאדמה יש 7 ארצות אלא אלו רק מושגים רוחניים וכן עוד אגדות בחז"ל שכידוע מדברים בעליונים אבל לא שייכים לתחתונים, הרי בסוף לכל דבר יש שורש וענף עד למטה וכן מצד זה שהכל זה מבטים שונים על אותה הויה וצריך להיות גם מבט תחתון פיזי גשמי.

תודה רבה מאוד מאוד על ההכוונה והמבט הנכון על הדברים!

תשובה:

- א. אין, אין הכוונה אינו, אלא שכח הבלתי בעל גבול גובר על הגבול כמ"ש הרמח"ל בקל"ח פתחי חכמה, פתח כד.
- ב. שעשוע בין ב' תפיסות אמתיות "הפוכות", זהו עומק השעשוע, לא ח"ו שעשוע בצד תחתון שאינו אמת. עצם התנועה בין ב' צדדים הפוכים מוחלטים שכל אחד אמת לאמיתו, זהו שעשוע.
- ג. התורה אותיות, ויש בה אופני צירופי אותיות באופנים שונים. או כדברי הרמב"ן בתחילת התורה, שתחילה הייתה כתובה כולה ברציפות, ויש אופנים לחלק התורה לתיבות באופנים שונים, ובעיקר ע"י מילוי האותיות, שיש מילוי אותיות עד אין סוף, וכאשר משתנה המילוי, כך משתנה בעולם. וכל השינויים שבעולם שורש השינוי בשינוי מילויי האותיות, ואין לך שינוי בעוה"ז שאינו מושרש בשינוי האותיות.
- ד. הרע בשורש הוא טוב, ונקרא רע מלשון רע, רעוע, וזהו בענפים בבי"ע, אולם באצילות נקרא רע מלשון "רעך", רעות. ובאצילות זהו יחוד במדרגת רעות, ולתתא משתלשל ומאיר למקום הרע. והבן שיש אחד ויש רעך, ורעך אינו מאוחד כאחד, והוא שורש דשורש לרע.
- ה. כל עולם יש לו מהות עצמית ויש לו י"ס פרטיות, וכתר שבו הוא הויתו.

ו. נצרך להגדיר כל עולם מהו מהותו ולפ"ז מהו היותו. וא"כ השאלה מה המהות של רדל"א, כללות ההפכים. א"ק - צורה של אחד. קו - מלעילא לתתא, המשכה מתמדת שווה. מתתא לעילא, תקוה. אור א"ס - כללות הכל.

ז. כנ"ל אות א', בדברי הקל"ח פתחי חכמה, פתח כד, שכתב מפורש יש בו גבול. רק הבלתי בעל גבול גובר עליו, עיי"ש. ועיין מילון ערכים בקבלה - ערך עשר ספירות הגנוזות במאצילן. יודפס אי"ה בעלון בשבועות הקרובים.

ח. דעת עליון הוא באור א"ס.

ט. כנ"ל הבלתי בעל גבול שולט על הגבול, ולכך אין הגדרתו משמשים בערבוביא.

י. שעשוע, ב' פנים שעה, תנועה בין פנים לפנים בדייקא. ענג, תנועה בין מדרגות, ואפשר אף בין פנים ואחור.

יא. משיח בן יוסף - תוספת. בן דוד - הויה. משה חיבור שני התפיסות יחדיו. יש את התוספת קודם הצמצום שהגבלתי בעל גבול שלט על הגבול. וזהו משיח בן דוד. ויש את התוספת אחר הצמצום לכוללה עם הבלתי בעל גבול, וזהו משה.

יב. מדובר על דעת שמחבר לאמונה ותענוג, ואזי דבק בכתר, ששם ההויה. כן.

יג. יש ללמוד ולהבין כל מדרגה, ואזי לחפש היכן היא נמצאת בנפש הפרטית, ואזי להבינה מתוך עצמי, בבחינת מבשרי אחזה אלוה.

יד. כי העולם רחב למעלה וצר למטה, בסוד הצמצום, ותמצית העליון משתלשל למטה כמ"ש הלשם, כדוגמת טיפת הזרע שהוא תמצית העליון, אולם לא העליון בפועל.

באיזה גיל ילדים צריכים להתחיל להתמקד בפנימיים

ברור שחשוב מאוד ללמד ילדים על מושג הפנימיים והתחברות לעולמם הפנימי. אבל באיזה גיל מתאים להתחיל לחשוף ילדים לאופן שבו מסביר הרב שליט"א בתחילת נפש החיים: שכל השינויים שאדם מרגיש צריכים להבחין בהם ולהכירם כחלק מצלם אלוקים שלהם? זה נראה די אינטנסיבי ואולי לא ישים עד גיל מסוים. תודה ותזכו למיצות

תשובה:

נושא הפנימיות צריך שיהא טבעי לנושא בתוך הבית, באופן פשוט. כמו שמדברים על הצורך לאכול, לישון, ולהתלבש, וכו', וכן על נושאים רוחניים, כתורה, תפלה, כבוד אב ואם, ועוד, כן נושא הפנימיות הוא נושא שמדברים עליו בפשיטות ממש כשאר הנושאים. זהו בכלל. ובפרט, מגיל מופלא הסמוך לאיש, ראוי להסביר יותר ויותר באופן בנוי על נושאים פנימיים, הסברים קצרים זעיר פה זעיר שם, באופן שמושגי תפיסת ההסתכלות של העולם הפנימי יהא חלק של גירסא דינקותא.

ודבר זה חשוב מאוד מאוד מאוד!

קרבת ה'

שלום כבוד הרב, המשך 13833

סליחה מכבוד הרב אך הרב לא ממש ענה לי על השאלה, שאלה זו ממש קשה לי והיא ממש שאלה של פשט להבין את הקב"ה, הרב אמר בשיעורים הרבה שהתכלית זה להגיע להכרת הבורא ויש דברים ממש בלתי מובנים סליחה על האריכות אבל אשמח אם הרב יכתוב לי תשובה שתתיישב על הלב ונגי על ידה להכרת בוראנו

אני אעתיק את השאלה בקיצור וארחיב עוד

שלום כבוד הרב, מה מונע מתפילות להתקבל והכוונה לתפילות של סייעתא דשמיא ברוחניות? ובכללי ההרגשה שהאדם פונה לקב"ה ומרגיש שכביכול אין קשר והרי רצונו יתברך להשפיע טוב ופרט לעזור לבניו לקיים את המצוות בשלימות וללמוד תורה ולגדול וכו' איך בונים קשר עם הקב"ה כך? הרב מלמד בספר בלבבי שכל החיים בנויים על הקשר עם הקב"ה זה נראה כאילו שמי שיש לו זכות אבות או הורים שמתפללים עליו או סבא וסבתא וכו' אז באמת יכול ולהתקדם ומי שאין לו את זה אז.. במקום שהקב"ה ימשוך את האדם אליו ויקרב אותו אליו וייסע לו וידריך אותו וכו' החיים ממשיכים רגיל כאילו שהאדם נעזב לחיי המקרה אני באמת מחפש תשובה אמיתית כי יש רבנים שאתה אומר להם דברים כאלו בסגנון אז אומרים תשובות שלא עונות על השאלה אלא אומרים לך אתה בריא אתה הולך נושם וכו' ראשית זו תשובת מתחמקת שנית איך בונים קשר עם הקב"ה שהמצב הוא סטטי ברכה אותיות ב ר כ ולא שהמצב עומד אדם מדבר עם מלכו של עולם שלוש פעמים ביום ובפועל זה יותר, דברים פשוט לא זזים מה שהיה הוא שיהיה מה שהיה אתמול ושלשום יהיה גם מחר וכו' וכך החיים ממשיכים להבדיל אם לאדם היה קשר עם מלך בשר ודם שלוש פעמים ביום חייו היו אחרים ובעומק היה לו קשר עם המלך ולא רק שיהיה מדבר אל המלך תודה רבה, סליחה על האריכות

תשובה:

יצירת קשר עם הקב"ה הוא יסוד ומהות כל החיים. הצורה הנכונה מלבד קיום מצוות, תלמוד תורה, תיקון מידות ועוד, הוא להרגיל את הנפש לדבר עם הקב"ה לאורך כל היממה מידי פעם. צורה זו נתבארה בחלק הראשון של בלבבי חלק ה'. אדם שיתמיד בכך עם כנות פנימית ואמונה, לאט לאט בס"ד יחוש יותר ויותר את הקב"ה. בנוסף לכך, ככל שהאדם רגוע יותר ושקט יותר נפשית, יותר קרוב שדיבור עם הקב"ה יפתח את לבבו. נצרך אמונה שהקב"ה נותן לאדם את מה שהוא צריך, ומתי שהוא צריך, ובאופן שהוא צריך. כל החסרונות שחסר לאדם, תכליתם אחת, כלים שעל ידם האדם יתקשר יותר ויותר לקב"ה. יש והאדם נקשר לקב"ה ע"י מה שיש לו, ויש והאדם נקשר יותר ע"י שחסר לו. אין בכוחנו להבין כל ופרט ופרט מדוע חסר עתה, ולמה לקח כך וכך זמן בדיוק להשלמתו. אולם בכללות על ידי החסר האדם נקשר לקב"ה, הן ע"י אימוץ בתפלה, וע"י אמונה, ועוד.

1. מה שהרב ענה זו תשובה נכונה לגבי חסרונות בגשמיות כל מיני יסורים וקשיים שקשורים לעולם הזה עולם החומר שקשיים אלו מרוממים את האדם אבל לא מרחקים אותו מהבורא ולא יורד בדרגתו הרוחנית אל אדרבא בבד בבד עם החסרון והקושי הוא עמל בתורה ויותר מתקרב לקב"ה וזה חסרון לא אמיתי כביכול אלא זמני חולף אבל אני שאלתי על דברים ברוחניות שזה ודאי דבר לא טוב הרי אדם שרחוק מהקב"ה ומהתורה זה ודאי רע וזה ודאי דבר שאדם צריך לו זה החיים האמתיים אדם שאין לו הבנה ומבקש הבנה בדברי תורה זה ודאי לא טוב או שיש הבנה

קצת ורוצה יותר או שמבקש חברותא או רב וכו' וכו' ובכללי סיעתא דשמיא כי התורה היא היא המרוממת את האדם ומקרבת אותו אל קונו ומזככת אותו ומנקה אותו מהחטאים ועוד ועוד כמו שהאריכו רבותינו אז זה חסרון לא טוב, עוד אפשר להאריך הרבה על ההבדלים בין אדם שזוכה להיות חלק מיושבי בית המדרש ולעמול בעיון לאחד שלא, שלפעמים יכול להשפיע על עוד דברים אפילו על קיום המצוות כראוי על מקום עבודתו עוד ועוד כמו שרואים בחוש, ולא מובן מדוע הקב"ה לא מקבל תפילות של הרבה מבניו שמבקשים על כך מבקשים סיעתא דשמיא כל אחד לפי מה שהוא רבות זה קושיא ממש גדולה שהיא ממש פשט ועוד הקב"ה הוא עצמו מצווה על כך ורוצה בזה יותר מבניו עצמם ויודע עד כמה טוב אם אור התורה יאיר בקרבם ובמיוחד בדור זה שהדרך היחידה באמת להיות בן תורה אמתי זה להיות חלק מיושבי בית המדרש ולעסוק בתורה בהתמדה עם חיבור לקב"ה ופשוט רואים בדור זה הרבה אנשים או שעצובים ומדוכאים מחמת כך או שיורדים ברוחניות או משהו אחר וכו' וכו' כל אחד לפי ענינו ולא מובן מדוע זה כך??

2. אני מסכים שחסרון לאורך זמן מסויים יכול לגרום לקשר ולקרבת ה' אך אם זה כבר יותר מידי אז להיפך זה מחליש את הקשר ומרחיק את האדם מהקב"ה (תלוי כל מקרה לגופו מה החסרון ומה הזמן שעובר ולמי וכמה התפלל אבל באופן כללי)

3.מה הרב כתב שהצורה נכונה של החיים זה התפילה לקב"ה והדיבור עימו לאורך היום וכו' זה נכון עם זה דו צדדי כביכול ולא חד צדדי סתם לדבר עם הקב"ה הרבה בלי בפועל תפילות מתקבלות לא יוצר שום קשר אלא להיפך, בהתחלה הייתי מתפלל המון לה' אבל לאורך זמן רב אדם עוצר להתבוננות ומסתכל האם באמת נעשו שינויים האם התפילות התקבלו האם הקב"ה מדבר איתי אולי בדורות עברו זה עבד או ליחידים ממש בדורנו אבל היום לא לכאורה.

תשובה:

א. גם חסרונות ברוחניות הן לטובת האדם, שע"י חסרונות אלו הוא יתעלה לבסוף יותר ברוחניות, וכמ"ש רבותינו, יתרון האור מן החושך, שהאור הבא מתוך החושך, הן חושך גשמי, והן חושך רוחני, האור שבא אחריו, הוא אור גדול יותר מן האור שהיה מגיע תחילה לפני החושך. ואלו כל הקשיים ברוחניות שהם בבחינת חושך, הם הכלים שדרכם ישיג האור הרוחני הגדול יותר שלא היה משיגו לולי היה עמל לסלק החושך הרוחני.

תתבונן היטב בדיבורים, ותקבל מבט שונה ואמיתי יותר מהמבט שעתה אתה מביט על המציאות הרוחנית. עליך לקנות מבט של יתרון האור מן החושך דייקא.

זאת ועוד. בכללות כתב הרמח"ל בדרך ה' ובדעת תבונות ב' טעמים שנצרך עמל ונסיונות. א. כי אין הטוב נקנה לאדם אלא ע"י קושי וניסיון ולא ע"י מתנה. ב. שלא יהא נהמא דכיסופא, בושה, כי המקבל מתנה בוש מן הנותן. ולכך נצרך עמל.

ב. זה יותר מדי זמן "לפי הבנתך", אולם לפי מחשבת האין סוף ב"ה, זהו בדיוק שיעור הזמן הנצרך. ועל האדם להאמין שכל זה לטובתו. וכבר אמרו חז"ל יש תפלה שנענית מיד, וכו', ויש תפלה שנענית לאחר עשרים שנה, וכל זה לטובתו הרוחנית של האדם.

ג. התכלית של התפלה אינה בעיקר שתתקבל התפלה, אלא יצירת קשר איתו, ולכך אין העיקר "לבקש" שיתן לי כך וכך וכך, אלא העיקר לדבר עמו, כגון להודות, לספר לו מה עובר עליך, וגם לבקש.

נצרך שינוי תפיסתי, שינוי מחשבתי, לראות את הדברים ממבט שונה ועמוק יותר.

לסייר בעולם הפנימי

שלום ותודה רבה לרבנו שליט"א
אני התלמיד ששאל על הצורה הפנימי המורגשת בעולם הפנימי.
את הנקודה הבאה קשה לתאר - איך אפשר לסייר בעולם הפנימי, אולי מילה טובה יותר
ל"הרפתקה" בעולם הפנימי?
דוגמא בעולם החיצוני, ילד רואה יער ורוצה לחקור, להסתכל מתחת לסלעים, להתיז בנחל, לרוץ
בדשא, לטפס על עץ, הרפתקה!
ברוך השם, אני מרגיש את עולמי הפנימי כמעט כל יום, ויש לי רצון עז לחקור אותו, לטייל בו
ממקום למקום, "לראות" את המראות השונים - איך עושים זאת?
קשה מאוד לתאר את הכמיהה הפנימית הזו, אך בטוח שהרב שליט"א יבין.
אני חושב שזהו רצון פנימי אמיתי של הנשמה, ולא של בזבוז זמן וחיפוש אחר פנטזיות.
אני לא יכול להודות לרב שליט"א מספיק, אין לי אף אחד אחר שיכול להבין את העניינים האלה
כמו הרב שליט"א.

תשובה:

נצרך ללמוד את צורתו של העולם הפנימי, כלליו, חלקיו, ופרטיו. כאדם הלומד להכיר מקום חדש,
את הכניסה הראשית, את הרחובות, את החנויות, את קיצורי הדרך, ועוד.
לצורך כך נמסרו כל חלקי סדרת דע את...

אולי כבר הגיע הזמן של חזרת הנבואה

לגבי שאלה #13829 הרי מאז הרב קוק עבר כבר מאה שנה, ועכשיו אנחנו כבר הרבה יותר
קרובים לגאולה, אז אולי כבר הגיע הזמן של חזרת הנבואה?

תשובה:

הלואי!!!

גוף ונשמה

האם אפשר לעשות שלום בית בין הגוף לנשמה, ואם כן האם לגמרי

תשובה:

כן, אולם שלמותו ייעשה רק בסוף האלף העשירי, ועתה הוא תהליך ארוך כל ימות עולם לעשות
שלום בית זה. עיין בהרחבה בספר דעת תבונות לרמח"ל שביאר מלך זה בהרחבה.

שני כוחות בעבודת ה'

לכבוד הרב שליט"א

בשיעור שנתבאר ההבדל בין תאוה לאהבה נאמר שיש שני כוחות בעבודת ה', האחד מה שיש באדם תשוקה עזה להוסיף דעת ות"ח אין להם מנוחה ועליהם נאמר "יילכו מחיל אל חיל". והכח השני הוא מה שהאדם מתענג בעצם חיותו ונהנה ממצויאות קיומו. ועוד נאמר דמי שיש בו את התשוקה העזה להוסיף דעת ואין בו תענוג בעצם ההיות חייו אינם חיים. ומי דיש בו שמחה בחלקו ואין בו תשוקה להוסיף עוד, לא בשם שמחה יקרא אלא הוללות.

ועכשיו נבוא לענייני הפרטי. כבר כמה שנים שתשוקה עזה מקיפה את נפשי ומודעות גדולה שוכנת בקרבי. כך שרוב ימי מלאים בהרגשת מחויבות חזקה ודאגה גדולה לעתידי הרוחני, איני יודע מה מקור תכונה זו שאינה מצויה אצל רובם המוחלט של בני גילי, האם זהו טבע שטבע הבורא בנפשי בעת לידתי שנתן לי לב מרגיש ואוזן שומעת להעריך ולחבב דברי החכמים והגדולים בעמינו הקדוש, או שמא החינוך הביקורתי והבלתי מתפשר שקבלתי בביתי, או שמא המושגים הרבים שאותם למדתי ושמעתי, ונראה לי שיד שלושתם במעל הזה. וקורא אני אותנו מעל, משום שחוששני שחוסר היציבות בעבודת ה' המאפיינת את רוב ימי והעליות והירידות ופחדות שהנני חווה, נגרמות עקב כך שאיני נותן משקל לשום דבר שאינו עומד בדרישותי השכליות והרגשות הלב המפעפעות בתוכי. וגם אם מצליח אני לתת חשיבות מה לדבר מסוים עדיין היא אינה מספקת מכיוון שהיא רחוקה מאוד מבעד הרוחני המושכל והמורגש אצלי. וכן בענייני קדושה חווה אני עליות וירידות קשות (ב"ה אין לי קשר עם מכשירים שאין דעת המקום נוחה מהם) ואיני יודע אם הם הגורם לחוסר היציבות או שמא הם הנגרמים מחוסר היציבות, או שמא שלובות הן אחת אל אחותה.

נתייעצתי בכל הנ"ל רבות עם אחד מרבני ישיבתי במשך כשנתיים, אשר דחק בי להפסיק לבקר את עצמי ללא הרף (ולטענתו אני מתקדם הרבה, והן אמת שבהסתכלות כללית ההתקדמות אצלי מורגשת מאוד מ"מ חש אני שלפי כוחותי יכול אני להגיע ליותר מכך), וכן לדעת להתענג בעצם החיים, וכן תמך בי רבות בענייני הקדושה הנ"ל. לראשונה לפי כמה שבועות נצנצה בי ההכרה וההרגשה בתענוג הקיים בעצם החיים גם בלי קשר להוספת הגדלות ושיעור הקומה. אולם עקב כך נחלשה בי התשוקה ולכלל תענוג בעבודת ה' עדיין לא באתי, ונמצאתי קרח מכאן ומכאן. וכל ימי סבל עצבות ומרירות וחוסר תנועה ביחס לטבעי הסוער.

ועל כן באתי להתחנן על עמי ונפשי בשאלתי למען יורה לי רבינו דרך ישרה (אפילו ארוכה וקשה):
א. לקבל תענוג בעבודת ה'. כבר היום קיים בי תענוג זה אבל בבחינה מועטת ולזמן קצר ובשעתא דיצר הרע לית דמידכר ליצר טוב.

ב. יציבות מינמלית בעבודת ה'.

ג. האם התשוקה שקיימת בתוכי אמת היא או שמא דמיון.

ד. הדרך לקבל תענוג בעצם החיים ושלא יחליש את התשוקה.

ה. דרך לגבור על היצר בענייני הקדושה הנ"ל (יש לי התמודדות בזה כבר למעלה מארבע שנים ולא התייאשתי).

אשמח אם אקבל בזה תשובה מפורטת למרות שיודעני שביקשתי יותר מחצי המלכות אולם כיוון שעניינים אלו שלובים אלו באלו ומשפיעים השפעה ישירה ועקיפה אחד על השני חשתי לשאול כל זאת. ואם דרך העבודה האמיתית היא להשיב רק על חלק מן השאלות הנ"ל האמת אהובה יותר מכל.

נ.ב. כתבתי את שמי ופרטתי רבות מתהלכות נפשי כדי שאזכה אולי ברבות הימים לקבל תשובה לפי שורש נפשי הפרטית. תודה רבה.

תשובה:

יש דרך לקנות השגות, מדרגות, וכד'. ויש דרך להוציא את כוחותיי שחנני הבורא ית"ש, מן הכח לפועל. תשוקתך אמת, אבל יותר נוטה לדרך הראשונה. אם דורכים בדרך השניה, הכל יותר רגוע.

לצורך כך נצרך בירור מה הם כוחותיי? ונצרך הדרגה מה סדר הכוחות, ואזי ברור במה להשקיע יותר לעת עתה.

דרך זו נתבארה בספר "הכרה עצמית והעצמת הנפש".

ואזי נצרך רצוא ושוב בין תענוג בעצם הקיום, לבין תנועה להוציא כוחותיי מן הכח לפועל. זה צורת חיים נכונה ופנימית.

נצרך שינוי תפיסה, ושינוי דרך מעשית, זהו "הכלל".

מתוך ליבון ובירור סדר כוחות נפשך, יהא נצרך אולי תשובות נוספות, אולם תחילה נצרך הנ"ל.

בענין פשיטות

י"א תמוז התשפ"א (13194#)

שאלה:

א) מה החילוק בין פשיטות לאמונה פשוטה? שהרב אמר שיש ג' דרכים ללחום על טומאה של שער הנו"ן באחרית הימים, או ע"י פשיטות ותמימות, או ע"י הרכבה דקדושה, או ע"י אמונה פשוטה באין עוד מלבדו, ומזה משמע שיש פשיטות ויש אמונה פשוטה וא"כ מה החילוק ביניהם. (ב) מהו המקור הראשון להמושג של פשיטות?

ג) האם פשיטות הוא להשתמש בכח אור א"ס פשוט קודם הצמצום?
ד) האם פשיטות היינו להיות מופשט מחיזו דהאי עלמא, או הכוונה להתפשטות הגוף? דבין כך ובין כך אלו הם דרגות גבוהות מאד וא"כ איך אפשר לכל אדם להשתמש בכוחות אלו כדי להיות מוכן להגאולה.

ה) האם ע"י ריבוי מחשבה במושג של פשיטות יש חשש של התגברות הלב על השכל שיכול לטשטש המוח אם אינו באיזון, או שאין חשש הנ"ל כיון שפשיטות הוא כח כללות הכל של קדושה (כנראה) וא"כ יש בו את הכל, כלומר שאם משתמשים בכח הזו אז לא שייך להיות לא מאוזן בכל הזו כיון שכל מהותו הוא כללות הכל בקדושה וא"כ יש בו את הכל, גם יש מעלת האיזון.

ו) וכן יש לשאול בדומה להנ"ל שאם א' מרגיש רפיון בלימוד התורה שלו ויש לו עצלות ביגיעת התורה, האם ע"י כח הפשיטות בלבד יכול לחזק את לימודו, או שצריך לעמול בתורה להדיא כדי להגיע לתורה ואינו יכול להגיע להצלחה בתורה בלי עמל בו. כמובן שע"י אמונה בלבד אינו יכול להצליח בתורה כיון וצריך לעמול בתורה, אבל אפשר שכח הפשיטות שהוא כח כללי ועל ידו

אפשר להגיע לכל, גם להצלחה בתורה בלי עמל להדיא בו. האם זה נכון?
ז) ברצוני להבין יותר ג"כ מהי הרכבה דקדושה. ההבנה שלי שהרב מבאר כל ההרכבה דקדושה ברוב השיעורים, וספרי בלבבי עוסקים ביותר בפשיטות. האם זה נכון?
ח) וגם באין עוד מלבדו יש אין עוד מלבדו דלא כפשוטו וגם יש אין עוד מלבדו כפשוטו, שהוא באמת תלוי בשני המבטים של א"ס קודם הצמצום ואחר הצמצום, והמבט של מצידנו ומצידו ית', והרב אמר שיש להכין להגאולה דייקא ע"י אין עוד מלבדו כפשוטו, שהוא באמת א"ס קודם הצמצום. למה אינו מספיק להכין להגאולה ע"י אין עוד מלבדו דלא כפשוטו (רצוא ושב בין אין עוד מלבדו לתפיסת נבראים) ולמה צריך דוקא התפיסה של אין עוד מלבדו כפשוטו?
ט) האם מדת ה"פשיטות", כלומר מדה שמצינו בגדולים מסויימים שהיו נוהגים במדת הפשטות (באבחנות שונות) הוא אותו דבר של "פשיטות"?
י) דרגת פשט בתורה הוא ההיפוך לרזין דרזין שהוא נקרא "מופשט", וא"כ למה שני דרגות הפכיים אלו בתורה יש להם אותו שורש של לשון "פשט"? (יא) האם "פשוט פשט" בתורה הוא לעולם הפשט, או ששייך שמה שקוראים "פשוט פשט" הוא באמת תפיסה של קטנות שאינו מודע לעולם הסוד של הדבר?

תשובה:

- א. פשטות הוא כח עצמי, כח בלתי מורכב כלל. וכאשר מצורף לאמונה זו אמונה פשוטה בערכין. והשורש אור א"ס פשוט. ולתתא זהו פשיטות בערכין.
- ב. כנ"ל, אור א"ס פשוט. כלשון העץ חיים, שער א', ענף ב', אור עליון "פשוט".
- ג. זהו השורש, כנ"ל.
- ד. שורש פשיטות מוחלטת בלתי הרכבה כלל, ושורשו אור א"ס כנ"ל. ולתתא בכל מדרגה ומדרגה הפשיטות בערכין לאותה מדרגה. ועל כל אחד לדבוק בפשיטות לפי ערכו.
- ה. יש חשש גדול ולא מעט נפלו בכך, שעל ידי שדבוקו בפשיטות בלי איזון, המח, המחשבה נחלשו, ומכאן ואילך נעקרו באופן ניכר מלימוד התורה בעיון. ונצרך זהירות רבה בכך.
- ו. כנ"ל אות ה', נצרך זהירות לשלב הפשיטות עם עמל המחשבה בעיון.
- ז. כן. בפרט במערכת האנציקלופדיה, שבנויה לבאר את היקף כח ההרכבה בכל תיבה ותיבה בלשון הקודש.
- ח. נצרך פשיטות מוחלטת כי זהו מהות הארת משיח, משיח לפי תומו, פשיטות. ועל כל אחד לדבוק בכך לפי ערכו, ומן שמיא ישלימו החלק שלא השיג, אם עמל כראוי.
- ט. לא. אולם פשטות שורשה בפשיטות.
- י. כי הפשט, נוטה לפשוט, בחיצוניות, ושורשו בפשוט בעצם העליון, בלתי מורכב.
- יא. הוא קטנות בערך לרמז, דרוש, סוד. והשלמות, פרד"ס יחדיו, גדלות וקטנות יחד, ואזי נעשה פנים חדשות אף לפשט.

עמל גמ' לעומת לימוד פנימיות וחסידות

א) כמובן שאין לברוח מעמל הגמ' ללימוד קבלה, אבל מהי אם האדם לומד גמ' כל היום ואינו מוצא סיפוקו וגם הוא מתעצל מעמילות ועל כן הוא בורח מעמל הגמ' לספרי חסידות שבו מרגיש קשר יותר להרבש"ע ואינו צריך לעמול כ"כ, שם נדרשת עמל הלב אבל לא עמל המוח. וכבר קיבל כוחות העמל בלימוד וא"כ הוא כבר בונה מוחו בלימוד התורה. האם הוא עושה דבר לא נכון. ואע"פ שיש לטעון שהוא לא הגיע לחלקו בגמ' למה אין לטעון להיפוך שלא הגיע לחלקו בגמ' מחמת שזה לא היה חלקו אלא חלקו היה יותר בקבלה ובחסידות. וכן יש שורשי נשמות של יושר ועיגולים ורק בצד היושר יש עמל אבל מצד העיגולים אין עמל וא"כ מי ששורשו יותר בעיגולים למה אין לא לברוח ללימוד חסידות אם זהו חלקו כיון שאינו רוצה עמל המוח עכשיו כיון שזה רק מפריע נפשו. ובאמת כתב ר' וולבה זצ"ל בעלי שור (ח"א) ש"יש שחלקם בתורה, וביניהם יש שחלקם בגמרא, בעיון או בבקאות, או בלימוד חומש, ויש שחלקם במוסר, ויש שחלקם בחסד ויש שחלקם בתפילה, ואין לזלזל בשום אדם, כל א' יש לו את חלקו." וא"כ מי שיש לו יותר גילוי של לב והוא נמשך יותר לתיקון המידות ולקרבת ה' (וגם יש לו רצון לידע את התורה וגם יש לו רצון לעמול בתורה, אבל הוא רואה זאת כטפל לביקוש לקרבת ה') וא"כ למה כל אדם שבורח מעמל הגמ' ללימוד קבלה או חסידות הוא טועה. (ב) ומהו באופן שהאדם שומע לשיעורים ולומד ספרים על נושא עולם הפנימי והוא חושש שאם הוא הולך בדרך הזו הוא יתרפה מעמל הגמ', כיון שאינו יכול לרכז על לימוד הגמ' מאחר שהוא תמיד חושב על מצב העולם הפנימי שלו ועל איך שהוא צריך לאזן את נפשו ולהגיע לשלימותו כו', האם באופן הנ"ל יש לו לחדול משמיעת שיעורים ולימוד ספרים בנושא עולם הפנימי.

תשובה:

א. לכל אדם חלקו באורייתא, חלקו הפרטי בחלק פרטי תורה. ומשם עיקר יניקת חיותו. ולשם כך נצרך בירור עמוק בכוחות הנפש מהו חלקו.

אולם פעמים רבות, האדם בורח מחלק אחד בתורה לחלק אחר, כי כך נח ונעים עבורו. כגון אלו שבורחים מהמוסר ללימוד גמ', על דרך כלל אין זה נובע מכך שאין חלקם במוסר, כמ"ש הגר"א שבמקום שיש תורה בשלמות אין צורך במוסר, וכמ"ש חז"ל שבמקום שאיכא חמרא לא בעי אסותא, אלא זה נובע מבריחה.

ולכך נצרך בירור עמוק מאוד ונקי מהו חלקו, וזו עבודה קשה שבמקדש, נעלה ונסתרת מרוב בני האדם. כי רובם נמשכים אחר מה שהורגלו, או אחר מה שנח להם, ומעטים מאוד מחוברים לחלקם באורייתא.

ב. שיחשוב הרבה על איזון פנימי בין לימוד הגמ' ללימוד קבלה וחסידות. חלק מן עולמו הפנימי ושלמותו הוא לימוד הגמ'.

נפש בהמית

שלום לרב, כולם בחסידות מדברים על אותה נפש בהמית שעושה לנו את כל הבעיות, השאלה האם כשאנו מדברים על נפש בהמית הכוונה לתדמית העצמית שלנו?

*האם שורשה של הנפש הבהמית הוא טוב כפי שאומרים שגם השחור נוצר מלבן?

*האם היא תהיה איתנו גם באלף השישי או שהיא תתאחד עם הנפש האלוקית (בדרך של השוואת הצורה עד אז?)

תשובה:

נפש בהמית, מהותה נפש מתאווה, כמ"ש הרבינו בחיי (בראשית, ב, ז) וז"ל, הכח המתאווה לבעלי נפש הבהמית, עכ"ל. עיין זהר חדש (ט, ע"א).

ומצד התגלותה לתתא, תאוה חומרית, וכמ"ש הכתב והקבלה (ויקרא, טז, כט) וז"ל, תאוות נפש הבהמית משתוקקות תמיד למלא תאוותם בבעילות ומאכלות אסורות וכדו', עכ"ל. וזהו כאשר הנפש הבהמית מצורפת לקליפה - לג' קליפות הטמאות, אזי היא מתאווה לדבר איסור. אולם כאשר עומדת כשלעצמה, תאוה לעצם החומריות, כמ"ש שם (דברים, יד, טו) וז"ל, תאוות נפש הבהמית המשתוקקת לדברים ארציים הפחותים, עכ"ל.

ובדקות יותר מתגלה בנפש הבהמית שורש המידות רעות, כמ"ש הגר"א (משלי, יד, א) וז"ל, נפש הבהמיות כשעושה מעשייה שהוא התאוני והכעסני, עכ"ל. ועיין שערי קדושה (ח"ג, שער ד'). והבן שבדקות הנפש הבהמית, נפש חיה, כוללת בקרבה את הנפש הדוממת ואת הנפש הצומחת ודו"ק. ומצד כך יש נפש הבהמית, ורוח בהמית, כמ"ש בלקוטי תורה (כי תשא), וכמ"ש הגר"א (שם, כד, יג). ועיין עץ חיים (שער נ, פ"ז) וכמ"ש ורוח הבהמה היורדת למטה.

ובכללות כל כח נפש הבהמית הנקרא כח הגוף, כמ"ש בבן יהודע (סנהדרין, צא, ע"ב) וז"ל, נפש הבהמית שנקראת בדברי רבינו האריז"ל כח הגוף, ולזה קורא אותה כאן בתלמוד בשם גוף, עכ"ל. ועיין פרדס רימונים (שער לא, פ"ט). ועץ חיים (שער מט, פ"ג, ושער נ', פ"ב, ופ"ז, ופ"ט, ופ"י).

אולם בפרטות אף בנפש בהמית יש מדע, כמ"ש בפירוש המיוחס לר' סעדיה גאון (ספ"י, פ"א) וז"ל, עולם המדע הוא נפש הבהמית, כבהמה המכרת את קונה, עכ"ל. בבחינת ידע שור קונוה וחמור אבוס בעליו, ובבחינת הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה. ודעת זו שורשה בעץ הדעת, טוב ורע, כמ"ש הגר"א (ספד"צ, פ"ד) וז"ל, נגזר עליו (אדה"ר) מיתה באכילתו מעץ הדעת טו"ר, והוא התמשכו בתר נפש הבהמית שהוא נפש חיה, וכו', והוא נפש הבהמית שהיא נמשכת אחר היצה"ר, עכ"ל. ומתולדת החטא שהאדם מזהה את עצמו כנפש בהמית, אולם זה רק תולדת החטא. וזה מה שנתבאר בתניא. אולם קודם החטא עיקר התדמית העצמית של האדם נפש אלוקית. וכמ"ש בזה"ק (בראשית, עט, ע"ב) נפש בהמית דא נפש מסטרא דיצה"ר. וז"ל הרמ"ז (ויקרא) נפש הבהמית של האדם מתדבקת בנפש הבהמה והיא בנפש דנוגה ומחטיאה את נפש העיקרית של האדם, וכו', שהנפש הבהמה הטהורה היא מחלק הטוב שבקליפת נוגה מצד החיצוניות, ונפש הבהמית של האדם הוא מן הפנימיות, ובתוכה מתלבשת נפש עיקרית של אדם שהיא נפש דאופנים מסוד קדושה שבעשייה, עכ"ל. ועיין נהר שלום (דף כה, ע"א).

אולם אצל אומות העולם נפש הבהמית מן הרע - ג' קליפות הטמאות, וכמ"ש בספר הליקוטים (בשלח, פרק יח) וז"ל, והנה תדע נפש הבהמית שבאדם מהו, והוא יצה"ט ויצה"ר, ונשמות הגוים מג' קליפות, רוח ענן ואש, כולם רע, וכן בהמות וחיות ועופות טמאות, אך נפש הבהמית שבישראל, ונפש הבהמית וחיות טהורות, כולם מנוגה, עכ"ל. ועיין מבוא שערים (ש"ו, ח"ב, פ"ו, שער הקליפות) וז"ל, וענין המיתה הוא כי היצה"ר והשד הנזכרים הוא הזוהמא שהטיל בה הנחש, שהוא הנפש הבהמית של היסודות תתאין הנקרא עפר, "וע"י המיתה מתעכלים גולם וצורה שהם נפש

בהמית", ונשאר גוף אדה"ר הזך כמו קודם שחטא שהיה מעפר העליון ויסודות עילאין וצורתם שהוא הנפש חיה הראשונה מקודם החטא, "וגם נשאר ממה שנזדכך אז מד' יסודות עצמן תתאין בגולמם וצורתם, והוברר הטוב שבהם, וכו', ויתחבר עם הטוב של הקדושה".
ונפש הבהמית העליונה שורשה בחיות ובהמות שבכסא. עיין אמת ליעקב (מערכת עץ חיים, אות ג, אות לט). ועל שם כן נקרא בהמית.

'המשך לשאלת: 'ג' עומקים בבריאה

לכבוד מו"ר שליט"א,

שאלתי את הרב האם נכון להגדיר שישנם ג' בחינות שורשיות: קיום חיות ולבוש, והרב הראה לי טעותי, וזיכני בידיעות חדשות (בשבילי), שבאמת בין החיות ללבוש יש בחינה נוספת של 'גוף', והלבוש עצמו נחלק לב': לבוש, והיכל. ובלשון האריז"ל הקיום נקרא 'שורש' - יחידה. והחיות - 'נשמה' - חיה. גוף - נשמה. והרוח והנפש, לבושים, והלבוש נחלק לשנים, לבוש והיכל, שאף היכל מעין לבוש הוא.

ומכיוון שלא הביישן למד, ואני צמא מאד לבהירות בדברים שורשיים אלו, שבהירות בהם זו בהירות בכל התורה הפנימית כולה, ובעיקר היא נותנת בהירות עצומה באופן עבודת הנפש, רציתי להעלות כאן כמה עניינים שנתבהרו לי, לבקש אולי הרב מוכן להדריך אותנו, האם הדברים נכונים ומדוייקים.

א. עיקר ההגדרה שרציתי לומר שיש קיום חיות ולבוש, התפתחה אצלי מה'בשרי אחזה' הפשוט, שאנו יודעים (פי שהרב הרחיב בדע את עצמך ועוד) שגופינו הוא לבוש לנשמה שהיא עצם האני, והרוח המחברת ביניהם זה מה שנקרא 'חיים', וכשהרוח יוצאת גוף האדם מת, כי הוא לבוש ללא פנים של 'חיות' - חיבור לקיום. וכשרציתי ליישב לעצמי מדוע במק"א הרב מגדיר את היחידה עצם הקיום, חשבתי ליישב שיש 'פנימי' ויש 'מקיף', ובכ"א יש את ג' הבחינות הנ"ל. (והנשמה עצמה היא 'לבוש', והלבוש עצמו מתחלק לג' הבחינות של קיום הלבוש חיותו ולבושו) ומכאן הלכתי והתבוננתי לראות הרבה סוגיות במבט זה כמו שהרחבתי בשאלה הקודמת. (ומחילה על כך שהרחבה כנראה הייתה יתר על המידה, ומחילה על כל ההטחה שאני מטריח את הרב, עצם זה שהרב בכלל מתייחס לכל השאלות שלנו, זה חסד של אמת).

אולם עתה שהרב הראה לי מדברי האריז"ל, שבאמת ההגדרה השורשית של נשמה, רוח ונפש, זה - "גוף, לבוש, היכל", אני מנסה להבין את הדברים, ולמה טעיתי.

וחשבתי שבאמת נכון הדבר, שלאחר חטא אדם הראשון, אנחנו תופסים את הרוח כ'חיות', ואת הקיום הבלתי מוגדר והנעלם כנשמה. וזה המבט של העולם הזה הנפול. אולם דברי האריז"ל מגלים לנו את המבט האמיתי, כפי שהיה לפני נפילת חטא אדם הראשון, שאז תפס בדיוק כמו שאנחנו מרגישים בגוף - כך תפס בנשמה! שהקיום זה היחידה, החיות זה החיה, והנשמה זה הגוף.

ב. ואם הנ"ל נכון, האם אפשר לפרש לפי"ז את עומק תולדת החטא שהתביישו והיו צריכים בגדים, כך:

דהנה הרוח זה סוד הבחירה, ועומק חטא אדה"ר שבחר בבחירה, ועומק ענין 'נהמא דכיסופא'

התחדש בחטא, שאז התחדש ענין העמל (וכמו שהרב ביאר ב'בלבבי' תורת הרמז, ובשיעורים על דרך ה' ועוד).

ואם אנחנו מגדירים שהרוח זה 'לבוש', הדברים מאירים בבהירות עצומה, כי זה גופא חטאו, שהתחיל לזהות את ה'חיות' במקום ב'חיה' ב'רוח', ולא רצה לילך ערום- רק בגופו- דהיינו בנשמתו, ללא הלבוש- דהיינו הרוח.

ג. בהתחלה נתקשיתי בדבר, מדוע לא נגדיר שגם הגוף הוא סוג של לבוש? שהרי החיות מתלבשת בגוף! מה גדר ההבדל בין לבוש לגוף?

ושוב נתבוננתי, שיש הבדל עצום ביניהם, שהרי בגוף מתחדש ענין ה'צורה', ובנין וסדר הדברים! והלבוש אינו מחדש צורה אלא מלבישה.

והבנתי שעצם זה שעד היום הבנתי שהנשמה היא סתם 'קיום' ללא צורה של תפיסת 'גוף', זה עצמו מה שמנע ממני באמת להרגיש שהנשמה זה אני! כי האדם באופן טבעי תופס 'צורות' ולכן האני של הגוף יש לו צורה וקל להרגישה, והאני של הנשמה, אם זה לא באופן של צורה, איך ירגיש אותה? (אם לא שאור היחידה מאיר בו, שאז תופס את האני כקיום בלתי מצטייר).

אבל לאחר שהרב ביאר לי, שהנשמה זה בחינת גוף, הבנתי שהנשמה זה צורה בדיוק כמו הצורה של הגוף עם תרי"ג איברים, אלא שזו צורת 'בנין רוחני' ולא גשמי. (ולפ"ז נתבאר לי עוד הרבה דברים ששמעתי בעבר מהרב, ואינני רוצה להטריח ולהאריך יתר על המידה).

ד. הגדרת הרוח כלבוש צריך תלמוד, כיצד מהות הלבוש קשורה למהות הרוח? ואולי הלבוש זה הדבר היחיד באדם שיש בו תנועה ושינוי מוחשיים. "ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים", וזה כל ענין הרצון בפנימיות, וכמו שהרב מלמד אותנו הרבה, שיהודי צריך לדעת להפשיט את הרצון ולהלבישו ע"פ רצון ה'!

אם הרב יכול להביע דעתו הרחבה, על כל מה שכתבתי, תודה רבה מעומק הלב!!!

תשובה:

א. נכון מאוד. ויתר על כן אילו היה אוכל מעץ החיים וחי לעולם מדרגת עוה"ג, כן היה הערך הנכון. ובשעת בחירתו מדרגתו הייתה כמו שכתבת. אולם כאשר חטא, עתה נפל שקיומו הוא הרוח, וחיותו הנפש האלוקית, והלבוש נפש בהמית.

ב. כנ"ל אות א'. עתה כוחו והיותו בחירה, כמ"ש הגר"א, שהאני זה רוח - כח הבוחר, וכמו שהובא בפתחי שערים. ואת החיות מקבל מן הנפש, "וחיתה נפשי". ועל דרך כלל אינו מקבל חיות מנפש אלוקית, צמאה "נפשי" לאלקים, אלא בלבוש של "נפש בהמית", ולכך רוב ככל חיות בני האדם, מן החומר שממנו נהנית הנפש הבהמית.

ג. נכון. הגוף הוא "כלי" ולא לבוש כפשוטו. ופעמים אף לבוש נקרא כלי בלשון חז"ל.

ד. הרצון הפשוט, "רצוננו לעשות רצונך", הוא ביחידה, וברוח מתגלה לבוש של רצונות לפי טבע מדותיו, כך רצונותיו. ועליו לזכך מידותיו ועי"ז את רצונותיו, שירצו רק את הרצון העליון, רצונו ית"ש.

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות

בראשית תשפ"ג

[264]

מהארכיון

ג..... גלות והסתר פנים

ג..... מצב התקופה לאור המאורעות האחרונים

ד..... בעיות בריאות הנפש בדור עכשיו

ד..... שהקב"ה שם מליונים יהודים ברוסיה

ד..... מהו השער ה-13 של האריז"ל?

ה..... מחלוקת בעניין ימות המשיח

ה..... מושג גירות התחיל רק מלאה?

ו..... נוסח שני ימות משיח

ו..... ביאת המשיח

גלות והסתר פנים

שלום כבוד הרב,

הרב ענה לי בעבר לשאלה "נצרך אמונה שהקב"ה נותן לאדם את מה שהוא צריך, ומתי שהוא צריך, ובאופן שהוא צריך"

מה לגבי דברים שהחסרון נובע מחמת הזמן והמקום כלומר שלפני חמש או עשר שנים לא היה אותם חסרונות כלומר מדובר על דברים שכולם מודים שחסר אותם ושצריך אותם ושהם טובים וזה שאין אותם זה לא טוב, כלומר גם שאין כאן ממש איזה גזירה פרטית על האדם בהכרח למרות שאם היה לאדם יותר יותר סייעתא דשמיא היה יכול לזכות לחלק מדברים גם בזמן הזה אבל על דרך כלל לא ואני מדבר בשאלתי על דברים שממש בסיסיים ונצרכים מאוד לבניה וגדילה של האדם ברוחניות ואי אפשר בלעדיהם (והייתי מפרט יותר להסביר את המצב אבל בינתיים אשאיר כך)

תודה רבה

תשובה:

מאוד עמקו מחשבותיו ית"ש, והכל לטובה. אולם האדם מצד עצמו צריך לעשות את המוטל עליו, ואם שגה, לשוב בתשובה.

מצב התקופה לאור המאורעות האחרונים

בדור יתום זה שגברים בני בליעל גם הנקראים "שומרי תורה" מנצלים נשים לתאוות ליבם בדרך הפיתוי וכו' ובמיוחד קטנות, איך יבוא הצדק על פי דין תורה שאשה פסולה לעדות, וכי על פי דין זה איש הישר בעיניו יעשה חלילה, ולא יענש כראוי לו?

תשובה:

כבר הזכר פעמים רבות שאנו נמצאים בדור שהוא בתפיסת "ערב רב", והיינו לא רק שיש ריבוי של נפשות של ערב רב, אלא שכל המציאות בתפיסת "ערב רב", דהיינו, תפיסה של תערובת, הכל מעורב, ולא רק תערובת זוטא, קטנה, אלא תערובת רבה, ערב "רב".

א שו"ת בלבבי משכן אבנה בראשית ותשפ"ג [264] מהארזון

ואחד מגילוי תערובת זו באופן נורא, הוא התערובת בין גברים לנשים, תערובת רבה מאוד. וניתן כמה דוגמאות לכך הידועות לכל בר דעת. תערובת נוראה בתחבורה ציבורית, תערובת נוראה במקומות העבודה, תערובת נוראה ברשתות חברתיות - בקבוצות חברתיות, התכתבות משותפת בין גברים לנשים. תערובת נוראה בערוצי הרדיו "החרדים", הן בין השדרנים והן בין המרואיינים והמאזינים. תערובת נוראה במפגשים משפחתיים מורחבים, וכן בהופעות של זמרים וכד', תערובת נוראה בהתנדבות בארגוני הרפואה וכד'. ותערובת נוראה בטיפולי הנפש, גברים לנשים ולהיפך! ועוד ועוד ועוד.

ויש לידע, שאף תלמיד חכם וירא שמים וכו' נמצא בסכנה נוראה ליפול בתערובת זו, ומי לנו גדול מרב עמרם חסידא. וק"ו אצל רוב בני האדם שפחות שמורים והסכנה רבה יותר. וק"ו אצל הפרוצים יותר, מחזיקי המדיה למינה. והצער הנורא שאלו ומעין אלו הופכים להיות עסקני הציבור, בעלי דעה שמשפיעים רבות על צביון הציבור, ויש הרואים בהם דמות ודוגמא, במקום לראות בהם את הפסולת אשר בקצה המחנה.

ותולדת כך, מה שקרה בחודשים האחרונים בכמה מקרים ידועים, היא נוראה!!! ודבר זה מהוה מצב של שבר ציבורי! כי ממה נפשך, אם ישתקו או ק"ו אם ישבחו בני אדם אלו, זה גורם החלשה נוראית בחומרת ג"ע ושפ"ד שנעשה קל בעיני הציבור בכלל, וצעירי הצאן בפרט. וח"ו זה גורם לפריצות ושליחת יד בנפשם לדבר קל רח"ל רח"ל, והדבר נורא נורא נורא, ומי שחכם הרואה את הנולד, רואה את התולדות הנוראות שח"ו ח"ו יכולים לקרות מכך. ואם ידברו על כך, זה גורם להוציא את כל הלכלוך לחוץ, ועל ידי זה נעשה ניבול פה וטומאת המחשבה נורא נורא נורא, וזה הופך ח"ו ח"ו אצל כל אחד ואחד כמעט להיות חלק מן הנושאים המדוברים!!! ולצערינו יש הנוהגים כך ויש הנוהגים כך, ועי"ז נעשה כל הבעיות בכפל כפלים!

ולכך, מכל צד זה הוא שבר נורא נורא נורא שהורס עד היסוד את מה שבנו ראשונים כמלאכים.

ועתה, טומאת שער הנו"ן יוצאת ומתגלת רח"ל, וזה מפורר הכל!

ומי שנפשו רואה אמיתת המצב, אזי בוכה ללא הפוגות.

ואנו מצפים בכל עת ובכל שעה לישועה השלמה לצאת מאפלה לאור גדול.

בעיות בריאות הנפש בדור עכשיו

למה אנחנו רואים עלייה גדולה בכל מיני חולי נפש שלא ראינו בדורות הקודמים

תשובה:

בחיצוניות מפני עומס החומר הרב, ורוב המידע, שעל ידי זה נגרם חוסר שקט ויישוב הדעת וריבוי מתחים ועוד.

בפנימיות מפני שברוב הנשמות מגולגלים כמה נשמות יחד, או גלגול גמור, או ניצוצות, ועל ידי זה נעשה סתירות רבות בנפש, בבחינת שני גוים בבטן.

שהקב"ה שם מליונים יהודים ברוסיה

לכבוד הרב שליט"א, האם זה נכון להגיד שהקב"ה שם מליונים יהודים לרוסיה הקומוניסטית בלי תורה כדי שירגישו חסרים ויגלו בתוכם את אור הכתר?

תודה רבה לרב שגילה לי שיש בכלל בעולם את המושג של העבודה הפנימית.

בכבוד רב

תשובה:

כן! ונחלק לב' חלקים. א. רצון. שעל ידי גלות זו מתחדד תוקף הרצון לתורה ומצוות, כי כאשר רוצה דבר ביותר ומונעים זאת ממנו, מתחזק כח הרצון. ב. מסירות נפש שנתעוררה הרבה עקב גלות זו.

מהו השער ה-13 של האריז"ל?

האם הרב יכול בבקשה להסביר מה הישער י"ג של האריז"ל?

האם השער הי"ג נותן לנו את היכולת לקחת מנהגים שונים מהשקפות שונות?

האם אפשר לקחת את המיטב מכל הדרכים השונות של עבודת השם?

תשובה:

י"ג כמנין אחד, כנודע. ובחיצוניות זהו שער שלוקח חלק מכל אחד ועי"ז מאחדם. אולם בפנימיות זהו השורש של השערים. ולכך אפשר לקחת מנהגים שונים מהשקפות שונות, אולם נצרך להיות בר דעת, כי

ה' שו"ת בלבבי משכן אבנה בראשית תשפ"ג [264] מהארכיון

אם אינו עושה כראוי נעשה בלבול ועירוב, וזהו ערב רב, תערובת שמערבת את הכל יחד, תערובת דקלקול. ונצרך בר דעת שיוודע לערב הדברים כראוי. ונצרך לכך חכמה רבה וידיעה רחבה ועמוקה.

מחלוקת בעניין ימות המשיח

שלום כבוד הרב וישר כוח גדול על עבודתך הנפלאה,

רציתי לשאול חילוק בעניין "מי יזכה להיגאל בימות המשיח?" ידועה הגישה שאומרת שלא כולם יזכו לראות פני משיח ולכאורה יהיה בירור בין צדיקים לרשעים ויש את הגישה החסידית שכל ישראל יש להם חלק לעולם הבא והפעם זאת תהיה גאולה שלמה של כל ישראל.

האם מדובר רק במחלוקת ברובד החיצוני(כמו שהוסבר ב"דע את ביטחונך" לגבי ביטחון יסודי וביטחון

עליונה) ושתיים אמת?

אשמח לבהירות בנושא...

תשובה:

שתיים אמת. כי ימות משיח הוא תחילת תהליך, שנמשך מסוף האלף השישי, אלף שביעי, שמיני, תשיעי, עשירי. ובסוף כולם יזכו. אולם כל אחד יזכה רק בחלקי הנפש שבו שלא נפגמו, או שנפגמו ותוקנו. ובכל אלף ואלף זוכה מי שראוי לאותו אלף. ובאלף העשירי שהוא כנגד יחידה שבנפש, כולם זוכים, כי חלק זה בלתי ניתן לפגם.

מושג גירות התחיל רק מלאה?

בהשיעור הנפלא של תפילה שיעור 010 "ואלוקי אבותינו" מו"ר הרב שליט"א מבאר איך שלא אמנו הביאה חידוש לעולם שיכול האדם לשנות את כל מהותו ע"י תפילה כיון שמתחילה לאה היתה שייכת לעשו ולא לכנסת ישראל כלל וע"י תפלתה היא שינתה את כל היותה ונעשית חלק מכלל ישראל וא' מאמהות וכל זה משום שנעשה בריה חדשה ע"י תפילתה וזהו כח התפילה שמשנה המציאות. וגם הרב מבאר שמכח זה נולד המושג של גרות שגוי יכול לצרף עצמו לכלל ישראל ולשנות את כל מהותו, וכל אפשרות הזו בא לעולם רק ע"י החידוש של לאה ע"י תפילתה. ע"כ דברי תמצית דברי הרב שליט"א. וזה משמע לכאורה שהמושג של גירות התחיל מכח לאה, אמנם קשה לי דהא מבואר ברש"י שאברהם היה

1 שו"ת בלבבי משכן אבנה בראשית תשפ"ג [264] מהארכיון

מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים וא"כ המושג של גרות כבר היתה קיימת גם קודם ללא וא"כ לא הבנתי, ונא למו"ר רב שליט"א להאיר עיני מה היה כוונתו.

תשובה:

שינוי גירות ע"י תפלה התחיל ע"י לאה, לא עצם הגירות.

נוסח שני ימות משיח

למה לשון התפילה הוא "לשני ימות משיח" ולא אומרים "לשנות משיח" וכמו שמצינו בכל מקום שהנוסח הוא "ושנות" ולא "שני ימות?"

תשובה:

עין פנים יפות (בראשית, פרק נט, פסוק א) וז"ל, שני ממש, עיי"ש.

ביאת המשיח

בצירוף האמונה התמימה שיש לי בביאת המשיח, עדיין קשה לי עם הענין הזה שזה רחוק מהדעת שבפתע פתאום יבוא משיח ויהיו דברים שאין לשער ואין לתאר, איך אפשר לקרב את זה אל השכל שדבר נורא וגדול זה יקרה כאן בעולמנו עולם ההעלם, שיהיה במהרה בימינו אמן

תשובה:

כבר היה לעולמים, כמו מתן תורה וקריעת ים סוף, ועוד.

לקבלת העלון השבועי בדוא״ל, וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות, יש לשלוח בקשה לכתובת:
info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי והשו״ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה למספר הפקס]
03-548-0529

לבירורים בנושאי ״בלבבי משכן אבנה״
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588
פקס 03-548-05294
ת.ד. 16452 ירושלים 9116302
info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט״א מופיעים ב״קול הלשון״
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות

נח תשפ"ג

[265]

מהארכיון

ב. בענין התקופה.....

ב. לא יהא צורך לכלי הטכנולגיה בימות המשיח???

ג. 13שאלות בעניני אחרית הימים.....

ה. מלחמת גוג ומגוג.....

ה. אחרית הימים.....

ה. קץ.....

ו. עבודתנו באחרית הימים.....

בענין התקופה

שלום לכבוד הרב היקר
הרב אמר שאנו נמצאים כעת במכת בכורות, ורציתי לברר כמה דברים: הרב כתב בתשובה שבמכת בכורות יוכו "כל הראשיות" של עלמא דשיקרא, ובראשם "ראשית" גוים עמלק ואחריתו עדי אבד. והקב"ה יכה ויעקור כל ראש, כל ראשית דקלקול, במקום, בזמן, ובנפש, בדומם צומח חי ומדבר. והדברים ארוכים ועמוקים.
א. איך מתבטא מכת בכורות אם אפשר להרחיב?
ב. למי המכה מיועדת ומה המטרה שלה?
ג. מה השלבים לאחר מכת בכורות?
ד. ואיך באו לידי ביטוי תשע המכות שהיו לפני כן?

תשובה

א-ב. כל "ראש" יפול, כמו שבמצרים כל גדול שבבית נפל. ואזי יתגלה הראש האמיתי, "אני ראשון". וזהו מטרתם, לסלק ראש דקלקול, ולגלות הראש האמיתי.
ג. כמו שבקריעת ים סוף "בעתיקא תליא מילתא", כן יתגלה עתיק בשלמות.
ד. ט' מכות מקבילות לט' ספירות ממלכות עד חכמה, וכל פעם לוקה השייך לאותה ספירה בפרטות.

לא יהא צורך לכלי הטכנולגיה בימות המשיח???

לכבוד הרב,
היה שאלה: האם בימות המשיח יהיה שימוש בכלי הטכנולגיה לדברים טובים או שכלל לא יהיה בשימוש?
והתשובה של הרב היה שלא יהא צורך, כמו בימי שלמה המלך שזהב וכסף לא נחשב לכלום.
אני לא מבין בגלל כתוב ברכות לד ע"ב "אין בין העוה"ז לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד".
איך זה יכולות שלא יהא צורך לכלי הטכנולגיה?

תשובה

נחלקו שם בגמ' שמואל ורב, האם זהו כל השינוי. וכבר נתבאר שימות משיח הוא תהליך, ובשלב הראשון של הגילוי בפועל לא יהא אלא ביטול שעבוד מלכויות, ואח"כ יהא זיכוך החומר יותר ויותר. ולכך כתבנו בתשובה ש"בהשלמה" של משיח לא יהא צורך בכלים אלו.

13 שאלות בעניני אחרית הימים.

(א) נסיון האחרון של כלל ישראל הוא אמונה וכמבואר בקרא וצדיק באמונתו יחיה שהוא קאי על אחרית הימים, וא"כ מה הקשר בין נסיון האמונה לנסיון שער הנו"ו דטומאה וכלים הטמאים וכו'.

(ב) בדברי הגר"א שבעלי אמונה ובטחון אין להם לפחד מחבלי משיח, מהו אם אדם יש לו חיבור לכלים טמאים האם ע"י אמונה ובטחון שלו ינצל מחבלי משיח.

(ג) ובכלל איך אלו שמשתמשים באינטרנט מסונן או אם משתמשים בו רק לצורך ד"ת ואתרי תורה איך הם מונעים עצמם מפנימיות ומעבודת ה' אמיתית ומחיבור להקב"ה ע"י שהם מחוברים לשער הנו"ו, הא אינו ניכר בהם שהם נמצאים בשער הנון ואדרבה הרבה מאלו לכאורה הם עובדי ה' רק שיש להם טעות בהשקפה, ואילו הרבה בני תורה אין להם חיבור לאינטנט ואינם שייכים לעבודת ה' או לעבודה פנימית וא"כ מה פשר הדבר.

(ד) האם המקור להמושג של טומאה ע"י חיבור לאינטרנט הוא משום "כל המחובר לטמא טמא", שעצם היכולת של האדם לחבר לזה בכל רגע ע"י החזקת כלי הזה ברשותו הוא כבר טומאה אפי' אם אינו משתמש בו בפועל עכשיו.

(ה) האם יש סוד בזה שהנסיון האחרון שהוא שיש "כלי" דייקא שחוצצת את אדם מהאמת, שהנסיון בא בלבוש של כלי דייקא.

(ו) האם לאחר ביאת יבטל לא רק הכלים הטמאים אלא גם הפלפונים אפי' הפלפונים הכשרים.

(ז) שמעתי בשם הגה"צ ר' דן סגל שליט"א כשבא משיח הוא יבטל תחילה את הפאות הארוכות של נשים. משמע שהשחתת הכלים הטמאים יהיו אחר זה, אבל לכאורה הכלים הטמאים הם יותר פרוץ וא"כ למה הכלים הארוכים האלו לא יבטלו תחילה.

(ח) האם הרב שמע ממהלך של ר' קובי לוי שליט"א שלוחם עם האינטרנט, והאם יש מצוה לפרסם ספרים כאלו, דלענ"ד הוא הקול היחיד בדור הזה שצועק על זה ובאופן שמדבר ישר אל הלב.

(ט) אם אני רואה בחור או אברך בישיבה שיש לו מכשיר חכם ואינני יודע אם זה כלי פרוץ או לו האם יש לצעוק או למחות עליו? אני לא מדבר מצד חיוב תוכחה אלא מצד החיוב למחות על דבר רע.

(י) לאחרונה אמר הרב לא' מהשוואלים שאין לעניין באירועי העולם עכשיו אלא יש לעסוק רק בעבודת ה' פנימית ונקיה. לא הבנתי מה היה כוונת הרב כיון שלכאורה אנו צריכים להבין מהות התקופה שבו אנו נמצאים וכמו שהרב מדבר בו הרבה.

(יא) האם יש ביטול תורה וחבל על הזמן לעסוק בענינים של השפקה על גלות וגאולה ומהות התקופה, כמו ללמוד היטב את הספרים של הסאטמר רב, ר' אליהו ויינטרוב ולראות את דברים בשורשם בדברי הגר"א ועוד בעניני אחרית הימים, דמצד א' רוב בני תורה שאני מכיר עוסקים רק בגמ' בלבד ואינם מעיניים בדברים אלה כמעט, ומסתמא משום שהם חוששים שזה יגרר אותם ללמוד ענינים אלו ולהזניח לימוד הנורמלי של גמ' בעיון, אמנם לכאורה על כל בן תורה לקבל המבט הנכון וההשפקה הנכונה ודעת תורה על כמה נושאים בדורינו, כמו מהות המדינה והערב רב, מהות גלותנו, מהו היחס הנכונה של

ישראל להגויים ואיך להסתכל עליהם, השפעת הדור, הבעיות בדורות האחרונות שעכשיו נמצאים בעולם התורה, וכו' דאם לא כן אז הוא בודאי מושפע מהדור והוא נמצא בסכנה בחוסר ידיעתו בענינים אלו.

(יב) בדברי הגר"א על מצב עקבתא דמשיחא, הגר"א מדמה חורבן הבית ליציאת נשמה מהגוף, הגלות לחוץ לארץ היה דומה לקבורה, והרמה בקבר הם הגויים האוכלים את בשרנו, והרקב עצמות הם הישיבות הגדולות וחבורות, והעצמות הנשארים הם הת"ח, ואח"כ גם זה ירקו ואז יש רק התרווד רקב של זה שהוא אנחנו שהם כמו עפר. בפשטות דברי הגר"א הוא שתרוד רקב הוא החלק הגרוע שנשאר אמנם אפשר שכוונתו הוא שעל אף שאנחנו הם התרווד רקב והעפר שנשאר מהת"ח שאינם קיימים היום מ"מ זהו למעליותא כיון שאנו הנשארים ובאים לבסוף וא"כ דייקא על ידינו בא ההצלה מהגלות הזו וא"כ דברי הגר"א על אנחנו התרווד רקב הם בעצם דברי שבח עלינו ולא לגנאי של הדור הזו. האם זה נכון?

(יג) האם יש לנו להדפיס בהעלון השבועי האינגלית את שו"ת הרב בנושא עליו" לארץ ישראל או שאין להדפיס דברים כאלו שמסתמא רק יחידים ישמעו להם והציבור לכאורה לא יכול לקבל דברים כאלו? האם הדבר הזה הוא צורך השעה לדבר בו להציבור כמו הנושא השימוש באינטרנט שער הנון דטומאה שהוא היה כ"כ נושא חשוב בתקופתנו לדבר בו?

תשובה

א. כלים אלו נותנים לאדם את ההרגשה שהוא שולט על הכל מכל מקום בעולם, יכול לשבת בארץ ישראל ולהדליק מזגן בארה"ב. היפך ההרגשה שהכל ביד ה'.

ב. לא. בודאי נחלש בטחונו.

ג. זהו חיבור פנימי שנעלם מרוב בני האדם. אולם פנימיותם קשורה לכך, ולאט לאט מתגלה לחוץ.

ד. כן, ויתר על כן, יש קליטה כל הזמן סביבותיו.

ה. כן, משיח בן דוד, מלכות, כלי.

ו. לא היה בהם צורך בגילוי שלם של משיח.

ז. נא לשאול אותו.

ח. זעקתו אמת.

ט. תבכה לקב"ה שיטהר את העולם.

י. לא נאמר דבר כזה לכלל, זו הוראה פרטית.

יא. יש לעסוק באיזון נכון.

יב. גם וגם.

יג. להדפיס בשם הגר"ח קניבסקי שאמר לעלות לארץ ישראל.

מלחמת גוג ומגוג

בדברי הרב שאנו נמצאים באמצע מלחמת גוג ומגוג, האם זה דוקא בארץ ישראל או שהמלחמה הזו קיימת בעולם הרוחני בתוכנו (ובפרט משום שכולנו נחצבים מארץ ישראל וכמ"ש חז"ל בסנהדרין?)

תשובה

לא דוקא, גם וגם.

אחרית הימים

שלום ושנה טובה וברוכה לרב שליט"א ולכל משפחתו.

קראתי מהשאלות לרב וגם משיחות שהחסד לאלפים אמר שיישאר 7000 איש בעולם. השאלה האם מדובר שהוא כתב כולל היהודים, או דיבר על הגויים? והאם הוא אמר שזה אפשרות או כך יהיה? ואם כך יהיה אז איך אפשר לכתוב זאת הרי נבואה רעה לא חייבת להתממש?

תשובה

יהודים, זו אפשרות.

קץ

א) בקונטרס "כלו כל הקיצין" של הרב דתהילות ישראל זצ"ל אמר הרב רומפלער, "משנת תש"ס עד שנת תש"פ כבר עברו עשרים שנה ואיננו חושב ואין לי הוא אמניא שיכול להמשך עוד שנה שנתיים או שלש. אבל ההכנות לגאולה שלימה בודאי יתחילו עכשיו..." הוא אמר זאת בהושענא רבה בשנת תש"פ קודם פטירתו. השאלה הוא דלפי דבריו כבר עברו ב' שנים וא"כ המשמעות הוא שיש רק עוד שנה שהוא גמר הזמן של בעתה שהמשיח לא יתעכב יותר. האם זה מוכרח להיות או שח"ו יכול שהמשיח יתעכב ח"ו גם לאחר שנה זו וא"כ ח"ו וח"ו יכול להיות ה"חימה שפוכה" ח"ו?

ב) כיון שכבר "כלו כל הקיצין" האם מותר לחשוב מתי יהיה הקיץ וכן להודיע אחרים? או עכ"פ לומר לאנשים שביאת משיח הוא מאד קרוב וא"כ צריכים להכין באמת לביאתו ולעשות תשובה כמו שצריך ("משיח בא ממש בקרוב! היום או למחר או השבוע זאת או בשבועיים או בחודש הזה או בחודשיים! האם אתה רוצה להחזיק במכשיר חכם וחיבור אינטרנט כשהמשיח יבא"??)

ג) למה הרב אמר בכמה תשובות לחשוב על ענינים אלה, הא צריך לידע זאת כדי להכין עצמו כראוי וכן להכין את העם כראוי, שאם אנו יודעים שמשיח צריך לבוא בשנה זו בתאריך מסוים אז כל העם יכולים להכין עצמם כראוי ולא לחיות בשטחיות. (נכון שכל אדם צריך לחכות לביאתו בכל יום אבל פוק חזי שאין צפ"י כמו שצריך. אמנם אם היו יודעים זמן מסויים שמשיח צריך לבוא אז לכאורה קל להציבור לעשות תשובה באמת לקראת ביאתו...

תשובה

- א. משנת תש"פ, העולם נמצא בהתפוררות, והשורש, מ"ש חז"ל ששית אלפי שנים הוי עלמא וחד חרוב. וכבר עתה שסמוך לחד חרוב, מתחיל להיחרב. כי אנו כבר בבחינת משעה תשיעית ואילך וקרוב לפלג המנחה, ולכך כל דבר מתחיל להתפורר. וכל בר דעת רואה, שעוד ועוד דברים נופלים ומתפוררים. ידוע מהרבה צדיקים שקודם פטירתם ראו את הגאולה וסברו שזו גאולה כללית, ובאמת זה היה קץ וסוף וגאולה פרטית של נפשם. ואנו מצפים ומייחלים לביאת משיח היום, בלי שום חשבונות!!!
- ב. צריך לחפש ולהחזיק באמת מפני שהיא אמת, ואינו תלוי בביאת משיח מתי יהא. אולם לפעמים ניתן להשתמש בכך מעט שאולי יבוא ממש היום, אולם לא לבנות על כך את פנימיות תפיסת נפשו אלא אחכה לו בכל יום.
- ג. הקב"ה אינו רוצה שידעו את זמן ביאתו, "פתאום יבוא האדון אל היכלו".

עבודתנו באחרית הימים

- א) הרב אמר שלא מספיק היום רק עם מ"ט שערי קדושה כיון שעכשיו צריך שער הנון דקדושה לנצל משער הנון דטומאה. השאלה הוא, הלואי שהאדם יגיע אל מ"ט שערי קדושה! ואם כ"כ קשה לקנות מ"ט שערים של קדושה א"כ כ"ש שאנו רחוקים כ"כ משער הנון דקדושה.
- ב) למה הנקודה העליונה בתורת הקבלה נקראת אדם קדמון או צורת אדם? הלא העיקר הוא לבוא אל אא"ס ולמעלה מצורת אדם, ואין התכלית לבוא לצורת האדם השלם, זה לכאורה רק הכלי והדרך לבוא אל התכלית שהוא הויה השלימה שהוא האא"ס הפשוט.
- ג) מה היה כוונת הרב לאחרונה שעכשיו יש את הארת קו א"ס, ובשנה שעבר היה כניסה לרדל"א ואח"כ העולם תחזור לפה דא"ק, האם אפשר להרב להרחיב ב"מפה" של הדברים?
- ד) מה היה כוונת הרב לאחרונה שעכשיו אנו נמצאים בתהליך של "למעני למעני אעשה"? זהו לשון של מדת הרחמים אבל יש עדיין אפשרות של גאולה במדת הדין ח"ו וא"כ מה היה כוונת הרב שעכשיו אנו נמצאים בתהליך של למעני מעני אעשה? וביותר, מהו שורשי הדברים האלה? תודה מאד להרב שליט"א וכתובה וחתימה טובה להרב

תשובה

- א. נצרך דילוג בנפש, כי זהו הניסיון הגדול שבתוכו אנו נמצאים.
- ב. הקבלה אינה עוסקת בעיקר באור א"ס, צמצום וקו, אלא בא"ק, וחלקיו. קבלה לשון מקבל, עוסקת במקבל שהוא א"ק. הדבקות בא"ס הוא רזין דרזין שלמעלה מהקבלה, שלמעלה מן הסוד, והוא פנימיות הסוד, פנימיות הקבלה, פנימיות א"ק, קו.
- ג. יש חיצוניות ויש פנימיות. בחיצוניות אנו נמצאים עתה בהארת רדל"א, ובאלף השביעי נעלה לפה דא"ק. שמיני - חוטם. תשיעי - אוזן. עשירי - שערות. אולם בפנימיות א"ק מאיר הקו, וזהו ההארה הפנימית המאירה עתה, לישועתך קוינו כל היום.
- ד. למעני כלומר לא לפי ערך מעשה הנבראים, כי הנבראים בשער הנו"ן, ובעיקר ח"ו נגלה נו"ן דקליפה. לעומת כך נו"ן דקדושה הוא למעלה מן הנבראים.

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל,
וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:
info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי
והש"ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה
למספר הפקס]
03-548-0529

לכירורים בנושאי "בלבבי משכן אבנה"
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588
פקס 03-548-05294
ת.ד. 16452 ירושלים 9116302
info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט"א
מופיעים ב"קול השבוע"
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות

לך לך תשפ"ג

[266]

מהארכיון

ביאת המשיח 1

באמצע מכת החושך 1

התחממות כדור הארץ 3

העבדות והגאולה האחרונה 3

עבודת אחרית הימים 3

חזרת הנבואה 7

דירה בארץ ישראל לעתיד 7

לזכות לאורו של משיח 1

ביאת המשיח

א. האם ביאת המשיח היא בהכרח תוך ששת אלפים שנה

ב. האם ביאת המשיח היא גם בשביל אלה שכבר אינם בעלמא דידן

תשובה:

א. כן.

ב. זהו אור שיאיר בכל העולמות!

באמצע מכת החושך

א) אמרת שאנחנו באמצע מכת החושך.

כיצד נדע שהמגפה הסתיימה?

מה השלב הבא אחרי החשיכה? למה אנו יכולים לצפות?

ב) לגבי החיסון, אנשים רבים מתים מלקבל את החיסון, הממשלות דוחפות וכפחות עלינו, הן מסתירות את האמיתות והרפאות הפשוטות, העם היהודי התפצל בגלל הצ'אש השלום הזה! מה אנחנו יכולים לעשות?

תשובה:

א) אחכה לו בכל יום שיבוא! איננו יודעים כמה זמן חושך זה יקח, אולם יתגלה בו עומק הנו"ן שבנו"ן, ואם ח"ו לא יבוא משיח עתה, ח"ו וח"ו רוחנית יכולים ליפול רבים מאוד מאוד מאוד, ה"י, והיל"ת, אכ"ר. כי לולי רחמיו ית"ש, בחושך זה יכולים ליפול "רוב" שומרי תו"מ, השם ירחם ויציל שארית הפלטה עתה ברחמים.

ב) (הערת עורך – ענה הרב 14346# כל דבר שאין בו הלכה ברורה ויש פוסקים לכאן ולכאן, כל אדם שעשה מה שעשה מתוך כוונה לעשות רצון הבורא, אשריו, ואינו אחראי על התולדות, וה' עושה הטוב בעיניו. הכל מבולבל ונצרך לאחוז בפשיטות ובתמימות, ומאידך לעסוק בתוה"ק בעומק עצום כפי כוחו של כל יחיד מתוך חיבור עצמי פנימי ככל שניתן. וזהו חלקו של האדם, אחיזה בו ית"ש ובתורתו לנצח נצחים].

התחממות כדור הארץ

מה עניינה של התחממות כדור הארץ שהחוקרים מדברים עליה, ומה זה אומר למעשה

תשובה:

הסיבה החיצונית, קלקול שכבת האוזון.

הסיבה הפנימית, כי העולם נעשה יותר ויותר קרוב לגיהנם, ואש של גיהנם מחממת את כדור הארץ.

ובדקות יותר, מתקרר יותר ויותר היום שעליו אמרו חז"ל, שעתיד הקב"ה להוציא חמה מנרתיקה, וזהו "תהליך" שכבר עתה נעשה בהדרגה. ולכך העולם מתחמם יותר ויותר.

העבודות והגאולה האחרונה

האם נכון שהעם היהודי שוב ישעבד כפי שהיה במצרים?
אם כן, איזו עבודות? מה גם המקורות לכך? תודה.

תשובה:

במצרים היינו בגלות אצל המצריים, והיו שם ערב רב. עכשיו אנו בגלות אצל הערב רב עצמם, וזה גופא העבודות והשעבוד, שעבוד להנהגה של ערב רב. כך כתב הגר"א. עיין בספר התקופה בסערת אליהו.

עבודת אחרית הימים

(א) שלוי' לכבוד מורי ורבי שליט"א. מה היה כוונת הרב בתשובה 13675 שהאדם יכול לראות בהירות בתקופתנו ע"ע ראיית ההפכים של כל דבר, זה נראה כדבר מאד מופשט, האם אפשר ליתן דוגמאות לזה כיצד האדם יכול לראות היפוכים בכל דבר?

(ב) אני מבין שזהו הכניסה לשער הנו"ן דקדושה הוא הכניסה הרדל"א, אבל א"כ נמצא שהכניסה לשם תלוי בכח שכלי של ראיית דבר והפכו שהוא כח אינטלקטי ושכלי אבל איך כח זה מביא האדם לקדושה, ואיך זה מעורר הלב ליותר דביקות בה'. (ג) האם ראיית דבר והפכו, סוד ההפכים, ודעת המתהפכת הוא אותו דבר.

(ג) האם יש מקור שראיית דבר והפכו הוא הכניסה לשער הנו"ן דקדושה-רדל"א.
(ד) הרב אמר שרק ע"י שער הנו"ן דקדושה יכולים להלחם ע"י שער הנו"ן דטומאה, והשער הנו"ן דקדושה הוא או אמונה פשוטה או פשיטות או תמימות או כלילת הפכים, השאלה הוא שלכאורה מצינו שיש בנ"א שהם חזקים מאד בכוחות אלו של אמונה פשוטה ותמימות ואפ"ה הם דבוקים במכשיר חכם ואינטרנט (או לצורך תורה או לצורך קירוב או אפי' אם אין משתמשים בזה לצורך קדושה רק יש להם טבע של

תמימות ואמונה ואינם מבינים למה יש להם לפרוש מזה אם הם מקבלים כ"כ תורה ממקור זה) וא"כ לכאורה יותר נכון שרק ע"י מסירות נפש לעשיית רצון ה' יכולים ללחום בזה (אמנם רוב בני"א אינם מבינים כלל למה זה הרצון ה' מאיתנו, כיון שהם רואים אדרבה שזהו גופא רצון ה' להשתמש באינטרנט לצורך ד"ת וקירוב וכו') ועכ"פ לכאורה רק ע"י מסירות נפש יכולים להגיע לשער הנון דקדושה אבל ע"י אמונה פשוטה או תמימות לכאורה זאת אינו די להם ללחום על כלי הזה, אדרבה ע"י תמימותם הם נופלים כיון שאינם מבינים את הבעיא בכלל, אין להם את הדקות להרגיש איך שכלי זה הוא טמא בעצם ובפרט אם מקבלים כ"כ תורה מכלי הזה, וא"כ האם אפשר להרב להרחיב בדבר הזה ולבאר מה הכוונה שע"י אמונה פשוטה או תמימות או ראיית דבר והפוכו מגיעים לשער הנון דקדושה הא לכאורה העצה היחידה היא רק מסירות נפש לעשיית רצון ה' (וגם להסביר לאחרים איך שזה רצון ה' מאיתנו ואז הם יכולים להבין בדעתם באופן שכלי ואח"כ להשיב זאת אל לבם ואח"כ למסור נפש בפועל לרצון ה'...). (ה) האם הדור הזה בודאי יקבל משיח כיון שאנו הדור האחרון או שח"ו שייך עוד חורבן כמו שאירע לאירופה שכבר הרב מרמז לאחרונה שעדיין יש אפשרות לזה ח"ו. (ו) האם יחידים בהדור שמוסרים נפש לעשיית הרצון ה' יכול להביא את הגאולה לכל העולם ולזכות את כל ישראל להגאולה. (ז) לאחרונה אמר הרב שמשיח כבר חלקים הרבה של היסורין שמתבאר בפסיקתא (בזיונות, בית אסורין, רדיפות של הריגה) האם זה קאי על ר' אליעזר ברנלד?

(ח) גם לאחרונה אמר הרב שהגזירה של מ"ה ימים במדבר בסוף עקבתא דמשיחא לאו דוקא הכוונה לנסיון פיזי אלא יכול להתקיים באופן רוחני ושזה היה הסוד של מ"ה צדיקים שעלו נשמתם במירון, האם הכוונה שזה היה הקיום בעולם הרוחני של נבואה הנ"ל גבי המ"ה ימים במדבר וא"כ אנו נמצאים בתוך התהליך של המ"ה ימים במדבר באופן רוחני?

(ט) הרב אמר שככל שמתקרבים למשיח אז האורו של משיח מאיר יותר עם כל הצרות בחיצוניות, השאלה הוא שלאחרונה אני מרגיש הרבה חושך, הן מצד מה שנעשה בעולם והן בנפש, ואני מרגיש שיש בזה עצבות דקדושה אמנם כיון שהנפש שלי אינו מאוזן אז העצבות דקדושה והחושך שאני מרגיש ג"כ מביא אותי לעצבות ומרת רוח, "קשת רוח אנכי", וא"כ השאלה הוא שאני לא חש את אורו של משיח, אני רק יודע מזה באופן מופשט ויש לי רק אמונה יבישה בזה אבל איני מרגיש אותו וא"כ איך יכולים להרגיש את אורו של משיח בימים אלו ואיך שהוא מתחדד יותר?

תשובה:

- א. לראות בכל דבר את חלקי ה"טוב" שבו, ואת חלקי ה"רע" שבו. וכן לראות בשכל דבר מהו חלקי ה"שכל" שבו, ומהו חלקי ה"חוק" שבו.
- ב. השכל הוא אחד מאפשרויות הכניסה, אולם מתגלה בכל הקומה, ברצונות הפוכים, במידות הפוכות, ועוד.
- לא. בראיית ההפכים רואים חלקי הדבר, חלק כך וחלק כך, דעת המתהפכת רואה הפכיות באותו דבר עצמו.

ה שו"ת בלבבי משכן אבנה לך לך תשפ"ג [266] מהארכיון

ג. מה שייך מקור, זהו מהות הרדל"א, התראות של דברים שונים ומתהפכים, כמו שביאר בלשון ברורה הרמח"ל בקל"ח פתחי חכמה.

ד. או שזהו אור מקיף, או שזהו אור חלקי. אם יש אמונה ותמימות ופשיטות בהכרח דבוק בשער הנו"ן דקדושה. אלא שיתכן שלא בקע "לנפש" הבהמית. ולכך נצרך אף מסירות "נפש", כדברך.

ה. ב' הצדדים אפשריים, והשי"ת יחוס ויביא משיחו עתה ברחמים.

ו. זהו אתערותא דלתתא, אולם עתה אנו כבר במדרגת למעני למעני אעשה.

ז. אינני עונה על שאלות מסוג זה. כבר בקשתי פעמים רבות לא לשאול על שמות של אנשים.

ח. כן! זהו ביטול צורת אדם, ועתה עיקר האור הוא הארת "קו", שלמעלה מאדם, מא"ק.

ט. להתחבר לפשיטות, ולאין עוד מלבדו כפשוטו, והוא אור שלמעלה מן העולם, למעלה מכל טומאה. ויותר קל לחוש אותו למי שנתנתק מן העולם.

חזרת הנבואה

שלום לרב שליט"א.

הרמב"ם אומר שלפני הגאולה הנבואה תחזור לישראל, והנה לכאורה אנחנו כבר בשלב הזה, והיכן הנבואה?

ואם אילו הבעלי השגה שיש היום, הרי מנסיון יש בהם הרבה טעויות וחוסר דיוק, ולא מתקרב כלל לדרגת הנבואה, וכמו שהיה פעם נביאים לישראל כפליים כיוצאי מצרים, ואיפה הם היום?

תשובה:

זו הייתה דעת הרב קוק, שלכך ניסה להחיות את רוח הנבואה בתורתו ובדרכיו. אולם נחלקו עליו, כי זה בבחינת בני אפרים, שעדיין לא בא עת זו.

דירה בארץ ישראל לעתיד

שאלות שנשאלו ע"י שני חברים בבית הכנסת שקוראים את השו"ת בהעלון והם מאד נהנים מתשובות הרב ויש להם שאלות אלו בענין דירה בא"י לאחר ביאת משיח.

(א) לאחר ביאת משיח כשהארץ נתחלק להשבטים האם מי שקנה דירה בירושלים אין לו רשות לדור שמה אם הוא אינו משבט יהודה או בנימין?

1 שו"ת בלבבי משכן אבנה לך לך תשפ"ג [266] מהארכיון

(ב) ומהו אם א' מוסר נפש לדור בחלק שאינו שלו, כיון שדירה זו היה מזמין והוא רץ לקנותו כדי שיהא לו דירה בא"י, האם ע"י מסירות נפש שלו הוא זכה שזהו חלקו בא"י לעולם או שעדיין יש חלוקת הארץ לעת"ל כפי הנחלות? (ג) מהו ההשקפה על קניית דירה בא"י למי שדר בחו"ל ויש לו את הכסף לכך, שיש הרבה פירסומים בהעתונים החרדים לקנות דירה יפה בירושלים וכדו' בשכונות שהם מיוחדות לעשירים וכדו', האם יש בזה אמונה בביאת משיח או שזה נובע מרדיפת מותרות, דכמו שהעשיר יש לו דירה בפלורידה ובכל מיני מקומות בעולם כן יש לו דירה בא"י אבל אין זה נובע מחמת רצון ה' אלא מחמת רדיפות קנינים ועוד?

תשובה:

א. עיין סנהדרין (קיא, ע"ב) ר' יוחנן אמר, חולקין עיר אחת לשני שבטים. ועיין יד רמ"ה (שם), אם משיח בן דוד בא ובאין לחלוק ארץ ישראל, וכו'. אולם לעת"ל ירשו ג' נחלות ג' אומות נוספות, ולכך החלוקה תהא שונה. ויעלו זה לזה בדמים. אולם על ירושלים נראה שקיי"ל לעת"ל כמ"ד ירושלים לא נתחלקה לשבטים, עיין יומא (יב, ע"א).

ב. לא, כנ"ל אות א'. ועיין חסד לאברהם (מעין ג, נהר כב). ועיין צל"ח (דרוש לשבת שובה). והעתיק שם דעת הסמ"ג והרשב"ם שלעת"ל ארץ ישראל תחולק ליי"ג שבטים. ועיין תורת משה (דברים, לד, א).

לזכות לאורו של משיח

לכבוד הרב שליט"א

שאלתי את הרב לפני תקופה כך:

שאלה:

ראיתי שהרב כותב שמאיר עכשיו אורו של משיח ביותר. בעוונותי הרבים אינני זוכה להרגיש זאת, ואני רוצה מאד לזכות להרגיש זאת, ומפחד להישאר חלילה בחוץ. האם זה נכון להגיד שאם אני מתגבר לא גלוש באינטרנט כדי שיתגלה אורו של משיח יותר בעולם וכן מקיים מצוות ותורה על זה הכוונה, עיי"כ אזכה לאורו של משיח?

תשובה:

כן, באופן של מקיף.

אשמח מאד באם הרב יוכל להרחיב לי את התשובה שאוכל יותר להבין

מה הכוונה באופן של מקיף - מה בא הרב למעט - וכיצד אפשר לזכות לאורו של משיח בשלמות?

תשובה:

כל שפורש מן הרע מאיר לו האור, אולם לא נכנס אל תוכו והופך להיות חלק עצמי ממנו וחש אותו בתוכו כחלק מהיותו, אלא אור שמסייע לו בעבודתו הרוחנית בלבד. וזהו אור מקיף, ואור זה פעמים רבות הוא בבחינת איהו לא חזי אולם מזלא חזי.

לקבלת העלון השבועי בדוא״ל,
וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:
info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי
והשו״ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה
למספר הפקס]
03-548-0529

לבירורים בנושאי ״בלבבי משכן אבנה״
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588
פקס 03-548-05294
ת.ד. 16452 ירושלים 9116302
info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט״א
מופיעים ב״קול השון״
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות

וירא תשפ"ג

[267]

מהארכיון

ב עקבתא דמשיחא

ג ימות המשיח

ג גאולה

ד שער הנון ודוד שכולו חייב

ה בירוד בתקופה האחרונה

ה אתם תהיו אוד לגויים

ו שער הנו"ן דטומאה

עקבתא דמשיחא

א) שמעתי בשם גאון אחד בזמנינו שהוא מקושר עם איזה צדיק נסתר שאמר שהמשיח יכול לבוא עכשיו וללחום ע"י כח התפילה שלו כמבואר בלקו"מ שהכלי זיין שלו הוא ע"י התפילה לו רק שהמשיח צריך התפילות של פשוטי העם, והנ"ל עכשיו גילה מהצדיק הנסתר שהגיע הזמן להציבור לידע מהסוד הזה של תיקון חדש שיכול לסייע את משיח, והתיקון הוא לומר אלו פרקים בתהילים בזה הסדר: פרקים ל"א, ל"ה, ל"ו, ס, סח, פ, פג, פט, קט. מה הרב חושב על הנ"ל?

ב) שאלה כללית בנוגע לזה, ככל שאנו מתקרבים למשיח, האם הגדולים יגלו סודות או גילויים מסויימים לרבים כדי להכין את העם לביאת משיח? ומהו אם שמענו גילויים אלה מצדיקים מסויימים (עכ"פ מאלו שמוחזקין להיות צדיקים) אבל הגילויים אלו אינם באים מהגדולים המפורסמים שמנהגים את הציבור התורה, האם יש להלך אחריהם או לחשוש שכל זה איננו הדרך שלנו?

ג) עכשיו שנתניה הטבעת ל"מלך קשה כהמון", ראש הערב רב, האם יש להסתכל על זה כגזירה רעה עלינו כיון שהנ"ל רוצה להחריב את כל עולם התורה, ויש לנו להיות שבורים מזה לעשות תשובה, או אדרבה יש לשמוח משום "לפני שבר גאון" וא"כ ככל שיש יותר הצלחות להערב רב אז יש לצפות למפלתם בקרוב?

ד) האם הראש הממשלה החדשה הוא הנפש של ארמילוס הרשע כיון שלא היה עד עכשיו נפש כ"כ גרוע מהערב רב כמותו?

ה) אם בחור או אברך לומד רק תורה כרגיל ואינו בונה את עולמו הפנימי ואינו עוסק בתשובה בפועל רק הוא לומד ג' סדרים ביום ומתפלל כל התפילות והוא נוהג כרגיל, האם הוא יזכה למשיח?

ו) האם ה"צדיקים" שראויים לגאולה הם כל אלה שאין להם שייכות לאינטרנט, וא"כ עכשיו הדבר שמכריע את הצדקות או הרשעות של האדם הוא אם יש לו את כלי הנ"ל או לא?

תשובה:

א. יש כמה גילויים בענין י' מזמורי תהלים, וכמה אופנים איזה מזמורים ראוי לומר, וזה אחד מן האפשרויות.

ב. הנהגת הדור בשית אלפי שנים על דרך כלל נמסרה לבעלי הפשט וההלכה, ולא לבעלי הסוד. וזהו עד ביאת משיח.

ג. יש להוסיף צער על הצער הקיים עד עכשיו, כי רב הוא, ולצפות ולהתפלל על הגאולה.

ד. לא.

ה. אם עושה כן בתמימות, הקב"ה יפתח לו את עולמו הפנימי כראוי!

ו. זו הנקודה השורשית, אולם יש את כל הענפים.

ימות המשיח

חוינו קובד, הסכסוך הצבאי האחרון, עלייה משמעותית באנטישמיות עולמית, אובדן חיים נורא בשני תקריות ספציפיות בישראל וחוסר היכולת להקים ממשלה חילונית. אנו תמיד מתבקשים להגדיל את מאמצינו בתורה, בעבודה ובחסד, בכדי להקטין את הלושן הורה ולהגדיל בין אדם לחבירו, אך נראה שמעטים הגדולים מדברים על 'יוסף המשיח' ועל המיקוד הספציפי של עבודות עולם ה' בנושא זה. זמן. אולי הרב יכול להתמודד עם זה.

תשובה:

צריך לחדד את מהות גילוי שער הנו"ן של הקדושה, ואת זה לפתח וללמד לרבים.

גאולה

(א) האם יש מקור שיהא רקידה גדולה בביאת משיח?

(ב) אם המשיח יבוא האם מבטלין ת"ת לקראתו?

(ג) בתקופת הקורונה הרב אמר שאם א' עבר תקופה זו כראוי להגיע ליחידה בתוך הבית אז הוא יזכה לקבל פני משיח. אם האדם חושש שהוא לא הגיע ליחידה שלו ולא זכה לקרבת ה' יתירה ע"י תקופה הזו האם יש לו דרך לקבל פני משיח או שכבר איבד את זכותו לקבל פני משיח?

(ד) גילוי הבעש"ט היה התנוצצות של גילויי המשיח וא"כ בביאת משיח האם יתגלה אותם גילויים לכל או שיהיה גילוי שונה? ואם יהיה גילוי חדש, האם עכשיו יכול להבין את הגילוי הזה או להגיע איליו (עכ"פ בהארה)?

(ה) מהו "משה עם תרי משיחין", הם משה כולל שניהם (מב"י ומב"ד) וא"כ איך שייך שיבוא משה וגם מב"י ומב"ד.

(ו) האם מב"י יש לו נשמת יוסף ומב"ד יש לו נשמת דוד?

(ז) כמובן שגילוי משיח בן דוד זהו תכלית הכל (אין הגמור) אמנם צ"ב דתמיד הרב מארגנשטערן מבאר שמשיח בן דוד הוא כתר דאריך ומשיח בן יוסף הוא כתר דעתיק, ועתיק גבוה מאריך וא"כ נמצא הגילוי של משיח בין יוסף הוא העיקר. ולפי דברי הרב שמשיח בן יוסף מאחד הנבראים ומשיח בן דוד יקשר כולם לא"ס אז צ"ב ביותר דלכאורה כל תכלית אחדות הנבראים (ע"י מב"י) הוא רק לגלות אחדות הנבראים בא"ס (ע"י מב"ד).

וכאן המקום להודות להרב על שהרב שליט"א תמיד מטהר כלל ישראל ובפרט הצאן קדשים מכל נדנדוד של חטא ובזה הרב מזכה אותנו לחיי נצח ע"י ההסבר הנפלא בכל פרט ובפרט של כל נושא, מתוך אהבת ישראל לכולנו נשמת ישראל.

תשובה:

א. כן.

ב. כן. אולם בפנימיות ביאתו הוא אור חדש של תורה, מאור שבתורה. ולכך בחיצוניות נראה ביטול, אולם בפנימיות אינו ביטול.

ג. אם לא עכשיו אימתי, עכשיו הזמן, ברגע זה.

ד. יהיה גילוי של הפשיטות המוחלטת, שהיא שורש לכל ההרכבות, וכל אחד ישיג את הפשיטות לפי ערכו, ואת תולדותיו, ריבוי ההרכבות לפי ערכו.

ה. חיבור ג' קווים. בן דוד - ימין, משה - אמצע, בן יוסף - שמאל. ובסוד קו אחד, זהו בן דוד.

ו. כן, והם שורש נשמה של יוסף ודוד.

ז. כבר שוחחתי עמו כמה פעמים בארוכה בענין זה, והוא סבור שבשורש משיח בן יוסף גבוה ממשיח בן דוד. ודעתי להיפך, וכן שמשיח יוסף מאריך, ובן דוד עתיק.

שער הנון ודור שכולו חייב

א) מהו הביאור בדברי הצמח צדק שהמון היה רוצה להגיע מיד אל שער הנון דקדושה שכן דרך הקליפות לחטוף כל המדרגות בב"א בלי מתינות, וזה היה סוד מפלתו, כיון שהרצון להגיע מיד אל כל המדרגות הוא הכשלון של האדם. זה דבר תמוה דא"כ נמצא שהמון לא היה כ"כ רע אלא היה לו רצון קדוש וכמו כולנו שיש לנו שאיפות להגיע אל כל המדרגות ובלי מתינות ולא עוד אלא שזהו גופא סוד העבודה באחרית הימים לחטוף כל מדריגות הקדושה ע"י מסירות נפש והגעה מיד אל שער הנון דקדושה, וא"כ איך יתכן שהמון העמלקי הרשע היה לו רצון קדוש כזו. (ב) האם יש דרך להפוך הדור שכולו חייב לדור שכולו זכאי או שזה יעשה רק ע"י משיח? (ג) למה דור הזו דור שכולו חייב, וא"ת משום השימוש באינטרנט, הלא ב"ה רוב עולם התורה כנראה אין להם שייכות לאינטרנט, ואע"פ שהכלי הזה פורצת יותר ויותר לעולם שומרי תו"מ מ"מ לא מצינו עכשיו שזה מצוי אצל רוב הבני תורה, וכיון שבני תורה הם נשמת הדור א"כ למה הנהגת ההמון עם גורם שהדור יהא דור שכולו חייב.

תשובה:

א. רצונו היה בהלבשה מצד הקלקול ולא מצד התיקון.

ב. רק ע"י משיח, או הארת משיח.

ג. כבר נתבאר באורכה בתשובה מהו דור שכולו חייב, כולו, או רובו, או מהות של העדר, כמ"ש המהר"ל.

בירור בתקופה האחרונה

לכבוד הרב שליט"א, כמו שהרב מדבר וכמו הרבה יהודים מרגישים שאנחנו ממש בתקופה האחרונה לפני ביאת משיח צדקינו. רצינו לשאול

- א. איזה זיכוי הרבים אפשר לעשות דבר שיועיל לרבים שמתאים לעשות לדורינו?
- ב. הרבה יהודים נופלים ר'ל ליצר הרע לטומאת המדיה ואני מרגיש שאני לא מצליח לבכות גם בתיקון חצות מה הסיבה לכך. ומה אפשר לעשות כדי שאני יוכל להתצער באמת? .
- ג. למדתי מספר פעמים את ספר בלבבי א ועז רצוני לקנות את האמונה שאני ירגיש במוחש ובתמדיות את ה יתברך. ואני לא מרגיש שזה קונה קנין בנפשי. מה אפשר לעשות? והאם לשנן את האני מאמין הראשון זה יוכל להואיל? .
תודה רבה לרב ותזכו למצוות

תשובה:

- א. בירור מהות שער הנו"ן דקדושה, והצורך והדרך להתחבר אליו.
- ב. נצרך זיכוך הלב שירצה בגילוי הבורא ושיהיה לנבראים טוב. ולא רק רצון לרצות.
- ג. כן, שינון מתוך חיבור שכלי ולבבי.

אתם תהיו אור לגויים

- שלום לרב, א- הדיון הכי בוער בין היהודים לבין הערבים הינו מי היה ראשון בשטח ישראל מי קדם למי בבעלות על שטחה של ישראל ע"פ המקורות מהי האמת?
ב- האם הרב חושב שניתן ליישב ויכוח זה, לפתור אותו וליצור מצב של באמת שלום או שמוכרחים לחכות למשיח שיעשה את העבודה?
ג- האם התורה אכן מעודדת את עניין ההתנחלויות למרות שמעוררות מתח רב ביחסים עם הערבים?

תשובה:

- א. כתב רש"י מחז"ל, בתחילת התורה, ומה טעם פתח בבראשית, משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, שאם יאמרו אומות העולם לישראל, לסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם, כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו.
- ב. זוהי גלות בין בני ישמעאל, והיציאה ממנה רק ע"י משיח, לעת עתה יש בזה עליות ומורדות, וניתן להגיע להשקטה חלקית בלבד.
- ג. השאלה מורכבת מחיצוניות ומפנימיות. חיצוניות - חלקם גורמים הגנה ושמירה מפני הפורעים, וחלקם יוצרים מתח יותר. ונצרך שיקול דעת עדין על כל מקום ועל כל עיתוי מה ראוי לעשות. פנימיות - החזרה לארץ ישראל, במדרגת "אור", זהו חלק מתהליך ארוך של הארה, ובפרט משנת ת"ר, שנפתחו שערי החכמה, כנודע, בבחינת בשנת שש מאות לחיי נח נפתחו ארובות השמים, שערי חכמה ופנימיות. אולם

במדרגת "הכלי", שולטים הערב רב על האחיה בארץ ישראל, ולכך אין לנו חלק בכך כלל וכלל. כל החזרה לארץ ישראל באופן של "שלטון", לעומת חזרת תלמידי הבעש"ט והגר"א, אינו רצון ה', אלא שליטת הערב רב.

שער הנו"ן דטומאה

(א) האם יש מקור לדברי הרב שהדור הזה נמצא בשער הנו"ן דטומאה ע"י האינטרנט.

(ב) האם יש רמזים בחז"ל ובמפרשים שהדור האחרון יהיה בשער הנו"ן דטומאה.

(ג) והאם יש מקור בחז"ל ובמפרשים, על תופעה של האינטרנט בדור האחרון.

תשובה:

א. שער הנו"ן, כח אחדות של כל הפרטים יחדיו. עיין לשון זוהר חי (בראשית, א, ע"ב) וז"ל, שער הנו"ן הכולל כל המ"ט, והוא כתר עליון שבהם, ואינו חלק שער פרטי, כי הרי כולל כל המ"ט שערים. וכלי זה הוא כולל כל פרטי הנבראים בתוכו. ולכך בהכרח שזהו שער הנו"ן דקליפה, כי גונז בקרבו הכל, ובפרט את הטומאות יחדיו, וזהו שער הנו"ן דקליפה, כל הטומאות יחדיו.

ב. עיין בהרחבה בספר הדור האחרון.

ג. כנ"ל אות א'. ועיין חת"ס, תורת משה (דברים, לב, לג) וז"ל, ובטומאה יש ג"כ נו"ן שערי טומאה, ושער הנו"ן בטומאה הוא להבדיל כמו בקדושה, שאין שער הנו"ן יכול אדם להשיגו, ה"נ [בטומאה], וכשיבוא אדם לזה שער יש לו אחיזה לקדושה (וזהו כלי זה שיש לו אחיזה לקדושה), לכך טמא בגימט' נו"ן, רמז מ"ט בפני עצמו, ואות אל"ף ג"כ בפני עצמו, וזה מי יתן טהור מטמא, לא "אחד", היינו אותו אחד שהקב"ה מהפכו לקדושה. וזהו ראש פתנים אכזר, הוא ראש הטומאה, הלא הוא כמוס עמדי וקשור בקדושה, עכ"ל.

ועיין ספר מצת שימורים (שער התפילין) וז"ל, ולכן נקרא "ינון שמו", להורות על תרי נוני"ן שמתגלה עליו לעת"ל, ואז (כאשר יתבטל שער הנו"ן דקליפה) ויתגלה שער החמישים של נו"ן שערי בינה. ועיין עוד אור לשמים (בא, ד"ה ולא יכלו לתמהמה. ופרשת יתרו, ד"ה בחדש השלישי).

ועיין אור החיים (שמות, ג, ח) וז"ל, "דורות האחרונים באמצעות תורתם ישיגו ליכנס לשער הנו"ן, ולהוציא בלעו מפיו".

[הערת עורך אור החיים (שמות, ג, ח)]

הנה למה שקדם לנו כי עיקר הגלות הוא לברר הניצוצות שנטמעו בנ' שערי טומאה וכמו שצינתי דבר זה כמה פעמים בזה ינוח דעת בב' השאלות כי אם היה מוציאם קודם זה היו מפסידים בירור החלק ההוא, ותדע שעם ה' השיגו בבחינת כללותם הכלול במשה שנתיחס בשם עמו השגת מ"ט שערי בינה, וטעם שלא השיג שער החמישים הוא לצד שאין המושג אלא בהשתדלות המשיג ולצד שישאל לא נכנסו בנ' שערי טומאה לברר אותו לא השיגו בחינת הקודש שכנגדו, והובטחנו כי לעתיד לבוא ישפיע בנו אל עליון תורת חיים שבשער החמישים והשגתו הוא באמצעות הגליות ובפרט גלות האחרון אנו משיגים הדבר. וטעם שנסתכנו ישראל במצרים בבירור שער הנ', לצד שלא היו בני תורה מה שאין כן דורות האחרונים באמצעות תורתם ישיגו ליכנס לשער הנ' ולהוציא בולעו מפיו, ואז ספו תמו בחינת הטומאה. ומעתה כל שהיה ה' מוציא ישראל קודם זמן כל שהוא היו ממעטים הבירור והיו מתמעטים במושג ולזה הוציאם בנקודה האחרונה של מ"ט קודם שיכנסו לשער הנ', והוא אומרם ז"ל וגאלם מיד. (פסחים פ"י מ"ה לג"י הרמב"ם):

לקבלת העלון השבועי בדוא״ל,
וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות,
יש לשלוח בקשה לכתובת:
info@bilvavi.net

[לקבלת העלון השבועי
והשו״ת דרך הפקס,
יש לשלוח בקשה
למספר הפקס]
03-548-0529

לבירורים בנושאי ״בלבבי משכן אבנה״
ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588
פקס 03-548-05294
ת.ד. 16452 ירושלים 9116302
info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט״א
מופיעים ב״קול הלשון״
ישראל 073.295.1245
USA 718.521.5231

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות

חיי שרה תשפ"ג

[268]

מהארכיון

א..... דוד שכולו חייב ועוד

ג..... שעד הנו"ן דקדושה

ד..... בענין גאולה ובירור האחרון

ו..... שאלות על תהליך של עקבתא דמשיחא

דוד שכולו חייב ועוד

אני שואל מראש סליחה מהרב מו"ר שליט"א אם ח"ו יש בשאלות הללו חוסר כבוד להרב שליט"א ובודאי שרצוני להבין יותר את דעת הרב שליט"א ולבטל את דעתי יותר ויותר אל האמת הטהורה שהרב שליט"א בא לגלות לנו מתוך אהבתו לישראל לעורר כלל ישראל לעשות תשובה אמיתית ולהיות בין הנגאלים לנצח נצחים.

א) האם יש מקור לדברי הרב שדורינו הוא "דוד שכולו חייב"? (ב) למה זה שונה ממה שאמר ישעי' "בתוך עם טמא שפתים אנכי" שהקב"ה לא היה מסכים לדברי ישעי' הנביא על שדיבר שלילי על כלל ישראל? (ג) למה האינטרנט הוא הברור האחרון שמברר מהו בחירתו שכל א' וא' אם הוא רוצה להיות מחובר לטוב או לרע, והא הרצון הפנימי של כל ישראל הוא להיות מחובר לטוב ולרצון ה' ולא עם הרע ח"ו, דכל הרע הוא רק מקרה אצלנו וכמו שהרב מבאר לנו היטב היטב בדע את עצמך, וא"כ אפי' ברגע קודם הגאולה אם א' אינו רוצה לנתק את עצמו מזה למה זה מורה מהו רצונו באמת, מאי שנה ממי שאינו מתגבר על יצרו, שהוא סתם נמצא בפח של היצה"ר אבל אין זה

הרצון האמיתי שלו. ולא עוד אלא שהוא עושה זאת רק מתאוה, בבחי' מומר לתאבון, שאינו מתגבר על יצרו, אבל אינו רוצה למרוד על הקב"ה. וא"כ למה בירור זו מברר מיהו ישראל ומיהו ערב רב, אם א' אינו עומד בנסיון זהו סתם חוסר יראת שמים והתגברות היצר עליו, אבל לכאורה אינו רוצה למרוד על הקב"ה ע"י בחירתו השלילי וא"כ למה זה מגלה מהו רצונו האמיתי שהוא רוצה להיות מחובר עם הרע לנצח? ג) לאחרונה הרב אמר שאין לדבר כ"כ על כח הרע שבבריאה כיון שהדיבור על זה גופא נותן חיות להרע, וא"כ למה הרב מדבר על מהות שער הנו"ן דטומאה בהדרשה על קורונה גם בהשו"ת? ד) וכן יש לשאול דא"כ אין להדפיס דברי הרב על מהות האינטרנט בתוך העלון השבועי כיון שזהו דיבור על כח הרע בתוקפו וא"כ בזה גופא שאנו עושים רעש מזה לכאורה זה נותן כח להרע וא"כ למה הרב אמר לי בתשובה אחרת שיש לעשות רעש מכך. ה) לפעמים בנ"א שואלים ממני ש"אם הגדולים לא מדברים באופן כזה למה הרב מדבר באופן כזה? אם הגדולים לא אומרים שאנו נמצאים בבירור הנפשות א"כ למה הרב מדגיש את זה? למה הגדולים לא מדברים כ"כ על חומר הדבר של האינטרנט כמו האופן החרף שהרב מדבר על נושא זה? אני מבין היטב שהרב מדבר מהאמת שבנפש ושהאמת הזו צועקת בפנינו, ושהרבה דברים מן הרב הם בגדר דברי קנאות שבאים מלב בוער לאמת שאינם סתם דברי קנאות אלא דברי הלכה, אמנם טענתם בפי אלו שאינם יודעים מהרב ואינם רגילים בכלל בשפת הרב הוא, שלא מצינו שהגדולים מדברים באופן כזה. לפעמים הם מתנגדים ממש על דברי הרב ושהרב אין לו רשות לדבר באופן כזה, ולפעמים יש להם רק קושיות, אבל השאלה הוא מה אני צריך לענות להם כדי לשמור על האמת הטהורה שצריך להיות נאמר בין אם זה נעים לאחרים לשמוע בין אם אין זה נעים לשמוע. ו) מהו האופנים איך להשתמש ב"אחד" דקדושה ללחום על טומאה של היום, כיון שזה נושא רחב שהרב מדבר באופנים שונים בכל הספרים והשיעורים, והאם שייך להרב לבאר בקצרה את האופנים איך משתמשים בכח זהו להלחם עם הטומאה בהנסיון האחרון, האינטרנט. ז) האם יש שייכות בין מדיה ואינטרנט למושג גלות מדי-פרס שג"כ נקרא "מדיה".

תשובה:

א. שער הנו"ן הוא מדרגת כולו חייב. וכמ"ש בסנהדרין (שם), שבדור שכולו חייב מעמיד להם מלך קשה כהמן וכו'. ועיקר גזירת המן - יעשו עץ גבוה "חמשים" אמה, "שער הנו"ן".

אולם יעויין בלשם (הקדו"ש, ש"ו, פ"ט) שביאר וז"ל, ענין כולו חייב אינו רשעים גמורים ח"ו, כי זה אי אפשר, אלא רובו עונות נקרא חייב, כמ"ש בר"ה (טז-יז). אולם יעויין במלבי"ם (ו, ח) שהבין שכולו חייב כפשוטו, שלכך בדורו של נח, לא נקרא כולו חייב, כי נח היה צדיק, עיי"ש שביאר מדוע בא משיח.

ועיין מהר"ל (נצח ישראל, פרק לט) וז"ל, ואם הדור כולו חייב, והם בעלי העדר והפסד, וההעדר הוא קודם ההויה, ולפיכך בשביל הדור שכולו חייב יבוא משיח, עכ"ל. והבן מאוד ששער הנ' הוא אין גמור, העדר, והתבונן היטב בזה. ומעין כך ביאר באמרי פנחס (שער א', אות קכא. ושער ג', אות קכג). ואזי הרע מכלה את עצמו, כמ"ש בערבי נחל (תולדות, ד"ה ואת אחיך), עיי"ש.

א שו"ת בלובי משכן אבנה חיי שרה תשפ"ג [268] מהארנבין

ב-1. לפי הנ"ל שכאשר יורד מדרגת שער הנו"ן, זהו בעצם דור שכולו חייב, ולא כפשוטו, שאין צדיק בארץ, אינו דיבור על כנסת ישראל, אלא על כח הטומאה שירד לעולם.

ועוד. עיין רש"י (יבמות, מט, ע"ב) וז"ל, דקרוה לישראל עם טמא שפתים מדעתו שלא צווה לו הקב"ה ולא מחמת תוכחה וכו'. וא"כ אם עושה זאת על מנת להוכיח ולהיטיב לית לן בה. וכן כתב במאירי (שם), ועוד.

ועוד. עיין מהר"ל בחידושי אגדות (שם) וז"ל, ואף כי הנביאים היו מדברים דברים קשים על ישראל, לא היו אומרים אל השי"ת כך, ודבר זה שאמר בתוך עם טמא שפתים אנכי יושב, דברים אלו דבר אל הקב"ה, ובדבר זה נענש. ועיין שו"ת כתב סופר (או"ח, סימן נו, ד"ה גם צריך). וערבי נחל (האזינו, דרוש ד', ד"ה אולם). ופרי צדיק (פקודי, אות ד'). וצדקת הצדיק (אות קטז).

ב-2. כלי זה שבו שער הנו"ן מעורר את "שורש" כח הבחירה שבאדם. משא"כ שאר הבחירות הם ענפים.

ג. כנ"ל אות ב', לצורך. ובדקות יותר, כל רע יונק חיותו מן הניצוצות הקדושה שבו. וכאשר מדברים ממנו ח"ו נותנים לו חיות. אולם שער הנ' שכולו תערובת ומעורב בו רח"ל גם כל הקדושה, כי בכלי זה יש בו כמעט את כל הדברי תורה שבעולם, משם יונק חיותו ולא מבחוץ.

ד. כנ"ל אות ג'.

ה. לכל נשמה חלקה, ועל כל אחד לעשות את חלקו, וזהו חלקי.

ו. א. פשיטות ותמימות. והוא כנגד אני חכמה שכנתי ערמה. ב. הרכבה דקדושה, לכלול כל חלקי הקדושה בבת אחת, בתורה ועבודה. כנגד כח הרע שכולל בתוכו הכל. ג. אמונה פשוטה באין עוד מלבדו, כח אחד פשוט, כנגד אחד דקלקול. ויתר על כן "אין עוד מלבדו כפשוטו". ועל ידי זה מאיר אור א"ס.

ז. כן.

שער הנו"ן דקדושה

א) באופן כללי מה הם הדרכים למעשה שבו שהאדם יכול להתחבר לשער הנו"ן דקדושה, והאם יש להגיע לזה או שיכול לקפוץ זה?

ב) מאידך אמר הרב שהאופן להתחבר לשער הנו"ן דקדושה הוא ע"י לשמה (בפרט תורה לשמה ומאידך הרב אמר שהחיבור לשער הנו"ן דקדושה נעשה ע"י לימוד במסירות נפש, ובמקום אחרת הרב אמר שזה נעשה ע"י לימוד באופן התבוננות בדבר והיפוכו. האם נצרך את כל חלקים הנ"ל או שא' מהן מספיק?

ד שו"ת בלבבי משכן אבנה חיי שרה תשפ"ג [268] מהארניון

ג) האם יכולים להגיע להמדרגה ממש של שער הנו"ן או רק להארה שבה?
ד) אם א' מגיע לשער הנו"ן דקדושה (או עצם המדרגה או הארה או ניצוץ שבו) האם יכולים לחיות אח"כ באותה מדרגה של שער הנו"ן דקדושה באופן כללי בכל החיים שלו, או רק לעיתים?
ה) שאלת השאלות: מהו האופן לפשוטי שאינם בני תורה העם ולנשים, שאין להם את אור התורה, וא"כ אינם יכולים לגלות תורה לשמה או תורה במסירות נפש או לימוד התורה באופן אחדותי, איך הם יכולים לגלות את השער הנו"ן דקדושה בקרבם כדי למלאות החלל הפנימי שבהם שהוא הוא היה הגורם למלאות הריקנות שבהם ע"י האינטרנט ומכשיר חכם? (דבנ"א כאלו אינם רוצים להשמע שהם צריכים לפרוש מהאינטרנט, כיון שהם חושבים שזהו כל התענוג שלהם בחיים ואם לוקחים דבר זה מהם אז הם ירגישו שאין להם תענוג בחיים והם מתפחדים מצורת חיים שאין בו תענוג תמידי להם)

תשובה:

- א. כנ"ל תשובה 12533, אות ו'. ובנוסף לכך כמו ששאלת.
ב. כל חלק מחבר לבחינה אחת בשער הנו"ן. ועל כל אחד לברר את עיקר חלקו איך להתחבר.
ג. ברצוא לשער הנו"ן ממש, בשוב להארה.
ד. כנ"ל, ברצוא כן, בשוב יש עליות וירידות.
ה. כנ"ל, פשיטות, תמימות, דבקות באין עוד מלבדו.

בענין גאולה ובירוד האחרון

מה שלו' מו"ר שליט"א.
א) באוה"ח בפ' שמות כתוב שרק ע"י תורה יוצאים משער הנון דטומאה, והרב מבאר שהכוונה שלומדים בתענוג באלוקות שהוא השער הנו"ן דקדושה. ולפי"ז רק אלו שלומדים תורה בתענוג באלוקות המה האנשים שבעולם שיכולים לצאת מהטומאה של דורינו ולהיות בהגאולה. האם הכוונה שצריך צירוף של לימוד תורה עם תענוג באלוקות או שסגי בהתבוננות באלוקות אפי' בלי ת"ת, שגם זה נחשב ת"ת כיון שהוא סוג אחרת של לימוד תורה, תורה של יחוד ה', שזה היה כל גילוי תורת הבעש"ט. וכמובן שהצורה השלימה הוא ת"ת ביחד עם דביקות, אבל השאלה הוא האם ע"י התבוננות באלוקות בלבד (בלי ת"ת בפועל) יכול להציל את האדם מהצרות הרוחניות של עקבתא דמשיחא ולהוציא אותו משער הנו"ן דטומאה ולהיות בין הנגאלים.

ב) הרב אמר שיש כמה תנאים כדי להיות בין הנגאלים, וא' מהם הוא קיום המצוות. השאלה הוא דלכאורה כל אדם אינו שלם בזה דהא יש כמה מצוות שכל אדם הוא חלש בהם וגם יש הרבה

עבירות שכיחות כגון לשון הרע וביטול תורה וכו' וכו' וא"כ נמצא שכל אדם חסר בקיום המצוות כפי מדרגתו, וא"כ לכאורה לא שייך ח"ו להאדם להיות בין הנגאלים (אם לא שהגאולה יבא ברחמים ואז כל אדם זוכה)....

ג) יש דבר נפלא בפירוש הרא"ש עה"ת בפ' בא (שמות פרק י' פסוק כ"ב) שהק' דאם הרשעים של ישראל במצרים במתו במכת חושך א"כ למה דתן ואברים לא מתו, ותי' משום שלא יתייאשו מהגאולה. ושמעתי ממשפיע אחד שהביא רא"י מכאן שאפי' רשע יכול להיות נגאל, אם הוא רק בוטח בישועת ה' (וכן אמר הגר"א שאלו שבוטחים בהגאולה הם אלו שזוכים להגאולה) וכן כתיב "הבוטח בה' חסד יסובבנו" וא"כ אפי' רשע אם הוא בוטח בה' ושהקב"ה הוא הכל יכול, הוא ינצל מחבלי משיח והוא יכול להיות בהגאולה. השאלה הוא, האם יש להביא רא"י מדברי הרא"ש ומדברי הגר"א ומכל הנ"ל שגם רשעים יכולים להיות בהגאולה (בזכות כח הבטחון), ובפרט לדברי הרב שהרשעים בכלל ישראל אלו המה החוברים לכלים המשחיתים והמדיה רח"ל שאינם זוכים להגאולה ח"ו אם הם לא פורשים עצמם מזה קודם הגאולה.

ד) כיון שהמדיה הוא הוא שער הנו"ן דטומאה, האם מי ששומע בתדירות לרדיו או קורא עיתונים חרדיים כסדר וקורא חדשות וחומר שבא מהמדיה, האם זה גם נכלל באלו שמחוברים לשער הנו"ן דטומאה שאינם זוכים להגאולה ח"ו.

ה) כיון שעכשיו הוא זמן הבירור הנפשות שמבררים מיהו ישראל ומיהו ערב רב, ועיקר הבירור הזו נעשה ע"י ענין אינטרנט שהאוחזים בו ואינם רוצים לפרוש ממנו הם הערב רב ח"ו, השאלה הוא איך צריך היחס לאלו שיש להם כלים אלו ואינם רוצים לפרוש מהם, או שרוצים לפרוש רק שיש להם קושי בזה (שבדקות ג"כ הוא העדר רצון לפרוש), שאנחנו נמצאים בסביבה שלהם תמיד, האם יש לחשוש שכל אלו הם ערב רב, ויש לנו לשנאותם ולפרוש מהם ככל האפשר (ולכאורה זהו רק שכבר קיבל תוכחה לפרוש מכלים אלו, דאם לא כן הוא לכאורה כמו תינוק שנשבה בדבר זה כיון שהוא עשה כל זה שלא מדעתו, והרשעות שלו התחיל לכאורה רק אם כבר קיבל תוכחה על זה ואפ"ה אינו רוצה לפרוש...), או שיש לדון כל ישראל לכף זכות בזה על שהם נופלים ליצה"ר כזו שלא היה מימות עולם, והם יהודים יקרים שמצאים בפח של היצה"ר, וצריך להשפיע על כל א' בענין זו ולא לחשוב עליהם שהם נחשדים להיות מהערב רב....

תודה רבה להרב שליט"א

תשובה:

א. התבוננות באלוקות, כמו שנתבאר בהרחבה בתורת חב"ד, הוא ת"ת גמור.

ב. אם כשנופל מנסה לחזור בתשובה, הוא בכלל זה.

ג. הנזכר ברא"ש הוא בסוד הקו, מלשון תקוה, כמ"ש הרמח"ל בדרוש הקיווי, ועוד. ועיקר הבנין הוא לבנות צורת אדם, ששורשו א"ק. למעלה מכך הוא אור הקו. אולם ח"ו להורות כן לכתחילה להתדבק בקו ללא צורת אדם, כי זהו הרס כל התורה כולה.

ולכך כתבתי תנאי של קיום המצוות, כי זהו הצורה השלמה, בסוד צורת אדם, רמ"ח איברים ושס"ה גידים, כנגד רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה, כנודע.

ד. אינו בכלל, אם כי מסכן עצמו הרבה.

ה. יש לשנוא את חלק הרע שבהם בלבד, אולם לפרוש מקרבתם מפני הסכנה.

שאלות על תהליך של עקבתא דמשיחא

א) הרב אמר שכדי להנצל מיום הדין הגדול יש לדבק במדת נורא ובמדת גבור, האם גם הרב מתכוון להדבק למדת "גדול" והאם כוונת הרב להשיעורים בשמונה עשרה על מילים אלה של גדול, גבור ונורא?

ב) מתי נתקיים סעודת הלויית?

ג) האם "עתיד הקב"ה לחדש את עולמו" כבר נתקיים ע"י התהפכות כל העולם בשנת תש"פ?
ד) בדברי הרב שמלחמת גוג ומגוג נתקיים עכשיו בפנימיות, האם הכוונה שבתחילה נתקיים כל תהליך האחרית הימים באופן פנימי ואם משיח לא יבוא אז כל התהליך מתקיים ח"ו אח"כ בעולם הגשמי?

ה) במדרש היכל רבתי מבואר שכלל ישראל יחיו עוד אלפיים שנה בגן עדן, האם אח"כ תהי' התכללות כל הנבראים והאם דעה זו חולקת על הרמח"ל שהתכללות תהי' באלף עשירי?
ו) האם יש איזה ספר שמבאר כל התהליך של ימות משיח וימות עוה"ב ואח"כ?

ז) הרב אמר שיש להלוך באמונה פשוטה אבל לכאורה איך שייך לחיות כ"כ ברוגע אם שייך אפשרות של תהליך של צרות שאין כמוהו כמבואר בכל המדרשים אם ח"ו העקבתא דמשיחא מתמשך?

תשובה:

א. כן. הייתה טעות או בכתיבה שלי או בהעתקה, התשובה להתדבק בגדול ונורא, וזהו יום הדין - ולהינצל ממנו, נדברים בגדול ונורא.

ב. אחר שחיטת השטן. עיין שערי צדק (השער השני) סעודתן לויתן, וממנו נכנסין לחיי עוה"ב. ומן עורו עושה סוכה שבה מאיר אור אמא - עוה"ב. וזמנו סוף האלף השישי, כמ"ש בבית עולמים (דף קכט, ע"א, ד"ה ועוד). כי הוא עטרת יסוד, מלכות גימט' לויתן, כמ"ש הרמ"ע מפאנו. ועיין אור תורה (אות קמא). ולשם, ספר הדע"ה (ח"א, דרוש ו', סימן ב, וח"ב, דרוש ד', ענף יב, סימן יג).

ג. לא.

ד. כן.

ה. הכוונה כנגד חכמה ובינה. מקביל למ״ש שתורה קדמה לעולם אלפיים שנה, דברי תורה עניים במקום אחד ועשירים במקום אחר, ולא נחלקו, אלא יש לצרפם.

ו. לא ידוע לי. אולי מחברי זמנינו ליקוטי מרבותינו. אולם לא ספר של חכמי הדורות.

ז. מחד לחיות באין עוד מלבדו כפשוטו, כמ״ש בנפש החיים, ועי״ז אינו חי בעולם, וזהו רצוא. ובשוב, שב ליחודא תתאה, שאין כח שליט אלא הוא. ולשמוח בכל רגע ויום של שמחה ורוגע, ולהודות לקב״ה על כל הטוב שניתן, והיינו לדבק עצמו במה שיש וטוב, ומידי פעם כפי הצורך לחזור ליחודא תתאה, שאין כח שליט אלא הוא לטובה, וחוזר חלילה.

לקבלת העלון השבועי בדוא״ל, וכן מקובץ שאלות ותשובות
לפי סדר הפרשיות, יש לשלוח בקשה לכתובת: info@bilvavi.net

לקבלת דרך הפקס, יש לשלוח בקשה למספר הפקס 03-548-0529

לבירורים בנושאי ״בלבבי משכן אבנה״ ניתן לפנות למערכת באופנים הבאים:

טלפון 052-763-8588 פקס 03-548-0529

ת.ד. 16452 ירושלים 9116302

info@bilvavi.net

שיעורי מורינו הרב שליט״א מופיעים ב״קול השון״

ישראל 718.521.5231073.295.1245 USA

בלבבי משכן אבנה

שאל לבבי

שאלות ותשובות

תולדות תשפ"ג

[269]

מהארכיון

א..... נתינת פרסים לילדים

ב..... רצון מנוגד למלמד

ב..... הדרכה

ג..... חינוך

ג..... זמן פנוי עם הבן

נתינת פרסים לילדים

לכבוד הרב שלום, ורציתי לשאול על נתינת פרסים לילדים על התנהגות טובה ולעודד ללמוד תורה מצד אחד אומרים שהפרס לא מועיל ומרגיל לחומריות מצד שני כתוב ברמב"ם להרגיל ילדים על ידי פרסים לפי הגיל ואכן הגר"א כתב לפזר מעות על לימוד תורה

רציתי לדעת איך ומתי להשתמש בפרס בצורה נכונה

2 נראה שאם השתמש בו בצורה תמידית נראה שיוכל יותר לעודד לדעת וללמוד

3 בכיתה של הילד שלי כיתה ג סיימו את חמשה החומשים ועשים חזרות לדעת בעל פה איך לעודד אותו שיחזור

4 מתחילים שם משניות הספקים פחות הבנה טענתם שיהיה מושגים וכן שהספקים מוביל אותם לאהבת תורה אם זה נכון ואם לא מה לעשות

בתודה עמוקה

תשובה:

א-ב. נצרך שיהא חידוד מה התכלית, ולהסביר לשם מה משתמשים בפרס, וכן שהפרס יהא יותר קרוב כמה שניתן לעולם רוחני. וכן לעשות מבצע אחד של מי שרוצה לעשות דבר לשמה ללא פרס, שעי"ז יתרגלו וישכילו שהתכלית שהתכלית אינו בפרס אלא אמצעי.

ג. אסור ללמוד תורה בע"פ ככתוב, אלא תוכן. יש להאהיב עליו את עצם התוכן, ובמקביל אפשר לעשות מבצע, אולם הפרס רוחני, נסיעה למערת המכפלה וכד'.

ד. צריך שיבין לפחות פשוטם של דברים.

רצון מנוגד למלמד

שלום רב למו"ר שליט"א, אנסה לפרט כמידת האפשר על מנת לקבל תשובה. גיל 12, יסודו עפר דאש וביתר התפרטות נראה כמים דעפר דאש.

צדדים לא מתוקנים: מצד יסוד האש - קשה לו מאד בלימוד, לא מרוכז ודילוגו מנושא לנושא מאד בולט על גבול ההפרעה (מטופל בריטלין במינון נמוך ביחס למשקלו). מצד העפר - נוטה להתיימש מהר (תתכן אף הפרעה נפשית - יש גם סמך גנטי) נוטה לעצבות וסחיטה רגשית. מצד המים - חברתית לרוב נגרר אחר אחרים ומאד מנסה לרצות. צדדים מתוקנים: מצד האש - רוצה מאד להתעלות ולהצליח בעבודת השם ונראה ששורש נשמתו מפרצוף לאה (נוטה לתפילה) ומחובר מאד לרבי נחמן. מצד העפר - יצירתי ונוטה לשירה ולמוזיקליות והדברים שתפס נשאים כבנין בנפשו. מצד המים - נמשך לילדים עובדי השם ובעצמו נוהר מילדים שמתקררים בקדושה ולכן נגרר אחרי ילדים שעובדים את השם וכן דרכו להראות לי את הצלחותיו.

עיקר דרכי ההתמודדות שלי הינם חום ותמיכה ללא פשרות ואהבה גדולה מאד. כדרך לברר את הצדדים המקולקלים אני עובד איתו בדרכים המבוארים בתניא - ספר של בינוניים (ונגיעות של דע את עצמך), תוך דגש רב על הבנה שהמקום המקולקל הינו מצד הנפש הבהמית. כאשר העפר דאש מוליד ייאוש גדול מאד הנני מכיל אותו בעדינות אך כשמגיע לרגיעה הוא מודרך להבין שאלו צדדים דקלקול מצד הנפש הבהמית - אציין שלאחרונה הוא אינו אוהב שאני מדגיש לו שהקלקול מהנפש הבהמית.

המלמד של הילד מורה לתלמידים להתפלל בכיתה בלבד, ואילו הילד הולך בעצמו לישון מוקדם ורצונו חזק להתפלל דווקא בנץ החמה. בליל שבת שוחחתי על כך עם הילד והוא שטח טענותיו ש"רבו" הורה לו להתפלל בנץ, כשבררתי מה בדיוק כוונתו אמר שרבו הוא רבי נחמן והוא הורה לו להתפלל בנץ החמה דייקא. הסברתי לילד שתפילת ותיקין היא מעלה קדושה אבל כאשר היא באה בדרך של פריצת גבול (שהציב לו המלמד) זוהי למעשה התלבשות של הנפש הבהמית בקדושה וסופה לפרוץ אף את הגבולות של עצמו. הוא נעלב מהאמירה הזו. בשיחה עם המלמד הסכמנו שמפאת נפשו המסוכנת להשליך הכל מתוך יסוד העפר והאש ועד שהרב יענה - הוא יתפלל בנץ ויגיע לת"ת אחרי תפילת הכיתה כדי לא להפריע. אמנם מה עלינו לעשות למעשה? להתעקש שיתפלל מאוחר או לאפשר לו ותיקין?

תודה רבה מקרב לב!

תשובה:

לתת לו להתפלל בחלק מן הימים כרצונו, אולם לא כל הימים. וגם זה לזמן, לתקופה. וכל זאת כי מחד לא להילחם עמו, ומאידך להציב גבולות, שלא כל מה שחושב ורוצה יעשה.

ככלל נצרך בדיקה לאיזה רמת מודעות כדאי להביא ילד בגיל זה.

הדרכה

אני ערב חתונת בני ואני מאוד מתלבט לאיזה מדריך לשלוח אותו כי הרבה מדריכים אפילו הנראים כיראי שמיים מוסרים הדרכה המובילה לגיהנום כפשוטו. לכן אני שואל איך אדע על מי אפשר לסמוך שמעביר הדרכה בדרך התורה?

תשובה:

יש לברר מהו התוכן הנלמד ע"י אנשים "מבינים" ש"מכירים" עולם זה. במקביל לכך אם יש פתיחות בינך לבן, אפשר לשוחח עמו אח"כ ולדייק את מה שצריך דיוק!

כמו כן תלוי מאוד מי הוא בנך ומהו מדרגתו! ולפ"ז לפנות לראוי לפי מדרגת בנך. לא הכל תלוי ברצון ההורים!

חינוך

- א. הרבה פעמים אני שומע עם ילד כגון בגיל 10 שלומדים אז אומרים מפחיד למה הוא לא משחק עם חברים כביכול נגד טיבעו ושלא יפרוק עול בסוף וכדומה האם יש ממש בטענות אלו?
ב. איך להוליד רצון בילד להיות ירא שמים והאם משנה הגיל? תודה רבה

תשובה:

- א. צריך לבדוק כל מקרה ומקרה לגופו, נפש כל ילד וילד מה צרכיו.
ב. סיפור מעשיות על יראת שמים של חכמים, סיפורי אמת, מתוך הלב.

זמן פנוי עם הבן

שלום כבוד הרב,
א- יש לי כל יום זמן פנוי עם בני בן ה-3 (אחרי שהוא חוזר מהגן) כשעה וחצי כל יום בין סדר א' ל-ב' ואז אני לוקח אותו לצהרון. רציתי לשאול מהרב מה כדאי לעשות עם בני בזמן הזה היחיד שיש לנו ביחד במהלך היום? אין הרב ממליץ לנצל אותו על מנת להיטיב לנפש בני ולעבודת ה' שלו?

ב- כשאני לוקח אותו לצהרון אני מסייע אותו באופניים חשמליות שלי והוא יושב על כסא ילדים שמוחקן באופניים. הצהרון הוא כ-5 דק' נסיעה, ולקחתי אותו כמה פעמים לא חגור ובלי קסדה והנסיעה עברה לשלום ולא הפריע לו משהו. האם עברתי איסור?
האם חובה בכל זאת לחגור ולשים קסדה? מה שם החיוב אם יש חיוב? תודה!!!!

תשובה:

- א. לספר לו סיפור, ולתת לו להתבטאות תוך כדי, ועי"ז לשוחח עמו בפתיחות לפי ערכו, מתוך התעניינות בחייו, רצונותיו, ודמיונותיו. וכן לשחק עמו, ולפחות חלק משחקי הרכבה ומחשבה לפי ערכו. ותוך כדי הנ"ל לפעמים לומר לו משפטים פנימיים אמיתיים, כגון הקב"ה אוהב אותך, נותן לך הכל, וכו'. וכן ביטוי אהבה שלך כלפיו.
ב. כן. עיין בספר שמירת הגוף והנפש בתחילתו שהרחיב במקור שורש האיסור.

לקבלת העלון השבועי בדוא"ל, וכן מקובץ שאלות ותשובות לפי סדר הפרשיות, יש לשלוח בקשה לכתובת bilvavi231@gmail.com לקבלת דרך הפקס, יש לשלוח בקשה למספר הפקס 03-548-0529

שיעורי מורינו הרב שליט"א מופיעים ב"קול הלשון" ישראל 073.295.1245 - USA 718.521.5231

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

ספרים קרובים

עונש ילדה ❖ ריטלין ❖ חינוך ילדים ❖ צניעות בגיל הרך ❖ בן ששוכב על בטוומתחך בקרקע ❖ כמה שאלות

עונש ילדה

ביתי בת שנים וחצי נמצאת בגן והממונים שמה אמרו לי שהיא היכה ילדים ועל כן הם מענישים אותה על שאינם נותנים לה מאכלים ואומרים לה שהם מענישים אותה משום שהיא היכה הילדים. וגם הם מניחים אותה בחדר חשוך בכל פעם שהיא היכה ילדים. אני ואשתי חושבים שאין זה תועלת בגילה שלה להעניש אותה כזה, מה הרב חושב שעלינו לעשות והאם יש לנו לסלק אותה משמה ולהעבירה אותה לגן אחרת?

תשובה:

אין זו הדרך הישרה, ובודאי ראוי לשקול את כל המרכיבים ולהכניסה במקום הראוי ביותר.

ריטלין

לכבוד הרב שליטי"א, מה הרב חושב על שימוש בריטלין עם ילד בן 13, מחונן, שקשה לו להתרכז? תודה רבה

תשובה:

לאחר שניסו כל האפשרויות האחרות, הן טיפול נפשי, והן חומרים טבעיים, נצרך שיקול דעת עדין בכל מקום, רווח מול הפסד. וגם אז בניסיון ראשוני, ואחריו בדיקה.

חינוך ילדים

ברצוני לשאול בנוגע לחינוך של ילד בגיל שנה 71 חודשיים, מרגיש לי שזה גיל שבו התינוק מנסה לראות תגובות שלי ושל האימא ולכן בוחן כיצד נגיב לו במקרים מסוימים.

לדוגמא האם הוא עושה דבר לא טוב כגון לזרוק אוכל על הריצפה בשעה שאוכל באופן שיטתי האם לראות לו טיפה של כעס ושהדבר אסור או

שבגיל הזה להראות מאה אחוז של אהבה ולהסביר לו בנועם שוב ושוב אפילו מאות פעמים ?

ואם לא להראות כעס באיזה גיל כן להתחיל להראות סוג של חינוך ביד קשה נקראה לזה בלשון העם ? כמובן עם שילוב של אהבה אין סופית כמה שאפשר

תשובה:

אהבה ובנועם. אולם כאשר עושה דבר שהוא כבר מבין שהוא רע בעצם, ולא כי כך אמרו ההורים, נצרך כעס הפנים.

צניעות בגיל הרך

שאלה א:

לכבוד הרב שליט"א שלום רב

ברצוני לשאול שתי שאלות בנושא הצניעות בגיל הרך

מאיזה גיל נכון להלביש תינוקת בצורה צנועה בבגדים ארוכים?

תשובה א:

גיל 3.

שאלה ב:

האם יש בעיה לעשות בריכה משותפת לילד וילדה בסביבות גיל

שנתיים (לא אחים)?

תשובה ב:

אין ראוי לעשות כן.

בן ששוכב על בטו ומתחכך בקרקע

שלום כבוד הרב, בני בן 3 וקצת, כל הזמן שוכב על בטו ומתחכך בקרקע, או במיטתו בחפצים, וכן באמבטי משחק באו"מ, ניסינו למנוע ממנו מלשכב כל ולעשות כהני"ל, אך ללא הצלחה, האם יש לדאוג? ומה ניתן לעשות? יש לחשוש מאובססיה בנושא, שכשיגדל יקשה לו ? בברכה

תשובה:

אין לדאוג. לעת עתה כמעט אין צורך לעשות כלום חוץ מתפלה.

כמה שאלות

לכבוד הרב שליט"א,

א ארציתי לשאול על ילד קטן בן חמש בערך שמתנהג כתינוק ולא רוצה ללכת לשירותים רק לקטנים הולך האם כדאי לטפל בו ע"י טיפול מח אחד ומה דעת הרב על זה?

ב בענין הלכה ובענין מעשי אם מועיל ב אם ניסתי ללמוד קבלה ולא הבנתי האם זה אומר שזה לא חלקי או לנסות להתאמץ יותר

ג האם בימות המשיח יהיה שימוש בכלי הטכנולוגיה לדברים טובים או שכלל לא יהיה בשימוש

ד האם דעת הרב בענין שמירת הבריאות הוא שצריך להזהר מכל מיני דברים כגון חומר משמר וריבוי סוכר או שזה שזה לא מזיק כ"כ ושומר פתאים ה'

תשובה:

א. כידוע נחלקו חכמי הדור על שיטת טיפול זאת. באופן אישי לא למדתי דרכיה, ואינני יודע.

ב. להזדכך ואח"כ לנסות.

ג. לא יהא צורך, כמו בימי שלמה המלך שזהב וכסף לא נחשב לכלום.

ד. דבר שמזיק באופן ניכר ראוי להתרחק בשום שכל להגיע ל"קו אמצע".

כל השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי - "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבביפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 • 2>4>12 USA 718.521.5231

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 · ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

אבנה

מישכן

בלבבי

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

תשובה:

בקטנותם ממש אינו מעכב, אולם ככל שגדלים יותר, הסדר צריך שיתהפך.

ילד שישן ליד הוריו

1. האם זה בסדר שילד ישן ליד אמו או אביו? או ליד שניהם?
2. יש בזה הגבלת גיל?
3. בני ישן במיטה שלו, ואז באמצע הלילה מצטרף לישון לידי או ליד בעלי. זה בסדר? איך אני צריכה לנהוג?

תשובה:

- א. אין איסור.
- ב. מדין אין הגבלה.
- ג. ככל שגדל ראוי להרגילו שיפסיק. זה תלוי באופי הילד ובנסיבות מתי ראוי לעשות כן.

בן שלא מדבר עברית

שלום לכבוד הרב, לפני 5 שנים עלינו לישראל מארה"ב ב"ה.

יש לי 4 ילדים, שלושה מדברים אנגלית ועברית. הבן השני מדבר רק אנגלית ולא מוכן לדבר בעברית למרות שהוא מבין עברית היטב. הדבר גורם לקשיים בתלמוד תורה וגם בהתפתחות הכללית.

הוא בן 11. אני ישראלי במקור ואישתי אמריקאית.

מה הרב מציע לעשות בעניין. ואם הרב יכול בבקשה לברך אותנו. שמו, ... ישר כח ותודה רבה על כל האור.

ביתי חינוך לבן מיוחד שאלה: מאנגלית

שלום לרב, יש לי בן שברוך השם הוא מקור נחת נהדרות לי ולאשתי, בלי עין הרה. הוא בן 11 וסיים איתי 3 סדרות משניות, במטרה לסיים את הש"ס לפני בר המצווה שלו, ואנחנו כבר לומדים יחד גמורה. הוא גם התחיל לבוא איתי לבית הכנסת ואפילו יוצא בכוחות עצמו להתנזר על מנחה/מעריב בבית ספר קרוב ליד כשאני מתרוצץ במקומות אחרים, בכולל.

הוא לא מתגעגע למניין. והוא גם מצליח מאוד בלמידה ונהנה מזה מאוד. הוא ילד מהנה ושמח וגם כל הלמידה וההתמצאות לעיל הינם בהתנדבות מלאה. אנו אכן מעוררים את הלמידה שלו אך זוהי בחירתו ואיננו דוחפים אותו ללכת ולהתלהב או ללמוד.

אני יודע שהתברכנו בילד כזה, וייתכן כי החשש הזה הוא מינורי בהשוואה לנושאים אפשריים אחרים, אך האם יש נקודה שבה אני עלול לדאוג שהוא עושה "יותר מדי" בשביל כאלה ילד צעיר ושנחנו צריכים לבנות אותו לעשות פחות או שזה נראה נורמלי? אני יודע שרבים ממגדי שיעורים הבחינו בבעיה של "פרפקציוניזם" בתלמידים שלהם שלעיתים קרובות יש תוצאות שליליות מאוד על העבודה שלהם. לא נראה שיש לו את הבעיה הזאת.

אני שואל את זה בעיקר כי אנחנו נמצאים בחוצץ לארץ וזו לא הנורמה אצל ילד כל כך צעיר שעושה כל כך הרבה.

תודה על תשובותיך בעבר, ונכונותך לעזור ולייעץ. השם צריך לתת לרב כוח מתמשך ויכולת לעזור יותר ויותר.

תשובה:

צריך לבדוק מעת לעת שאינו לחוץ, ועושה זאת מתוך שמחה, וחש סיפוק במעשיו, ועושה זאת מתוך רצון עצמי ופחות מתוך רצונות של אחרים.

צריך ללמדו שרק הקב"ה שלם, ועושה מעשיו בשלמות. וכל אדם עליו ללמוד מהם כוחותיו, ולפעול לפי כוחותיו.

האם זה בסדר שהאם לומדת עם הבנים יותר

מהאב?

שלום כבוד הרב, רציתי לדעת - אם אמא מלמדת את בניה תורה יותר ממה שהאב מלמד יש עם זה בעיה כלשהי?

תשובה:

יש לשים ליד מטתו כשישן הקלטה שבה שומעים קריאת ספר תהלים או משניות באופן של נעימות.

תתברשו בשורות טובות ויתקיים בו פתח פיך ויאירו דבריך!

באיזה גיל ילדים צריכים להתחיל להתמקד בפנימיוס

ברור שחשוב מאוד ללמד ילדים על מושג הפנימיוס והתחברות לעולמם הפנימי. אבל באיזה גיל מתאים להתחיל לחשוף ילדים לאופן שבו מסביר הרב שליט"א בתחילת נפש החיים: שכל השינויים שאדם מרגיש צריכים להבחין בהם ולהכירם כחלק מצלם אלוקים שלהם? זה נראה די אינטנסיבי ואולי לא ישים עד גיל מסוים. תודה ותזכו למיצות

תשובה:

נושא הפנימיות צריך שיהא טבעי כנושא בתוך הבית, באופן פשוט. כמו שמדברים על הצורך לאכול, לישון, ולהתלבש, וכו', וכן על נושאים רוחניים, כתורה, תפלה, כבוד אב ואם, ועוד, כן נושא הפנימיות הוא נושא שמדברים עליו בפשיטות ממש כשאר הנושאים. זהו בכלל.

ובפרט, מגיל מופלא הסמוך לאיש, ראוי

להסביר יותר ויותר באופן בנוי על נושאים פנימיים, הסברים קצרים זעיר פה זעיר שם, באופן שמושגי תפיסת ההסתכלות של העולם הפנימי יהא חלק של גירסא דינקותא. ודבר זה חשוב מאוד מאוד מאוד!

חינוך ילדים

לכבוד הרב שליט"א, שלום וברכה

בחסד הבורא זוכים לראות איך לכל אדם ובכל זמן התורה מאירה את הדרך, זהו חסד עצום שיש את השו"ת המגלה את דרך התורה.

א. אשתי בקשה לשאול, ושאלתנו היא, מה אחריותם של ההורים על מעשי ילדי הבית הבוגרים בגיל הנערות.

האם יש חיוב למנוע מהם לעשות כחפצם, או אין חיוב למנוע מהם, וצריך ליתן להם להתנהל כדרכם.

מדובר שהנער או הנערה לא מקבלים את דעת ההורים ונשארים בדעתם לעשות כחפצם. אע"פ שזה נוגד את הלך רוח הבית, ולפעמים זה גם איסור.

ואם לא צריך למנוע, אבל כאשר הם משתמשים לדוגמא במחשב של הבית יש בזה מסייע. בהערכה רבה

תשובה:

נצרך להסביר בנועם וחן ובכנות פנימית,

ולהתפלל על כך לקב"ה. זהו גיל שיש בו בחירה, ועל כל אחד מוטל לבחור כראוי.

נכון שאין לתת להם להשתמש בממון ההורים לאיסור להדיא. אולם אם אפשר להשתמש בו גם להיתר וגם לאיסור סגי שידעו שזה נגד רצון ההורים ורצון ה'. ויש להסביר להם שזה גזל, כי אין ההורים מרשים בכך!

סלנג

שלום כבוד הרב שליטא, רציתי לדעת האם יש בעיה לדבר בסלנג ליד או עם הילדים?

אם כן מה הבעיה? ואיך כן מומלץ לדבר?

תשובה:

אחד מן הדברים שבזכותם נגאלו בני ישראל ממצרים, "שלא שינו לשונם". ושינוי לשון אינו רק לשנות ולדבר בשפה אחרת ממש, אלא אף לצרף מילים בלתי מעודנים לתוך השפה.

דיבור בשפת הרחוב מצרף את האדם "לרחוב", ומחבר אותו מעשית ונפשית "לעולם החיצוני". ולכך יש לחדול ממנו. ומלבד כך חלקם של המילים יש בהם לשון שאינה נקייה, וכן קלות דעת.

הדיבור הנכון הוא רק ממילים שהם בלשון הקודש, ומילים שדברו בהם חכמים זכרונם לברכה.

כל השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי - "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבביפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 • 2>4>12 USA 718.521.5231

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים • הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 • ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

חטפו סטירות, השפלות, ואפילו מכות עם סרגל במקומות כאלה ואחרים, פשוט הזדעזרתי לשמוע, מה הפלא שיש נשירה אם לא זה אחד מהסיבות, ואולי המורים לא אשמים כי לא נתנו להם כלים איך לחנך, והם נתקלו בבעיות משמעת וכך הבינו שזה הדרך לחנך ולהשתיק את הכיתה, אני לא יודע,

אשמח מאד לשמוע את דעת הרב האם השיטות הללו הם על פי רצון השם יתברך ולמה אף אחד מגדולי הדור לא אמר אסור בשום פנים ואופן להשתמש באלמות. כדרך חינוך. אודה לרב על תשובתו.

תשובה:

אי אפשר למסור את כל הכוונת מלמדי תינוקות של בין רבן למכון שיסודו ותקציביו ע"פ שלטון שאין כל עניינו אך ורק הדרכת חכמי ומאורי הדור.

נכון הדבר שיש קלקולים בדרך הישנה ונצרך לתקן, אולם אי אפשר לתקן קלקול אחד בקלקול חמור ממנו. וזהו גלות נוראה!

וכבר שמעתי מראש הישיבה שבה למדתי, הג"א סטפנסקי, שכך שמע מבנו של הגר"י מבריסק, שיש דברים שצריך תיקון, אולם אי אפשר להחליף בדרך לא ברורה שלא ברור מה השלכותיה. וזה נאמר בדרך של מחנכים בני תורה. ק"ו בדרך הנ"ל.

הדבר כואב נורא נוראות איך כל חינוך תשב"ר נמסר לידיים זרות, שיש בהם גורם זר. גלות! גלות! גלות!

הוראה

שאלה:

הרב ענה לי לשאלה:

א. האם כדאי לנסוע השנה לאומן ?

ב. האם אפשר ללמוד במכון אחיה לימודי הוראה ?

תשובה:

א. לכל אדם שיש רב עליו לשמוע לרבו. באופן כללי על כל אדם להתפלל במקום שבו הוא יכול לשוח עמו ית"ש באופן של קרבה יתירה.

ב. לפני עשור בקשו ממני למסור שם סדרת שיעורים, ולאחר שיעור אחד שנודע לי שהכל בחסות השלטונות, פרשתי לאלתר.

שאלה

מחילה וסליחה על המשך השאלה לבירור מעמיק יותר.

א) אני חוזר בתשובה למדתי עד התיכון בבתי ספר חילוניים, למדתי תואר בי. אי בכלכלה באוניברסיטה בן גוריון בנגב. ועוד לימודים במסגרת היותי חילוני. השאלה היא האם הדעה של הרב שלא ללמוד במכון אחיה היא לכולם או שזה נכון רק למי שגדל חרדי, ולא כדאי שיקבל השקפה לא טהורה. ולא תקף לגבי מי שכבר כמעט חמישים חזר בתשובה בגיל 37 ראה חווה למד מספיק בעולם החילוני והסיפור במקרה שלנו שונה?

ב) שאלה שנייה: מה האלטרנטיבה אם אני רוצה להיות מלמד אז כל מקום ברוב חלקי הארץ למעט המה שנקרא מי שנקרא העדה החרדית או העצניקים דורשים מהמלמדים שיעברו הכשרה מקצועית וזה באמת חשוב ביותר והם נותנים בהחלט כלים וידע ומקצועיות שחובה היום. כי להיות מלמד היום מעבר להרבה שיטות לימוד שצריך משהו ללמד אותך במוסד מסודר, צריך גם ללמד אותך איך להחזיק כיתה מבחינת משמעת פעם כך שמעתי מבני ישיבה, מורים בני שלושים היום שלא לדבר על המבוגרים יותר, שסיפרו לי שהם חטפו מכות בתלמודי תורה שהם למדו, סטירות היו חלק אינטגרלי מהחינוך אני לא יודע מה האחוז מכלל המקומות בתלמודי תורה, אבל הם בהחלט אמרו לי מספר מורים שהם ואחיהם

נתינת שם לילד - שימוש חכמים

שלום לכבוד הרב ! ברצוני לשאול כמה שאלות.

שאלה א.

איך למעשה מקיימים בזמננו את שימוש חכמים. הרי 'חצרו' של כל רב גדול באמת דחוס ו'מפוצץ' מעומס וגם כל רב גדול על פי רוב כלל לא מעוניין באמת שכל אחד יכנס לדי' אמותיו ואף הרבה יותר רחוק מזה.

שאלה ב.

שאלות לגבי נתינת שם לילד :

א'. מה עדיף שם אחד או שתיים.

ב'. מדוע לתת שם מהמשפחה. מה זה מועיל באמת. האם זה סתם כבוד גאותני או אפילו אם זה מושך 'ניצוצות' של אותו אדם הרי בסתם משפחה זה ימשיך גם 'ניצוצות שליליות' לכאורה.

ג'. לתת שם על שם סבה שלא היה שומר תו"מ כ"כ אמנם הוא שם תנכ"י כמו אברהם וכד' האם זה בסדר או עדיף בכל זאת 'למהול' בשם שני.

ד'. בהנ"ל האם נכון להחליט בין ההורים שהילד באמת נקרא על שם אברהם, אבינו. רק כדי 'להשקיט' את המשפחה,

להם אומרים שזה על שם סבה. או שיש בזה משום הערמה. כוונתי גם להערמה בעצם.

תודה רבה מכל הלב לכבוד הרב שלעניות דעתי מהווה אחד המעיינות של הורדת דעת של לעתיד לבוא לזה העולם השפל.

תשובה א.

א. תחפש איש פנימי צנוע בר מעלה. שימוש חכמים אינו דוקא אצל המפורסמים.

תשובה ב.

א. אין עדיפות.

ב. אם אינו צדיק אין ענין אלא לשם כיבוד.

ג. לכוון על שם צדיק. וכן להוסיף שם שני, אם לא פוגע בזולתו.

ד. במקום של פגיעה אפשר להערים, אם כי רצוי להתרחק מכך.

התפתחות הדיבור אצל ילדים

שלום לכבוד הרב, זכור לי שכתוב בבוני איש חי או באחד מספריו, אם ילד לא מדבר עד גיל שנתיים אין מה לדאוג, משום שחלקים מסוימים בנפש עוד לא ירדו.

מה נקרא ילד לא מדבר? אם הוא אומר מילים לא שלמות בגיל שנתיים ועדיין לא אומר משפט המורכב משתי מילים שלוש, זה ניקרא לא מדבר?

תשובה:

רק מגיל שלוש.

שמירת עיניים

לכבוד הרב שליטא,

א. רצינו לדעת מאיזה גיל צריך לדבר עם ילד על שמירת עיניים שלא להסתכל בבנות שלא לובשות צנוע. ועל בנות בכלל.

ב. מה דעת הרב על כל נושא של ספרי קומיקס שנכנסו למגזר החרדי מותר או אסור?

ג. האם ילד שיודע לקרוא כבר בן שש כדאי לתת לו לגרוס זוהר לזיכוכ וטיהור נפשו? ואם לא מאיזה גיל הרב ממליץ.

תשובה:

א. בעיקר מגיל 9 להתחיל דבר בעדינות. וקרוב לגיל מצוות יש להסביר באופן ברור את גדרי הדין ואת הטומאה בכך. כל זה לילד מצוי ולא ביחיד סגולה עסקין.

ב. מומלץ להמעיט כמה שניתן בשום שכל.

ג. כדאי לקרוא את הזוה"ק שמודפס לזמירות שבת, בכל שבת.

כל השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי - "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבביפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 • 2>4>12 USA 718.521.5231

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים • הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 • ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

שאלה: כשאנו מסתכלים בנר חנוכה, מה צריך לחשוב ועל מה צריך להתבונן, איזה אור אנו מקבלים?

תשובה: השאלה היא גם מעניינת דיומא של החודש וגם עניינת דיומא שעליו דיברנו. הרי כידוע מאוד בדברי רבותינו וכפי שמבואר בבני יששכר, שבאור של נר חנוכה מתגלה האור הגנוז לצדיקים לעתיד לבוא, ולכן חנוכה הוא אור דלעתיד לבוא שעליו נאמר בעומק מאמר חז"ל שהזכרנו קודם: עמד וגנוז לצדיקים לעתיד לבוא. לכן הפך שמן שהיה חתום בחותמו של כהן גדול היה גנוז, וכאשר מצאו אותו והדליקוהו - התקיים בו אור צדיקים ישמח. נס חנוכה התגלה ע"י בני חשמונאי שמסרו את נפשם להילחם, הם היו מיעוט כנגד הרוב היוונים. שלא היה שום אפשרות בדרך טבע להינצל, כלומר כל מעשיהם היו במסירות נפש, נפש - רצון. עומק האור של חנוכה הוא ביטול הרצון העצמי ואז מתגלה רצון הבורא. זה העומק של נס פך השמן, דבר שמתגלה בו עצמות מתגלה צמצום, דבר שמתגלה בו שמחה - מתגלה התרחבות. מפך שמן אחד קטן חתום בחותמו של כהן גדול, דלק שלמונה ימים. השמחה היא גופא עומק שורש הנס. במילה חשמונאי יש אותיות שמח, ישמח. המילה הזו מורכבת מהתיבה 'אין ישמח'.

שאלה: מהו הקשר בין אין לבין האור דלעתיד לבוא?

תשובה: מדרגת העולם דידן יסודו הוא שלא לשמה, לגרמיה, ואז כשאדם הראשון וחיה אכלו מעץ הדעת כל קומת האדם נפלה ממדרגת לשמה למדרגת שלא לשמה. עוה"ב נאמר בו למעני למעני אעשה למען הבורא ית"ש. מצוות שאדם עושה שלא לשמה הוא מקבל שכר בעולם הזה, מצוות שאדם עושה אותן לשמה - הוא מקבל את שכרן לעולם הבא.

שאלה: גם בעוה"ב שיש רק גילוי של אין, אבל יש צדיקים נהנים מזיו השכינה, זו הנאה, זה לכאורה ג"כ 'אני'?

תשובה: ההנאה היא מעצם הביטול, לא ב'אני'. עצם הביטול הוא גופא ההנאה.

שאלה: אבל סוף כל סוף יש אני?

תשובה: יש אני, יש אין, ויש למעלה מהאין שזה כבר למעלה מתנועת הבי

הכרת. המוחות, שמחה 012 דוח. דוח. דעפי. שמחה. אמתית
קטע מהשיעור שנמסר בליקווד לאחרונה:
בלבני

טול. מי שרוצה יעיין במכתב מאליהו סוף חלק א' מאמר הווייה והשגה, שם נתבארו הדברים בהירות.

שאלה: אם יש שמחה בחנוכה, א"כ למה מצינו לשונות של שמחה רק בפורים ולא בחנוכה?

תשובה: בחנוכה השמחה היא מצד מה שעתידי להתגלות לעתיד לבוא ועכשיו מתגלה מעט של הדבר. פורים היה הצלה שיצאנו משיעבוד של אחשוורוש מגזרה של ממוות לחיים, ולא יצאנו בשלמות כמו שאומרת הגמרא 'אכתי עבדי אחשוורוש אנן', אבל מהגזרה של ממוות לחיים - זה יצא לפועל באופן גמור. אור של חנוכה הוא אור שלעתיד לבוא, ועכשיו יש לנו ממנו רק התנוצצות בלבד ולא עיקר הגילוי השל האור. ולכן עיקר השמחה שמתגלה בחנוכה היא רק ניצוץ של השמחה דלעתיד לבוא ולא השמחה שלעתיד לבוא; היא תתקיים לעתיד לבוא ועליה נאמר 'כי בשמחה תצאון' - גאולה שיוצאים מן הגלות.

שאלה: האם גם כשמסתכלים בנר שבת זה כן?

תשובה: נגדיר בקצרה. שבת זה מדין מנוחה, עולם הבא זה יום שכולו שבת מנוחה דלעתיד לבוא. שבת של עכשיו של מעין עולם הבא, זה מנוחה חלקית. לעומת זאת ההשגה של נר חנוכה זה מדין האור שלעתיד לבוא, והאור שיש לנו עכשיו הוא אור חלקי. חוזרים שוב: שבת הוא במדרגה של מנוחה, עולם הבא הוא מנוחה שלמה ושבת של עכשיו היא מנוחה חלקית מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה; אור של חנוכה זה מעין האור דלעתיד לבוא, ועכשיו מאיר אור חלקי. מדין הנר שבת הגמרא מגדירה את זה (במסכת שבת) שהוא מדין 'שלום ביתו', שלום בית. ועוד אומרת הגמרא, אדם שיש לו מעות לקנות נר אחד והוא יכול לקנות או נר לכבוד שבת או נר חנוכה - אומרת הגמרא נר שבת עדיף משום שלום ביתו. מבואר בגמרא שההדלקה של נר שבת הוא מדין שלום. בהגדרה הדקה: עולם הבא הוא מדין שלם, היום מעין עולם הבא של שלום, שלום זה שנים שמצורפים יחד כראוי; שלם זה אחד שלם. אז גם נר שבת הוא מעין עולם הבא, עולם הבא זה מדרגה של שלם, מען השלם זה שלום - שנים שדורים יחד באחוה ורעות

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

אחת שעליה הוא מוסר את הנפש, וכשהוא מוסר נפש על משהו אחד הרי שהוא קושר את עצמו למציאות הקדושה.

ובוודאי שעדיין זה לא הצורה השלימה של העבודה, אבל לכל הפחות הוא מחבר את עצמו באופן של חיבור בל ינתק - שזה מהות הכח של מסירות נפש, כח שמחבר את האדם לדבר באופן שלא ניתן לנתק אותו, ולכן על כל יחיד ויחיד, על מנת להתחבר פנימה, לבחור לפחות נקודה אחת שעליה הוא מוכן למסור את נפשו על אותו דבר וכך הוא יתחבר מכח אותו דבר, - וממילא הכח ההפוך כבר לא ישלוט עליו באותה צורה.

המשך שאלה: אם הוא מוכן למסור את נפשו אבל זה לא עם כל הבהירות.

תשובה: 'כל הבהירות' היא כמובן משתנה מאדם לאדם מהי הבהירות, אבל צריך שיסודי הדברים יהיו ברורים לו.

יש כאן כח של טוב מוחלט כנגד כח של רע מוחלט.

ומעולם הטוב המוחלט לא היה גלוי כמו שהוא גלוי עכשיו חוץ ממדרגת מתן תורה שהיה אז אור בגילוי עוד יותר גבוה, אבל זולת כך אף שהיה הרבה מדרגות בכל ימות עולם, אבל עכשיו עומד להתגלות האור של אחרית הימים - אף שאין אנו יודעים כמה זמן זה יקח.

ומכנגד עומד מציאות של רע מוחלט שלא היה מימות עולם. זה הבהירות השורשית שאליה צריך להגיע.

שאלה: מה העבודה המעשית לאדם שרוצה שיהיה לו קשר פנימי?

תשובה: אחרי ה'הלכות דעות' שברור לאדם המציאות שבתוכה הוא נמצא, העבודה העמוקה בנפש האדם - שהיא לא חייבת להתבצע דווקא באופן של פעולת ידים ורגלים - היא עצם ההסכמה לציר לעצמו בצורה הכי בהירה שהעולם הזה עומד להיגמר, ועכשיו הוא עומד ובוחר האם את כל אהבתו וכל תשוקתו הוא מכוין למקום האמיתי או שהוא ממשיך להיגרר אחרי העולם עוד ועוד ועוד ובאופן שאין לו קץ. - איפה הוא תוקע את אהבתו, איפה הוא תוקע את חיבור מחשבתו, איפה כל נפשו נמצאת.

וכמובן, זה לא יעשה בבת אחת, אבל האדם מתחיל בהדרגה בכיוון הזה, - והרי אדם שעומד לצאת מן העולם אין לו 'עבודה' להפסיק לאהוב את העולם, ואם הוא ממשיך לאהוב את העולם ולהימשך, הוא שוטה כי הוא יודע שזה דבר שעומד להיגמר, והרי שזה בהירות שממילא משנה את מציאות הלב, את מציאות ההרגשות, את כל מציאות החוש של האדם.

שאלה: האם זה נכון לומר שכהיום שיש כח כזה חזק של טומאה, יש 'זה לעומת זה' של כח הקדושה שזה גם קל יותר לקנות בנפשו את הקנין הזה.

תשובה: שאלה נכונה, מצד אחד זה יותר קשה ומצד אחד זה יותר קל, וברור - מצד אחד זה יותר קשה כי יש הימשכות נוראית לצד השני, אבל מצד שני, מי שמוסר נפשו ומתנתק מהדברים האלה, הרי שבקל הוא יכול להגיע פנימה.

שאלה: האם מי שחי יותר בחיצוניות ואינו יכול להיכנס כ"כ פנימה האם ה'זה לעומת זה' שלו גם כן יותר קל דהיינו שכשהוא ימשך אחרי הטומאה לא יהיה לו כ"כ קשר אמיץ ופנימי וממילא אין לו צורך גם לקשר כ"כ פנימי לקדושה.

תשובה: לחיות לגמרי בעולם הפנימי המוחלט, כמובן שזה עבודה עמוקה ופנימית והיא לא מתאימה לרוב רוב הציבור - אמת - אבל עדיין חייב להיות שלכל אחד יהיה חיבור חזק מאד למציאות הפנים, - וכהמשך למה ששאלו מקודם מה הנקודה המעשית שיהיה לאדם קשר פנימי - הכח השורשי הפנימי שמחבר את האדם לנקודה הפנימית, הוא הכח הנקרא בלשון רבותינו מסירות נפש. - יש מסירות נפש למיתה שזה מסירות נפש לסוג אחד, אבל כמו שנתבאר בשיעור, יש מסירות נפש לחיים, ומצד כך, כל אדם ואדם צריך לבחור לעצמו איזושהי נקודה אחת ברונחיות שעליה הוא נותן את נפשו, - ובוודאי שהכי בריא והכי נכון שזה עיקרו של דבר הוא שהאדם ימסור את נפשו על עמל התורה שדרכו הוא קשור בפועל לבורא, אבל כמו שאתם שואלים - לא כל האנשים נמצאים במדרגה הזו לקשור את עצמו לעילא דרך עמל התורה, אבל האדם יכול לקחת לעצמו נקודה

המשך שאלה: פעמים יתכן שיש לאדם בהירות גדולה והוא מוכן לזה אבל מצד הלב עדיין אין לו תשוקה מספיקה לדבר.

תשובה: אתם בוודאי צודקים מאד, נחזור רק לפרט אחד שהזכרנו כדוגמא, הדוגמא היא לאדם שהולך למות שהוא מרגיש שהקשר שלו עכשיו לעולם הולך ונחלש, יש שוטים שגם ביום שהם מתים הם מנסים לתפוס עוד משהו טעים וכך לצאת מהעולם שזה מעשים שבכל יום אצל אנשי החיצוניות הגמורה, אבל כל אדם שהוא שומר תורה ומצוות וק"ו אם הוא עוסק בתורה לפי ערכו, אם הוא יודע שזה יומו האחרון, לאיפה הנפש שלו תתחבר? - היא תתחבר לקדושה כי הוא יודע שהוא הולך מכאן.

ועכשיו למעשה - אם אדם מחזק בעצמו את האמונה של 'בכל יום אחכה לו שיבוא' והוא באמת מרגיש שאולי יום זה הוא היום האחרון של העולם ואף שיש צד שזה לא היום האחרון, אבל - אולי כן, וזה גופא מנתק אותו מחיבור עמוק למציאות החיים כאן בעולם.

הרי זה ברור שאם החפץ - חיים היה כאן, אם ר' יחזקאל לוינשטיין היה כאן, איך הם היו מדברים ביחס לכל המאורעות שקורים עכשיו בעולם? - אפשר לפתוח מה שהם אומרים אז שקל וחומר שזה נכון לימינו, והרי שבעצם בן אדם פנימי שחי כאן בעולם, - אמנם זה לא בטוח שמשיח מגיע היום וזה לא בטוח שהמלחמה

שברוסיה ואוקראינה זה המלחמה גוג ומגוג' וכאן סוף העולם, ואפילו אם ימצאו רמזים וסימנים ונניח שהם נכונים, אבל אולי זה בבחינת "ביקש הקב"ה לעשות את סנחריב גוג ומגוג ואת חזקיהו משיח" שזה כבר היה הרבה דורות קודם לכן, והרי שאפילו על הצד שכל הרמזים נכונים אך אי"ז מוכרח שזה מה שיהיה...

אבל מכל מקום מידי ספק לא יצא, וזה דבר ברור שרואים שהקב"ה מנהיג את העולם בצורה כזו שישנה אפשרות ברורה שאנחנו נמצאים כבר בפועל לקראת סוף העולם, על אף שעדיין יתכן שזה יקח יותר זמן, - והמציאות הזאת גורמת לאדם בנפשו שממילא החיבור שלו לעולם הולך ונחלש.

וכמוכן, אדם שהאמונה שלו בביאת משיח על אף שהיא אחד מ"ג עיקרים, אבל הוא לא חי אותה בלב, והוא מרגיש שעולם כמנהגו נוהג וכמו שהיו פעם מלחמות כך גם היום יש מלחמה והעולם בוודאי, או קרוב לוודאי, ימשיך הלאה כפי שהוא, ממילא אין לו ניתוק מהעולם.

יש אופן שהעבודה היא "יזכיר לו יום המוות" ומצד כך יש בני אדם שקשה להם לחשוב על המיתה, אבל האופן הפשוט יותר - שהאדם יחשוב על ביאת משיח, ואם הוא באמת חי את המציאות שאולי היום משיח בא ולפי מצבו היום כך נקבע מדרגתו לנצח, זה גורם שלאט לאט כל הקשר שלו לעולם הולך ונחלש.

אדם שחי כל יום את ההרגשה שאולי זה היום האחרון בחיים, הקושי שלו להתנתק מהעולם הוא הרבה יותר קטן, וממילא יש לו הרבה יותר כח להתחבר למציאות הקדושה, אבל צריך לקחת את הדברים למעשה ולהפנים את יסודי האמונה בהירות חושית, כי אדם יכול לומר י"ג עיקרים כל יום אחרי שחרית אלפי פעמים במשך עשרות שנים, אבל למעשה הוא לא חי את זה, אבל אם הוא יחיה את זה למעשה הרי שהקשר של האדם לעולם הופך להיות מאד רופף.

לא מדברים בדברים מופשטים, בדברים שרחוקים מבני אדם, באיזה השגות עמוקות נעלמות שצריך להיות בשבילם "יודעי רזים" אלא מדברים על אמונה פשוטה ביותר ורק שהיא אמונה חושית בביאת משיח - שאולי היום האחרון של העולם זה היום, - אם כך, הרי שהקשר של האדם לעולם הופך להיות מאד רופף והרבה יותר קל לחזור ולהתחבר לקדושה.

המשך שאלה: דהיינו שהעבודה היא לא במעשה אלא לקנות בהירות.

תשובה: נגדיר - השורש של העבודה במעשה היא היסוד של קיום הדין וכל מנהגי החסידות והחומרות שישנם, אבל האם להחיש משיח בעבודה למעשה זה להוסיף עוד מצוות? - אי אפשר לומר שזה לא נכון אבל זה לא מביא את האדם למקום הפנימי הזה.

שאלות ותשובות לאחר השיעור: דרשות 140 נח המשיכה אחר המדיה תשפ"ג

בלבכיפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבכיפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 • 2>4>12 USA 718.521.5231

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים • הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 • ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

לימוד ספרים חיצוניים

שאלה:

לכבוד הרב, שליט"א ליט"א

שלוי וברכה וכט"ס

ברצוני לשאול כך, למדנו עתה בסוגיות דפרק המפלת בנדה דפים כ"ו- כ"ז דיני שליאי, והתעוררנו שהמציאות הידועה לנו אינה מסתדרת כלל עם הסוגיא, וכגון הגמ' דנה בנפל שיצא ואחר זמן יצאה השליאי, וברש"י ברכות דף ד' פ"י ששליאי היינו השק שמקיף את הולד, וממילא הסוגיא דנדה שיצא ולד ואח"כ יצאה שליאי דנה הגמ' כמה זמן אח"כ נתלה שהשליאי באה מהנפל. והדברים צ"ע דאם השליאי שלמה, הרי ודאי אינה שייכת לולד זה שיצא דא"כ היה קורע אותה, ואם השליאי קרועה, פשוט ששייכת לולד זה, ובגמ' כתוב שיתכן שתשהה שם השליאי כ"ג ימים, האם במציאות הידועה לנו יתכן והשליאי תשאר בגוף האשה כך,

סו"ד העיר לי אברך שליט"א שכיון שלהבנת הסוגיא [וכן עוד הרבה סוגיות כיוצ"ב] צריך לדעת את המציאות וזה ע"י לימוד בספרים חיצוניים לידיעת מציאות זו בחכמת הרפואה [וכרב שהיה י"ח חודש אצל מגדלי בקר] וטען לי בתוקף שכיון שבלי ידיעה זו חסר בהבנת הסוגיא (כמדוי' שעוד פרטים לא היו מובנים כראוי), א"כ יש בזה ביזוי הגמ' שאיננו לומדים אותה זה כדי להבין את הסוגיות ומאיך אני מעודי לא ראיתי שרבותי גדולי עולם למדו בספרים חיצוניים

התמודדות עם לחץ וסבלנות

שאלה:

לכבוד מורנו הרה"ג, שליט"א,

קראתי את המאמר הנפלא בעניין התמודדות עם לחץ וסבלנות בחיים, ואני ממליץ לכל יהודי לעיין בו.

השאלה איך נשים ובנות מתמודדות עם קשיי החיים ובאופן שהתקוה מכוסה, כאשר אין להם את לימוד התורה המשמח את הלב וממלא תקוות.

תשובה:

נצרך ללמוד ולהשכיל שכל החיות מקורה ושורשה הוא מהאמונה. לא רק להאמין, אלא שמקור החיות יהיה מעצם האמונה. ובהרחבה יותר, מעצם עשיית רצון הבורא. ומלבד כך על כל בת ישראל לחפש את הכח החזק בנפשה, כפי שנתבאר בהרחבה בסדרה "הכרה עצמית", ולהוציא כח זה מהכח לפועל. והוא הוא מקור חיותה! ומלבד כך ללמוד לקבל חיות אף מדברים קטנים, וכל דבר קטן שהקב"ה סובב שאפשר לקבל ממנו חיות דקדושה.

הגנה עצמית

שאלה:

לכבוד הרב, שליט"א,

ראינו בשומר החומות איך ההמון הערבי התפרע ושרף בתים והמשטרה לא הצליחה לעשות כלום וצבי יחזקאלי אמר שזה רק עניין של זמן עד שככול ערביי המדינה בזמן אמת של מלחמה יתהפכו עחינו בתוך ביתנו.

האם זה נכון לאור מצב זה ועוד אחרים ללמוד הגנה עצמית על חשבון לימוד התורה וזה לא נחשב ביטול תורה?. תודה

תשובה:

מצד גדרי ההשתדלות יתכן שכן, ותלוי לפי מדרגת כל יחיד, והן מצד תקנת הציבור. אולם מכיוון שלימוד זה אינו נעשה בקדושה על דרך כלל, וכן מגדיל את כוחי ועוצם ידי ברוב מוחלט של המקרים, לכך יש לחדול מכך ולא לעסוק בעניינים אלו כלל וכלל.

ולשקוע בתורה הק'. ואח"כ כאשר יש יציבות עמוקה בתוה"ק ודקדוק הדין, יש לכל אחד לברר את חלקו בדברים שאינם הלכה גמורה אלא ע"פ קבלה, אם שייך לכך, הן מצד שורשו, הן מצד מדרגתו, והן מצד קבלתו מרבו.

ולכך אין נפק"מ מי עשה כן ומי לא, על כל אחד לנהוג כנ"ל.

לענ"ד כדאי לעת עתה להסיח דעת מכל עניינים אלו ולעסוק בעיקר שהכל תלוי בו.

כללות מצב הדור

שאלה:

אסירי תודה אנחנו על התשובות המחכימות שהרב טורח ומשיב, ושוב חוזר להשיב כרבי פרידא בשעתו, ואנו נקיים בעצמנו לא הביישן למד, ובאנו בזאת לבקש מהרב שירחיב לנו היריעה בענין ששאלנו על מחיצה בשמחות, וגם בענין ריקודי נשים מול המצלמה, ועל השאלה האחרונה השיב לנו הרב: "אין איסור מדינא, אולם אינו ראוי כלל וכלל לבת ישראל. ובמקום שחוששים לפגיעה במשפחה ניתן להקל, או במקום שזה צורך נפשי חזק לבת עצמה, וכל זה דיעבד של דיעבד של דיעבד". ילמדנו רבינו, א. האם הרב סומך בזה על דברי הלבוש (מנהגים לו) שכתב: "אמרו בספר חסידים [סי' שצג] כל מקום שאנשים ונשים רואין זה את זה כגון בסעודת נישואין אין לברך שהשמחה במעונו, לפי שאין שמחה לפני הקב"ה כשיש בו הרהורי עבירה ע"כ, ואין נוהרין עכשיו בזה, ואפשר משום דעכשיו מורגלות הנשים הרבה בין האנשים ואין כאן הרהורי עבירה כל כך, דדמיין עלן כקאקי חיוורא מתוך רוב הרגלן בינינו, וכיון דדשו דשו". כלומר שמה שיש להקל בדיעבד של דיעבד הוא מחמת שכיום הנשים מורגלות בינו, כי באמת היום כולנו מעורבבים בציבור שלנו, אם במרכולים שמסתובבים אלו בצד אלו, ואם בתור לקופות, ובתחנות האוטובוסים וגם באוטובוסים עצמם, וכמובן במרחב

עכשיו, הן חתונות של בני תורה אמתיים שבוחרים אותנו דווקא בגלל שאנו לא נכנסים לשטויות האלו וגם אנחנו בין הצלמים היחידים שלא מחזיקים טלפון לא כשר.

בשאלה 214, החתן אומר ש"הצלמים עושים אותנו כחילונים עם כל מיני תנועות שונות ומשונות". אני רוצה לשאול את החתן שאמר זאת, למה הוא בוחר כזה צלם ליום הקדוש של חתונתו? ולמה הוא פשוט לא אומר שזה לא הסגנון התמונות שהוא רוצה לעשות?

תשובה:

אשריכם! חזקו ואמצו!

שינה וקימה

שאלה:

1. האם על כל אדם להקפיד לישון על צד ימין או רק אנשים בעלי מדריגה?
2. אם התשובה כל אדם אז כמה כדאי להקפיד על כך?
3. אם אפשר להבין מה זה עושה ואיך משפיע איך ישנים?
4. מה שמקובל מר' זושא שלא להציג רגלים על ארץ לפני נטילה האם יש להקפיד על כך? או שמדובר רק לאנשים בעלי מדריגה שבכל דבר פועלים לפי הקבלה?
5. האם יש עוד מקורות לעניין זה?
6. האם גדולים כך עשו? ואם אפשר לדעת מיה?
7. גדולי ישראל ישראל שלא התעסקו בחכמת הקבלה לא הקפידו על זה נכון?

תודה רבה

תשובה:

יש לעשות העיקר עיקר ותחילה ללמוד ההלכות שחייבים לקיימם, ולקיימם.

לצורך זה, והלה טען שאכן חסר בהבנת הסוגיא האם אי"ז ראוי שמי שיכול לקרוא חומר חיצוני זה אכן יעשה זאת, והנני חושש שיכנס לי מידע חיצוני זה.

איזוהי דרך הישרה שהקב"ה רוצה שנעשה ונדע.

תשובה:

ר' שלמה זלמן אוירבעך זצ"ל נהג מידי פעם לשוחח עם בעלי הבנה בענין שיסבירו לו את הנצרך.

ניתן למצוא שומרי תורה ומצוות שיודעים בעניינים אלו.

תמונות חדר יחוד בחתונות

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א,

קראתי את השאלה על תמונות בחתונות ואני מרגישה שאני חייבת להגיב.

אנחנו, בעלי ואני, צלמים אירועים כבר 17 שנה. אנחנו בעלי תשובה ועלינו לארץ לפני 16 שנה. אנחנו מכירים טוב מה זה אומנות הצילום בעולם הגויים.

במשך השנים האחרונות, ראינו שינוי משמעותי באווירת החתונות וגם שינוי בצפייות הזוג כלפי הצילומים.

זאת אומרת, שלאט לאט, אופנה חדשה נכנסת בצילום חתונות והזוגות לא מתביישים לעשות כל מיני פוזות לא צנועות מול צלם זר. ב"ה בעלי לא מסכים לצלם כאלה פוזות. כי פשוט לא חזרנו בתשובה ולא עלינו לארץ כדי להיות חלק מהרוח זר הזה.

זה גרם לנו :

ירידה משמעותית בפרנסה : יש לנו הרבה פחות חתונות

אבל לטובתנו, כל החתונות שאנו מצלמים

שבע ברכות לא' האחיינים, וקיימו בעצמם "שבת אחים גם יחד", האחים והאחיות בניהם ובנותיהם, מהם נשואים ג"כ, בהפרדה כמובן, אך ללא מחיצה, והיה שם א' שמיחה על כך כי אף שאנו משפחה, אך מהחובה לתקן שלא יהיו רואים אלו את אלו, בפרט שכבר גדלו הנערים ויש כבר בחורים ובחורות גדולים, וגם זצ"ים שמקרוב נישאו, ויש בזה פגם גדול.

אך רוב האחים שכולם אברכים, ענו לעומתו שמשפחה שאני, וגם הוא עצמו אינו עושה מחיצה בביתו בשבתות וכיו"ב שכל ילדיו מתארחים גם הנשואים, ואם הוא אינו מעמיד מחיצה בין הגיסים והגיסות, מה לו כי ילין עתה שהוא באותה מתכונת רק מורחב יותר. ועתה נפשו בשאלתו כי באמת לא היה לו פה להשיב על טענה זו, עם מי הצדק, ומאי שנא משפחה מורחבת ממשפחה מצומצמת, והאם באמת עליו להעמיד מחיצה בתוך ביתו כאשר באים הנשואים ומשפחותיהם?

ובאמת שזוהי קושיא גדולה לכאורה על הנהגת החרדים בזה, ומאוד נשמח אם גם בזאת יראה לנו הרב את הדרך הסלולה, מהי השקפת התורה בזה, ומה נכון לעשות, מאשר הוא מיסודי קדושת ישראל, ושכמ"ה.

תשובה:

זה הפוך מדרכי הקדושה והצניעות, ואף בבית פרטי עם נשואים נצרך חכמת חיים איך לנתב זאת באופן של צניעות, הן במקומות הישיבה והן הנושא השיחה וכד'. וגם בזה כידוע ישנם לא מעט תקלות. ופשוט שאין להרחיב זאת יותר למשפחה רחבה יותר. ונצרך זהירות רבה באירוח נשואין יחדיו, ובדאי שכדאי לא להרבות בכך. והדור פרוץ הרבה הן בפגישות רבות לפני האירוסין, והן בפגישות רבות בין האירוסין לנישואין, שכבר צווחו על כך קמאי, והן באופן הפגישות, צורתם ומקומם.

האחרונות היו היו הולכים אנשים לצדיקים שהיו עושים להם תיקונים וכו' ואומרים להם מה מעכב וכו' איך היום מסתדרים ללא זה?

ודאי שיש להתפלל רבות, אבל גם בעבר היו מתפללים רבות וישנם סיפורים על אנשים שהיו מתפללים והלכו לרב וסידר להם את הבעיה והסיר את המונע כלומר שתפילה לה הספיקה ?

או שגם היו הולכים רבות לצדיקים שיתפללו עליהם וגם זה כמעט ואין, איך מסתדרים בדור שלנו ללא זאת?

ב. איך אדם יכול לדעת מה מונע מלהשפיע לו טוב מאת הקב"ה ? ומה צריך לתקן? תודה רבה

תשובה:

א. כבר אמרו חז"ל, בסוף מסכת סוטה, על דור אחרון, עקבתא דמשיחא, אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים, וזה עיקר שורש כל עבודת דור זה להשליך עיקר וכל יהבו על הקב"ה.

ב. יתקן תחילה מה שיודע שצריך תיקון, וכאשר יעשה זאת כראוי, מן השמים יעוררו אותו לתקן מה שצריך.

מחיצה בשמחות משפחתיות

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א,

אין לנו מילים להודות על התשובות שהרב טורח ומשיב לנו ולכלל ישראל, והדבר ניכר ביותר מתוך עלון השו"ת השבועי "שאל לבי", שהרב מסביר פנים לכל אי מישראל, מן הדברים הקטנים ביותר ועד הדברים הגדולים - מעשה בראשית ומעשה מרכבה. שוב נשאלה שאלה מענין השמחות שירבו בע"ה, אחר שמשפחה מורחבת של כמה אחים ערכו שמחת

הציבורי ברחוב ובכל מקום כינוס רבים, וגם כמובן בשמחות המשפחתיות. וא"כ מה לי תמונה או סרט, ומה לי מפגש בתחנת האוטובוס, וכשם שאין הנשים נמנעות מלעמוד כך בפרהסיא ברחובה של עיר אף שיש מי שצופה בה, כך גם אין להן להמנע מן הדין מלעמוד מול המצלמה, אע"פ שאח"כ יגיעו התמונות או ההסטרות לידי זרים, דכיון דדשו דשו. האם כך היא ההסתכלות?

ב. האם באמת המציאות העגומה של הערבוב בזמנינו יוצרת איזו קולא בעניני ההפרדה וההסתכלות עכ"פ בדיעבד, וזהו הלימוד זכות שהרב כיוון בתשובה הנ"ל שכתב: "הלימוד זכות שהחוששים נעשו כהים עקב כללות מצב הדור"? שוב תודה ומחילה מכבוד הרב, כי מלאך השם הוא ותורה יבקשו מפיהו, ושכמ"ה.

תשובה:

עיקר הטעם שבשעת מעשה אם מוסרט ע"י אשה אין חשש בשעת מעשה. וכן אם מוסרט ע"י גבר, בדוחק יש להתיר, מפני שבעבודתו טרוד. ואח"כ מי שבא לצפות בכך, עושה מעשה זה לבדו ואין בכך איסור על מי שהוסרט. וזהו היתר דחוק ביותר לדינא.

כל שמסתכל להדיא אין היתר כלל. ורק כאשר נעשה ממילא, כיוון שהחוששים נעשו כהים, לכך אין חשש כ"כ שיבוא לידי טומאה. כי יש ב' איסורים בהסתכלות. א. לא תתורו. ב. ונשמרת וגו' שלא יבוא לידי טומאה. וכאשר מסתכל להדיא יש לא תתורו, יש על דרך כלל נמשך להסתכל ביופי וכד'. וכאשר מסתכל באופן של ממילא הנקרא ראייה ולא הסתכלות, כל שכהו החוששים נחלש החשש שיבוא ע"ז לידי טומאה.

שאלה:

שלום כבוד הרב,

א. בעבר אפילו ממש בעשרות שנים

מהו דעת תורה

שאלה:

מהו דעת תורה???

(א) רבים שואלים, מה נקרא "דעת תורה"? איך יכולים לידע אם אדם מסוים נקרי דעת תורה ובר סמכא שראוי בדרך כלל לסמוך עליו (אם לא שהגדול הדור חולק עליו)? (ב) והאם יש דרך לידע אם דעת תורה של אדם מסוים עדיף מהדעת תורה של השני (דלכאורה פשוט הוא שמי שהוא גדול יותר יש לחלוק על מי שנמוך ממנו, וגם לכאורה תלוי באיזה נושא הם חולקים, ושמעתי מת"ח מופלג אחד שהדבר תלוי מיהו "למדן" גדול יותר, ודבר זה בהרבה פעמים א"א לידע, אמנם בהרבה מקרים זה ברור מיהו למדן יותר. ושמעתי ממקור נאמן סיפור כשהיה מחלוקת האדמו"ר מסאטמר עם ר' משה פיינשטיין בענין גובה המחיצה, שר' משה אמר "אינני יודע מיהו ירא שמים יותר, אני או הסאטמר רב, אבל בהלכה בודאי אני יכול לחלוק עליו. וא"כ לכאורה יש ללמוד מסיפור זה שהדעת תורה נקבע כפי הנושא של "מיהו הבקי" כאן. אמנם אין לזה כ"כ נפק"מ כיון שכל קהילה צריך לילך כפי פסק המנהיג שלהם).

תשובה:

א. דעת תורה, עיין חולין (צ, ע"ב) איבעיא להו, מיפשט פשיטא ליה לר' יהודה, ומאי

דעת, דעת תורה, או דלמא ספוקי מספקא ליה, ומאי דעת, דעת נוטה, עיי"ש. והרי שדעת תורה הוא כח הכרעה לצד אחד.

ועיין חידושי הגרי"ז החדשים (סימן ע"ב) וז"ל, מי שאינו מכיר (לא הכרת שכל בלבד, אלא הכרת לב) ביד ההשגחה וחושב על כל דבר ודבר כי מקרה הוא, אינו יכול להגיע בשום פעם למדרגה של דעת תורה להורות הוראה בישראל, עכ"ל.

ושורש דעת תורה הוא הארת כח הנשמה בשכלו של האדם, וכמ"ש בקרן אורה (זבחים, סב, ע"א) וז"ל, כי שם אברהם (זוה"ק, ח"ג, רטז, ע"ב, מדרש הנעלם) יכונה על כח הנשמה ודעת ושכל האמת, ועיקר תולדתו הוא דעת תורה ומצותיה באמת לאמיתו, עכ"ל. ומדרגה זו נקראת רוח הקודש שנמשך הפשע מן הנשמה לשכלו של האדם. וכלשון החזו"א (טהרות, הוספות בסופו, ד"ה עוד כותב) כפי שיקול דעת תורה ברוח קודשם.

ועיקר שלמות הארה זו מאירה לחכם שבדור, שהוא בחינת משה שבדור, כמ"ש (שבת, קא, ע"ב) משה שפיר קאמרת. וביארו רבותינו הרבה, ולדוגמא עיין פני דוד (תצוה, אות ד) וז"ל, וידוע כי כל ת"ח אמיתי יש בו ניצוץ ממשה רבינו ע"ה, ולכך אמרו משה שפיר קאמרת, עכ"ל. ורש"י פירש (סוכה, לט, ע"א) גדול הדור. והיינו שבו יש ניצוץ משה. ובשבת (שם) כתב רש"י, כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עכ"ל. ועיין אור שמח (הלכות תשובה,

פ"ה, ה"א). וכתב בכסא מלך על תיקוני זוהר וז"ל, על לשונם ואתפשטותה (דמשה) הוא בכל דרא ודרא "בכל צדיק וחכם", מתפשט ניצוץ מרע"ה כשעוסק בתורה לעזרו לכיון אל האמת, וכמ"ש בש"ס משה שפיר קאמרת, פירוש ניצוץ מרע"ה נכנס בנשמתך וכונת אל האמת, והגם ששמו אביי או רבא, נקרא אז משה ע"ש ניצוץ נשמתו שבו, עכ"ל.

ולפ"ז אינו דוקא לגדול הדור יש דעת זו, אלא לכל צדיק וחכם. וזהו כפירוש רש"י בחולין (צג, ע"א) משה - תלמיד חכם. ולפ"ז כל ת"ח. ועיין של"ה (שבועות, תורה אור, קמה). ודעת תורה היא דעתו של משה, וכמ"ש באמרי אמת (שבועות) וז"ל, הוסיף משה (יום אחד) מדעתו, היינו דעת תורה.

ועיקר כח גילוי זה מתגלה אצל מי שעוסק בתורה ומצוות "לשמה", שאזי אין לו מסך המונע מלהאיר אור נשמתו בקרבו.

ב. כנ"ל, יש בחינת משה בדורו, גדול הדור, והוא הדעת הכוללת ששייך למדרגת אותו דור. ויש צדיק וחכם, שיש בו ניצוץ משה בשעה שעמל לברר ענין זה או אחר. ובפרטות מאיר בנשמתו בחינת משה הפרטית שבו. וכמ"ש הרמב"ם (תשובה, פ"ה, ה"ב) וז"ל, כל אדם ראוי לו להיות צדיק כמשה, עכ"ל. והיינו בחינת משה פרטית דידיה. ולבחינת דעת תורה פרטית זו ראוי שישמעו תלמידיו השייכים לשורש נשמתו.

שאלות ותשובות לאחר השיעור: דרשות 140 כח המשיכה אחר המדיה תשפ"ג

בלבכיפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבכיפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 • 2>4>12 USA 718.521.5231

הצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים • הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

03.579.3829 ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 02.623.0294

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

נפש בהמית

שאלה:

שלום לרב,

כולם בחסידות מדברים על אותה נפש בהמית שעושה לנו את כל הבעיות, השאלה האם כשאנו מדברים על נפש בהמית הכוונה

לתדמית העצמית שלנו?

* האם שורשה של הנפש הבהמית הוא טוב כפי שאומרים שגם השחור נוצר מלבן?

* האם היא תהיה איתנו גם באלף השישי או שהיא תתאחד עם הנפש האלוקית (בדרך של השוואת הצורה עד אז)?

תשובה:

נפש בהמית, מהותה נפש מתאוה, כמ"ש הרבינו בחיי (בראשית, ב, ז) וז"ל, הכח המתאוה לבעלי נפש הבהמית, עכ"ל. עיין זהר חדש (ט, ע"א).

ומצד התגלותה לתתא, תאוה חומרית, וכמ"ש הכתב והקבלה (ויקרא, טז, כט) וז"ל, תאוות נפש הבהמית משתוקקות תמיד למלא תאוותם בבעילות ומאכלות אסורות וכדו', עכ"ל. וזהו כאשר הנפש הבהמית מצורפת לקליפה - לג' קליפות הטמאות, אזי היא מתאוה לדבר איסור. אולם כאשר עומדת כשלעצמה, תאוותה לעצם החומריות, כמ"ש שם (דברים, יד, טו) וז"ל, תאוות נפש הבהמית המשתוקקת לדברים ארציים הפחותים, עכ"ל.

ובדקות יותר מתגלה בנפש הבהמית שורש המידות רעות, כמ"ש הגר"א (משלי, יד, א) וז"ל, נפש הבהמיות כשעושה מעשיה שהוא התאוני והכעסני, עכ"ל. ועיין שערי קדושה (ח"ג, שער ד'). והבן שבדקות הנפש הבהמית, נפש חיה, כוללת בקרבה את הנפש הדוממת ואת הנפש הצומחת ודו"ק. ומצד כך יש נפש הבהמית, ורוח בהמית, כמ"ש בלקוטי תורה (כי תשא), וכמ"ש הגר"א (שם, כד, יג). ועיין עץ חיים (שער נ, פ"ז) וכמ"ש ורוח הבהמה היורדת למטה.

ובכללות כל כח נפש הבהמית הנקרא כח הגוף, כמ"ש בבן יהוידע (סנהדרין, צא, ע"ב) וז"ל, נפש הבהמית שנקראת בדברי רבינו האריז"ל כח הגוף, ולזה קורא אותה כאן בתלמוד בשם גוף, עכ"ל. ועיין פרדס רימונים (שער לא, פ"ט). ועץ חיים (שער מט, פ"ג, ושער נ', פ"ב, ופ"ז, ופ"ט, ופ"י).

אולם בפרטות אף בנפש בהמית יש מדע, כמ"ש בפירוש המיוחס לר' סעדיה גאון (ספ"י, פ"א) וז"ל, עולם המדע הוא נפש הבהמית, כבהמה המכרת את קונה,

עכ"ל. בבחינת ידע שור קונה וחמור אבוס בעליו, ובבחינת הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה. ודעת זו שורשה בעץ הדעת, טוב ורע, כמ"ש הגר"א (ספד"צ, פ"ד) וז"ל, נגזר עליו (אדה"ר) מיתה באכילתו מעץ הדעת טו"ר, והוא התמשכו בתר נפש הבהמית שהוא נפש חיה, וכו', והוא נפש הבהמית שהיא נמשכת אחר היצה"ר, עכ"ל. ומתולדת החטא שהאדם מזהה את עצמו כנפש בהמית, אולם זה רק תולדת החטא. וזה מה שנתבאר בתניא. אולם קודם החטא עיקר התדמית העצמית של האדם נפש אלוקית. וכמ"ש בזוה"ק (בראשית, עט, ע"ב) נפש בהמית דא נפש מסטרא דיצה"ר. וז"ל הרמ"ז (ויקרא) נפש הבהמית של האדם מתדבקת בנפש הבהמה והיא בנפש דנוגה ומחטיאה את נפש העיקרית של האדם, וכו', שהנפש הבהמה הטהורה היא מחלק הטוב שבקליפת נוגה מצד החיצוניות, ונפש הבהמית של האדם הוא מן הפנימיות, ובתוכה מתלבשת נפש עיקרית של אדם שהיא נפש דאופנים מסוד קדושה שבעשיה, עכ"ל. ועיין נהר שלום (דף כה, ע"א).

אולם אצל אומות העולם נפש הבהמית מן הרע - ג' קליפות הטמאות, וכמ"ש בספר הליקוטים (בשלח, פרק יח) וז"ל, והנה תדע נפש הבהמית שבאדם מהו, והוא יצה"ט ויצה"ר, ונשמות הגוים מג' קליפות, רוח ענן ואש, כולם רע, וכן בהמות וחיות ועופות טמאות, אך נפש הבהמית שבישראל, ונפש הבהמית וחיות טהורות, כולם מנוגה, עכ"ל. ועיין מבוא

יותר מיוחדת לקראת מלחמת גוג ומגוג וביאת משיח? (ג) האם ההתעוררות הגדולה והאבילות הגדולה בכלל ישראל עכשיו מחמת האסון במירון הוא דבר שיכולים להביא את כל כלל ישראל לתשובה?

תשובה:

א. לפרוש כמה שיותר משער הנו"ן דקליפה, ולדבוק כמה שיותר בשער הנו"ן דקדושה, פשיטות, תמימות, אמונה, חיבור חזק לקב"ה. ולעומק מעמקי התורה"ק, וחיבור עצמי עמוק מאוד ופשוט לעצמו.
ב. זה אינו סימן, זה חלק ממלחמת גוג ומגוג, אנחנו כבר בתוכה.
ג. לעורר רחמים שיבוא בפחות ייסורים.

לבוש בן תורה

שאלה:

שלם כבוד הרב,

א. בין מתחזקים יש כאלו שמרגישים בנפשם את היכולת ללבוש בגדים של בני תורה, חלק ממש תוך זמן קצר ממש כבר ביום יום וחלק לאחר יותר זמן וכן הלאה, יש חלק שרק בשבת ואחר זמן בחול וכו' מה ההבדל בין נפשות אנשים אלו?

ב. מה אדם יכול לעשות כדי להרגיש באמת שייך ללבוש בגדים שונים משהיה רגיל ללבוש בחייו להרגיש זה ממש חלק ממנו שזה הוא וכו', אני אפילו בשבת בקושי מרגיש שייכות ללבוש וגם בשבת מה שכן יצא לי ללבוש לעיתים לא מדובר יחד עם חליפה וכובע שזה כלל לא אוזר שם, מה אדם יכול לעשות, אני שואל זאת כי מחמת סיבות מסויימות זה מאוד נצרך לי

(אם אפשר שהתשובה לא תכלול דברים שקשורים לארבע יסודות כי עדיין לא יצא לי ללמוד זאת)

תודה רבה

הנ"ל עושים דבר נכונה או בלתי נכונה? (ז) האם ראוי לנשים ללמוד בספר טיב ירושלים אם הם מעוניינים בדברים אלה? (ח) האם יש ספרים שראוי לנשים ללמוד בנושא צער השכינה?

תשובה:

א. צמצום יתר של גילוי הקב"ה בעולמו, צער מלשון ע-צ, צרות, צמצום. ויש צמצום ראוי, ויש צמצום רב יותר, וצמצום רב יותר הוא צער השכינה.
ב. כן! כי בכל צרתם לו צר, ושורש הצר התחתון של האדם, בצר העליון.
ג. היא השורש של הנשמות.
ד. גם וגם, צער בענף למטה באדם, וצער בשורש בשכינה. כי כל צמצום תחתון פועל צמצום בעליון, וכן להיפך.
ה. יש להחזיר ולגלות את הרצון לגילוי הקב"ה וכבוד בעולם, שזהו הרצון הפנימי של כל נשמה מישראל, וכאשר הרצון הזה בגילוי יש צער על כל חסרון בגילוי זה. וכפי ערך הרצון, כך ערך הצער.
ו. אם זה מדרגתם זה נכון! ונצרך לאזן זאת עם כל שאר חלקי הנפש, ועולם המעשה. ופעמים שאינו מאוזן ואזי פוגם בנפש האדם עצמו, בשלום בית, ובכל בני הבית, ועוד.
ז. לא.

ח. איני מכיר ספר מסודר בענין זה, אלא הדבר מפוזר בדברי רבותינו, וישנם ליקוטים, למשל בקינות לתשעה באב שיצאו בשנים האחרונות עם ליקוט מרבותינו בעניינים אלו.

התעוררות עכשיו

בעולם

שאלה:

(א) עכשיו יש התעוררות בעולם לביאת משיח, מכמה אנפין. איך יכולים לעשות תשובה לקראת הגאולה, בתוך חיים הרגילים שלנו, ולעשות את כל ההכנות לזה וכל המוטל עלי לתקן? (ב) האם התילים (חיצים) שנזרקו אצל ירושלים הוא סימן

שערים (ש"ו, ח"ב, פ"ו, שער הקליפות) וז"ל, וענין המיתה הוא כי היצה"ר והשד הנזכרים הוא הזוהמא שהטיל בה הנחש, שהוא הנפש הבהמית של היסודות תתאין הנקרא עפר, "וע"י המיתה מתעכלים גולם וצורה שהם נפש בהמית", ונשאר גוף אדה"ר הזך כמו קודם שחטא שהיה מעפר העליון ויסודות עילאין וצורתם שהוא הנפש חיה הראשונה מקודם החטא, "וגם נשאר ממה שנזדכך אז מד' יסודות עצמן תתאין בגולמם וצורתם, והוברר הטוב שבהם, וכו', ויתחבר עם הטוב של הקדושה".

ונפש הבהמית העליונה שורשה בחיות ובהמות שבכסא. עיין אמת ליעקב (מערכת עץ חיים, אות ג, אות לט). ועל שם כן נקרא בהמית.

צער השכינה

שאלה:

(א) מהו צער השכינה?
(ב) אם אני מרגיש הצער של אחרים האם זה נקרא צער השכינה?
(ג) האם השכינה היא דבר נפרדת מהנשמות שלנו או שהשכינה היא חלק מהנשמות שלנו?
(ד) כשאני מרגיש צער של הזולת האם אני צריך להרגיש הצער שיש להשכינה מזה ג"כ או שעצם השתתפות בהצרות של אסונות נקרא שאני משתתף עם צער השכינה?
(ה) איך אשה יכולה להתחבר עם צער השכינה בחיי היום יום שלה?
(ו) יש חבורה של נשים שנפגשים בכל שבוע לבכות ביחד על צרות הרבים כדי "להשתתף עם צער השכינה", ובזה הזמן גם מתפללים, וחושבים מחשבות של אמונה ואין עוד מלבדו, וגם באותו זמן הם אוכלים בכוונות של קדושת אכילה, ומשוחחים בעניני עבודה וענינים גבוהים. ועושים כמה דברים שאני חושבת כמדרגות של צדיקים, אבל אני חושב שנשים אלה באמת הם בעלי מדרגה וצדקניות שראויים לעשות דברים אלו. אבל גם אני מסופק אם כל הנ"ל באמת נכון לנשים לעשות כיון שאין זה הדרך הנורמלי לנשים. האם החבורה

תשובה:

א. ישנם לכך כמה סיבות. א. יש כאלו שתנועתם מהירה בטבעם לעשות שינויים. ויש כאלו שתנועתם לשינוי כבדה יותר. ב. יש כאלו שהשינוי אצלם נעשה בעיקר בפנימיות, ולכך שינוי הלבוש אינו עיקרי אצלם. ויש כאלו שהשינוי החיצוני בעל משקל רב יותר אצלם. ג. יש קושי להתנתק מן העבר, ויש קושי להתחבר למהלך חדש. החיבור ללבוש הוא חיבור חדש, ופעמים זהו חיבור מלבד חיבור לנותן התורה ולתורה, חיבור נוסף לציבור החרדי, ופעמים בחיבור זה יש קושי מפני מבטי העבר, וחשש התחברות אליהם, הן מצד החיבור, והן מצד המחויבות שזה יוצר.

ב. אין הכרח להרגיש שייך ללבוש, ולהרגיש שזה חלק ממנו, ושזה הוא. בפרט בחלק מן הלבוש שאינו ממש קדוש. אולם פעמים רבות יש "צורך" בלבוש זה, שעל ידו מחובר יותר לציבור שומרי תורה ומצוות, ושומר אותו ומרחיקו יותר מן החטא.

אולם חלק מן הלבוש יש בו יותר צניעות ומכובדות, וזה מקשר את האדם יותר לנשמתו שנקראת "כבוד", כמ"ש למען יזמרך כבוד, וכמו שביאר הבעל המאור.

הכרת השורשים

שאלה:

לכבוד הרב שליט"א,

א- הורים שיש להם יחוס שונה מהרגיל (כמו הורה גוי או גר) או הורים שהם עצמם גרים או הורים שאימצו ילדים, האם צריך לגלות את השורשים האלה לילדים שלהם?

מדובר על מקרים רבים של הורים בעלי תשובה מחו"ל שעלו לארץ וגרים בשכונות חרדיות. ישנם רבנים שטוענים שאסור לגלות את השורשים לילדים כי זה יכול לגרום להם נזקים נפשיים, במיוחד בדור החלש שלנו, ואי התאמה לחברה.

בצד השני האם זה בריא להסתיר סוד כזה? ואם הילד מגלה את זה בעצמו ממקום אחר? הנזק יכול להיות עוד יותר גרוע?

ב- אם כן צריך לגלות את הסוד, באיזו צורה, באיזה גיל?

ג- לגבי שידוכים, באיזה שלב להגיד לצד השני?

תודה רבה לרב

תשובה:

א. צריך לגלות.

ב. דבר זה אין בו כלל, אלא משתנה ממקרה למקרה ומאדם לאדם, לפי טבעו וכל המרכיבים לכך. נצרך בכל מקרה לגופו לדון איך ומתי.

ג. אחרי הבירורים שנתנו תשובה חיובית, לפני הפגישה הראשונה.

כח הרע

שאלה:

א) מה המקור שהרע מכלה את עצמו?

ב) כיון שכל מציאות הקליפות הוא רק דמיון א"כ האם שייך שככל שאנו מדברים על כח הרע שבבריאה ועל כח הקליפות וכוחות הטומאה וכו' (ובפרט שער הנון דנון) האם זה גופא נותן כח לכל הרע כיון שע"ז אנו מחשיבים את מציאות הרע ואנו מתפעלים מהרע ובוזה אנו נותנים כח להקליפות להיות מציאות (עכ"פ בעלמא דשיקרא שבו אנו נמצאים)?

ג) האם אנו חיים עכשיו בעולם של עשי"י או בעולם הקליפות כיון שעכשיו הטומאה חופפת את כל הבריאה?

ד) האם עולם הקליפות הוא הוא עולם הדמיון, עולם התמורות, ותהום רבה?

ה) האם שהקליפות הם רק דמיון ואינו מציאות, האם היא מציאות עכשיו או שהוא דמיון גמורה?

ו) כיון שכל הרע הוא רק דמיון א"כ מהו התענוג שהגוף מרגיש בעבירה, האם זה כולו דמיון או זהו תענוג דקליפה שהוא באמת תענוג ממש רק שהוא תענוג רע והוא דמיון רק ביחס לתענוג ברוחניות שהוא התענוג האמיתי?

ז) אם אי מחליט שיש במעשיו הרבה שלא לשמה שהוא יותר מחלק הלשמה במעשיו, האם צריך לחדול מהמעשה שהוא עושה כיון שהוא רובו שלא לשמה?

ח) כיון שהאינטרנט הוא נו"ן דנו"ן שהוא תוקף הרע שבבריאה א"כ לכאורה האינטרנט צריך לכלות את עצמו, אמנם הרב אמר בתשובה שהוא יתכלה ע"י אורות של משיח, וא"כ מהו סוד כליון של האינטרנט, האם זה יהיה ע"י הרע שמכלה את עצמו או ע"י אורו של משיח.

ט) איך ע"י אורו של משיח אנו יכולים ללחום עם כח הטומאה של האינטרנט.

י) הרב אמר שמי שמחזיק מכשיר חכם או אינטרנט ואינו רוצה לפרוש ממנו יש בו רק חלק של ערב רב בנפשו ואין לשנוא אותו רק את חלק הערב רב בנפשו, אמנם מאידך אמר הרב שאלו שמחזיקים חיבור נפשי לאינטרנט ברגע קודם הגאולה ח"ו יפלו לחלקו של הערב רב, ומזה משמע שהם יתגלו למפרע שנפשם היה ערב רב ממש ולא רק ניצוץ של ערב רב בנפשם אלא נפש של ערב רב גמור, ח"ו, (והדברים נוראים ומזדעזעים!) וא"כ לפי"ז גם עכשיו לכאורה יש להתייחס לאלו שמחזיקים כלי הני"ל כספק נשמת ערב רב ממש, וא"כ מה פשר הדבר ומה היה כוונת הרב.

יא) האם יש שייכות בין ער לערב רב, כיון ששניהם הוי ר"ת ע"ר. יב) ואם יש קשר, נמצא שיש שייכות בין מעשה ער ואונן לכח הערב רב, וא"כ צ"ב מהו השייכות. האם משום שהאינטרנט הוא כח של הערב רב וזהו טומאה שמביא את האדם למראות טמאות של שער הנו"ן דטומאה (קליפת סדום) שבדרך כלל מביא את האדם למעשה ער ואונן?

תשובה:

א. דור שכולו חייב. הוויית הרע העדר, כמו שהאריך המהר"ל, ולכך מעצם הווייתו שהוא העדר, הוא מעדייר ומכלה את עצמו. ושורשו ב"צמצום".
ב. כן, כך כתבו רבותינו, שראוי לא לדבר מהרע, כי בזה נותן לו חיות. ג. עשיה, שבה ריבוי קליפות. ד. מקבילים זה לזה אולם בפרטות כל אחד מדרגה לעצמו. ה. בערך למי שנמצא בניסיון זהו מציאות, ובערך למי שכבר עברו ואין לו ניסיון זה כלל, בערכו זה דמיון. ו. תענוג אפשר לקבל אף מדמיון, ומבשרי אחזה שהאדם מתענג מדמיון. ויתר על כן בערכו אינו דמיון אלא מציאות. ז. על דרך כלל הדרך להקטין את השלא לשמה, ולא לפרוש, כי עליו לפעול לפי מדרגתו.

ח. כיוון שכלי זה אינו "רע" כפשוטו, אלא "תערובת", ולכך כילויו ע"י אורו של משיח. ט. כח של אחד, לעומת תערובת שעושה הכל אחד. י. אם ח"ו ברגע האחרון לא יפרשו, אזי הכריעו את עצמם בבחירתם באותה שעה לחיבור נצחי לרע ח"ו. יא. כח הרע אינו ישן כלל, וכלשון החוה"ל על היצה"ר, אתה ישן לו והוא ער לך. יב. יש באות ברית קודש, גדר אבר חי ואבר מת. וחי בחינת ער, ומת בחינת ישן, כי אינו מת כפשוטו, אלא כעין שינה. ואצל

ער כח הרע - ער שבו, היה ער תמיד ולא ישן. וזהו כח הערב רב, כי כל דבר בבריאה עיתים ער ועיתים ישן, אולם ע"י התערובת לוקח כח הער שבכל דבר וגורם לכך שהתערובת תמיד ערה. ונגלה רח"ל בכלי זה שפועל כל המעת לעת בכל העולם ללא הפסקה.

מדות טובות לרחוקים

שאלה:

שלום לרב, בתשובה הרב ענה מספר אופנים למה יש צדיקים שיש בהם דין ואינם נוחים להעולם. ושאלתי על משקל זה, איך זה שיש אנשים שעדיין אינם שומרים תורה ומצוות ואולי אף גויים, שיש להם מדות מאד טובות, האם יש להם נפש יותר מזוככת באופן טבעי? או שכבר תיקנו בגילגולים קודמים? או סיבות אחרות?

תשובה:

א. הם יהודים, ובכל יהודי ג' מידות - רחמנים, ביישנים, גומלי חסדים.
ב. הם נשמות שעתידיים להיות גרים, וניצוץ זה כבר גלוי עתה.
ג. נפשם מאוזנת מלידה, או עבודה עצמית בשיטות חיצוניות, בגלגול זה או אחר.
ד. כל אומה יש למידה אחת טובה לחלקה.
ה. כל נפש יש לה מידה אחת מתוקנת. ואצל בעלי מצוות ותורה, פעמים העסק

במצוות ותורה דוחק לצד את המידות, כאשר נעשה באופן בלתי נכון. לעומת כך, אלו שלא זכו לתורה ומצוות, פעמים כל השקעתם במידות.

ו. כיוון שהתורה איקרי אמת, לכך פעמים נעלם הדרכי נועם שבה והשלום. לעומת כך אצל אלו שרחוקים ממנה, אין אמת שתסתיר את השלום.

קריאת תיקוני זהר

שאלה:

שלום כבוד הרב.

ידוע המעלה של גריסת תיקוני הזוהר, רציתי לשאול האם לכל תיקון ותיקון שאומרים יש מעלה וסגולה בפני עצמו? ואם כן, למה מסוגל אמירת תיקון כ"א?

תשובה:

אינני עוסק בדרך של סגולות, וחוששני שאם אתחיל להשיב על סגנון שאלות אלו יתרחב הדבר לעולם של סגולות.

שאלות ותשובות לאחר השיעור: דרשות 140 כח המשיכה אחר המדיה תשפ"ג

בלבכיפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבכיפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 • 2>4>12 USA 718.521.5231

הצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים • הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 • ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

אחד לכלים, אם באונס או בהכרח, או הוא עצמו או ע"י שליח, יש לכל אחד את השימושים שהוא נצרך להם.

הרי זה ברור לכל בר-דעת, הרי אפילו אם ניקח את הפלאפון הכי כשר שיש, הרי בסוף הוא עובד על אותם גלים - ואמנם האדם לא מחובר אל זה להדיא אבל האדם משתמש בזה, צריך להבין שכל העולם הולך למקום אחד שכל מה שמשתמשים בו עד הרמזור ברחוב שדרכו הוא חוצה את הכביש - הוא ג"כ משתמש באותם דברים.

וזה כאן בדיוק הקושי, אם היו דורות שאמרו לאדם ילך למדבריות בשביל להתנתק מהחיים, והיה אפשרות לאדם לבנות מהלך לעצמו כמו תיבת נח ששם הוא יבנה חיים של קדושה, היום זה לא יעזור בין כה וכה, החשמל משתמשים עובר דרך זה בתוך הבית מדרש, וכו' וכו'.

ובוודאי שא"א לדמות את ההשפעה של אדם שיושב מול המחשב לאדם שנהנה מהחשמל, אבל מ"מ, ניתוק מוחלט מזה א"א בפועל. אלא א"כ האדם באמת עוזב את כל העולם כולו, ללא אשה וילדים וחי לעצמו באיזה מדבר באופן שהוא לא מחוייב לשום דבר, אבל כל זמן שהוא אדם מן השורה - וכמו שבאמת לא ראינו שכל גדולי הדור האחרון גירשו את נשותיהם וברחו מכל המציאות, וכנראה שלא זה רצון הבורא... רצון הבורא שעדיין נחיה בתוך המציאות, ובתוכה נתנתק עד הגבול שאנחנו מסוגלים.

וככל שהאדם מחובר יותר לצד השני, הרי שהחיבורים העקיפים האלה פחות

שאלה: בחולה סופני, הוא יודע שבעצם כל דבר חוץ מרוחניות הוא לא חשוב, אבל אדם הרי בכ"ז צריך לחיות בחיי היום יום ויש דברים שכסדר הוא כן צריך לעשות, האם מה שהרב דיבר זה רק כמה הוא קשור לדברים?

תשובה: אתם שואלים שאלה נכונה, מצד אחד הרי האדם חי בעולם ובדוגמא הפשוטה - הוא נשוי והוא התחייב לאשתו בכתובה ויש לו חוב לפרנס את הילדים ויש לו חובות שהוא צריך להחזיר וכו' וכו' ובחלקם הגדול של הדברים הוא מחוייב מדינא ממש, ומצד כך, בוודאי שאדם שמרגיש שזה היום האחרון של העולם, ומכח כך הוא יבוא להתרופף מכל האחריות המוטלת עליו - זאת אומרת שהוא תופס את הדברים בצורה שאינה נכונה, ולכן הדגשנו - יכול להיות בוודאי שמשיח יבוא היום, אבל גם יכול להיות באותה מידה שלא... הרי אם כדוגמא היו מגיעים עכשיו מומחים ואומרים שיש חמישים אחוז שמחר יש רעידת אדמה שמחריבה חצי מהמדוכה שבה אנחנו חיים - איך היינו מתנהגים במצב הזה? - האם אדם היה אומר שכיון שזה רק חמישים אחוז ואולי זה לא יקרה, הוא לא היה מתייחס לזה?! ובמצב הזה, ההנהגה של האדם היא שכיון שזה חמישים אחוז הרי שצריך לקחת את שני הצדדים מאד ברצינות - וזה בדיוק גם ההגדרה כאן, אנחנו לא נכנסים לדון כאן בכמות האחוזים, אבל ההנהגה היא - על הצד שמשיח לא בא, כל האחריות שיש לו מכח מה שהוא חייב היום, הוא יהיה חייב גם מחר והוא חייב לעמוד בכל כפי מה שצריך להיות, שהרי אולי העולם כן ימשיך וא"כ, הוא מחוייב מחר בדיוק במה שהוא מחוייב היום.

אבל מאד מאד יתכן שכאן יהיה הסוף - והרי שהוא לוקח את שני הצדדים מאד ברצינות - וזה כבר גורם לנתק נפשית את הקשר שלו לעולם, כי אם יכול להיות שהכל נגמר היום הרי שהחיבור לעולם נחלש באופן טבעי.

שאלה: ולפי"ז זה לא רק מצד החיבור לכלים אלא זה יכול להתבטאות גם ביחס לכל הנסיונות.

תשובה: נחזור ונדגיש - הכלי הוא לא עיקר הנקודה, יש כאן כח פנימי שמושך את האדם בלי גבולות להתחבר לרע, אלא שהנקודה העיקרית שדרכו זה מתגלה זהו דרך הכלים - אז אם ננסה להתמודד רק עם הכלים, ההתמודדות תהיה רק עם תקנות איך להצליח להתמודד, אבל צריך להתמודד עם השורש הפנימי של הרע שמניע את אותו כלי.

שאלה: דהיינו שיכול להיות שיש אדם שמנותק לגמרי מכל הכלים אבל למעשה כיון שאין לו עולם פנימי הוא ילך לאבדון...

תשובה: זה נכון מה שאתם אומרים, אבל בהגדרה יותר דקה - אין אדם כהיום שמנותק לגמרי מכל הכלים כי המציאות לא נותנת את האפשרות כמעט לשום בן אדם להיות מנותק מכל הכלים, השאלה כאן היא כמה רמת החיבור של כל

משפיעים עליו.

המשך שאלה: אבל לכאוף גם מי שהוא מנותק לגמרי והוא יהיה במדבר, לכאוף אם אין לו עולם פנימי, הוא לא יוכל לשרוד, וזה לא מחוייב שכח הרע ישפיע רק דרך הכלים.

תשובה: נכון, ואפילו בהגדרה המציאותית של הדבר, הרי הכח של כל התדרים הוא שהם מתפשטים בכל העולם כולו, והרי שזה לא נ"מ וגם אם זה לא מתלבש בכלי, והאדם ילך למדבר, בעומק, התדרים גם נתפסים אצלו, אותם מצלמות שמצלמים את הכל, מצלמים אותו וכו'.

המשך שאלה: אז הכל הוא מכח הכלים האלו, או שכח הרע יכול להשפיע גם בלי זה.

תשובה: התשובה האמיתית שכח הרע יכול להשפיע גם בלי הכלים אבל הוא מתלבש גם בזה, אבל הוא הולך לכשעצמו.

המשך שאלה: ולפי"ז יתכן שאף מי שמחזיק בסתם אף במשהו אחר יכול להיות מושפע מזה גם בלי שייכות לכלים.

תשובה: נכון, אבל בוודאי שאינו דומה מי שמשתמש בפועל לאדם שנכנסת בו רק כזו השפעה, אבל יכול להיות שהוא יישב במדבר וכדו' והדעות שלו יהיו עקומים והוא לא מבין שיתכן שהסיבה שהדעות מתעקמים זה בגלל שהוא מושפע מזה אם הוא לא חוזר בחזרה לעולם הפנימי העמוק.

שאלה: האם זה דומה למה שבקדושה צריך כלי בשביל לקבל השפע, שכך גם כח הרע צריך להיותפס בתוך כלי?

תשובה: בקדושה הכלי לקבל את השפע זה בשביל שהשפע יהיה קביעא וקיימא, אבל שפע שהוא לא קביעא וקיימא יכול להיות גם בלי כלי מעיקרא, אבל בוודאי שהכלי יוצר קביעא וקיימא שאלו הם דברי הרמב"ן הידועים 'תעוררו את האהבה עד שתחפץ' שצריך שיהיה חפצא על מנת

את כל הדת ונעקרו לגמרי, וכשרואים את ה'סוטה בקלקולה', הרבה יותר קל להסביר לילד על היזיר עצמו מן היין'...

צריך לדעת מה קורה בדיוק בכל מקום, אבל בהגדרה הכוללת, בכל העולם כולו בין עשר לחמש עשרה אחוז ירדו ונעלמו. משפחות שלימות שנעלמו לגמרי, ואלה שלא נעלמו בוודאי שהם ירדו ברוחניות באופן ניכר - שזה באמת הילדים פחות תופסים. אבל למעשה זה קיים לצערנו בכל קהילה וכמעט בכל משפחה שיש אנשים שעזבו את הדת, וכשרואים שזה התוצאה, קל יותר להסביר את הדבר, ולהסביר להם שאם לא עובדים בצורה הזאת שנתבארה, לאט לאט מגיעים לשם, זו המציאות. והרי אפילו אנשים שהיו כביכול ראשי ישיבות, ראשי כוללים מחברי ספרים ידועים, עזבו את הכל. מעשים ידועים - כלומר - שזה יכול לעקור גם אדם שהוא נמצא בתוך הבית המדרש.

פעם היה מדובר שמי שילך להסתובב במקום הלא ראוי, שם הוא יפול, אבל היום המציאות השתנתה לגמרי, גם אדם ששייך לעולמה של תורה ויתכן שיהיו לו מאות תלמידים - מעשים שהיו - עזב את הכל והלך... זאת אומרת שלשבת בבית המדרש וללמוד היום כמו שהוא למד אתמול, זה לא בהכרח מציל אותו, הקב"ה תובע כאן כנראה תורה יותר עמוקה, הוא תובע כאן קיום מצוות יותר פנימי. יש כאן איזה תביעה פנימית יותר, וכשהילד רואה את המציאות של אלו שירדו הוא מבין איך ראויה להיות ההנהגה מלכתחילה כפי הצורה שנתבארה.

בעבר, כשהיה אחד שירד, זה לא היה רק ענין של רוחניות אלא זה היה מכח בעיות נפשיות שלבסוף זה הגיע לזה, אבל היום, מסתובבים בליל שבת בשכונה של הנקראים חרדים ורואים את כל מי שמסתובב ברחובות, והרי שזה ניכר לעין הרואה באופן שגם הילדים רואים זאת, ולפעמים הרי הילדים מפחדים להסתובב ברחובות מאימת כל אלו שבסגנון הזה... וא"כ, הילדים רואים את התוצאות כנגד

להתפיס בו את הדבר, אלא שיש אופן שכשמתפיסים את הדבר הוא נשאר בכלי לעצמו ויש אופן שאוירו של עולם סופג אותו, ואנחנו נמצאים עכשיו במצב שהאויר של כל העולם כולו בכל מקום, האויר עצמו מלא מזה! אם בקדושה יש גדר של 'אוירא דארץ ישראל מחכים', כך בצד הטומאה כמו שיש בחינה של 'אויר מגדל משכח' כך כהיום יש כח שכל העולם כולו מצד האויר של כל העולם מלא מזה - עוד לפני הכלים בפועל. וכשה מתלבש בכלים זה הופך להיות קביעא וקיימא באופן של 'פועל', אבל אליבא דאמת, גם אם הוא לא יתלבש בכלים, צריך להבין את זה שהכל מלא מהדבר הזה, וגם כשהאדם נמצא במטוס עשר קילומטר מעל גבי הקרקע, האויר מלא מזה, זה המציאות.

המשך שאלה: אבל למעשה הכלים בעצמם, הם הכלים של הטומאה.

תשובה: זה נכון, ומצד אחד העבודה היא לפרוש מהכלים באופן הכי רחוק שאפשר, אבל להבין שהכלים האלה הם רק כלים ויש כאן נקודה פנימית שאתה צריך להתמודד בעיקר, וא"כ, מחד ברור שצריך להתמודד בפועל מול הכלים ולהתנתק מהם, אבל לא לתפוס את הדבר שיש כאן רק כלי שהוא כל הבעיה, אלא שיש כאן כח של רע פנימי שמתלבש גם בכלי.

המשך שאלה: כלומר שזה העבודה החיצונית, וזה העבודה הפנימית.

תשובה: נכון מאד, בדיוק כך.

שאלה: איך מחנכים את הילדים שיחיו עם יותר פנימיות, אנחנו יכולים לנסות להתחבר לעולם הפנימי, אבל הילדים הרי מעורבים יותר.

תשובה: מצד אחד קשה מאד לחנך כי הנסיון של כל מה שקיים בדור מכל הצדדים הוא מאד קשה, אבל מהצד השני, לצערנו הרב אנחנו רואים כ"כ הרבה אנשים שיורדים מהדרך, ולא רק צעירים וצעירות אלא משפחות שלימות שעזבו

העיניים שלהם.

המשך שאלה: באיזה גיל צריך להתחיל בחינוך הזה, האם בגיל חמש-שש שייך להסביר לו את זה.

תשובה: לא צריך להסביר בשכל, אפשר לדבר על המושגים, וכדוגמא - איך אנחנו מסבירים לילד בן שש שצריך ללמוד תורה, האם מסבירים לו את העומק שהתורה היא 'חלק אלוק ממעל' ו'קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד', או שמסבירים לו מושכלות פשוטים, התורה היא כל קיום הבריאה שהקב"ה ברא שמכחה יש את כל קיום המציאות, התורה היא ברית בין ישראל להקב"ה, מנחילים לו מושגים שורשיים ברורים, אם מגיל קטן היה ברור לכולם שפורשים מהכל וזה היה גירסא דינקותא, בוודאי שזה היה מועיל יותר, אין צורך בהסברים עמוקים. אלא כפשוטו, מושכלות ברורים.

המשך שאלה: אז צריכים לדבר על ה'סור מרע' או גם על ה'עשה טוב'. תשובה: התשובה היא שלעולם ה'עשה טוב' צריך להיות יותר חזק מה'סור מרע', אבל אם ה'עשה טוב' ישאר לבד הרי שבאמת לא יהיה 'סור מרע' ושום דבר לא יועיל.

זה ברור שאי אפשר להתעסק כל היום בבעיות, לא יתכן שיחליטו בבית המדרש שכל יום מתעסקים בשעה הראשונה בפרישות מהטומאה שנמצאת בעולם, אין לזה קיום, והרי שהבית מדרש צריך להיות בנוי על זה שמבוקר עד לילה לומדים, אבל מהצד, צריך להזכיר כל הזמן שיש רע שצריך לפרוש ממנו, אי אפשר לעסוק בזה לא רוב היום ולא חלק גדול מהיום וגם לו בתחילת היום, צריך להיות קבוע באופן עמוק בעולמה של תורה, אבל לזכור כל הזמן מהצד, שיש כאן איזה משהו שמפריע.

שאלה: ביחס לחינוך הילדים שדיברו, האם זה נכון לומר לדבר בגילוי שיש הקב"ה שצריך לחיות אתו.

תשובה: אני לא שומע כאן שני צדדים אפילו בשאלה. אפשר להתייחס לשאלה האם להסביר עמוק או להסביר פשוט, בוודאי שככל שהגיל יותר קטן, צריך להסביר פשוט והפשוט נקלט הכי טוב, וככל שמתבגרים יותר, הרי שבדרך כלל בני אדם דורשים להבין יותר, אבל בקטן מתחילים מהמקום הפשוט יותר כמו שאומרת הגמ' קטן היודע לדבר אביו מלמדו 'שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד' 'תורה ציוה לנו משה' שאלו הם שני הפסוקים של אמונה ותורה - זה 'שמע ישראל' ו'תורה ציוה', אלו הם מושכלות ראשונים.

וכיון שאנחנו נמצאים בדור שהרע שולט בכל, הרי שיש מושכלות ברורים שיש כאן כח של רע שמי שלא נשמר ממנו נופל לאבדון, אבל עוד פעם, לא יתכן שזה יהיה הנושא כמה פעמים בכל יום וכו', הילד צריך לשמוע בעיקר את הטוב האמיתי, את התכלית האמיתית שהיא הדביקות בהקב"ה ותורתו שזה עיקר החיים - אבל הנושא של שמירה מהרע ג"כ קיים על אף שבשום אופן זה לא הנקודה המרכזית שאיתה מתעסקים כל היום.

שאלה: מה קורה באדם שיש לו שאיפות והוא משתדל להתקדם, אבל למעשה כשהוא נפגש יום יום עם הרחוב או עם מה שהוא מתעסק, זה מפריע לו למה שהוא שואף להתקדם.

תשובה: נחזור למה שהוזכר ונחדד - אדם שחי כל יום בהרגשה שזה היום האחרון, ובדוגמא הכי פשוטה - לפני שהוא הולך לישון הוא חושב שאולי היום זה היום האחרון בעולם שלו או בעולם בכלל, אבל לא מצד עצבות אלא להיפך, אם הוא באמת מצפה לימות משיח, הוא צריך לשמוח שהיום זה היום האחרון, וזה הצורה שכך הוא רואה את החיים, כך הוא קולט את מציאות החיים שאולי היום זה האחרון, והרי שכל יום יש לו ניתוק, ועוד ניתוק ועוד ניתוק, אבל עוד פעם, לא רק מצד העצבות כי זה דבר שלא יכול להתקיים אצל רוב

בני אדם ובפרט בדור דידן, אלא מצד שיתכן שהיום הבריאה מגיעה לתכליתה וע"י כן יהיה גילוי שלם של הקב"ה בעולם, ולאחר מכן תחיית המתים שאברהם יצחק ויעקב וכל הקדושים כולם יעמדו לתחיה וכהגדרה הכוללת - כל ישראל שיש להם חלק לעולם הבא, והאדם כל הזמן חי את המציאות הזו בבחירות שהעולם צועד לשם ובוודאי הוא קרוב מאד לשם, ואף שאנחנו לא יודעים בדיוק מתי זה יקרה אבל יש אפשרות מאד גדולה שזה יקרה היום ובצורה הזאת הוא חי.

והרי שכנגד כל מה שהוא מתעסק כל יום שזה דבר שהאדם מוכרח להתעסק בו וזה רצונו יתברך שמו, ובחלק מהדברים אנחנו מחוייבים להתעסק מעיקר הדין, אבל מאידך במה שהוא חושב שהיום זה היום האחרון זה עדיין יוצר לו ניתוק כל יום כנגד החיבור של אותו יום, זה צורה בריאה ואמיתית של חיים, וברור שכך החפץ חיים חי, אין שום צל של ספק, אולי יותר עמוק מזה, אבל לא פחות מזה.

שאלה: הרב דיבר על זה שיש כ"כ הרבה לומדי תורה וכו', אבל לכאן למה יש כ"כ הרבה עצבות בלימוד התורה.

תשובה: אתה מכיר בני אדם שכל הוייתם היא שקיעות בלימוד התורה באופן של היות דאביי ורבא בבירור הדברים לאמיתותם והם זוכים לכיון לאמיתתה של תורה, ובאופן עקרוני הם עצובים?! - אולי הם מתעסקים באופן של 'אין ולא ורפיא בידיה', אבל מי ששקוע עמוק עמוק פנימה באופן שהוא מתענג מהדברי תורה, האם הוא עצוב?! - יש אנשים שלומדים בשביל הכבוד, יש אנשים שלומדים את החלק של התורה, שלא בדיוק מותאם לחלק שלהם ששם בוודאי שיכולה להיווצר עצבות, אבל אדם שמחובר באמת לחלקו באורייתא וזה עסקו וזה הווייתו והוא מתענג בתורתו איך יתכן שהוא עצוב, אולי פעמים יש לו קשיים בחיים מהצד ולכן יש לו עצבות, שזה בוודאי שישנם אנשים שיש להם חיים קשים, אבל הממוצע של בני אדם שחי בכזו

צורה של עמל התורה בחלקו בתורה, לא יכול להיות שהוא קרוב לעצבות, א"כ יש לו בעיות נפשיות או כל מיני נקודות.

הבעיות שאתם מציירים זה קורה בדרך כלל כשאדם עוסק בתורה באופן של 'מלומדה', או בתורה שאינה שייכת לחלקו, או שיש לו שאיפות להשיג 'שטעלע' או כל מיני רצונות שלא מתקיימים, והרי שהוא לא מחובר באמת לתורה, אבל אם הוא מחובר באמת לתורה "פקודי ה' ישרים משמחי לב", ולא מצד שכך כתוב בפסוק אלא זה מתגלה בחוש.

הרי הוא עוסק בתורה באופן שיש לו תענוג לאורך חלק לא קטן מהיום ואמנם לא כל רגע שאדם לומד זה תענוג, כי פעמים הוא מתעסק בדברים קשים יותר, פעם הוא לא מבין, פעם הוא הגיע עייף או שקשה לו מאיזושהי סיבה וכו', אבל הבסיס של הכל הוא - יש לו סוגיא, הוא יוצא בהירות עם הסוגיא בין אם יש לו חידושים שלו או עצם הבהירות לעצמה, אבל הוא חי כך באופן קבוע, לא יתכן שיש לו תענוג בלימוד שלו והוא עצוב באופן קבוע, בוודאי שזה לא המצב הפשוט של הנפש.

המשך שאלה: אולי העצבות נובעת ממה שהקשר שלנו לתורה הוא יותר חלש ממה שהיה בדורות הקודמים.

תשובה: יש סיבה מאד שורשית לדבר, בדורות הקודמים מי שלמד שזה היה המיעוט זה היה מי שלמד באמת, וממילא הם הצליחו יותר, אבל היום אנחנו נמצאים

בדור שהריבוי יושבי אוהל מצד אחד הוא כמובן מעלה עצומה, אבל מצד שני זה חסרון כי זה גורם שלא כל מי שנמצא בתוכו זה מגיע מבחירה מוחלטת ורצון מוחלט להיות 'יושב אוהל', כל אחד מסיבותיו שלו, והרי שבאופן טבעי יש אחוז מסויים שהחיבור שלהם הוא יותר חלש, אבל אם נסתכל על היחסיות של אלה שמחברים לתורה ביחס לדורות הקודמים, אני לא יודע אם בכמות עצמה יש פחות אנשים שמחברים, בוודאי שבכללות יש ירידת הדורות והיו גאוני עולם שבחיבור שלהם לתורה ובכל מציאותם קטנם עבה ממתנינו, אבל בערך לדור עצמו לכאורה בכמות אין פחות אנשים שמחברים.

וכמובן יש הפרעות חיצוניות כמו כל המכשירים אפי' הכשרים שהתוצאות של זה שהאדם נעשה יותר מחובר לעולם שזה בוודאי משפיע, אבל גם בדור שלנו, יש יחידים שעדיין מנותקים ויכול להיות שהם מקבילים לאותם יחידים שעסקו בתורה בדורות הקודמים. כיום ב"ה לומדים הרבה יותר והכמות משפיעה שהאיכות בחלקה היא לא באותה רמה של היחידים שעסקו בתורה בדורות הקודמים.

שאלה: האם במה שהתדרים של כל הכלים נמצאים באויר זה גם משפיע אע"פ שהמוח של האדם לא יכול לקלוט אותם.

תשובה: בוודאי שזה משפיע.

המשך שאלה: זה טבע או סגולה?

תשובה: בעצם הגדרת הדבר היא ששניהם זה טבע רק ההבדל בין סגולה לטבע הוא שטבע זה דבר מוסבר בשכל אנושי שהוא הנקרא טבע, ויש דבר שמוסבר רק לפי עיונה של תורה שהוא הנקרא סגולה, אבל שניהם זה טבע, יש טבע גשמי שהוא נקרא טבע, וגם כדברי הכוזרי הידועים - הטבע זה גימטריה אלקים, ויש כח סגולי כלומר - שזה אור של טבע רוחני שזה הנקרא סגולה, אבל מי שחי בעולם רוחני של תורה, אצלו הסגולה והטבע הם היינו-הך, כי גם סגולה זה טבע רק שזה טבע רוחני.

המשך שאלה: אבל לכאורה את הגלים הללו שנמצאים באויר האדם לא יכול לקלוט אותם בעצם ומצד השכל שלו הוא לא יכול להבין מה זה.

תשובה: אדם שנוגע בחשמל מתחשמל אף שהוא לא מבין איך כל התנועה עובדת, האדם מבין שכשהוא פותח מכשיר חשמל ולוחץ על הכפור, זה מתחיל לעבוד, ואף שהוא לא מבין איך המכשיר עובד ואיך כל התנועה כאן - הוא לא יודע אבל זה ברור לו שכשמחברים כאן ולוחצים כאן זה עובד, ובמצב הזה הוא לא יכניס את היד בתוך המכונה כדי שהיא לא תחתך, אמנם ההבנה שלו היא חיצונית, אבל הוא מבין.

הקדוש ברוך יזכנו לגאולה שלימה בטהרה וקדושה.

שאלות ותשובות לאחר השיעור: דרשות 140 נח המשיכה אחר המדיה תשפ"ג

בלבכיפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבכיפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 · 2>4>12 USA 718.521.5231

הצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 · ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

מבט חדש

שאלה:

בתשובה "בענייני דיומא" 1936 הרב הסתיים במילים "צריך לקבל מבט חדש, מה המלחמה העיקרית שהייתה, ומה המלחמה העיקרית החדשה."

האם הרב יכול בבקשה להרחיב על כך בפירוט?

תשובה:

בעבר היה עיקר המלחמה על כניסת דברים מבחוץ לכרם ישראל, הן ע"י כפייה, גזירות וחוקים, התערבות של הערב רב שבחוץ בנעשה בתוך העולם התורני. והן ע"י פיתויים של טובת הנאה, כקבלת כסף, כבוד, שליטה, שעל ידי זה מכניסים את דעותיהם וצורת חייהם לתוך העולם התורני. ובדבר זה לחמו של ראשי ההנהגה בכל העשרות שנים האחרונות.

אולם, משנת תש"ס לערך, ובפרט בעשור האחרון, כבר נכנס כמעט כל הטומאה שבחוץ לפנינו (מעין מה שהיה בחטא אדה"ר, שתחילה היה הרע בחוץ, ועל ידי חטאו נכנס לפנינו, כמ"ש בנפש החיים, כנודע). והוא בעיקר ע"י המדיה בכל צורותיה. ועתה הרע של נו"ן דנו"ן שערי טומאה נמצא רח"ל "בפנים", בתוך העולם של שומרי תורה ומצוות, ויתר על כן בתוך העולם התורני.

ומעתה, אין עיקר המלחמה (אולם בוודאי היא עדיין קיימת באופן חזק ונורא) עם פורקי עול תורה ומצוות, ולא עם השכן שאינו מדקדק על קלה כבחמורה ומשפיע על ילדינו, או עם החברים של הילדים והילדות וכדו', אלא, בחלק גדול המלחמה בתוך הבית עצמו, בין בני זוג שאחד מחובר או רוצה חיבור למדיה, או בין הורים לילדים, או בין הילדים עצמם. וזהו "אויבי איש אנשי ביתו". ונצרך פעמים רבות לכל יחיד לבנות עולם לעצמו בתוך ביתו הפרטי. וזהו סוד היחידה, שמאירה בבית, ולכך עיקר המלחמה בתוך הבית עצמו.

מה המלחמה העיקרית

שאלה:

תודה רבה על תשובת הרב, וסליחה שהכנסנו את הרב למקום הזה.

אך תורה היא, ובאם אפשר רק לברר אם ההבנה שלנו נכונה, מסקנת הרב היא: "לכך, עיקר זירת המלחמה נשתנתה. וחלק גדול מאלו שהיו נלחמים, אם מעט ואם הרבה, נגד הרע שמבחוץ, נתהפכו, והפכו להיות אלו שמרבים ומגדילים את הרע

מבפנים. וזה מה שמחריב את הדור כולו, ואת עולם שומרי תורה ומצוות, בפרט. ובזה צריך להשקיע את עיקר כח המלחמה. צריך לקבל מבט חדש, מה המלחמה העיקרית שהייתה, ומה המלחמה העיקרית החדשה". כלומר דבעבר שנלחמו נגד הרע מבחוץ היתה ההוראה לחזק את המלחמה ע"י תמיכה בהם להיות שותפים עמם במלחמתם. וכעת שנתהפכו - נתהפכה ההוראה, ואין לנו להיות שותפים, אלא יש לנתק השותפות עמם. האם אכן זו הכוונה?

אך בזאת יאות לנו להורות לנו הדרך ושכמ"ה. בתודה רבה על הכל.

תשובה:

לא הובן כראוי. היחס היה תפיסה נפשית פנימית בהירה. אינני עוסק בהוראה למעשה!

במהות בירור האחרון

שאלה: (א) עכשיו שהוא זמן בירור האחרון, האם זה בירור מיהו נשמות כלל ישראל באמת ומיהו מהערב רב, שאינם נשמות ישראל?

תשובה:

שאלה: (ב) האם בירור זה דייקא בחיבור להאינטרנט או גם בחיבור לעניינים אחרים?

תשובה:

שאלה: (ג) ואלו שנשארים מחובר לטומאת שער הנו"ן ולערב רב, האם

נפשית מכל הענין. ואין להם לסכן את נפשם הפנימית העדינה כלשון הרב?

ב. מה כוונת הרב שייש לעשות את העיקר עיקר ואת הטפל טפל ולא להיות חסיד שוטה?

ג. ידוע שבסוגיא זו נחלקו גדולי הדורות הקודמים, וגם בדור זה ישנן דעות שונות בכל החוגים והעדות, האם יכול כל אברך באופן אישי לפעול בזה כפי נטיית לבו, שהרי בכל אופן יש לו על מי לסמוך?

ד. האם ישנה איזו שהיא מחוייבות להנהגה כפי כפי החוג והעדה שאליה מרגיש האדם שייכות? (לא מדובר בחסידים, אלא בספרדים ואשכנזים, שחלקם בעלי תשובה).

ה. האם האשה צריכה לנהוג בזה כמו בעלה, והילדים כאביהם, או שתתכן מציאות שכ"א יפעל בצורה שונה?

ו. האם יש מקום לפעול בענין זה ב'שב ואל תעשה' (ע"פ הלכה דשוא"ת, ולא מתוך ייאוש)?

ז. האם בענין זה יש 'לחשבן' את הסביבה בה הוא גר, ומה יגידו, שלא 'ישרמו' אותו או את ב"ב בקהילה / בת"ת וכיו"ב?

נבוכים אנו בארץ. על הכל יורינו וילמדנו ויאלפנו בינה, ושכמ"ה. בתודה גדולה מאוד!

תשובה:

כיוון שהחושך מכסה ארץ, אי אפשר לי להיכנס לפרטי פרטי של עלמא דשיקרא. ואתן בס"ד מבט כללי לעניין.

עד השנים האחרונות, עיקר שליטת כח הרע היה מבחוץ, כגון ע"י חוקים וגזירות כגיוס, גיור, חילול שבת, נבלות וטריפות, פריצות, ועוד ועוד לרוב רח"ל.

אולם, בעשור האחרון בפרט, עיקר שליטת כח הרע אינו מבחוץ, אלא פנימה, בתוך עולם של שומרי תורה ומצוות, והוא שורש כל הטומאות כולם שחדר ע"י המדיה לתוך עולם שומרי תורה ומצוות.

רצוני וכו' או מיד להעביר פניו מהכלי או לברוח ממנו וכו'?

תשובה: ח. להשתדל להתרחק כמה שניתן בשום שכל.

שאלה: ט) האם מותר לשאול מכשיר חכם ממישהו כדי לצלצל מישהו או לברך ברכת המזון ע"י כלי זה.

תשובה: ט. אין זה מברך, אלא מנאץ.

בענייני דיומא תשפ"א

שאלה:

לכבוד הרב הגדול שליט"א.

מטבע הדברים שענין הבחירות יעלה לדיון בבית מדרשינו המגוון. חיפשנו ומצאנו בספר שאל לבי שהרב כותב כך: "גם לאלו המתירים ורואים בכך מצוה, היינו שנצרך

לעשות זאת ממקום נקי בנפש לש"ש למען כבוד שמו ית', וזולת זה מערב נפשו עם

הערב רב, שכל מהותם תערובת. וכל שאינו עושה כן בנקיות מסכן נפשו הפנימית העדינה.

בנוסף לכך יש לעשות את העיקר עיקר ואת הטפל טפל ולא להיות חסיד שוטה. למעשה יש להתנתק נפשית מכל הענין, וכל מגמתו

תהא הגדלת כבודו ית"ש בכל אנפי. ולחפש יותר ויותר דרכים נקיות י"ג נפה

שבהם ישקיע כל מעינו לגלות כבודו ית"ש, ויתרחק כמה שיותר מדרכים שהגילוי

וההסתר מעורבים בהם טובא. באופן זה יעשה כעצת רבותיו למעשה".

השאלות שעלו לעשה הן:

א. לאלו המתירים שאינם יכולים לעשות זאת ממקום נקי בנפש, ומרגישים מיד חיבור למפלגה וכו', האם יש להורות להם שלא יצביעו, שאם לא כן לא יוכלו להתנתק

זה יוברר למפרע שלא היו יהודים והיו מן הערב רב, או שכל נפשות אלו הם ישראל רק ש"נפלו לחלקו של הערב רב"?

תשובה: ג. אם זהו חיבור עצמי, זהו גילוי למפרע.

שאלה: ד) ואם כצד השני נמצאו שח"ו נפשות ישראל נופלים לחלקו של ערב רב ולא יזכו לגאולה או לעוה"ב, אבל כיון שהם בעצם נשמות ישראל האם הם יזכו לעוה"ב עכ"פ לאחר אלף השביעי או אח"כ?

תשובה: ד. אם נפלו, יתכן שיזכו אח"כ.

שאלה: ה) אם כצד א', איך שייך שנשמת ישראל מתהפך להיות מן הערב רב, אם לא שנאמר שהוברר למפרע שהוא מערב רב?

תשובה: ה. כנ"ל אות ג', למפרע.

שאלה: ו) כשיש גדולים מנהיגי דור שהם ערב רב (כמו שאיתא בספר הדור האחרון) האם זה ערב רב משש או רק ניצוץ של ערב רב שנשמתם?

תשובה: ו. גם וגם.

שאלה: ז) מהו ההגדרה של חיבור לאינטרנט, האם הוא רק בהחזקת כלי זה ברשותו או אפי' אם א' מטיל כלי זה לפני ורוצה להראות לי דבר, האם זה מחבר אותי לשער דנון דטומאה עכשיו אם אני רואה משהו על הכלי (אפי' אם אינו דבר אסור) לרגעים?

תשובה: ז. חיבור נפשי פנימי.

שאלה: ח) מצוי הדבר מאד שאני סביב הקרובים שלי שיש להם את המכשיר חכם והם רוצים להראות לי דבר על המכשיר הזה לאיזה רגעים, כגון איזה וידיאו או צילום, וכו', כמובן לא מראה טמאה אלא דברי רשות. איך צריך להגיב לאחרים שמטילים כלי זה לפני כשהם רוצים להראות לי דבר על כל זה, האם צריך למחות בידם או לאמר להם בנחת שאין זה

מעשה סדום, שהוא השער הני דטומאה וכמו שביאר רבי נחמן (מלבד הגאון, כפירה, בלבול, ופירוד בין הנבראים לבוראם ועוד הגדרות, של שער הנו"ן דטומאה)?

תודה רבה להרב שליט"א

תשובה:

ז. כן! כן! כן!

המצב בעולם עכשיו

שאלה: לכי מו"ר הרב שליט"א, ובברכת מזל טוב על שמחת הרב שליט"א.

א) מה עומק הדבר שהשינויים העצומים בעולם בתקופתנו הם בעיקר בארץ ישראל, וכמו שאמר הרב שתחילת תקופת הקורונה שאנו נמצאים בזמן הרדל"א שהם שינויים תמימים עד שאין שלום בעולם, ובעיקר בארץ ישראל. האם משום מצב הגשמי והפנימי של כל העולם תלוי במצב הגשמי והפנימי של א"י, "מציון הושתת העולם"?

תשובה: א. כן, נכון מאוד. הכל מושרש בעם ישראל בבחינת נפש, ובפורים בבחינת זמן, ובארץ ישראל בבחינת מקום.

שאלה: ב) הרב כבר אמר בכמה תשובות שמצב העולם עכשיו הוא סימן שיש לבני חו"ל לעלות לא"י, שזה משמע שבעיקר צריך לעבוד ה' לפי ה"מקום", וצ"ע דהא העיקר הוא הנפש ולא הזמן או המקום, וא"כ למה צריך להתייחס כ"כ להמקום הגשמי שבו אנו נמצאים. וא"ת שא"א לחיות חיים של אמת רק בא"י, הלא מצינו כמה חשובים גם בחו"ל וגם מצינו כמה ירידות וכמה גרועים בא"י, וא"כ מה כל הרעש הזה לעלות לא"י.

תשובה: ב. נצרך כולם יחדיו. כנ"ל אות א'. ויתר על כן, כבר אמרו, הוא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו. ועיקר גילוי זה מתגלה בארץ ישראל, שהוא בבחינת מקום שאינו מקום, ושורשי המקום ארון

שאלה: ג) יש צדיק באמריקא שאמר שאין לשער הקדושה שהיה להחרטומי מצרים, הערב רב, שיצאו עם כלל ישראל ביציאת מצרים, כיון שהם הכירו בגדולת ה' ע"י המופתים והיה להם הכרה בה', ואף קרבתם בתוך ישראל גרם להם להיות יותר יראי שמים. האם הרב מסכים לזה?

תשובה: ג. היה להם רוחניות גובהה, כמו בבלעם. אולם בלבוש עכור. ולכך היו חטומי "מצרים" דייקא.

שאלה: ד) הרב אמר שאם יש ניצוץ של ערב רב בתוך הזולת, יש לשנוא את אותו חלק הרע, ולאהוב אותו ביחד. כיצד עושים זאת בפועל, דהא בדרך כלל אם אדם מרכז על הרע שבזולת אז הוא בא לשנוא אותו. והאם זה גם קאי על הרשעים ארורים של ערב רב ממש, שיש לשנוא ולאהוב אותם ביחד, או שיש לרק לשנות אותם כיון שהם רע?

תשובה: ד. זו חכמה ואינה מלאכה בפועל, להכיר כל דבר "בחלקיו", ולא תפיסה "כללית". ועי"ז יכול לדבוק בחלק ולשנוא חלק. כן.

שאלה: ה) כנראה שיש צדיקים שהיו רוצים לקרב הערב רב לקדושה והיו מראים אהבה גדולה להם, האם משום שסברו שבאחרית הימים יכולים לתקן הערב רב (והשאלה הזו תלוי בשאלה ב').

תשובה: ה. יש שסברו כן, והוא שורש סברת משה רע"ה שקרב את הערב רב והעלאם ממצרים.

שאלה: ו) האם יש חילוק בין המושג של "אחד דקליפה" למושג של "תערובות טוב ורע" (שאינו שייך לברר), או שהם היינו הר?

תשובה: ו. יש חילוק, זה "אחד", והוא בחינת אחשוורוש שמולך בכיפה. ויש תערובת, וכל תערובת הוא הרכבת חלקים.

שאלה: ז) כיון שהערב רב נמצא בשער הנו"ן דטומאה, האם זה קשור לטומאת

ולכך, עיקר זירת המלחמה נשתנתה. וחלק גדול מאלו שהיו נלחמים, אם מעט ואם הרבה, נגד הרע שמבחוץ, נתהפכו, והפכו להיות אלו שמרבים ומגדילים את הרע מבפנים. וזה מה שמחריב את הדור כולו, ואת עולם שומרי תורה ומצוות, בפרט. ובזה צריך להשקיע את עיקר כח המלחמה.

צריך לקבל מבט חדש, מה המלחמה העיקרית שהייתה, ומה המלחמה העיקרית החדשה.

ערב רב בעיקר בא"י והם ראשי ישראל המנהיגים בישראל

שאלה: בס"ד א) בדברי הגר"א שבסוף אחרית ימים יהא גלות ערב רב בעיקר בא"י והם ראשי ישראל המנהיגים בישראל, מה הכוונה ב"מנהיגי הדור", האם הכוונה רק לאלו שיש להם שליטה בכסף, או האם הכוונה אפי" על רבנים שבדור או אפי" על גדולים ח"ו?

תשובה: א. עיין בספר "הדור האחרון" שליקט הרבה מרבותינו בענין זה. והובא שם שאף החשובים וכו'.

שאלה: ב) הרב י"מ מארנגנשערן שליט"א אמר שיש לרצות שהקב"ה מתגלה אף בתחתונים ואף אצל הרשעים ביותר, אפי" הערב רב, ואז יכולים לתקן הערב רב, משא"כ בגאולה הראשונה שאז לא היה הזמן הראויה לתקן הערב רב. האם הרב גם מסכים לזה?

תשובה: ב. שורש הכל קו - צמצום, יש - אין, חיוב - העדר. ושורש ישראל, יש - רל"א, כנודע. ושורש עמלק, העדר. ולכך יש מצוה לכלותו ולהשמידו, כי זהו מהותו ושורשו, דבקוץ בצמצום, בהעדר, בחלל הפנוי. והערב מנסים לערב (זהו לשון ערב רב, תערובת) יש ואין, חיוב והעדר. ונצרך להבדיל, ולהחזיר כל אחד לשורשו.

האם השנה שונה מכל

השנים האחרות תשפ"א

שאלה:

לכבוד הרב,

כל שנה אני שותה יין כדי לקיים את מצוות "עד דלא ידע" בפורים. האם השנה שונה מכל השנים האחרות (בגלל קורונה)?

תשובה:

כבר בואר שאור המאיר בזמן זה עד ביאת משיח ועד בכלל, הוא אור הכתר. ובו אמרו תכלית הידיעה שלא נדע.

וזהו כל מדרגת חיוב השתיה "עד דלא ידע".

ומעתה ואילך כל השנה מאיר אור הפורים באופן ניכר ביותר. ולכך, עיקר הארה זו הופיעה בארץ ישראל שהיא מקור הכל - באדר שנה שעברה תש"פ, וכבר אמרו בירושלמי שכל חודש אדר כשר למקרא המגילה, כמ"ש והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליו"ט.

ועתה מאיר בגילוי האור שפורים ראש לכל המועדים, כמ"ש ר"נ מברסלב.

ולכך יש להמשיך הארה זו לכל השנה, ברצוא ושוב. פורים לא ידע, חנוכה חכמה מאין תמצא, וחוזר חלילה כל הימים.

כאן שנצרך טיפול, או אם יש ילד חולה רח"ל שצריך להיות בבית חולים כאן וא"א להורים לעזוב אותו כאן, דבר זה קורע את לבם, וסו"ס האדם צריך לעשות מה שהקב"ה רוצה ממנו, וא"כ בכל אלו אופנים הנ"ל לכאורה דבר פשוט שהקב"ה אינו רוצה מהאדם שהוא יעזוב דירתו בחו"ל כדי לחיות בא"י, וא"כ למה הרב אמר כדבר פשוט שיש לעלות לא"י והא לכאורה דבר זה תלוי בכל מקרה לגופו, ולכאורה יש רק מיעוט דמיעוט של בני חו"ל שבאמת יכולים לעלות לא"י.

תשובה: ד. רצון אב אינו מחייב להישאר בחו"ל. לרובם יש "תירוצים" למה לא לעלות, אולם אין להם סיבה אמיתית למה לא.

שאלה: ה) באופן כללי ואם אפשר, ילמדנו רבינו שליט"א את האמת והיחס הראויה, דהנה יש הרבה תלמידים להרב כאן בחו"ל שהם מוכנים ברגע לשמוע להרב שליט"א שהם דבקים בתורת הרב ובנפש של הרב, ואם אפשר להרב לבאר לנו ביותר ברירות מהו דעת הרב שליט"א אם יש באמת חיוב כאן לבני חו"ל לעלות לא"י (והשאלה אינו עכשיו ממש כיון שעכשיו א"א לעלות א"י מחמת ההסגר אבל השאלה נוגע בעזרת ה' בביטול ההסגר שאז זה יהיה נוגע במציאות לחשוב על כל זה למעשה). בהוקרה רבה

תשובה: ה. יש על מה לסמוך ולהקל לא לעלות לדינא. אולם העצה הכללית הנכונה לעלות.

אינו מן המידה, ששם נגלה מקומו של עולם.

שאלה: ג) עוד קשה לי דמאיך הרב אמר שבזמנים אלו יש לנו להתחזק בתמימות, הליכה עם ה' ית' ומחשבות של אמונה ובטחון, ומאיך הרב מורה תמיד לבני חו"ל שיש לעלות עכשיו לא"י, וא"כ האם עבודתנו בחו"ל עכשיו לדאוג לחבלי משיח ולעלות לא"י (שלכאורה קשה לומר שזהו מה שהקב"ה רוצה מאיתנו עכשיו, שעל"י לא"י הוא דבר חיצוני ובפרט משום שעכשיו א"א לעלות מחמת סגירת הטיסים לא"י) או שעבודתנו עכשיו גם בחו"ל להיות בבטחון, לחיות באמונה טהורה שהקב"ה לא יעזוב אותנו ח"ו?

תשובה: ג. לחיות באמונה ובטחון טהורים, ולהשתוקק לעלות לארץ ישראל, ולעלות מתי שאפשר.

שאלה: ד) ועוד קשה כיון שיש תשובה מהרב שיש כמה אופנים שבו מותר לירד מא"י ולחיות בחו"ל, וכגון אם רבים צריכים לו שמה או משום כיבוד אב ואם או משום חינוך וכו', והצד השווה שבכולם לכאורה הוא, שהכל תלוי במה שהקב"ה רוצה מהאדם, ובאלו אופנים הקב"ה רוצה מהאדם שהוא יעזוב א"י ושהוא יחי' בחו"ל, וא"כ לכאורה אם באלו אופנים מותר לירד מא"י לחיות בחו"ל ק"ו לאלו שכבר נמצאים בחו"ל שאינו פשוט להם בכלל ברוב אופנים לעקור דירתם ולחיות בא"י, לדוג' אם ההורים רוצים אבל הילדים לא רוצים, או אם יש להם אב או אם חולה

כל השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי - "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבביפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 · 2>4>12 USA 718.521.5231

הצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

03.579.3829 ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

שאלות על ביאת משיח

שאלה: א) מלבד חזקיהו שהיה ראוי להיות משיח בן דוד, האם היו עוד דוגמאות של נשמות שהיו ראויים להיות משיח בן יוסף או משיח בן דוד, והאם הרב יכול לרשום אותם?

תשובה: א. כן. הרבה מאוד. כן יש בכל דור ודור, מי שראוי להיות משיח שבאותו דור.

שאלה: ב) ואם יש צדיק שיש לו נשמה או עכ"פ ניצוץ גדול של משיח בן יוסף או משיח בן דוד, האם זה אומרת שהוא באמת היה ראוי להיות משיח?

תשובה: ב. אין הכרח!

שאלה: ג) לכל אדם יש ניצוץ משיח בנשמתו וא"כ מה כל המושג שהיו צדיקים שהיו להם הארת משיח בן דוד ביותר? (לדוגמא הרב אמר על רב רומפלר זצ"ל שהיה לו ניצוץ של משיח בן דוד בנשמתו, אבל אני שואל שלכאורה כל אדם יש לו ניצוץ של משיח בנשמתו, דכל אדם יש לו משה בקרבו, ובאמת השאלה הזו תלוי בשאלה אחרת שיש לי, והוא שאיתא בזוהר שבכל דור יש אתפשטותא דמשה בצדיקי הדורות, וצ"ע דהא כל אדם יש לו ניצוץ של משה בקרבו וא"כ מ"ש מצדיקי הדור מכל אדם בזה, האם כל הנ"מ שהצדיקי הדור יש להם ניצוץ גדול של משה בקרבם ואילו שאר בני"א יש להם רק ניצוץ קטן של משה בקרבם?)

תשובה: ג. זהו ניצוץ פרטי, של בחינת משיח פרטי. משא"כ מי ששורשו במשיח הכולל.

שאלה: ד) כמו שמשה רבינו וירמיהו נביא והרבה צדיקים בכל הדור נחשדו על עבירות גרועות ביותר ואפ"י על חטא אשת איש, האם יתכן שגם המשיחין יהיו נחשדים בתחילה על עבירות גרועות? או שנאמר "אל תגעו במשיחי" ולא שייך שיהא עליהם שום טענות, חששות וכ"ו?

תשובה: ד. כן.

שאלה: ה) הרב אמר שיתכן שבתחילה יהא מוח' אם לקבל המשיח או לא, ואח"כ הדבר נתברר ואז הוא יתקבל על כל ישראל. האם אפשרות זו הוא קודם ביאתו או אפ"י גם לאחר ביאתו? דאם הוא שייך לאח"כ לאח"כ, לכאורה קשה לומר שלאחר ביאת משיח שאז יהי' גילוי אמונה ובהירות כ"כ בהעולם עדיין שייך קושיות, חוסר בהירות, וחוסר אמונה.

תשובה: ה. כשיסתלק הספק והמ-חלוקת, זהו השלמת ביאתו.

שאלה: ו) האם יש צד שהמשיחי שקר של כל הדורות (בר כוכבא, שבתי צבי) היו באמת ראויים להיות משיח מחמת צדקתם רק שנתקלקלו אח"כ מחמת חטאי הדור או משום שהדור לא היה ראוי להגאולה וזה גרם לנשמות אלו ליפול?

תשובה: ו. מצד הבחירה כן. מצד הידיעה לא.

שאלה: ז) למה הרמב"ם בהל' מלכים משמיט את כל הענין של משיח בן יוסף?

תשובה: ז. כי כבר בשלהי סוכה שימות, ולפי הפשט אינו משיח בפועל.

שאלה

ח) ברמב"ם סוף הל' מלכים מבאר כל התהליך של ביאת משיח, והרמב"ם מחלק בין מי שהוא בחזקת משיח למשיח ודאי, והוא פלא שנמצא שיכול לקבץ את כל נדחי ישראל וגם בנה הבהמ"ק אבל אם נהרג במלחמת גוג ומגוג אז הוא אינו המשיח, והוא פלא גדול, האם באמת שייך דבר כזה שיכול צדיק מופלג לקבץ כל ישראל יחדיו ולבנות המקדש ויש לו כל הסימנים של משיח, אבל עדיין שייך שהוא אינו המשיח?? ובאמת מה הנ"מ אם הוא רק "בחזקת משיח" או "הרי זה משיח ודאי", האם כל הנ"מ אם יש לנו לבטל עצמנו לצדיק כזה או לא?

תשובה: ח. זהו משיח שלא יצא בשלמות מן הכח לפועל. וזהו חזקת משיח. כח שלא הושלם יציאתו לפועל. לעומת משיח ודאי שיצא לפועל.

ההתייחסות לשאלתי.

בטרם שאציג את השאלה המפורטת אומר שהשאלה נוגעת לדרך ישוב כח ההודאות בנפש לגבי הישועה (הכללית), לבין הרגשת האדם שהאחריות על הגאולה מוטלת עליו לגמרי ועליו להשתדל לדרוש אותה ללא הרף.

מחד, יודעים אנו שלאדם מישראל צריכה להיות וודאות גמורה בגאולתם של ישראל, ובטחון גמור בכך שאין שום כח בעולם שיכול להפר עצת ה' וקיום הברית אשר כרת עם עמו לשוב לשכון בתוכם. מאידך, הרי הרגשת האדם את האחריות על הופעת הגאולה ובניית משכן השכינה בתוך נפשות ישראל מוטלת היא על האדם, ולכך, בכדי שיפעל ככל יכולתו למען הופעתה ויחיה דבקות שלימה של נפשו להתמסר למענה, הרי שזה תלוי באמת בהרגשתו שעל כך המאזניים תלויה הופעת השכינה. (שני צדדים אלו הזכיר גם בשפת אמת פורים תשל"ד, שמרדכי ידע את כל אשר נעשה - ידע ביטחון הישועה, ומאידך זעק זעקה גדולה ומרה - צעק בלב שלם כי לא ידע הישועה. ושם הוסיף, שמי שלא כך אין מראים לו את הישועה באמת).

כאשר ביררתי את השאלה עם החברים, עלו לי שני צדדים הפוכים של הדבר - מחד הוודאות בגאולת ישראל מחברת את האדם לקדושתה ואף למעשה - נותנת לו אפשרות לפעול מתוך ענווה, יציבות, וכן מתנינות ושיקול דעת נכון. מאידך, הרי לכאורה תפיסה זו גופא גורמת שהאדם לא יוכל לצעוק בלב שלם משום שיודע שלא באמת עומדת כאן הופעת השכינה 'בסכנה'. כפי שהורגלתי מהרב שליט"א, ידעתי שקודם צריך לחלק ששני הצדדים הללו נמצאים בנפש מתוך שני כוחות שונים המוכשרים לקלוט רובד שונה שישנו בבריאה, ולכך אין אנו נדרשים כאן לאדם בעל 'פיצול אישיות' ח"ו - שזו מחלה וסיבוך, אלא לשני חלקים משלימים - שזה מפתח לחיים גדולים ורחבים יותר.

שאלתי בבקשה מהרב:

שאלה: א. האם נכונה חלוקה זו שעלתה בס"ד במחשבתי לשתי כוחות שונים בנפש.

שאלה: ו) האם האינטרנט ומדיה יהיה בטיל קודם שבא משיח, או שהמשיח יבטל אותו (או הקב"ה בכבודו ובעצמו)? ואם ביטולו יהי ע"י משיח, האם הוא ע"י משיח בן יוסף או משיח בן דוד?

תשובה: ו. על ידי "אורו" של משיח, חיבורם יחדיו.

שאלה: ז) ואגב, מהו המקור למה שאמר הרב שמי שמחובר נפשית לאינטרנט (שער הנו"ן) ברגע קודם הגאולה לא יזכה ח"ו לעוה"ב, מנלן לנו שהוא בכלל אלו שאין להם חלק בעוה"ב?

תשובה: ז. כי מחובר לני שערי טומאה, ואינו יכול לזכות לני שערי קדושה.

שאלה: ח) ובכלל קשה לי דאיך שייך שיהיו יהודים שאינם זוכים לגאולה (או עוה"ב) אם אינם מנתקים את עצמם משער הנו"ן דטומאה, והא כתיב "ובל ממנו ידח", וא"כ כל יהודי יזכה להגאולה האחרונה ודלא כגאולה הראשונה שרוב היהודים מתו במכת חושך, וא"כ לכאורה דבר פשוט שמשיח (או אפשר ע"י קולו של אליהו) יוציא את כל יהודי מטומאתם אפי' אלו ששקועים בשער הנו"ן, וא"כ על אף שח"ו לומר שאין צורך לעשות תשובה ובודאי שכל א' חייב לעשות תשובה קודם הגאולה וכמו שהאריך בזה הח"ח ור' יחזקאל לענווהשטין ועוד, מ"מ סו"ס כל ישראל יזכו להגאולה וא"כ מהו דברי הרב שאם א' אינו מנתק את עצמו מזה קודם הגאולה הוא לא יזכה להגאולה? האם משום שזה גופא יברר שהוא אינו יהודי או שהוא נפל לחלקו של הערב רב שאינו בכלל ישראל וא"כ אי-השתנותו מורה שהוא אינו חלק מכלל ישראל....? תודה רבה להרב

תשובה: ח. החלק העליון לא פגם ובוודאי ישאר, מדובר על החלקים התחתונים של הנשמה.

בדבר דרך סידור כח וודאות הישועה עם כח האחריות המוסרית המלאה

שאלה: שלום כבוד הרב, ותודה רבה עלי

שאלה: ט) כיצד אנו יודעים מיהו משיח בן יוסף או משיח בן דוד בעת הגיעתם, האם רק זה ע"י אליהו?

תשובה: ט. כמו שהאדם יודע מתי יום ומתי לילה, הכרה פשוטה פנימית. וזהו כאשר יצא כוחו לפועל, מהעלם לגילוי. משיח בן יוסף מהכח לפועל, משיח בן דוד מהעלם לגילוי.

שאלה: י) יש כמה דברים בכתבי חפץ החיים איך עושים תשובה קודם הגאולה, האם זה כל עבודתנו עכשיו או שיש יותר מזה שאינו מבואר להדיא בכתבי הח"ח? תודה להרב, מאד, מאד, מאד

תשובה: י. חיבור לשער הנו"ן דקדושה!

אורו של משיח והעבודה

שאלה: א) הרב אמר שאורו של משיח כבר התחיל להלחם בעמלק, האך מצינו זאת?

תשובה: א. שער הנו"ן, זה לעומת זה.

שאלה: ב) הרב אמר בדרשה על קורונה שבסוף מלחמת גוג ומגוג אז בא אורו של משיח, ולא מובן לי דהא כבר האיר אורו של משיח?

תשובה: ב. אזי יושלם גילוי אורו.

שאלה: ג) מה המהות של טומאת האינטרנט, האם הוא טומאת הערב רב של תערובות טוב ורע, או אחד דקליפה?

תשובה: ג. אחד.

שאלה: ד) הרב מסביר שמשיח בן יוסף הוא יחוד רישא שהוא מאחד את הכל הנבראים ומשיח בן דוד הוא כללות הכל שמחבר הכל לשורשו, א"כ מה החילוק ביניהם?

תשובה: ד. בן דוד אחדות באחד בעצם, בן יוסף אחדות של פרטים.

שאלה: ה) בדרך כלל כשנאמר "אורו של משיח" האם הכוונה לאורו של משיח בן יוסף או משיח בן דוד?

תשובה: ה. בן דוד.

תשובה: א. יש בזה כמה אופנים, וזה אחד מן האופנים, שאלו כוחות שונים בנפש.

שאלה: ב. וכן בבקשה אם הרב יוכל להסביר לי היאך בדקות הם מתיישבים יחד בנפש בהרמוניה וללא התנגדות ומהו סוד הזדווגותם יחד

תשובה: ב. יש בזה כמה אופנים. א. הגאולה בסוד עתה ודאי תבוא, אולם ע"י מעשיו תבוא קודם לכן אחשינה. ב. הגאולה ודאי תבוא, אולם תלוי בי אם היא לי זכות שיבוא על ידי, ואם לאו יבוא או ע"י בשר ודם אחר או ע"י הקב"ה.

שאלה: ג. היאך באמת כאשר האדם משיג את אחד מן הרבדים ומתרכז בו, לא יפגע עיסוק זה בתחום חברו.

תשובה: ג. בעומק יותר הנני נצרך לפעול, אולם אינו תלוי וקשור לתוצאה, דוגמת אברהם אבינו שנתן לאורחים לאכול, ונדמה שאכלו, וזהו חסדו של אברהם.

בדיוק בשבוע זה בס"ד בשיעור יום שלישי ערך "אלון" בורר ענין זה.

שאלה: ד. כמ"כ אם הרב יוכל לבאר לי את עומק הסיפא של דברי השפת אמת הנ"ל - שבלי שאדם חי את זה לא מראים לו את הישועה באמת - וכי צריך להודיע הישועה, הרי זה אחד מיג' עקרים? וכן מה זאת אומרת לראות את הישועה 'שלא באמת'? אסיים בתודה גדולה והבעת הכרת הטוב לרב על כל מה שלמדתי מספריו המיוחדים המלאים כל טוב רוחני. יה"ר שהרב יזכה לאריכות ימים וכל מילי דמיטב.

תשובה: ד. "מראים" לו את אופן הישועה בשלמות, ולא רק אמונה בישועה.

וזה נקרא שאין מראים לו באמת, היינו נשאר במדרגת "אמונתך" בלילות, ולא הגיע ליום, בוקר, אמת.

בית מקדש

שאלה: שלום הרב איך אפשר להבין את

חסרון בית המקדש את הציפיה לגאולה ואיך להכניס ללב שבתיקון חצות יהיה לי לפחות קצת שיכות תודה רבה לרב

תשובה: יש להתבונן על חסרון גילוי ה' ובכל חלקיו הנמצא בעולם, ובפרט בדור זה, ולהכיר שכל זה מפני חסרון גילוי שכינה שעיקרו בבית המקדש, ומתפשט בכל העולם.

שלבי הגאולה

שאלה: שלום כבוד הרב, מה באופן כללי סדר הגאולה, מהם השלבים, ומה הזמנים בין שלב לשלב? (אני שמעתי שיש בזה כמה שיטות והרבה פרטים אבל באופן כללי מתומצת, אם בכל זאת זה ארוך מדי איזה ספר יש שמסביר זאת?) תודה רבה

תשובה:

ביאת משיח, תחיית המתים, עולם הבא, אלף שביעי, שמיני, תשיעי, עשירי.

תתקע"ד דורות של הנשמות

שאלה: לכבוד הרב שליט"א.

הרב העמיד בשיעור בחנוכה שהתקע"ד דורות של הנשמות שלא נתקיימו הם כנגד העולמות שנחרבו ונתקנו על ידי התורה החתומה תתקע"ד דורות שנתגלתה בחנוכה.

מה הם ההקבלות של הכ"ו דורות שנתקיימו בנפשות עד מתן תורה בעולמות של דין, ובתורה חתומה - שלהם יש קיום.

תשובה: אמרו חז"ל (פסחים, ק"ח, ע"א) כ"ו כי לעולם חסדו שאמר דוד המלך, שניזונו בחסד

(עיין רא"ש, בראשית, ב, ט), כי מצד הדין אין להם קיום, ושם עדיין לא האיר או התורה בגילוי, ולכן זהו בחינת תורה חתומה. כמ"ש רש"י (משלי, ב, ז) יצפון לישרים תושיה - גנזה הקב"ה אצלו כ"ו דורות עד שנתנה לדור המדבר.

וכ"ו דורות אלו הם בחינת אות אל"ף,

שצורתה ו-י-ו, גימט' כ"ו. ועיין בבעלי התוספות (שמות, כ, ב) וז"ל, פתח מתן תורה באל"ף, כי קראה אל"ף תגר לפניו על כ"ו דורות שהיה העולם בלא תורה, הבטיחה הקב"ה שיתחיל בה מתן תורתו. עיין ילק"ש (בראשית, ג, לד).

ועל כ"ו דורות אלו שנעלמה התורה, הגדרתם בבחינת "דרך ארץ" קדמה לתורה, כמ"ש (ויק"ר, ט, ג), א"ר שמואל בר נחמני, כ"ו דורות קדמה דרך ארץ לתורה, הה"ד לשמור את דרך עץ החיים, דרך, זו דרך ארץ, ואח"כ עץ החיים, זו תורה. וזהו בנפש, "דרך ארץ".

איך מניעים הקליפות

שאלה: (א) כיון שזה סוגיא רחבה מאד שהוא מפוזר בכל הספה"ק, אם אפשר להרב לכתוב בקיצור איך כל יחיד יכול ללחום וגם להכניע את (א) קליפת עשו (ב) קליפת ישמעאל, (ג) קליפת עמלק (ד) קליפת הערב רב.

תשובה: א. עשו - גאווה, אנא אמלוך. וכן כעס.

ישמעאל - תאוה.

עמלק - ליצנות.

ובלשון הגר"א, כעסני, תאותני, וליצני. ערב רב - תערובת. ולעומתו בירור.

שאלה: (ב) מהו שורש הרע שצריך ללחום עליו? דלכאורה עמלק הוא שורש הרע, אמנם כל הרע התחיל מהנחש, אמנם גם קודם בריאת העולם היה הרע של אנא אמלוך, וא"כ מהו שורש הרע ואיך מניעים אותו?

תשובה: ב. ערב רב - תערובת. כי כאשר כל כח במקומו, אין שום קלקול.

שאלה: ג) קליפת נגה שהוא עץ הדעת טוב ורע הוא כנגד טומאת הערב רב, משא"כ ג' קליפות טמאות (כנגד עשו וישמאל ועמלק) שהוא עץ הדעת רע, שאין

בו תיקון. וא"כ השאלה הוא, למה שער הנו"ן דטומאה הוא דוקא הערב רב שהוא רק קליפת נגה, שיכולה להתברר ולהגיע לתיקון, שאינו רע גמור אלא תערובות טוב ורע, לכאורה שער הנו"ן דטומאה צריך להיות רע גמור שהוא הג' קליפות טמאות, עשו וישמעאל ועמלק.

תשובה: ג. כי הנוגה אינו עצמי אלא "תערובת", פעם מתערב בקדושה ופעם בטומאה.

שאלה: ד) בכתבי חב"ד וגם בלקוטי מוהר"ן מבואר שתכלית הבריאה הוא שיתגלה מלכותו ית' גם בהקליפות, וזה יהיה לעתיד, ואז גם הקליפות יודעים מאלוקות. לפי"ז לעתיד כל הקליפות טמאות יודעים מאלוקות, וכ"ש הערב רב שהם רק תערובות טוב ורע, שהם יודעים מאלוקות. אמנם אם הרע נתבטל לעתיד איך זה הוי גילוי מלכותו ית' על הקליפות? דהא אם הם יבטלו ויתכלו אז אינם קיימים להכיר את אלוקותו ית' בתודה רבה להרב,

תשובה: ד. כח הרע, כח הכילוי, תיקונו - כילוי. ועצם הכילוי זה גופא הגילוי.

כח הכילוי, העדר, הוא מהות נבראת, "בורא חושך", ושורשו בצמצום ראשון. וכשם ש"כח ה"קו" כח גילוי, דירה בתחתונים, כן כח הצמצום, הוא כח של גילוי בעומקו.

ערב רב ב"הדור האחרון"

שאלה: במסמך שלכם באנגלית כתוב שהערב רב הם חלק בתוך עם ישראל שנראים כיהודים אלא אין להם נשמות. מה המקור לזה? מדברים כאן על הנשמה או על הנפש בהמית יהודאין? לא יהודאין? מה זאת אומרת "לא נראים"? תודה.

תשובה: עיין בספר "הדור האחרון" שליקט בענין זה מדברי רבותינו.

הם חלקי הרע של נפש משה רע"ה, מקליפת נוגה שבו. שהוא שורש מידות רעות שבישראל כמבואר בפרטות בתחילת התניא.

כלפי חוץ לא ניכר, אולם זהו שורש מהותם.

גאולה א-ב-ג

שאלה: א) ראיתי בשם הבשע"ט ועוד שפעלו ע"י ייחודים ותפילות שהגאולה יבוא ברחמים ולא בהריגות, וגם שכל א' יזכה להגאולה. א"כ למה אמר הרב שיש שני אפשרויות באופן הגאולה (או באופן של דין וכדברי החסד לאברהם, או באופן של רחמים) וגם למה אמר הרב שרק אלו שיזכו לנתק עצמם מהגאולה יזכו להגאולה, לאור דברי הבעש"ט הנ"ל (ראיתי דברי בעש"ט אלו בספר "ים החכמה" של ר' מורגנשטרן שליט"א).

כל השאלות והתשובות הן מהארניון של בלבני - "שאל לבי"

בלבכיפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבכיפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 * 2>4>12 USA 718.521.5231

הצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 · ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

כוונות האכילה

שאלה:

שלום לכבוד הרבה שליט"א, האם רצוי שכל יהודי פשוט יכוון באלו הכוונות כאשר אוכל ושותה? כגון מאכל עולה צ"א כמניין יאהדונה"י

צריך לכוין באכילה לבי' י"ה במילוי יודיין -- יו"ד ה"י יו"ד ה"י. ותכוין שהוא משם ע"ב, שהוא כנגד מוח דחכמה. ובשתיה יכוין לב' פעמים י"ה במילוי יודין -- יו"ד ה"י יו"ד ה"י. ותכוין, שהוא משם ס"ג שהיא בבינה, עולה גימטריא יין, שהוא נגד מוח בינה. וזהו אכילה - אכל י"ה, שתיה - ש"ת י"ה. ולכוין להמשיך לה מוחין אלו; מוח החכמה ע"י אכילה - ב' פעמים י"ה י"ה - יוד ה"י יו"ד ה"י דע"ב, ומוח בינה ע"י שתיה - ב' פעמים יו"ד ה"י יו"ד ה"י דס"ג, גי' יין. כי אין לה אלא תרין מוחין. וצריך להיות השתיה מרובה מאכילה, לרמז למלכות שהיא בחינת גבורה, ומוח בינה גובר בנוקבא, לכן צריך להיות השתיה מרובה. (א):

תודה רבה!

תשובה:

לא רצוי שכל יהודי פשוט יכוון כאלו באלו הכוונות.

עמל על תאוות אכילה

שאלה:

שלום לכבוד הרב שליט"א, שאלתי בנושא עבודת המידות, אני עמל כבר מספר שנים על תאוות אכילה ולמרות שחל שינוי מהותי בכוחות הגוף ובמשיכה של הנפש לדבר אני לא מצליח לקנות את הדבר באמת ויש לי נפילות כסדר שאני לא מצליח לברר אותן על שורשן. למרבה הפלא גליתי מגוון כוחות אחרים בנפש במהלך העבודה הנ"ל שאותם דווקא הצלחתי לתקן אבל בעניין האכילה נראה שאפסו כוחותי ותחבולותי.

האם עלי לזנוח את העבודה הזאת בשלב זה ולנסות לחזור אליה בעתיד אולי כאשר העולם הפנימי שלי יהיה יותר עמוק ומבורר? האם לנסות לעבוד ברובדים אחרים בנפש כגון ברצון? אציין דבר נוסף שפעם הנפילות היו באות מתוך כוחות נפש חזקים שלא הצלחתי להתנגד להם אבל היום הנפילות מגיעות יותר מכעין דנדוד פנימי של המחשבה שכביכול "מכריח" אותי לעשות דברים שאני לא חפץ בהם, זה למעשה תופעה שחוזרת על עצמה גם בעוד מקומות ולא רק בתאוה.

אשמח להתיחסות של הרב גם לגבי העניין הזה ואם יוכל לתת לי הבנה על מצב הנפש והעבודה הרצויה לאור הדברים. תודה לרב שליט"א.

תשובה:

כדאי להמתין לתקופה אחרת. ככלל עלית ממצב של כוחות "גוף" בעיקר, לכוחות "המחשבה". ועתה נצרך בירור וזיכוכ המחשבה!

שאלות בנושא אכילה

שאלה:

שלום לכבוד הרב

א- ברצוני לשאול בדרך כלל מה שאני אוכל אח"כ הוא עולה חזרה כעין הקאה אבל בלי רפלקס בלתי נשלט אלא זה נעשה במודעות חלשה ואפשר למנוע את זה בשימת לב

זה קיים מגיל קטנות

מה שיוצא מזה שהרבה פעמים הנאת האכילה נמשכת גם אחרי האוכל

ופעמים אני מוציא החוצה כאשר אני מרגיש שאכלתי הרבה

שאלתי האם יש לזה הסבר לפי התורה או שזה עניין גופני גרידא

אציין שיסוד המים חזק וגם האש חזק (גאוה וכבוד לא כעס) ועפר חלש

עוד אציין שב"ה אני בריא לחלוטין

בדר"כ אני לא אוכל הרבה אבל זה קורה יותר כאשר אני אוכל הרבה לא אכילה גסה אלא כדי שביעה

תשובה:

א. מים תאוה זאת בית הבליעה, כמ"ש במסילת ישרים. אולם יסוד האש טבעו

על כוחות הנפש שמתבטא בכל אחד ואחד מהיסודות, כלומר בסוגיא של מים קיימת התלהטות באכילה וחוסר יכולת להתנתק ממנה עד למצב של האבסה. באש התפרצויות של כעס, ברוח זה מתבטא בתנועה בלתי פוסקת ושינויי כיוון מהירים בעיקר במחשבה כלומר מחשבות טורדניות, ספקות וקושי לקבל החלטות. בעפר, עצבות קיצונית ריקנות וחרדות. בנוסף(אני לא יודע לאיזה מן היסודות זה שייך) קיימת תכונה בנפש שנראית לי קשורה לאותו שורש של רצון "לברוח" לשבור מוסכמות וגבולות, פחד מקיבעון ושגרה. האם הרב יכול לתת הכוונה באבחון הנפש דידן ודרך העבודה לתיקונה? האם באמת נראה ששורשן אחד או שיש כאן מספר סוגיות שונות? אציין שהקושי העיקרי הוא בקלקולים שנכתבו ביסוד המים והרוח.

תשובה:

הנני מציע לעסוק כסדר בסדרה של הכרה עצימת, ולדבוק בכח הטוב והחזק שבנפש, ועי"ז הנפש תתייצב חלקית בס"ד ואזי ההסתכלות על הנפש תתבהר יותר בס"ד. כרגע הנפש נמצאת בחוסר שקט חזק ולכך הכל מתפרץ ונצרך בדיקה יותר בפרטות באיזה חלק ההתפרצות מצויה יותר בכמות ובאיכות.

יהיה יותר קל לברר את הנפש כפי שנכתב שתחילה יהיה התחברות לכח הטוב והחזק בנפש.

תוהו זהמא בוהו ערב רב

שאלה:

(א) האם יש קשר בין תוהו, זהמא, בוהו, וערב רב?

תשובה:

א. כן, שורש הערב רב בתוהו, שבו שורש הזהמא של כל הבריאה, וחלקו נתקן בבהו.

שאלה:

תשובה:

יש טוב ביין שמעורר תאוות אכילה לצורך קיום מדרגת הגוף שמועיל לגוף עצמו, בעיכול מאכלו.

אולם לא נאמר שם שראוי לעשות כן, אלא זו מהותו של יין, ומי שזך יותר משתמש לכך בשבת ויו"ט, ומי שלא אזי ביום חול.

עצות להינצל ממקרה לילה

שאלה:

שלום לכבוד הרב,

מה העצות לא להיכשל בטומאת מקרה לילה, למי שהוא שמור מפגם הראיה וכדומה?

תשובה:

יש לאכול אכילה קלה בלילה, ואין לאכול דברים המביאים לידי טומאה.

וכן אפשר לישון כאשר כפות רגליו מגולות, וכן בקיפול רגליים.

וכן יאמר פרקי התהילים שנהגו לומר בליל יום הכיפורים קודם השינה. ויאמר הפסוק קדושים תהיו ג' פעמים.

בזמן אכילה

שאלה:

מה צריך להתבונן בעת האכילה?

תשובה:

מי ניתן לי את האוכל, ולשם מה.

נפש האדם בשיעורים על ארבעת היסודות

שאלה:

הרב מדגיש בשיעורים על ארבעת היסודות לנתח את הנפש לפי היסודות ולמצוא את המידה הרעה העיקרית. מה קורה בנפש שנראה שקלקולה הוא אובדן שליטה

עלייה מתתא לעילא. וצירופם יחד גורם תאוה ע"י עלייה מתתא לעילא שיחזור וירד לתתא.

שאלה:

ב- מה ההסבר שהחז"א באיגרת נקט לשון כ"כ חריפה כלפי תאוות האכילה "אב הטומאה ואבי אבות הטומאה"

תודה רבה

תשובה:

ב. יש ב' שורשי רע בבריאה. א. מיתת מלכי אדום, הנקראים בלשון חז"ל שבירת מלכין קדמאין. ושורש קלקולם גאווה, אנא אמלוך. והוא שורש הרע, שורש המיתה, אבי אבות הטומאה. ב. עץ הדעת טוב ורע, תאוה, שהביא מיתה לעוה"ז בפועל.

בדברי חז"ל לגבי יין המ- עורר את תאוות האכילה

[ספר שאל לבי]

שאלה:

המשנה ברורה בסימן קעד (ס"ז, ס"ק ל"ג, ל"ט) מביא על היין שטוב הוא להמשיך תאוות האכילה. וכן בסימן לט בשם המגן אברהם, שהיין טוב לעורר תאוות האכילה. כיצד זה מתישב, האמירה הזו (הגברת תאוות האכילה) וההמלצה הזו, עם המשנה באבות (פרק ו, ד) פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה וגו'.

ובנוסף לכך כבוד הרב כתב בספר על המועדים בהכנה לחודש אלול ולראש השנה על הגברת הרוחני על הגשמי ולהמעיט ברצונות הגשמיים, ועוד הסברים במקומות נוספים על העצמת הרוחניות. ומאידך המשנה ברורה מציין בפרוש מילים כמו הגברת תאוות האכילה, ועוד בהלכות שאינן קשורות לשבת ויום טוב אלא באופן כללי, והרי גם ככה האדם אוכל "די והותר" וצריך לעבוד על שליטת תאוות המאכל. אשמח אם הרב יכול ליישב את הניגוד.

ישירות מאנשים דברים. לכן, ההתקשרות אל המקור הישיר של ההנאה מרגיש חזק יותר מההתקשרות ל"נותן החסות" של חוויות אלה. לדוגמה, אינך מרגיש כמו קשור לשף הארוחה, כמו מהאוכל עצמו.

זה המקרה, כיצד נשתמש בהנאה ובהנאה שאנו מקבלים ישירות מאנשים דברים כדי לצרף את עצמנו להשם, שנראה שאנחנו מקבלים רק בעקיפין?.

תשובה:

צריך לשנן את האמונה שהכל נעשה רק ממנו ית"ש הכל בכל מכל כל. וכחלק מכך יש ברכה לפני אכילה, להכיר שזהו רק ממנו. אולם נצרך להרחיב שינון זה, במחשבה ובפה לאורך היום כולו, כמו שנתבאר בבלבבי ח"א.

בירור המאכלים

שאלה:

שלום לכבוד הרב.

מכיוון שכל עסקנו זה בירור ניצוצות הקדושה בכל מעשינו ובפרט ביותר בעסק האכילה האם ניתן לומר שלמרות שמוצר מסוים מקבל כשרות של השגחה מסוימת ואפילו למהדרין מן המהדרין עדיין כל עוד יש במוצר רכיבים מעובדים סינטטיים שהוספו למוצר על מנת להאריך חיי מדף או לשפר טעם ומראה או מכל סיבה שהיא זה הרי יקשה על הבירור הרוחני באכילה של אותו מוצר?

הרי גם אם אין באותו מוצר רכיבים האסורים על פי התורה זה לא אומר שזה יהיה קל לעיכול הן מבחינה פיזית והן מבחינה רוחנית.

כשם שניתן לאכול עפר או קליפה של פרי וזה לא אסור אבל הבירור של אותה הקליפה יהיה קשה הן מבחינה פיזית גשמית והן רוחנית.

ורואים בחוש שמבחינה פיזית ככל שאוכלים יותר מאכלים תעשייתיים שמכילים חומרים סינטטיים כמו חומרים

לא מצוה ולא עבירה?

שאלה:

האם זה נכון שאין דבר שהוא לא מצוה ולא עבירה אלא כל דבר אם הוא לא מצוה הוא עבירה (ואם זה נכון מה הפשט שחיבוט הקבר זה על ההנאות המותרות)?

תשובה:

כל דבר שאינו אסור, נכלל במצות קדושים תהיו, פרושים תהיו, וכמ"ש הרמב"ן על אתר. וחיבוט הקבר בא לזכר חיבורו לחומר אף מה שהיה נצרך, אולם עשה זאת שלא לשם שמים, כגון אכילה הנצרך שלא לשם שמים.

פת במלח תאכל

שאלה:

שמעתי בשם האורחות צדיקים ש"פת במלח תאכל" זה מעכב לתורה. האם זה גם בימינו, וא"כ מה הגדר של זה, ומה העבודה הנדרשת בכל תאוות האכילה בגיל הזה?

תשובה:

להמעט מעט מהרגלו וטבעו. ומידי פעם לעיתים רחוקות לאכול פת במלח, כגון פעם בחודש. אולם נצרך איזון עם תענוג בלימוד ובעבודת ה'.

כיצד נשתמש בהנאה ובה

נאה שאנו מקבלים ישירות

מאנשים

שאלה:

אני מבין (לפחות מבחינה אינטלקטואלית) שהשם הוא המקור לכל ההנאה וההנאה שאני מקבל בעולם הזה. עם זאת, נראה (לפחות באופן שטחי) שהוא "נותן חסות" לי למתנות האלה. (ברור שהוא נתן לנו את כלים

לחוות את ההנאות האלה, אבל אחרי זה, כשאנחנו מקבלים הנאה, זה רק בעקיפין ממנו. אנחנו למעשה מקבלים הנאה

(ב) האם כל הרע כבר נעשה בשורש קודם האכילה מעץ הדעת ועכשיו נתגלה כל הבירורים תחת מהמודעות של האדם

תשובה:

ב. כן.

אכילה

שאלה:

אדם שנוטל כדור שאחת מתופעות הלוואי שלו הוא שהוא מדכא תאבון ולכן ממעט באכילה האם ע"י כך מזכך את גופו או שכיון שלא מתאוה לא הרוויח בכך כולם?

תשובה:

גופו מזכך נפשו. תלוי אם מכוון לכך ושמח בכך.

הנני רוצה לאכול ולשתות

שאלה:

המשנ"ב בסי' רל"א סק"ב כתב "וראיתי לאנשי מעשה שקודם אכילה היו אומרים הנני רוצה לאכול ולשתות כדי שאהיה בריא וחזק לעבודת ה' יתברך", האם יש ענין לומר את זה גם אם לא כל כוונתו בשביל זה (אולי בשביל להחדיר לעצמו ידיעה זו) או שאין ענין?

תשובה:

יהיה מודע שזו כוונתו החלקית, וגם מה הם שאר כוונותיו, ואזי יאמר כן. מתוך רצון שכוונה זו תגדל.

אכילה בשבת

שאלה:

השל"ה כתב שבשבת לגבי אכילה שיהיה בבחינת "טעימה". האם זה טעימה מכל דבר או מדברים מעטים קצת יותר מימות החול?

תשובה:

כפי צרכו הנפשי והגופני.

משמרים, צבעי מאכל, מייצבים וכו'

ככה לגוף יותר קשה להתמודד לאורך זמן עם הבירור של אותם מאכלים כאשר צצות תופעות של בעיות בריאות כאלה ואחרות לא עלינו.

האם ניתן לומר שכל שאוכלים מאכלים שהם קרובים יותר למצבם הטבעי ככה הבירור שלהם יהיה קל יותר גם מבחינה גשמית

אבל גם יהיה קל יותר לבירור רוחני וממילא יועיל יותר לעבודת השם?

תודה - תזכו למצוות

תשובה:

הבעל חי יותר קרוב לבירור, הצונח רחוק יותר, והדומם רחוק עוד יותר. וככל שהמאכל רחוק יותר מטבעו של האדם, רחוק יותר מבירור, כי הבירור "שנעשה חלק מהאדם". ולכך בעל חי שקרוב לאדם, יותר קרוב לבירור מן הצומח, והצומח שקרוב יותר מן הדומם, קרוב יותר לבירור. כי הבירור אינו בירור ע"י האכילה בלבד, אלא שנעשה חלק מהאוכל, חלק מהאדם.

עצלות

שאלה:

בסוגיית המים דעפר שהרב אמר שענינו תאוה לדבר גס ועב, שהאכילה שלו

נובעת בעומק ממקום של נטייה לכבדות, וזה מתחלק לשני חלקים, האחד בנטייה למאכלים כבדים, והשני נטייה לאכול עד מקום של כבדות, והרב לא ביאר שם איך זה מתחבר לעניין העצבות, 1. האם כוונת הדברים, שלאחר שהוא מרגיש כבדות, הרגשת הכבדות מביאה אותו לעצבות, ואם לא אז איך מגיעה העצבות?

תשובה:

זה בעיקר מביא לעצלות, כי עיקר הכבדות נגלה בעצלות. אולם גם כן מביא לעצבות, כי הכבדות מביאה לחוסר תנועה, וחוסר תנועה מביא לעצבות, היפך השמח שתנועתו קלה, מקפץ ורוקד.

נאבי בטן לאחר השבת

שאלה:

למורנו ורבנו השלום והברכה,

יש לי קושי במערכת העיכול אחר שבת, כיצד להרגיע זאת?

תשובה:

כבר אמרו חז"ל, כל ימי עני רעים, ואפילו שבתות ויו"ט, כי שינוי וסת תחילת חולי מעיים.

ולכך ראוי לאכול מעט יותר, בהפסקות ארוכות בין כל אכילה, וכן האכילה

בסבלנות ורוגע ונועם.

בנוסף לכך שהעיקר יהא שתיה מזינה ופחות אכילה.

וכן ללכת הליכה ניכרת אחר כל אכילה.

דפואה

שאלה:

האם גם מחלה שנובעת מאשמת האדם היא בעומק מתחילה מכך שאדם עבר על אחד ממצוות לא תעשה, או ממידה רעה ולא מתוקנת, ואני יסביר את דבריי: כידוע

יש קשר ישיר בין תזונה (אכילה ושתייה) לבין הבריאות של האדם, עכשיו אדם אכל ושתה מאכלות ומשקים מזיקים ולא חסר בימינו היום כתוצאה מכך נחלה באבר פנימי או חיצוני יותר, האם גם כאן יש קשר לפן הרוחני שהאדם לקה בו, (ולא רק מצד כך שבגלל שהאדם בדיכאון אז הוא בורח לאכילה מופרזת או מתוקים או עישון שעלול להזיק לו

תשובה:

עצם האשמה היא שורש הפגם הרוחני.

כל השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבני - "שאל לבי"

בלבכיפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבכיפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 · 2>4>12 USA 718.521.5231

הצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 · ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

שהרחיבו בכך רבותינו שעל האדם להשתתף בצערה.

עיקר השמחה מחיבור פנימי עמוק וחזק לחלקו ברוחניות בכלל, ובקרבת ה' בפרט, מתוך אמונה פשוטה שהקב"ה מנהיג את עולמו ו"הכל לטובה".

שמחה

שאלה:

א) מה המקור שהאדם צריך ללמוד חלקו באורייתא?

תשובה:

א. "ותן חלקנו בתורתך".

שאלה:

ב) איך מגיעים לשמחה, הלא יש כמה תנאים לשמחה, שהאדם צריך להגיע לחלקו באורייתא, וגם צריך להוציא כוחותיו אל הפועל, וכבר בזה יש עבודה אינספית, וגם צריך אמונה ובטחון ומבט של עין טובה, וא"כ לכאורה יש דרך ארוכה מאד מאד להגיע לשמחה, האם יש דרך קצרה לשמחה או שא"א לאדם להיות בשמחה עמוקה אא"כ הגיע לחלקו באורייתא והוציא כוחותיו אל הפועל?

תשובה:

ב. זו דרך ארוכה, אולם יש שמח בחלקו, במה שהשיג עתה. וכן שמח בכל נקודה טובה ולו הקטנה ביותר שיש בו, כי בתוכה מאיר אור ה'.

שאלה:

ג) ר' שמשון פניקוס זצ"ל כתב יש

השמחה הוא הוצאת כוחות הנפש מן הכח אל הפועל

שאלה:

שלום לכבוד הרב שליט"א

בסידרה על שמחה מפורט לפי ד' יסודות הבנתי מדברי הרב שליט"א שענין השמחה הוא הוצאת כוחות הנפש מן הכח אל הפועל. והרי לכאורה שייך גם להוציא לפועל בעצב כדוגמת העובר עבירה בפעולה מחמת כפיה ואם השמחה רק לפעמים מתלווה להוצאת כוחות לכ' בע"כ שאין הוצאת כוחות עצם הענין של שמחה. תודה רבה.

תשובה:

אם עובר איסור, נקרא איסור מלשון בית האסורים, ואינו יוצא לפועל כראוי. וכן אם נעשה בעל כרחו, אינו יוצא לפועל כראוי.

פעמים רבות חסר בשמחה מפני חוסר המודעות מהו שמחה, ולכך אינו שמח כאשר מוציא כוחותיו לפועל כי אינו חש זאת כראוי. אולם זהו תנועה של שמחה, שלא האירה בלב שמחה בפועל. אולם זהו תנועת מהות של שמחה!

מאז תחילת הקודונה, שגילינו את שיחותיך

שאלה:

כבוד הרב שליט"א, אנחנו בעלי תשובה ב"ה. מאז תחילת הקודונה, שגילינו את שיחותיך וכתביך, הבנו יותר את התהליכים שקורים כאן בעולם ובחברה. מחד, ברור שטוב יותר להיות בצד של האמת ולא בחושך, אבל מאידך

זה הוסיף פתאום כ"כ הרבה כאב בלב עלינו ועל כל עם ישראל על המצב שאנו שרויים בו. למה לדעת את האמת צריך לכאוב כ"כ? ומהיכן לשאוב את השמחה בזמנים כה מטלטלים?

בתודה רבה על זמנך ופניותך,

תשובה:

כתיב יוסף דעת יוסף מכאוב. וכבר אמר הרבי מקאצק, שאוי לו למי שאינו רוצה להוסיף דעת כי אינו רוצה להוסיף מכאוב.

ידיעת המצב מוכרחת על מנת להינצל מן הרע, כי אילו אינו יודע את המצב הרי הוא כסומא ההולך על שפת הנהר.

ידיעה זו מוסיפה כאב רב מאוד, והיא ההשתתפות של האדם בצער השכינה,

אפשר שזהו הסוד כאן, שהכל נובע ממדת תמימותו). וא"כ תמיד אני שואל לעצמי: למה הוא תמיד בשמחה ובחיות, ואילו אני שהוא הרבה יותר עמוק ממנו ואני תמיד עוסק בזיכוכ נפשי ובנין עולם הפנימי שלי, למה קשה לי להיות בשמחה ולהיות שמח בחלקי ברוחניות ולמה אני בא בקלות לכעס ומרירות ועצבות וחוסר איזון בנפשי? הלא מכל שיעורי הרב על ענין השמחה (כמו דע את שמחתך ועוד) משמע ששמחה הוא דבר עמוק ופנימי מאד, וא"כ למה השמחה רחוק ממני כ"כ אם אני תמיד מעמיק בחיים ובעבודתי, לכאורה אני צריך להיות קרוב יותר אל השמחה, הרבה והרבה מאדם שאינו בונה את עולמו הפנימי כללי, וא"כ למה הזולת הוא תמיד בשמחה ואני לא?? וכמובן אני תמיד אוכל את עצמי מפנים בקנאה, על שאיני בשמחה ובחיות תמיד כמו החבר הנ"ל שהוא תמיד בשמחה ובחיות ובצחוק, ולפעמים אני שואל על עצמי: אפשר שאני עמוק הרבה יותר מידי, אפשר שאני חושב יותר מידי וזה מונע אותי משמחה תמידית? וא"כ אפשר שאני צורך לשנות את גישתי אל חיים, ולא להיות מעמיק כ"כ, רק להיות יותר בתמימות ובפשיטות ולא לחשוב ולא להתעמק כ"כ?

תשובה:

ב. עיקר המעכב הוא שקיעות ביסוד מים בלתי מזוכך ומאוזן.

הנ"ל "חלק" יותר, הינך מורכב יותר. אולם אין לעזוב את ההרכבה, אלא לאזנה ולזככה, כי זהו חלקך.

שאלה:

ג) יש מושג היום ש"עצבות הוא סימן שהאדם הוא עמוק", כלומר שעצבות ומרה שחורה הוא סימן שהאדם הוא פנימי יותר, ואילו אדם שהוא תמיד בשמחה הוא אדם שאינו עמוק כ"כ וע"כ הוא חיצוני יותר, ושזהו מה שאומרים בטיפול לבנ"א עצובים (אפי" גויים), דאם הם באים בקלות לעצבות ולכעס על עצמם, אין להתעצב מזה דאדרבה זהו סימן שהם "עמוקים"

תשובה:

עונג - חיבור לשורש ברצוא ושוב. שמחה - התרחבות.

עמקות וחיצוניות ביחס לש-

מחה ועצבות

שאלה:

א) מישהו שהוא תמיד בשמחה ובחיוך ובפנים צוחקות, ומצחק בקלות, באופן נפלא מאד שהכל מתפעלים ממנו איך שהוא תמיד מלא בחיות ושמחה על פניו - מאיפה זה נובע? האם זה נובע מגילוי הנשמה שלו, או מקשר פנימי מאד עם הקב"ה, או מקשר חזק עם התורה, או מטבע הנפש הבהמית שלו, או מאיזה יסוד בפרטות בנפשו שבא בקלות לשמחה (אפשר רוח או מים)?

תשובה:

א. יכול לנבוע מכל הנ"ל, כל אחד לחוד, או ביחד.

שאלה:

ב) באופן פרטי יותר, יש לי חבר אחד שהוא תמיד בחיוך ובפנים צוחקות כהנ"ל, הוא מצחק בקלות ותמיד אומר דברים חיוביים שמעורר שמחה או גיחוך או הנאה להזולת, ולא שמעתי שום דבר שלילי מפיו, ואפי' אם הוא אומר דבר קצת שלילי הוא אומר זאת רק באופן שגורם חיוך וצחוק להזולת, והוא עשה זאת תמיד בטבעו באופן נפלא מאד, ותמיד אני מתפעל ממנו ומאופי נפשו. ואני מסופק אם הוא או אדם פנימי מאד שחי עמוק עם נשמתו ועם הקב"ה ותורתו, או אדרבה אפשר שהוא אדם חיצוני מאד שאינו מתבונן כ"כ ואינו מעמיק כ"כ בחייו ובמשמעות החיים ואינו בונה עולמו הפנימי כלל. ואני יודע אותו להרבה שנים וכנראה שהוא יותר נוטה לצד השני, הוא אינו מעמיק כ"כ בחיים ואינו חושב כ"כ כמוני. (אמנם שמעתי מחמיו של הנ"ל שהעדים הוא מתנהג תמיד במדת התמימות וכמו שהמהר"ל מתאר בנתיב התמימות, וא"כ

הקבלה של נרנח"י לכה המעשה (נפש), כח המידות (רוח), כח הכוונה ומחשבה (נשמה), כח הרצון (חיה) וכח השמחה (יחידה). האם הרב מסכים לזה? והאם הרב מסכים ששמחה במצוות הוא בחי' יחידה, צ"ע דהא מנוחה היא בחי' יחידה (וכמו שהרב מבאר תמיד), והרב מבאר שמנוחה ושמחה היא סתירה, כיון שמנוחה היא אי-תנועה ואילו שמחה היא תנועה.

תשובה:

ג. מעשה - נפש. מידות - רוח. התבוננות - נשמה. מחשבה של ראייה - חיה. רצון - יחידה. שמחה אותיות חמשה, היינו כללות הארת המקיף של היחידה שמקיף לכל הנרנח"ח בשווה.

מנוחה - ביטול הרצון, בחינת עתיק כנגד כתר. לעומת אריך, רצון, שאף הוא כנגד כתר, כנודע שעתיק ואריך כנגד כתר. עיין לדוגמא עץ חיים שער המוחין, פרק ג'. שמחה, מקיף של יחידה, שמקיף לנרנח"ח, כנ"ל.

שאלה:

ד) בעבר היה לי סדר עם חברותא א' שנתן לי הרבה סיפוק וחיות ועונג, ומחמת כמה טעמים הסדר הזו אינו יכול להמשיך, והייתי בתחושה של אבילות מסוימת להרבה שנים על שנאבד לי סדר הזו. כיצד אני יכול לשוב לאותו חיות, לאותו שמחה, לאותו תענוג שהיה לי אז.

תודה רבה מאד להרב,

תשובה:

ד. צריך ללמוד ללבוש ולהפשיט ולא לקבל חיות דוקא ע"י לבוש מסוים, אלא מאן דלביש ברמשא לא לביש בצפרא וכו'. נקודת החיות הפנימית אינה משתנה לפי שורשו, אולם הלבוש משתנה.

עונג ושמחה

שאלה:

מה ההבדל בין עונג לשמחה

טפי, ובידיעה הזו בני"א כאלו יכולים לחזק את רוחם שיש להם עמקות יותר משאר בני"א שאינם עצובים כמוהם. האם יש אמת לדבר הזה?

תשובה:

ג. פעמים כן, פעמים לא. פעמים זה נובע מעמקות, ופעמים למשל מעפר בלתי מזוכך.

ביטחון ושמחה

שאלה:

האם ביטחון מוביל לשמחה או שמחה מוביל לביטחון?

מה הקשר שלהם אחד לשני?

ואיך נוכל לחזק את שתי המידות הללו במצב זה?

תשובה:

בטחון מעלה את האדם מיסוד העפר, שנקנס לירד אליו בחטא אדה"ר, "עפר אתה", ונקנס לעובדו - "בזעת אפיק תאכל לחם".

וכאשר בוטח, עולה למעלה מיסוד העפר, שהוא שורש העצבות, ולכך הבטחון מביא לידי שמחה.

וכן שמחה מרוממת את הנפש, ועל ידי זה יותר קרוב לשורש, לה' יתברך, וכן יותר "קרוב" לבטוח בו, כי קרוב אליו.

ככל שהאדם רחוק יותר, בטוח פחות, ככל שקרוב יותר, בוטח יותר.

יש לשנן את יסודי האמונה בהשגחה פרטית, שינון בפה ובמחשבה, וכן התבוננות במאורעות החיים להכיר בהם את השגחתו ית"ש.

ולקבוע זאת עמוק עמוק בלב. ואזי לחוש שאני נמצא בידיו ית"ש, ובזה לשמוח שמחה יתירה, בעצם כך שהנני נמצא בידיו ית"ש בלבד.

בני של שמחה

שאלה:

הרב ענה פעם שמי שהוא בעל אמונה שלימה, לעולם לא היה בוכה אלא רוקד משמחה תמיד. איך זה מסתדר עם גדולי עמינו - כיוסף הצדיק שכמה פעמים כתוב שבכה, דוד המלך, שמפורש כתוב שבכה מצער על ייסוריו וכו' ועוד בכי מופיע כמה וכמה פעמים גם בהקשר רחל, אברהם וכו'?

תשובה:

יש בכי של שמחה ותענוג. ויש בכי שהנשמה בוכה, כי מצטרפת לצער ובכי השכינה. ויש בכי של חוסר זיכרון באמונה, מצד הגוף והנפש הבהמית הבלתי מזוככים בשלמות.

כללות מצב הדור

שאלה:

אסירי תודה אנחנו על התשובות המחכימות שהרב טורח ומשיב, ושוב חוזר להשיב כרבי פרידא בשעתו, ואנו נקיים בעצמנו לא הביישן למד, ובאנו בזאת לבקש מהרב שירחיב לנו היריעה בענין ששאלנו על מחיצה בשמחות, וגם בענין ריקודי נשים מול המצלמה, ועל השאלה האחרונה השיב לנו הרב: "אין איסור מדינאי, אולם אינו ראוי כלל וכלל לבת ישראל. ובמקום שחוששים לפגיעה במשפחה ניתן להקל, או במקום שזה צורך נפשי חזק לבת עצמה, וכל זה דיעבד של דיעבד של דיעבד". ילמדנו רבינו, א. האם הרב סומך בזה על דברי הלבוש (מנהגים לו) שכתב: "אמרו בספר חסידים [סי' שצג] כל מקום שאנשים ונשים רואין זה את זה כגון בסעודת נישואין אין לברך שהשמחה במעונו, לפי שאין שמחה לפני הקב"ה כשיש בו הרהורי עבירה ע"כ, ואין נזהרין עכשיו בזה, ואפשר משום דעכשיו מורגלות הנשים הרבה בין האנשים ואין כאן הרהורי עבירה כל כך, דדמיין עלן כקאקי חיוורא מתוך רוב הרגלן בינינו, וכיון דדשו דשו". כלומר שמה שיש

להקל בדיעבד של דיעבד הוא מחמת שכיום הנשים מורגלות ביננו, כי באמת היום כולנו מעורבבים בציבור שלנו, אם במרכולים שמסתובבים אלו בצד אלו, ואם בתור לקופות, ובתחנות האוטובוסים וגם באוטובוסים עצמם, וכמובן במרחב הציבורי ברחוב ובכל מקום כינוס רבים, וגם כמובן בשמחות המשפחתיות. וא"כ מה לי תמונה או סרט, ומה לי מפגש בתחנת האוטובוס, וכשם שאין הנשים נמנעות מלעמוד כך בפרהסיא ברחובה של עיר אף שיש מי שצופה בה, כך גם אין להן להמנע מן הדין מלעמוד מול המצלמה, אע"פ שאח"כ יגיעו התמונות או ההסטרות לידי זרים, דכיון דדשו דשו. האם כך היא ההסתכלות? ב. האם באמת המציאות העגומה של הערבוב בזמנינו יוצרת איזו קולא בעיני ההפרדה וההסתכלות עכ"פ בדיעבד, וזהו הלימוד זכות שהרב כיוון בתשובה הנ"ל שכתב: "הלימוד זכות שהחוששים נעשו כהים עקב כללות מצב הדור"? שוב תודה ומחילה מכבוד הרב, כי מלאך השם הוא ותורה יבקשו מפיהו, ושכמ"ה.

תשובה:

עיקר הטעם שבשעת מעשה אם מוסרט ע"י אשה אין חשש בשעת מעשה. וכן אם מוסרט ע"י גבר, בדוחק יש להתיר, מפני שבעבודתו טרוד. ואח"כ מי שבא לצפות בכך, עושה מעשה זה לבדו ואין בכך איסור על מי שהוסרט. וזהו היתר דחוק ביותר לדינא.

כל שמסתכל להדיא אין היתר כלל. ורק כאשר נעשה ממילא, כיוון שהחוששים נעשו כהים, לכך אין חשש כ"כ שיבוא לידי טומאה. כי יש ב' איסורים בהסתכלות. א. לא תתורו. ב. ונשמרת וגו' שלא יבוא לידי טומאה. וכאשר מסתכל להדיא יש לא תתורו, יש על דרך כלל נמשך להסתכל ביופי וכד'. וכאשר מסתכל באופן של ממילא הנקרא ראייה ולא הסתכלות, כל שכהו החוששים נחלש החשש שיבוא ע"י לידי טומאה.

הענין של הרצונות

שאלה:

יש לי שאלה שמטרידה אותי הרבה זמן. אני חיה עם בעלות תשובה. ובעבר גם עם חרדיות מבית. ושמתני לב שבעלי תשובה עובדים את ה' יותר בחיות ובהתלהבות - כי הם מבינים את הערך של התורה וחי את החוסר וכו'..

ומי שנולד לזה לא כולם. אבל הרבה לא עובדים את ה' בהתלהבות והבנת הערך של התורה וכו'.. ולכן חשבתי שמהבחינת הזו כדאי לאדם אולי לרדת ח"ו בשביל שאח"כ יחזור בהתלהבות. והבנת הרך של התורה וכו'..

וכמובן לפי ידיעתי ה' לא רוצה את זה. אז איך? איך אדם יגיע להתלהבות ושמחה בעבודת ה'. כשהוא לא הרגיש מה זה לא לחיות לפי מה שה' אומר? גם בעלי תשובה אומרים שלדעת מושגים ולראות דברים. זה לא כמו לחיות אותם.

בקיצור אשמח מאד אם יש לרב תשובה שתישב את דעתי. ואם הרב מכיר ספר שיוכל לעזור לי בעניין האכפתיות מעצמי. אשמח לשמוע.

תשובה:

ע"י שיתבונן כיצד חסר "פנימיות לחיים" אפילו אם שומרים תורה ומצוות.

רגשות

שאלה:

א. אדם שההרגש החיובי שלו יותר חלש רגש של אהבה לא פעיל כביכול וגם הרגש שלך שמחה לא "מופעל" כל כך מה יש לעשות?

דבר זה יכול לבוא לידי ביטוי לדוג' בשמחת תורה שכמעט כולם ממש מרגישים שמחה גדולה ורוקדים יחד עם הספר תורה ואני לא מרגיש כלל דבר, לא מדובר שמרגיש עצב אלא נייטרלי

מסתמא זה דבר שבמהלך החיים כך נהיה כי הרי ילד קטן תמיד שמח והרגשות שלו פועלים חזק מאוד השאלה מה יש לעשות ? או יכול להיות שזה שילוב שפשוט כך נפשו של האדם ?

תשובה:

א. אין מושג "לא פעיל", אלא "יותר חלש". נצרך למצוא את הנקודה שבו כן פעיל ולהרחיבו.

שאלה:

ב. האם הומופאטיה זה דבר שיכול לעזור?

תשובה:

ב. כן, כאשר נעשה כראוי ע"י מומחה.

נפש האלוקית

שאלה:

שלום רב מה היא הנפש האלוקית ומה ההבדל בינה לבין הנשמה

תשובה:

נפש האדם נחלקת לחמשה חלקים, נפש, רוח, נשמה, חיה, יחידה. נפש - כח המעשה. רוח - כח הדיבור. נשמה - מחשבה. חיה - חיבור למקור החכמה. יחידה - רצון, עד כדי שמחה, שהוא שלמות הרצון.

חשבון הנפש

שאלה:

שמעתי ממשפיע אחד שאדם שנוטה מאד לעצבות או לבקר עצמו על חסרונותיו, התשובה שלו באלול אינו לחשוב על החטאים או על החסרונות שלו אלא הוא צריך רק לעבוד על שמחה ורק להודות לה' על כל מה שיש לו. האם זה נכון בעבור אדם כזה (ובאמת אני חושב שיש הרבה בנ"א כאלה)?

תשובה:

לבדוק שלא עובר עבירה בפועל. וזולת כך תקופה מסוימת יעסוק במעלות נפשו, כמו שנתבאר בהרחבה בספר "הכרה עצמית", ואחר שנתאזן ישוב לחשבון נפשו בחלקו הבלתי מתוקן.

כל השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי - "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמון 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבביפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 * 718.521.5231 USA 2>4>12

הצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 · ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

שאלה: בס"ד במכתב הזה אני שופך את ליבי בפני הרב, זעקה מתוך ליבי.

אני רואה את המציאות הכואבת מאד עכשיו, מה שהרב דיבר בדרשא על קורונה, על התגברות שער הנ' דנ' עכשיו, טומאת האינטרנט ומדיה, ואיך שטומאה זו מתגברת עכשיו ביותר תוקף, מעת תחילת המחלת קורונה שמכריח כל בני אדם להסתגר בביתם, שבנ"א נמצאים בביתם בחיבור לאינטרנט ולמדיה ולחדשות העולם, ולעבוד מביתם דרך האינטרנט, ולהתחבר למדיה לרוב שעות ביום, והוא ממש דבר מבהיל, ובתחילה כששמעתי דברים אלו לא הבנתי את המציאות כראוי, והיה זה בגדר ידיעה בעלמא, אבל עכשיו אני רואה בעיני ותס־מרנה שערות ראשי, לבי לבי על חלליהם, איך שמציאות זו רק מתגברת ומתגברת ומתגברת, אפי' בעולמה של תורה!!!!!! כאן באמריקא כמעט רוב הבתים ורובן ככולם יש להם אינטרנט בבית, ועכשיו אפילו הרבה אברכי כולל הכניסו האינטרנט מסונן לביתם, לצורך מלאכת האשה, ומלמדים הצריכו להגיד שיעורים דרך "זום", וא' אמר לי שהוא יודע אדם חשוב שהוא ת"ח גדול ומדקדק בדיון שלא היה לו הוא אמינא בכלל להכניס אינטרנט לביתו, ועכשיו יש לו את האינטרנט בביתו "בעל כרחו", "ממש בדיעבד והוא אינו רוצה בכך כלל", אבל למעשה, הצליח השטן כל כך! אינטרנט בבתים של בני ישיבה! הרבנים והראשי ישיבות בכלל לא אמרו למסור נפש, אדרבה, הם אמרו שצריך רק לשמוע לגדרים! ומחמת שהם יודעים דרגת הציבור, שאין הציבור יכול לסבול מצב בלי פרנסה, זה מלחץ השלום הבית והילדים וכל מצב רוח של ההורים אם אין להם פרנסה, ועל כן, התירו את האינטרנט בבית, לצורך פרנסה - בשמירת תנאיהם וגדריהם....

איך נפלו גבורים?? איך אנשים חשובים לא מוכנים למסור נפשם לא להביא אינטרנט

"בנפשי היסוד הדומננטי הוא יסוד העפר"

שאלה: הרב שלום וברכה, בנפשי היסוד הדומננטי הוא יסוד העפר, יש לי נטיה טבעית לעצבות וזו המידה שהכי קשה לי בעבודת ה' מלבד השיעורים של הרב שדורשים העמקה וזמן רב עד לישום מעשי, האם הרב יוכל לתת לי עצות מעשיות שיועילו באופן מידי לשמוח ולסיר הרוח נכאה בפרט מתי שאני לומד תורה או תפילה. האם יש בספר התהילים פרקים המסוגלים לכך?

תשובה: תנועה מהירה. אכילה קלה. התלהבות דקדושה.

אפשר לחזור פסוקים שמוזכר בהם שמחה, כגון: יב, יב. ט, ג. יד, ז. טז, ט, יא. יט, ט. כא, ב, ז. ל, יב. לא, ח. לב, יא. לג, כא. לד, ג. לה, כו, כז. ו, יז. מה, ט, טז. מו, ה. מח, יב. נג, י. נג, ז. נח, יא. סג, יב. סד, יא. סו, ו. סז, ה. סח, ד. סט, לג. ע, ה. פה, ז. פו, ד. צ, יד, טו. צב, ה. צו, יא. צז, א, ח, יא, יב. ק, ב. קד, טו, לא, לד. קה, ו, לח. קו, ה. קז, ל, מב. קט, כח. קיג, ט. קיח, כד. קיט, עד. קכב, א. קכו, ג. קלז, ג, ו. קמט, ב.

שמחה וגדלות המוחים בזמן הזה

שלום לרב, התורה אומרת מי הוא העשיר השמח בחלקו.. אני מבין שבכדי לזכות לעשירות צריך להיות מאושר ממש ברגע הזה עם כל מה שיש ברשותך ולשמור על גדלות המוחין וכך לזכות לעשירות.

שאלה: א. הינה כיצד ניתן להצליח לשמור על השמחה וההשלמה עם הרגע הזה למרות שיש ייסורים וקשיים ופערים.

תשובה: א. ראוי לערוך רשימה, ובה לכתוב כל מה שזכה והקב"ה נתן לו. ולהתבונן בה רבות מדי פעם, ובכל יום ולו מעט, להכיר עומק הטובה שניתנה לו. וכן לעורר השמחה. ואח"כ להודות לקב"ה בפיו. ומעין כך נהג החפץ חיים בכל יום.

ובכל עת קושי לעורר במחשבתו ובלבו רשימה זו.

שאלה: ב. כיצד ניתן להפוך מקטנות המוחין לגדלות המוחין והאם ישנם תרגילים מעשיים שהרב יכול לתת בכדי להתאמן על כך?

תשובה: ב. נצרך רוחב לב של שמחה, כנ"ל.

ונצרך רוחב שכל. לשם כך נצרך מחד לחשוב מחשבות חיוביות בתמידיות, ואם אפשר פעמים אף גבוהות ומרוממות.

וכן שמוחו יהא עסוק תדיר עד כמה שניתן בעסק שכלי של התוה"ק באופן של עיון מעורר תשוקה וחשק של בירור, שתולדתו שמחה, שמחת מוחין ושמחת לב, משמחי לב.

איך אנחנו יכולים להיות בשמחה עם כל מצב הטומאה באמריקא

האם הרצון ללמד אנשים דעת הוא רצון פסול? האם רצון האדם להת- פרנס בכבוד הוא רצון שלילי? האם הרצון של חוקר החוקר את מחלת הסרטן על מנת למצוא מזור למחלה הוא רצון שלילי? ללא רצונות אין עולם ואין התפתחות של העולם הסובב אותנו. או שישינה הבחנה בין רצון אמיתי וכנה להתפתחות אמיתית של האדם, לבין רצון מדומה של השגת קניינים חומריים אשר אינם מוסיפים ולו במקצת לאושרו של האדם.

תשובה: כל רצון צריך שיהא "על תנאי", אם ה' רוצה אזי גם אני רוצה, ואם לאו איני רוצה. ולכך כאשר אינו יוצא הרצון לפועל, נתקיים הרצון על תנאי שאינו רוצה, ולכך אינו עצוב אלא שמח.

מקור השמחה בתוך 4 היסודות (מספר שאל לבי)

שאלה: באיסוף הדרשות של "דע את שמחתך" (שיעור ג') הרב מבאר שקודם חטא אדה"ר, השמחה היה בא מיסוד האש, ועכשיו לאחר החטא השמחה בא מיסוד הרוח. אמנם בסדרה של "שמחה - הדרכה מעשית" הרב מבאר שהשמחה בא בעיקר מהיסוד העפר המתוקן, כיון שכל עניינו של שמחה הוא הוצאות כוחות אל הפועל, שהוא תכונת יסוד העפר. א"כ מהיכן השמחה בא עכשיו, מיסוד רוח או מיסוד העפר? ועוד, איך זה יכול להיות שהשמחה בא מעפר, דאם עצבות שורשו בעפר, והיפוך העצבות היא השמחה, והשמחה היא היפוך העפר, והיפוך העפר היא רוח? (האם כוונת הרב שהשמחה בא מעיקר מעפר, וכשהרב אמר שהשמחה בא מרוח או אש, זהו רוח דעפר או אש דעפר? א"כ קודם החטא השמחה לא היה בא מיסוד האש דכללות, אלא מעפר דאש?).

תשובה: עפר לעצמו עצבות. עפר עם כללות הפכו רוח, שמחה. כי השמחה הוצאה מהכח לפועל. אדמה ללא רוח אינה מוציאה לפועל. אם אין זורעים באדמה, לא נזרע מאליו, ואינו יוצא לפועל. נמצא שיסוד השמחה בעפר, כאשר יוצא לפועל עם רוח מתוקן. אולם כאשר צרוף הרוח עם העפר אינו שלם, נעשה ע-פר, פרורין, ומצורף לרוח נשבה, פירורי רוח. ואזי העפר מוציא לפועל מכח רוח שבורה, ואינו שמחה אלא עצב, כשברים תרועה, תנועת רוח שבורה.

שמחה ועצבות (מספר שאל לבי)

שאלה: שלום רב, בשיעור הנמסר בנושא, הרב מתאר כיצד נכון לפעול - התבוננות במורכבות שבכל חוויה, שמורכבת משני הפכים, וכך למתן את החוויה הקיצונית המתעוררת. שאלתי היא, האם לפי זה נכון יהיה לומר שאם אדם חושב מחשבות קיצוניות, למשל מחשבות עצובות מאד, אם יהרהר בכך שגם בתוך העצבות הגדולה ישנן נקודות של שמחה (ואולי אף יותר מכך) - יוכל למתן את העצבות בצורה משמעותית, והאם עבודה מעין זו נכללת בעבודת רוח דרוח דעפר או שמקורה אחר (אם היא אכן מדויקת). תודה רבה.

תשובה: הגדרת הדברים נכונה. ונרחיב מעט. מלבד צורת מחשבה מהם חלקי העצבות, ומהם חלקי השמחה. ישנה התבוננות שור-שית יותר בשורשי העצבות, ובשורשי השמחה. שורש העצבות, צמצום. שורש השמחה, הרחבה. ולכך יש להתבונן במצב ולראות את כל חלקי

לביתם ולמה לא רואים את המעשה השטן הזה? איך הם לא ראו, וכי הם אנשים שאינם מבקשים אמת? האם האמת עכשיו נמצא רק עם יחידים ממש, והאם זהו העומק המבהיל של דברי חז"ל "והאמת תהא נעדרת"? קשה לי להיות בשמחה משום שאני יודע שיש הרבה בתיים בישראל עכשיו ואפי' אצל הבני תורה, שעכשיו יש להם אינטרנט בביתם, שאינו כשר כלל, אפי' אם סינון. בשכונתי ראיתי שא' מהשכ-נים שלי, אברך בן תורה, בנה חיבור לאינטרנט בביתו. וספרתי לכמה אנשים על חורבן הזה, וכולם אומרים את אותו נוסח: "כל א' שואל את הרב שלו בענין זה. מה לעשות, להשאר בלי פרנסה...?"

אני חש יותר ויותר שאין אני יכול לדור כאן באמריקה עוד, ובפרט משום ה"רוח הטומאה" ששורה כאן אמריקה, כלשון הרב. אני מוכן לחיות בא"י, אבל אשתי בכלל לא מוכנת לזה, כל המשפחה היא כאן. כמובן שאני צריך להתפלל בדמעות לה' ליישר לי את דרך הנכונה בחיים. אבל איך אני יכול להיות בשמחה כשהמציאות הפנימית כאן היה כ"כ רע באופן מבהיל? איך האדם יכול לחיות כאן בשמחה ויאמר שלום עלי בנפשי, הכל טוב? יש טוענים שבזמן הזה אנו צריכים להת-מקד רק על חיובי, חיובי, חיובי, ולא על דברים שליליים, משום שהיצר הרע רוצה להפיל כל אדם משמחה וזהו כל תקפידו, להפיל עצבות על יהודים. ולכאורה זה אמת (לא שהשמחה הוא הכל, אבל בודאי היא חלק גדול מעבודתינו הוא לעיכובא). וא"כ איך אנחנו יכולים להיות לחיות עם שמחת החיים עם כל השקר וכל הטומאה וכל הטמטום הלב, שקיימת באמריקה?

תשובה: א. ניתוק נפשי עמוק מן הכלב רצוא ושוב. ב. אמונה פנימית מאוד שכך רצונו ית"ש, והשוכן אתם בתוך טומאתם.

אמונה ברצוא ושוב, שלא תסתלק הבחירה.

שמחה ונחת רוח במעונו (מספר שאל לבי)

שאלה: שלום כבוד הרב. האם במקום להגיד לעשות נחת רוח לבוראי, או בנוסף, אני יכול להגיד שאני עושה מצוות אלו לשמח אותך הקדוש ברוך הוא. כי אני אישית יותר מרגיש חיבור לאמירה הזאת, אבל חשבתי שאולי אי אפשר להגיד כך, כי כתוב שהשמחה תמיד במעונו, אז אולי לא שייך להגיד את זה, אבל אם השמחה תמיד במעונו, לא כל שכן שהנחת רוח תמיד במעונו?

תשובה: אפשר ואפשר, זה מוסיף שמחה במעונו, ומוסיף נחת רוח במעונו. ויש לומר זאת מעומק הלב לפי ערכך.

שמחה מכח ביטול הרצונות (מספר שאל לבי)

שאלה: שלום כבוד הרב. התחלתי להאזין לסדרת השיעורים שלך בשם "דע את עצמך", בשיעור החמישי, שמחה וביטול הדאגות מכח ביטול הרצונות, הרב מדבר על כך שהאדם "ע"י ביטול הרצונות, מתקן האדם את כל עולם ההרגשות שלו, אילו יצליח האדם להביא את עצמו למצב שהרצון שלו ישקוט - כתוקף ההשקטה כך תוקף השלוה שתהיה לו בחיים". הדברים אינם ברורים לי, כח הרצון הוא הכח המניע והיצירתי שבאדם, אפילו הקב"ה כביכול "עלה ברצונו", האם אישה אשר רצונה להיות אחות ולטפל באנשים רוצה משהו שאיננו בסדר?

בקות במה שיש לי, שמח בחלקו. עצב - התדבקות במה שחסר לי. וכתוב, בורא נפשות רבות וחסרונן, השמחה דבקות "ברבות", והעצב "בחסרונן".

שאלה: ג. איך אפשר לעודד אדם אם הוא לא מוצא חיות משום דבר כי עוד לא התחתן. תודה לרב, יישר כח גדול.

תשובה: ג. להתבונן מה כן יש לה, כנ"ל. וכן להעמיק את האמונה שהכל ממנו ית"ש לטובה. ולנסות להעמיק את החיים פנימה, ולמצוא את הטוב הגנוז בתוכה, ובמה שיש לה. במקביל לכך יש לקבל את היסורים באהבה. מחד התדבקות בעומק היש ובטוב הגנוז בו, ומאידך, התדבקות בחסר מתוך אמונה וקבלת יסורים באהבה. וזאת מתוך התבוננות אמונית רחבה והיקפית על ימות עולם בכלל, ועל דורנו בפרט.

צורת הבנייה הנכונה עבור אישה על מנת להיות

שמחה (מספר שאל לבי)

שאלה:

שלום הרב. אני שואלת מתוך רצון להבין צורת הבנייה הנכונה עבור אישה על מנת להיות שמחה ומיושבת. שמעתי שיעור של הרב (דע את משפחתך - דעות זרות), הזדהיתי עם הבעיות שעלו. אנו חוזרים בתשובה (אמנם בעלי עובד), אבל לשנינו יש השקפה ורצון לבית תורני. טרם נישואי למדתי כשלוש שנים בסמינר לבעלות תשובה בו נפתח לי עולם של לימודי עומק וכמיהה ללמוד תורה ולהתקרב אל השם. כיום ב"ה אמה לשלושה, מטפלת בילדים ומשתדלת בצרכי הבית. איני מרגישה שמחה למרות שידעת שלכך נוצרתי. למה? כל זמן מה בודקת לימודים שיוציאו אותי משגרת היום המפרכת והבודדה. אך אזי מה יהא על הילדים? לעיתים נוצרת בנפש תנועה של תסכול, שהרי איני פנויה לעבודה רוחנית כשם שהייתי רוצה. ויוצא שאיני שמחה מלהיות בבית, ואיני שלימה ממצאת ללימודים (שמן הסתם מרחיקים יותר מחיי פנימיות). ככל הנראה יש פה איזו סתירה. אם נוצרתי לחיים רוחניים ולהרגיש קרבת השם, אז למה רוב שעות חיי אני עסוקה בשיא החומר? ואם לחיים גשמיים, אז למה אני לא מאושרת ואף מרגישה לעתים שזה בלתי נסבל. ואם קומת האישה מתחילה בלב, בבניית הרגשות אז מה זה אומר למעשה על תכלית לימוד תורה עבורה?

תשובה: כל אדם יש לו יחודיות. וכל זמן שהוא לא עמד עליה, ירגיש חסרון נפשו. "איני מרגישה שמחה למרות שידעת שלכך נוצרתי", זהו כלל, אולם אם יתגלה היחודיות, בכך אפשר למצוא שמחה אמיתית.

עבודת האשה לגלות רובד פנימי עמוק אישי, ולהלבישו ולהוציאו לפועל בחיי החומריות, שם התכלית, ושם הענג והרויה. חלק האשה בתורה, ראשית היוצא ממנה, קיום המצות. ומלבד כך, לימוד לצורך הבנת עומקים בנפש, ובדעה, והולדה לעבודה מעשית.

הדרכה להיכנס לעבודת ה'

לפני כמה שנים גיליתי את הספר "בלבבי משכן אבנה", וראיתי שמכל ספרי המוסר זה הספר היחידי שמסביר בצורה ברורה מאוד בלשון המתאימה לי איך להתעלות בעבודת ה'. למדתי בספר על התכלית של האדם, ואיך להכניס את זה לתוך הנפש ע"י עבודה מעשית. לעשות תזכורת ששם כתוב "תכליתי בעולם

הצמצום שבו, ואת כל חלקי ההרחבה שבו.

יתר על כן, יכול להתבונן לא רק על "מה" שחושב, אלא על "עצם" כח המחשבה שיש בו אפשרות צמצום, לרכז מחשבתו בענין אחד. ויש בו כח הרחבה, לחשוב בשמים ושמי השמים. זאת ועוד, יכול להתבונן איך בתוך העצבות יש כמובן צמצום אולם יש בו גם הרחבה. כגון אדם עצוב, כגון שיושב שבעה באים רבים לנחמו, ונעשה הרחבה. וכן צמצום הנפש תובע הרחבה, בחינת תנו שכר לאובד ויין למרי נפש, שלכך תקנו יין בבית אבלים. ויין מרחיבו, ומשמחו, יין ישמח לבב אנוש.

זאת ועוד, פעמים מתוך העצבות מגיע למרירות, ומתוך המרירות באה השמחה, כמ"ש התניא. שהרי לית מתיקו אלא מגו מרירו, ולית נהורא אלא מגו חשוכא.

זאת ועוד, יכול להתבונן איך ישנו צמצום גדול מזה, ובערך כך צמצום זה אינו אלא הרחבה. כי כל צמצום והרחבה אינו אלא בערך לגדר אחר.

זאת ועוד. הנמצא במצב של צמצום ומשתוקק ומקוה ומתפלל להרח"ב. עצם התשוקה קווי ותפילה זהו תחלת הרחבה, כי עצם האפשרות להרחבה זהו תחילת הרחבה. היפך יאוש שהוא צמצום גמור.

יתר על כן אם בוטח בהשי"ת שירחיב גבולו, הרי מחד בפועל נמצא בצמצום, אולם מעמקי נפשו בהרחבה.

מדוע לא מרגישים שמחה בקיום התורה והמצוות

וקשר עם הקב"ה, מדוע האדם אינו שמח בחלקו.

כיצד לעודד מעוכבי שידוכים (מספר שאל לבי)

שלום וברכה לרב. מצוי מאד אצל אלו שמעוכבים בשידוכים שהם בעצבות גדולה. רציתי לשאול:

שאלה: א. למה הנפש נכנסת לעצבות ולא מרגישה שמחה אם היא מקיימת מצוות, ולמה אין לה חיות מזה? נכון שנישואים זה אור גדול רוחני, אבל למה הנפש לא מרגישה את האור הגדול מהמצוות שהיא עושה, משבת וכו', גם הם אור רוחני גדול.

תשובה: א. יש באדם כח מעשה השכלה והרגשה. מגיל צעיר האדם השומר תו"מ רגיל לעשות מצות, וכן על דרך כלל חונך במחשבות אמונה, מי יותר ומי פחות.

אולם ה"הרגשה", ברוב המקרים אינה מתפתחת כפי התפתחות המעשה והמחשבה, ונוצר ביניהם פער. וכל זמן שאדם לא מזכך את גופו ולבו, אזי לבו אינו חש את קדושת התורה ומצותיה כראוי, כי ישנה ערלה על לבו של האדם, והיא מונעתו מלחוש רגשי קודש אלו.

שאלה: ב. למה הנפש לא שמחה מעצם הקשר עם ה', למה אין שמחה מכל הדברים הטובים שכן יש בחיים, משפחה טובה, פרנסה, בריאות, למה כשדבר אחד חסר הוא מוחק את כל השאר?

תשובה: ב. בשורש הנשמות כל הנשמות קשורים עם השי"ת, אולם בחלק הנשמה בתוך גופו של האדם, אצל רוב בני"א אין קשר חזק בגלוי, ולכך כמעט א"א לחוש שמחה אושר וסיפוק.

המן אמר "וכל זה איננו שוה ליי". כאשר יש לאדם "דבר גדול" שחסר לו והוא מאוד רוצה אותו וחושב עליו, עי"ז הוא דבק בו, וכיון שדבר זה חסר לו, לכך הוא דבוק בחסר.

זאת ועוד. מה שיש לו אינו מתבונן באופן תדיר לשמוח בו, וכמעט רואה את זה כמובן מאליו. וזהו הגדרת שמחה ועצב. שמחה - התד-

להתקרב לבורא", כך עשיתי למשך תקופה יפה ובאמת זה נתק אותי רגשית ממה שקורה סביבי. הרגשתי כאילו זה חולף לידי אבל לא קשור אלי, כי ידעתי שלא זה העיקר אלא העיקר לעשות רצון הבורא. אבל במקום לחוש שמחה הרגשתי שמלווה אותי עצבות. ניסיתי להבין מדוע, וזה מה שנראה לי :

שאלה:

א- אולי בגלל תחושת לחץ להסתכל בפתק כל רבע שעה.

תשובה:

משאלתך ניכר מודעות עצמית יפה ונכבדה!

א. "תפסת מרובה לא תפסת, תפסת מועט תפסת". ולעולם צורת העבודה באופן של הדרגה, עקבית, יסודית, אולם איטית, קמעא קמעא. וכאשר נכתב בספר להסתכל כל רבע שעה, אין הכוונה לעשות כן מיד בהתחלה. אלא כיוון להיכן להגיע.

ובתחילה אפשר להסתכל פעם ביום, ואח"כ פעמיים ביום, וכן על זה הדרך באופן שכל נעשה ברוגע ושלוה מתוך קנין בנעימות. באופן זה העבודה היא כלשון הכתוב לחזות "בנועם" ה'. הכרת ה' כולה נועם, ודרכי ההכרה באים באופן של "מקל נועם", כי דבר הנעשה בחפזה אף אם הוא מתוך רצון קנה וקדוש להתקרב לה', אינו יכול לקנות קנין פנימי בנפש, כי אינו יכול "להספג", ובמקום כך הופך להיות הכבדה על הנפש וח"ו קץ בה. וע"ז נאמר חנוך לנער ע"פ דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה, כי אילו מכביד עליה הרי שהיא סרה מן הדרך כמ"ש הגר"א.

שאלה: ב- ואולי בגלל הניתוק הרגשי מהסביבה.

תשובה:

ב. צורת הבריאה בנויה באופן של איזונים. כגון איזון בין תורה ותפלה. איזון בין תורה וחסד. איזון בין רוחניות וגשמיות. וכן בענין זה איזון בין עולם פנימי עצמי, לעולם חיצוני חברתי. ולכך נצרך שום שכל מחד להיכנס לעולם פנימי רוחני בהדרגה איטית כנ"ל. ומאידך לבנות במקביל קשר חברתי עם זולתו. ולחפש שהקשר הזה יהיה כמה שניתן יותר קרוב לעולם הפנימי. אולם קשר שמאזון בו צרכי גוף - נפש. נפש בהמית, ונפש אלוקית.

דבר זה נצרך זהירות יתירה, ובפרט בימי הנעורים שדם האדם רותח יותר, ונפשו של האדם נוטה יותר לקיצוניות של קצוות, ולא ל"שביל הזהב" כלשון הרמב"ם, שביל האמצע. ולכך בכל דבר נצרך לבדוק מה התכלית. ומה הדרך הנכונה באופן של "הדרגה ואיזון", שביל הזהב לילך מחיל אל חיל.

שאלה: ג- ואולי חוסר רצון דק בעומק הנפש לבטל עצמי לבורא, ולחוש שאיני כלום.

תשובה:

ג- אמרו חז"ל, לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה. ודקדק ר"ח מולאזין זצ"ל, שאמרו "לעולם" דייקא. ולפיכך הרוצה לקפוץ ולעסוק מיד לשמה ומדלג על מקום השלא לשמה שבנפש, על דרך כלל מקום זה אינו מושקט אלא תובע את שלו, וכאשר אינו מקבל את חלקו נעשה עצב, כטבע כל נברא שכאשר אינו מקבל את חלקו נעשה עצב. וכן הדבר בנידון דידן. שתכלית העבודה היא ביטול שלם אליו ית"ש, ביטול מוחלט. וזהו "לשמה" גמור.

ולכך אם האדם מכוון את עבודתו, לא רק כתכלית, אלא כבר עתה באופן של ביטול אני ניכר, אזי מקום השלא לשמה שבנפש תובע את חלקו ומחפש תענוג, עונג גשמי או רוחני. וכשאינו בא על סיפוקו נעשה עצב. ולכך נצרך לבנות מקום שלא לשמה בנפש ובו לזונו כראוי מתוך איזון נכון עם חלק הלשמה. וכתכלית להגיע ל-לשמה הגמור. מתוך מהלך של הגדלת השלמה, והקטנת השלא לשמה, בהדרגה איטית ויסודית. ומתוך שימת לב, מחד שהתכלית לשמה תהא בבהירותה, אולם מאידך לברר היטב תדיר שחלק השלא לשמה ניזון לפי ערכו הראוי לו עתה.

שאלה:

ד- ואולי התאמה אישית לדרך.

תשובה:

ד- אחת מן ההכרעות הכבדות ביותר אצל האדם, היא הכרעת "הדרך", לבחור דרך בעבודת ה' שבה ילך. ולצורך כך נצרך נקיות, שיקול דעת דק וישר, ותפלה וסייעתא דשמיא, ופעמים רבות אף התייעצות עם גברא רבה. על דרך כלל ראוי להכיר כמה וכמה דרכים ומתוכם לברר מה רחוק ומה יותר קרוב לפי הנראה לעת עתה, וכך להמשיך בבירור יתר בכל תקופה מתוך תפלה ובכי לפניו ית"ש שיכוונו לדרכו הנכונה.

שאלה:

ה- צורת עבודה מעשית לא מדויקת שאולי לא הבנתי היטב את אופן העבודה ולקחתי את זה על עצמי באופן כבד, במקום לקחת את זה בצורה בריאה וקלילה.

תשובה:

ה- כנ"ל אות ב'. הבנתך יש בה מרתיחת הדמים של גיל הנעורים, ונצרך לאזנה ל"שביל הזהב", כנ"ל.

השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי "שאל לבי" או מהספר "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

הרב איתמר שוורץ

בלבביפדיה עבודה ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 · USA 718.521.5231 2>4>12

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 · ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

USA 718.521.5231

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245

עמלק - קיצוניות

שאלה: הרב כל הזמן מדבר על עמלק דאיתו אין אמצע וצריך מחה תמחה לכאורה אני יודע שקיצוניות זה לא דבר טוב ומה מיועץ למי שלא רוצה לחיות חיים של בדיעבד כי חזר בתשובה לא מאונס אדרבה מאהבה האם שאיפה לחיות חיי אמת לפי מה שלימדונו חז"ל מוזכר בדברי הרב פעמים רבות נחשב טוב? יש לפעמים אכזבות ותסכולים עד כדי חוסר חשק כשלא מצליחים או נכשלים והכל נובע מאותה שאיפה טובה לכאורה לחיות חיים של אמת או שפשוט צריך "לזרום" עם מה שיש ולא להיות חריג

תשובה: מחד צריך לשאוף לשלמות, וזוהי שאיפה של תכלית, אור מקיף כולל.

במקביל נצרך שאיפה יום יומית להתקדם מעט בכל פעם, אור מקיף פרטי, להשיג ממנו על פעם עוד מעט ועוד מעט. באופן זה אפשר להצליח הרבה, ואף אם נפל מעט, חוזר ומתקדם מעט. והעיקר שבאופן כללי יהיה בתהליך התקדמות איטית.

שאלות בעניני גוג ומגוג ועמלק ושאר אומות

שאלה: א) האם מלחמת גוג ומגוג הוא מלחמת עמלק על ה' או שהוא מלחמה אחרת?

תשובה: א. בשורש על ה', בענף על ישראל, כמלחמת עמלק. אלא שכולל את כללות האומות. עמלק רוח, גוג ומגוג עפר, כלי שכולל הכל.

שאלה: ב) ומה מהותה של מרידה האחרונה הזו על הרבש"ע (הן מלחמת גוג ומגוג הן מלחמת עמלק)?

תשובה: ב. מרידה בכל הצדדים.

שאלה: ג) מהו ענינה של גוג, ומה ענינה של מגוג?

תשובה: ג. כנ"ל אות ב'.

שאלה: ד) מה הענין שגוג או מגוג זוכים לקבורה? האם הם (או אחד מהם) עתידים לעשות תשובה קודם מיתתם?

תשובה: ד. הם כנגד יסוד העפר, כלי, כנ"ל. ולכך נטמנים באותו עפר, קבורה.

שאלה: ה) האם המחייבת העמלק תתקיים בעולם קודם משיח או אחר משיח?

תשובה: ה. איני יודע מקור ושורש. אולם אורו של משיח נלחם כבר עתה בהם.

ולכאורה הם באים כאחת, כילוי עמלק וגילוי משיח בפועל לגמרי.

שאלה: ו) הרב מסביר שמשנת תש"ס התגבר כח העמלק בעולם, היאך מצינו זאת בפועל? האם זה היה הגברות טומאת המדיה בעולם?

תשובה: ו. כן.

שאלה: ז) קליפת עמלק הוא "כוחי ועוצם ידי", שהוא לכאורה שייך יותר למדינות ישראל, מדינת אמריקא, מדינת רוסיא, מדינת קוריה צפון, ומדינת סין, שכל מדינות אלו הם החזקים

בעולם וכל אלו מדינות מתגאים מאד בכוחם. האם כל אלו ענף מעמלק?

תשובה: ז. בחו"ל ענף עמלק, בארץ ישראל, ערב רב כולו.

שאלה: ח) האם הניצוח של אמריקא על גרמניא בהשואה היה ביטול באופן מה של עמלק, כיון שגרמניא הוא עמלק? נראה להעולם (וליהודים בפרט) שאמריקא היו ה"טובים" שנצחו על ה"רעים", גרמניא ואיטליא ורוסיא, ואם כן, נמצא שאמריקא לא היה שייך לעמלק כיון שהם גופא לחמו בעמלק. או שאמריקא עשו זאת רק לטובתם ואי"כ עדיין אמריקא שייך לעמלק כיון שהם "כוחי ועוצם ידי"?

תשובה: ח. עמלק נלחם בתוך עצמו. וחלקו מלחמה של עשו וישמעאל.

שאלה: ט) וכן מהות עמלק הוא ליצנות, ואי"כ אפשר לומר שכל הטומאה בעולם וכל האומות "מתלוצצים" מהרבש"ע ע"י שהם סוברים שאינם צריכים את הרבש"ע ושהעיקר הוא רדיפת ההנאה וכבוד האדם, חיים של "אני", וזהו גופא הכח של עמלק שמתלוצץ מהרבש"ע, הם אומרים שהאדם הוא העיקר (הראשית) ולא הרבש"ע, ואי"כ אם זה נכון אז כל האומות הם הכח של עמלק בעולם? תודה רבה להרב

תשובה: ט. בשורש כולם כלולים בעמלק כל אחד לפי בחינתו.

המקור א' חושש שיש ערב רב

שאלה: מהו המקור לדברי הרב שאם א' חושש שיש ערב רב בנפשו יש לו לקיים מחייבת עמלק על אותו חלק בנפשו ע"י שהוא מוכן להיות נהרג על קידוש השם

תשובה: שורש ערב רב, כנגדו קוצו של יו"ד, ובקלקול זהו חלל הפנוי, ובתיקון מיתה על קידוש השם.

משיח משיח משיח

תשובה: ד. כבר עכשיו אנו בתוך מלחמת גוג ומגוג! זו מלחמה עם הערב רב.

שאלה: ה) מהו ההגדרה שהרב אמר ש"הערב רב כולל נפשות עמלק וישראל יחד", הא ערב רב הם הגרועים שבעמלק (או להיפוך שהעמלקים הם הגרועים בתוך הערב רב) וה"ישראל" של הערב רב אינם באמת נשמות ישראל אלא נפשות הגויים האלו של ערב רבעמלק וא"כ מה הכוונה שהערב רב כולל ישראל ועמלק יחד.

תשובה: ה. ערב רב, תערובת מן הכל, ובכל ערב רב יש חלק של נשמה מישראל. ולכך יש לו לפעמים דין ישראל, אם נולד מאם ישראלית, כי גם בתוך נפשו יש חלק ישראל, ולכך דינו כישראל, גופו מישראלית, ונפשו חלקה ישראל.

שאלה: ו) נשמת ערב רב בתוך גוף של ישראל הוא ערב רב, וא"כ נמצא שלהלכה יש לו דין של ישראל אמנם בפנימיות הוא ערב רב, כיצד יתכן זאת, כיצד יתכן שיש מציאות פנימיות שסותרת לגמרי את המציאות ההלכתית?

תשובה: ו. כנ"ל אות ה', יש בו חלק של נשמת ישראל.

הבדלות מן הערב רב

שאלה: לכאורה זהו מהדברים הכי קשים, במיוחד מהערב רב שהם גם ישראל...!! האם אני צודק בזאת? אז מה יש לעשות, במיוחד אם יש לזה מחיר, בגשמיות, וברוחניות.

תשובה: יש מדרגת "ערב", והוא כח של תערובת ושם יש גדר דין של ביטול, יבש ביבש, לח בלח, נותן טעם, דבר שיש לו מתירים ועוד. והוא מדרגת תערובת בענפים, בבחינת מקרה.

אולם למעלה מכך יש מדרגת "ערב רב", תערובת רבה, ואותה א"א לברר כשאר תערובות, כי היא תערובת בשורש, בחינת מקרה דבוק בעצם. ושורשם עמלק הנקרא "אשר קרהו", מקרה.

מדרגת ערב, הוא בבחינת "ויקרא אלקים לאור יום ולחשך קרא לילה, ויהי ויהי בקר". שבקר לעצמו וערב לעצמו, אולם יש נשיקה של בין השמשות. וכן בסוף הלילה, של אילת השחר ועלות השחר.

אולם מדרגת ערב רב, מתערב הערב בתוך הבקר, מקרה דבוק בעצם. שא"א לבקר את הבקר בבחינת "בקרן טלה".

לצורך בירור של מקרה דבוק בעצם נצרך אור גבוה של עצם בלתי מעורב שמכחו אפשר לברר את המקרה הדבוק בעצם. ואור זה הוא אורו של משיח. והוא בחינת מאור שבתורה, למעלה ממדרגת אור וחשך משמשים בעירבוביא.

זוהי הצורה הפנימית של הדורות האחרונים זה לעומת זה. מצד הרע כח הערב רב אורו של משיח הוא אור נקי בלתי תערובת כלל של סיגים (ושורשו במאור כנ"ל). ולכך מאיר אצל לומדי התורה אור בהיר של בהירות בד"ת. מצד הכלי ע"י תוכנות שקבצו את רוב הספרים שבידינו לפונדק אחד. ומצד האור בקל יותר ניתן להגיע לעולם ברור יותר ויותר בכל סוגיא.

ולכך עיקר בירור הערב רב הוא בעסק התורה, שהרי כתבו בשם

שאלה: א- האם זה נכון שמשיח עומד להיכנס לכלא בפעם השלישית? ב- כיצד אנו או אני יכולים להמתיק את משיח מכניסה לכלא וכדי שיותר אנשים יזכו לגאולה? ג- כיצד לברר מיהו משיח כי צדיק מסוים אמר שכל אחד יכול לגלות מיהו משיח בכוחות עצמו או שאולי לא הבנתי אותו נכון?

תשובה: א-ב-ג. כדאי לעסוק בעבודת ה' פנימית נקייה, ולהסיח דעת מכל הבלבולים. לעסוק בעבודה שורשית נקייה, לברר מה חלקכם הפרטי, ועליו להתמקד. וכן לזכות את הרבים.

שאלה: ד- האם ארמילוס הוא אדם פיזי או רק משהו רוחני? אם הוא אדם פיזי זה ידוע מי הוא? האם הוא איזה מנהיג גדול? האם הוא יודע שהוא ארמילוס? האם הוא גלגול נשמות של בלעם או משהו כזה מאז שקראתי שקוראים לו הראשה כמו לבן, בלעם ונבל? האם הוא יכול לעשות תשובה ואולי לא להיהרס?

תשובה: ד. כח רוחני שיתכן שיתלבש באדם זה או אחר. אינו יכול לעשות תשובה שלמה כי מהותו רע.

שאלה: ה- האם הייתה לאפשרות של היטלר למחמח שמו בחירה חופשית, את היכולת לעשות תשובה? האם הייתה לאמאן מחמח שמו בחירה חופשית?

תשובה: ה. יש לו בחירה חלקית, ובזה יש תשובה, אולם הוא מעמלק ואינו תשובה שלמה, וכן בהמן.

ערב רב שבנפש

שאלה: האם הערב רב שבנפש (שהוא הניצוץ ערב רב בנפש) נמצא בחלק הרע גמור של הנפש שהוא למטה מהנפש הבהמית או שנמצא בתוך הקליפת נגה בתוך הנפש הבהמית שהוא מעורב טוב עם רע?

תשובה: מערב יחד הכל, נפש אלוקית, נגה, וג' קליפות טמאות, ומקביל לכולם יחד. ערב רב ה' מינים, וסימן נג"ע ר"ע, כנודע. נגע - היפוך ענג. רע - היפוך טוב. קדושה היפוכה רע. נגה היפוכה נגע.

שאלה: ב) מהו התכונות של הערב רב בנפש ומהו התכונות של הרע גמור בהנפש?

תשובה: ב. ערב רב, תערובת, הכל מעורב. הרע, כל רע יש לו תכונה לפי מהותו.

שאלה: ג) לעת"ל וכן בעוה"ב כשהחלקים של הערב רב בתוך הנפש יתבטלו ונמצא שחלק ישראל נשאר וחלק הע"ר יתבטל, האם זה אומרת שלעת"ל אלו שהיו מזוככים יותר יש להם יותר הויה ואלו שחלק הע"ר שולט על נפשם (כיון שלא ניתקו את עצמם משער הנון דטומאה) הם יהיו קיימים במיעוט יותר כיון שיש רק חלק מועט בנפשם של ישראל?

תשובה: ג. כן!

שאלה: ד) האם בתחילה יתבטל הערב רב (ביטול מדינת ישראל) ורק אח"כ יש מלחמת גוג ומגוג?

איך מכניעים הקליפות

שאלה: (א) כיון שזה סוגיא רחבה מאד שהוא מפורז בכל הספה"ק, אם אפשר להרב לכתוב בקיצור איך כל יחיד יכול ללחום וגם להכניע את (א) קליפת עשו (ב) קליפת ישמעאל, (ג) קליפת עמלק (ד) קליפת הערב רב.

תשובה: א. עשו - גאווה, אנא אמלוך. וכן כעס.

ישמעאל - תאוה.

עמלק - ליצנות.

ובלשון הגר"א, כעסני, תאותני, וליצני.

ערב רב - תערובת. ולעומתו בירור.

שאלה: (ב) מהו שורש הרע שצריך ללחום עליו? דלכאורה עמלק הוא שורש הרע, אמנם כל הרע התחיל מהנחש, אמנם גם קודם בריאת העולם היה הרע של אנא אמלוך, וא"כ מהו שורש הרע ואיך מכניעים אותו?

תשובה: ב. ערב רב - תערובת. כי כאשר כל כח במקומו, אין שום קלקול.

שאלה:

(ג) קליפת נגה שהוא עץ הדעת טוב ורע הוא כנגד טומאת הערב רב, משא"כ ג' קליפות טמאות (כנגד עשו וישמעאל ועמלק) שהוא עץ הדעת רע, שאין בו תיקון.

וא"כ השאלה הוא, למה שער הנו"ן דטומאה הוא דוקא הערב רב שהוא רק קליפת נגה, שיכולה להתברר ולהגיע לתיקון, שאינו רע גמור אלא תערובות טוב ורע, לכאורה שער הנו"ן דטומאה צריך להיות רע גמור שהוא הג' קליפות טמאות, עשו וישמעאל ועמלק.

תשובה: ג. כי הנוגה אינו עצמי אלא "תערובת", פעם מתערב בקדושה ופעם בטומאה.

שאלה:

(ד) בכתבי חב"ד וגם בלקוטי מוהר"ן מבואר שתכלית הבריאה הוא שיתגלה מלכותו ית' גם בהקליפות, וזה יהיה לעתיד, ואז גם הקליפות יודעים מאלוקות. לפי"ז לעתיד כל הקליפות טמאות יודעים מאלוקות,

וכ"ש הערב רב שהם רק תערובות טוב ורע, שהם יודעים מאלוקות. אמנם אם הרע נתבטל לעתיד איך זה הוי גילוי מלכותו ית' על הקליפות? דהא אם הם יבטלו ויתכלו אז אינם קיימים להכיר את אלוקותו ית'?

תשובה: ד. כח הרע, כח הכילוי, תיקונו - כילויו. ועצם הכילויו זה גופא הגילוי.

כח הכילויו, העדר, הוא מהות נבראת, "בורא חושך", ושורשו בצמצום ראשון. וכשם שכח ה"קו" כח גילוי, דירה בתחתונים, כן כח הצמצום, הוא כח של גילוי בעומקו.

האריז"ל שדעת, גימ' ערב רב. ולכך עיקר בירורם הוא בדעת, לברר כל סוגיא באר היטב. והוא הוא עיקר בירור הערב רב.

אולם ע"מ לבררם בשורש ועי"ז לגלות ברור זה אף בעולם המעשה, נצרך הארת מסירות נפש, שבוקעת עם "עצם" הנשמה, שעליה נאמר "טהורה היא", ללא עירוב. והעושה כן דבק בהארת משיח שבעולם, ובהארת משיח שבנפש ונעשה חלק מבירורי הערב רב שזו עיקר עבודת הדור האחרון.

שער הנון ודור שכולו חייבה

שאלה: (א) מהו הביאור בדברי הצמח צדק שהמן היה רוצה להגיע מיד אל שער הנון דקדושה שכן דרך הקליפות לחטוף כל המדרגות בב"א בלי מתינות, וזה היה סוד מפלתו, כיון שהרצון להגיע מיד אל כל המדרגות הוא הכשלון של האדם. זה דבר תמוה דא"כ נמצא שהמן לא היה כ"כ רע אלא היה לו רצון קדוש וכמו כולנו שיש לנו שאיפות להגיע אל כל המדרגות ובלי מתינות ולא עוד אלא שזהו גופא סוד העבודה באחרית הימים לחטוף כל מדרגות הקדושה ע"י מסירות נפש והגעה מיד אל שער הנון דקדושה, וא"כ איך יתכן שהמן העמלקי הרשע היה לו רצון קדוש כזו.

תשובה: א. רצונו היה בהלבשה מצד הקלקול ולא מצד התיקון.

שאלה: (ב) האם יש דרך להפוך הדור שכולו חייב לדור שכולו זכאי או שזה יעשה רק ע"י משיח?

תשובה: ב. רק ע"י משיח, או הארת משיח.

שאלה: (ג) למה דור הזו דור שכולו חייב, וא"ת משום השימוש באינטרנט, הלא ב"ה רוב עולם התורה כנראה אין להם שייכות לאינטרנט, ואע"פ שהכלי הזה פורצת יותר ויותר לעולם שומרי תו"מ מ"מ לא מצינו עכשיו שזה מצוי אצל רוב הבני תורה, וכיון שבני תורה הם נשמת הדור א"כ למה הנהגת ההמון עם גורם שהדור יהא דור שכולו חייב.

תשובה: ג. כבר נתבאר באורכה בתשובה מהו דור שכולו חייב, כולו, או רובו, או מהות של העדר, כמ"ש המהר"ל.

ערב רב בעיקר בא"י והם ראשי ישראל

שאלה:

בדברי הגר"א שבסוף אחרית ימים יהא גלות ערב רב בעיקר בא"י והם ראשי ישראל המנהיגים בישראל, מה הכוונה ב"מנהיגי הדור", האם הכוונה רק לאלו שיש להם שליטה בכסף, או האם הכוונה אפי' על רבנים שבדור או אפי' על גדולים ח"ו?

תשובה: עיין בספר "הדור האחרון" שליטת הרבה מרבתינו בענין זה. והובא שם שאף החשובים וכו'.

שאלה: כיון שהערב רב נמצא בשער הנו"ן דטומאה, האם זה קשור לטומאת מעשה סדום, שהוא השער הנ' דטומאה וכמו שביאר רבי נחמן (מלבד הגאווה, כפירה, בלבול, ופירוד בין הנבראים לבוראם ועוד הגדרות, של שער הנו"ן דטומאה)?

תשובה: כן! כן! כן!

לימוד זכות על עם ישראל

שאלה:

שלום לכבוד הרב שליטאלמה יש לדון את עם ישראל לכך זכות, כתבתי שיש מה להוסיף עוד אז עוד כמה דברים כמה הקב"ה צריך לא להתייחס לכל המקטרגים שבשמיים ולשלוח לנו משיח צדקנו, לפני בוא הכוכב, ולפני ביאת החיסונים שהם רוצים לתת לנו אוטוטו שיש הוכחות שהם גורמים לעקרות ומוות, הוכחות חותכות, הם אמרו את זה בפירוש ואומרים שמטרתם בחיסונים זה לדלל את האוכלוסייה בשלב הראשוני ב 50%.

עוד נקודות ללימוד זכות על ישראל שרציתי לשתף את הרב במחשבותיי:

א. ידוע על הבעיות שיש בשחיטה תעשייתית ועל כך שיש מה לעשות לא יודע אחוזים גם יוצאים טרפות, וכל צדיק אמת שנשאל יגיד לך על שחיטה פרטית בגלל הבעיות, ואנו יודעים על הנזק באכילה של בשר לא כשר למהדרין מבחינה רוחנית

ב. ידוע על נבלות וטרפות שמגיעים מהשטחים עם חותמות של בצ"ץ וזה נכנס למכירה בארץ.

ג. זיופים בקלפים של מזוזות, של תפילין, או סופרי סתם שחלקם לא ייראי שמיים מספיק שזה גם משפיע על הרוחניות של הספר תורה והתפילין, וכו...

וידוע דברי החתם סופר אם אינני טועה שאמר שהיצר הרע לא צריך לתפוס כל אחד ואחד מעם ישראל ברשת שלו אלא מספיק לו לתפוס את החזנים, שוחטים וסופרי סתם, כך שמעתי בשיעור (חס וחלילה להגיד שהוא הצליח במשימה שלו רובם ככולם צדיקים ויראי שמיים אני בטוח)

ד. כסף שנכנס מוחץ לארץ על ידי נוצרים לתוך הקדושה מסיבות שלהם וזה משפיע עלינו. הרב אמר שאפילו כסף שנלקח מהמדינה זה משפיע ואסור לקחת.

ה. מעלים מחירי דירות בכוונה ושאר המחירים להוציא את האמא לעבודה גם ושאבא ואמא יעבדו קשה ולא יהיה להם זמן לחנך את ילדיהם כראוי.

ו. חסימת המידע והודעות ומסרים מגדולי ישראל על ידי גיחזים, על ידי התקשורת החרדית שמכונה חרדית, או סילוף שלהם מה הם אומרים: הרב קיינבסקי צועק כבר 10 שנים משיח בפתח, לא שומעים כמעט חוסמים מידע ומעביר רק מה שנוח להם בתקשורת. הרב אמר לא

להקשיב למשרד הבריאות בגלל הראשון ללמוד כרגיל שינו את דבריו אמרו צריך לבחון לראות וכו....

הרב אלישיב זצ"ל יצא בצורה ברורה נגד הפאות הנוכריות, לפני כמה רבנים, אמרו לו נקים וועדה שתטפל בזה ובכך הכשירו את השרץ וכו וכו..... מזייפים חתימות של רבנים,

ז. ערבי שירה שכל גדולי ישראל יצאו נגד בגלל הקילקול שלו, והם ממשיכים לעשות ככל העולה על רוחם הזמרים הללו.

ח. מכירת טלוויזיות למגורים השונים כביכול באישור גדולי ישראל, שקר וכזב.

ט. הגילוי לאחרונה על כל מיני רבנים שעשו מעשים שלא יעשו, אבל בינתיים נפגעו המון ילדים או נשים וכו. וההשלכות ברורות על מצבם הרוחני. והרצון שלהם להישאר דתיים בכלל.

י. חלק מהישיבות שמים דגש על מצוינות, הישגיות, הספקים, ולחץ נפשי שלא כל הילדים עומדים בו, ואז יש הרבה נופלים מהדרך

כתוצאה מכך. וחוסר מספיק מתן דגש אולי לחיות, שמחה, התלהבות, ריקודים וניגונים שמאד צריך בדור שלנו יותר מאיי פעם. ואז ילדים מחפשים חיות בצד ההיפך מהקדושה וזה בשנייה וחצי אפשר לקבל. והתוצאות ברורות. בנוסף חוסר מתן אפשרות לשלב חסידות, תורת רבי נחמן ועוד.

יא. גם החוזרים בתשובה ההיתקלות בבעיות שיש מכך שההורים לא חזרו בתשובה המשפחה לא חזרה בתשובה ויש עדיין טלוזיה וחוסר צניעות ולא פשוט לכולם אם הטלוזיה שיש שם ושמירה ומניעה.

יב. ונוסף להכל שאנו דור העקב שגם ככה לא מרגיש חיות, והרגשת מציאות הבורא, אז זה באמת לאחר שאני כותב את כל הדברים הללו, אני אומר ישתבח שמו לעד הקב"ה תראה איזה עם יש לך איך נשאר בכלל חרדים שחשוב להם להמשיך ללכת בדרך אבותינו הקדושים, ונלחמים על להישאר עובדי השם. אז תשלח לנו בבקשה משיח ברחמים גמורים, ושהוא יילמד אותנו את האמת, הוא יגיד לנו מה אסור ומה מותר, מה אמת ומה שקר,

אני חושב על התכנונים של הערב רב, של העמלקים מה הם מתכננים לנו בקרוב בייחוד עם הכנת הקרקע למתן חיסונים אפילו בכפיה לילדים שלנו ואני מצטמרר מהדיעה של מה זה יגרום מוות ועקרות, ומחלות סופניות. ואני אומר אבא הכל אתה קובע תראה כמה אנו מסכנים וכמה אנו למרות כל מה שכתבתי עדיין עובדים אותך גם אם אפילו רק עם בגדים של חרדים ומבפנים עושים עבירות אחרי שכתבתי את מה שכתבתי זה מובן ואין מה לבוא עלינו בתלונות, ויש עוד מה להוסיף למה לדון אותנו לכך זכות.

השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

בלבביפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל 073.295.1245 · USA 718.521.5231 2>4>12

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים · הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 · ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245 USA 718.521.5231

פורים - זמן מיוחד לאהבת ישראל

שאלה: התחושה היא שפורים הוא זמן מיוחד לאהבת ישראל, יותר משבת וכל החגים. מה הסיבה לכך?

תשובה: בפורים קבלו את התורה מ"אהבת" הנס, כלשון רש"י. וכן הגזירה הייתה באופן להשמיד לאבד ולהרוג את "כל היהודים", ולשם כך בהצלה כתיב לך כנוס את "כל היהודים", ולכך בהצלה נעשה חיבור של כולם. ולכך המצוה של משלוח מנות. ועיין אמרי אמת, פורים, תרפ"ג, ד"ה קבעו.

יש קדושה באוכל של משלוח מנות

שאלה: שלום כבוד הרב, כתוב בספרים שיש קדושה מיוחדת לאוכל שהוכן לשבת קודש, וגם כח רפואה. וגם כתוב שאפילו אחרי שבת נשאר כח זה באוכל. האם יש קדושה מיוחדת לאוכל שנשלח למשלוח מנות? וגם אחרי פורים?

תשובה: גדרי קדושה לדין אין בו, כמ"ש (שבת, כב ע"א) וכי נר (של חנוכה) קדושה יש בו? אולם הארת קדושה ודאי שיש בו, אף אחרי פורים, כי נעשה בו מצות היום.

שש שאלות על פורים

שאלה: (א) מה העומק הדבר שאסתר לא חזרה אח"כ למרדכי, דנמצא שלא היה גאולה שלימה כיון שהצדקת נצרכת לחיות כל ימיה עם רשע?

תשובה: א. גאולת פורים, הכנה לגאולה שלמה, אולם לא גאולה שלמה. "כי אכתי עבדי אחשורוש אנני". ולכך מרדכי רצוי "לרוב" אחיו, ולא לכל אחיו, כמ"ש חז"ל, כי נתקרב למלכות "אחשורוש". וכן אסתר דוגמתו נשארה קרובה לאחשורוש. אולם חיבורה לאחשורוש כמ"ש ב"זוה"ק (ח"ג, רעו, ע"א) מטרוניתא אתמר בה "ומלכותו בכל משלה", בתר דאתלבשא ביה אסתר, "שליטת אסתר על אחשורוש ואומתיה". והיינו חיבור של שליטה עליו. ובעומק, אסתר מלכות דאצילות, ואחשורוש, ז"א דקליפה דבריאה. והיא יורדת לבריאה, לראשית הבריאה, לכתר, וכמ"ש ברמ"ז על הזוה"ק שם, וז"ל, ותלבש אסתר "מלכות", בסוד "אכתראל", לשון אל-כתר. ובמדרגה זו הכניסה שידה תחתיה, כמ"ש חז"ל. וזה דלא כבבלי דלקמן.

כי תחילה החיבור היה בסוד הקלוקל, באונס, קרקע עולם, כמ"ש בריש כתובות. וכמ"ש במגיד מישרים (ויקהל) וז"ל, ובגין דחבו ישראל בהנך נשים נוכריות, אתיהיב רשותא למיסב ית אסתר. ועיין חמדת ימים (פורים, פרק ז) וז"ל, כשושנה בין החוחים, גימטי אחשורוש. שושנה, גימטי אסתר, וסופי תיבות המן. להראות שאסתר שהיא מלכות דאצילות היתה בין החוחים, בין הקליפות, שהוא אבא דזעיר דנגה שנקרא אחשורוש והמן.

ועיין קנאת ה' צבאות (ח"ב) וז"ל, אסתר, שהיא השכינה, נמסרת ביד ס"א, ואחשורוש חשב לשלוט עליה, אבל באמת שמרדכי היה משביע את השידה, ואחשורוש לא היה שולט עליה כלל. עכ"ל. ולפ"ז במדרגה עליונה שהיה ב"רצון", זה היה שידה. ונמצא שהיא עצמה לא נשארה עם אחשורוש. רק תחילה שהיה באונס, היה אסתר ולא שידה.

שאלה: (ב) האם אחשורוש נעשה אוהב ישראל לאחר מעשה דפורים, או שחזר לשנאתו?

תשובה: ב. עיין יערות דבש (ח"א, ד"ג) וז"ל, והנה זה אחשורוש שונא ואויב ישראל, ודימהו לתל וחרץ (מגילה, טז, ע"א), כבר נודע משנאתו שביטל בנין בית המקדש. ואמרו חכמים (שם) אסתר במאמרה איש צר ואויב הזה, כוונתה על אחשורוש,

חומה מימות יהושע בן נון, ולעת"ל תיעשה פרזות, "פרזות תשב ירושלים", כמ"ש בהמוכר את הספינה. והיא נקודת החיבור בין פרזים למוקפים. והסמוך "ונראה" לכרך נידון ככרך. ולכך כל ש"צופה" במחשבתו ראה רוחנית - מחובר לירושלים.

פורים שחל בע"ש בפרט ועבודת פורים בכלל

שאלה: א) האם בשנה הזו שפורים הוא בע"ש צריך להיות ביותר אימה וכבוד ראש ובעיקר לדאוג על זמני שבת ועל כבוד בשבת, או שזהו יצר הרע וניוונים למנוע את האדם משמחת פורים?

תשובה: א. חלק מן הגזירה שהיה ושתי מעבידה בנות ישראל בשבת. והמן קיטרג שאוכלים לרוב, שבת היום, וכו'. ועיין צרור המור (דברים, כו, א) שהקביל זכירת שבת לפורים, עי"ש. ושורש ב"שבת זכור", שקודם פורים. וזהו העבודה לעורר זכירה זו.

שאלה: ב) באופן כללי מהו העבודה בליל פורים? האם יש ללמוד מס' מגילה, לומר תהילים, לשתות קצת ולשמח קצת?

תשובה: ב. כתבו הפוסקים מקצת אכילה. וכבר אמרו, חייב אדם לקרוא את המגילה בלילה. גילוי בחינת לילה - הסתר - אסתר. ובמועד לכל חי כתב לאכול ביצים, כי המן בקש לקעקע ביצתם של ישראל.

שאלה: ג) האם יש לשתות קצת בפורים בהמשך היום שאז עי"ז יהיה במצב של רוגע ושמחה, או שיש לדחות את כל השתיי בפורים רק עד הסעודה?

תשובה: ג. איש לפי טבעו.

שאלה: ד) האם יש לנצל את יום הפורים לתפילה ולהתפלל על כל דבר שהוא רוצה, וכדברי השם משמואל שהאדם יכול להתפלל על כל דבר בפורים? ואם כן, איזה זמן יש לעשות זאת ועל מה להתפלל?

תשובה: ד. בעיקר יש לנצל לקבל את מהות הארת היום, וחלק בלבד תפלה. ועיקר התפלה לזכות להארת היום, וזמנו תוך משתה היין.

שאלה: ה) האם עבודת היום של פורים הוא בעיקר שמחה, או אהבת ישראל, או מחיית עמלק, או בטחון, או קשר יותר פנימי של עצמיות עם הרבש"ע (למעלה

ו"כעת נהפך לבבו לאהוב", ונתן למרדכי ולישראל מעלה ורוממות. ולכאורה אהב את אסתר ולא את ישראל, רק מאהבת אסתר אהב את אוהביה ותו לא.

שאלה: ג) מה הכוונה ב"בני בניו של המן למדו תורה בבני ברק", איך זכה אותו רשע של עמלק שיש טוב היוצאת ממנו, ובפרט קשה משום שעמלק הוא רע גמור, וא"כ איך שייך שיש טוב שיוצא מרע גמור (האם משום שכמו שבפורים אנו באים לתפיסה שגם המן הוא טוב, דאין חילוק בין צדיקים לרשעים כיון שאנו חיים בעולם שכולו טוב, א"כ כמו"כ יש להבחין בפנימיות שגם עמלק הוא טוב ועל כן שייך שיצא טוב ממנו, וזהו העומק בבני בניו של המן.

תשובה: ג. עיין פחד יצחק (פורים, רשימות, ג). וקדושת לוי (כללות הניסים, א). ובשם משמואל (תצוה, תר"פ) כתב וז"ל, בודאי אין הפירוש שהיו בני בניו ממש, שהרי נשבע הקב"ה בכסאו שלא יקבל גרים ועמלק (ועיין בן יהודע, גיטין, נז, ע"ב) אלא ודאי הפירוש שהיה בהמן ניצוצי קדושה רבים. ושורש ניצוצות אלו, כתב בבית אהרן (ליקוטים) שהוא מכח סעודת אסתר. ובעומק "למדו תורה", בתורה יש לו ניצוץ טוב, כי מילת עמלק בתורה היא קדושה. ועיין רסיסי לילה (אות לח). ובעומק, באופן שקבלו גרים מעמלק כמ"ש, זהו גופא גירות מכח ניצוצות אלו. ועיין עוד חבצלת השרון (שמות, יז, יז).

שאלה: ד) האם כל אחרית הימים עכשיו הוא חזרה של אותו תהליך שהיה במעשה דפורים? דא"כ נמצא שכל ההצלה לנסינונות עכשיו הוא ג"כ ע"י תפילה ותענית וכמו שהיה אז, ובפרט תפילות של תנוקות, שבטל את הגזירה, וכמו שאמרו בחז"ל?

תשובה: ד. אז היה שער "הנו"ן", עץ גבוה חמשים אמה, ועכשיו נו"ן דנו"ן.

שאלה: ה) איזה פירוש טוב על המגילה יש ללמוד, הן ע"פ נגלה, הן ע"פ נסתר?

תשובה: ה. תלוי כל אחד לפי שורשו ומדרגתו.

שאלה: ו) מהו עבודת האדם בשושן פורים (לאילו שאינם דרים במוקפות חומה מימות יהושע)?

תשובה: ו. מלבד כפשוטו מקצת שמחה שכתבו הפוסקים, להתחבר לירושלים, שהשתא היא מקופת

מסירים הכובע או משתחווים לצלם רק להשר. ונמצא שאצל המן מפורש בקרא שהיו משתחווים, ואפשר שאף מסירים את הכובע, ורק המן נשאר עם כובעו. ולכך לובשים זאת להורות שכובע זה נכנס לקדושה. בבחינת עוטר ישראל בתפארה, שהרי כובע הוא אימתא דשמיא, היפך לא ירא אלקים שנאמר בעמלק, והוא סוד אור הכתר בפורים. עיין פרי צדיק (שושן פורים, אות א').

שאלה: וביותר צ"ע איך אוכלים בפורים את העוגות שנקראים "המן-טאהשן", איך אוכלים דבר שהוא זכר להמן, ואיך יתכן שיש זכר להמן שנבלעים בבשרינו ובתוכינו.

חשבתי שאפשר הסיבה לכך הוא משום מחיית עמלק, דע"י שאנו "אוכלים" את המן אז מקיים בזה מחיית עמלק (לא לדינא אלא לרמז על כך שאנו רוצים למחות את עמלק). אבל עדיין צ"ע איך מכניסים את "המן" לבשרינו ולא שורפים את העוגות אלה וכדו', ולמה צריך דייקא לאכול את העוגות.

ואפשר הפשט בזה הוא משום דהמן רוצה לבלוע את ישראל כמו דג גדול שבולע דגים קטנים, וכמו שאמרו חז"ל באסתר רבה, ועל זה אנו "בולעים" את המן בפורים, ע"י האכילת המן-טאהשן, זכר לכך שהמן רוצה לבלוע אותנו. אבל צ"ע למה ההמן-טאהשן הוא מאכל שאנו ממלאים אותו בדבר "מתוק", פירות וסוכר וכדו', לכאורה צריך להיות מאכלים אלו בטעם מר, כיון שהמן היה ממרר את חיינו. ואפשר משום דבפורים אנו באים להכרה שאפי' הרע הוא טוב, גם הרע הוא "מתוק", וזה מה שאנו רוצים לתפוס בפורים, שגם המן (וכל רע) הוא "מתוק", מצד תפיסת לעתיד לבוא. האם נכון דברים אלו?

תשובה: ב. אמת. ואמרו (חולין, קלט, ע"ב) המן מן התורה מנין, המן העץ אשר אמרתי לך לבלתי אכל ממנו אכלת. והיינו ששורשו "אכילה" דקלקול. ולכך בתיקון יש אכילה כנגדו. ואכילת "המן טאהשן" הוא מעין אכילת "המן" במדבר שירד בזכות משה. וזה נעשה ע"י מרדכי שהוא בחינת משה, כמו שיבואר להלן אי"ה בהרחבה.

ויתר על כן, נודע מהארז"ל שאלמלא המתין אדה"ר לשבת היה מותר לאכול מעץ הדעת. והארת פורים, מאירה בחינה זו של אכילה מעץ הדעת שאחר המתנה לשבת. ולכך תחלה יש תענית אסתר, המתנה של אכילה, ואח"כ

מדיבור עמו ית' ולמעלה מכל לבושים)? דמצינו הרבה הגדרות בספה"ק מהו המהות של יו"ט דפורים, וא"כ אני שואל, מהו העיקר התפיסה והמחשבה שצריך להיות בפורים, מהי השורש ומהי הענפים, של עבודת היום בפורים?

תשובה: ה. לא ידע!!!

שאלה: (ו) מבואר בספה"ק שהגילוי של פורים הוא ענין "יסוד דאבא", וקשה לי, ראשית מהו ענין בענין של "יסוד דאבא" ושנית, איך זה הדבר פנימי שיכול להיות והא יסוד דאבא אינו המדרגה העליונה, דהא יש ספירות למעלות מיסוד ויש פרצופין שהם למעלה מאבא, וא"כ למה יסוד דאבא דייקא הוא הפנימיות של פורים. פורים שמח להרב!

תשובה: ו. יסוד אבא שורש הארת יעקב, אותיות יבקע, בחינת לעת"ל, כמו שנאמר: "אז יבקע כשחר אורך". עיין עץ חיים על שער הכללים. ובחינת יסוד, מידה שישית, בחינת שית - שתיה, כמ"ש שם. והוא שורש ימי "משתה".

ועיקר גילוי דעת ביסוד דאבא, שהיא משה, כמ"ש שם. ובפורים מתגלה תכלית הידיעה - יסוד אבא, ואזי שלא נדע. גילוי הנוק' הוא בחינת שלא נדע.

ושורש יסוד דאבא ביסוד דעתיק, וכמ"ש בפירוש האריז"ל בספד"צ וז"ל, כל השפע מושך האור א"ס ע"י יסוד דעתיק, ויסוד דעתיק נותן בפרצוף אבא דרך ראשו, ומשם יורד דרך ח"י חולין עד יסוד אבא. והארת יסוד אבא בפורים, הוא מהארת "אריך". ודו"ק היטב. ושלמות הארה זו, צירוף של ל"ב נתיבות חכמה - אבא, ונ' שערי בינה, ונעשה לבן, לב-ן, כנודע. עיין עמק המלך (שער יא, פ"ז) והוא נתיב "לא ידעו" עיט, בחינת לא ידע, וזהו הארת פורים.

מנהגים שנהגו זכר להמן

שאלה: מה הסיבה שבפורים יש שנוהגים ללבוש כובע באותו צורה שהמן הרשע לובש (הנקרא "כובע המן")? איך לובשים כובע הדומה לאותו כובע של אותו רשע הצורר לעם ישראל?

תשובה: א. איני יודע. ואולי יעויין יו"ד (קנ) בהג"ה ששרים שיש להם שתי וערב או שנושאים צלם (כהמן) וכו' אינם

ועיין עוד שם משמואל (תצוה, תרעג-ד-ו). וישמח ישראל (שקלים). ואמרי אמת (לפורים). ותפארת שמואל (לפורים). ואמרי מנחם (תצוה, וזכור). ועיי"ש (צו) משה ומרדכי יחד עם הכולל, בגימט' כתר.

ועיין עוד זרע קודש (תצוה). ואמרי נעם (לפורים). ואוצר החיים (וילך). וליקוטי הלכות (או"ח, תפילין, ה"ו. שבת, ה"ג. יו"ד, קרחה וכתבת קעקע, ה"ג. מילה, ה"ד. חו"מ, העושה שליח לגבות את חובו, ה"ג. מתנה ומתנת שכיב מרע, ה"ג). ואהבת שלום (לפורים). ודברי אמת (זכור). ודברי חיים (זכור). וישמח משה (כי תשא). ושכל טוב (ח"א). ויערות דבש (ח"ב, די"ג, ודי"ז). וכלי יקר (שמות, יז, יב). ותורת משה (ויקרא, ו, ב). ודרוש לז' אדר. וכתב סופר (אסתר, פ"י, פ"ג). ופרדס יוסף (שמות, ב, יט).

ועיין חומת אנך (שמואל, א, טו, ב) אמחה (את זכר עמלק) ר"ת אותן שעשו מלחמה עם עמלק, אהרן - משה - חור, ה' רומז לשכינה. ואח"כ, אסתר - מרדכי - חרבונה, ה' רומז לשכינה. והרי מ' משמש למשה ולמרדכי.

מנהג לאכול דגים בסעודת פורים

שאלה: בסוף השיעור הנפלא של "ראש חודש אדר - מזל דגים" הרב מבאר שאוכלים דגים בסעודת פורים, משום שסעודת פורים כנגד סעודת הלוינת דלעתיד לבוא. חיפשתי בכל הספרים למצוא מקור לאכילת דגים בסעודת פורים אבל לא מצאתי מקור לזה (רק שאוכלים דגים בחודש אדר משום מזל אדר דגים). האם הרב יכול להביא קצת מראה מקומות למנהג הזו? תודה רבה להרב, ופורים שמח.

תשובה: מזל אדר דגים, מאיר בפרטות ביום הפורים. עיין מועד לכל חי, סימן לא.

נדע מדברי הגר"א שיום הכיפורים הוא חציו לה', ויום הפורים חציו לכם. ומה שאי אפשר לאכול ביום הכיפורים נאכל בפורים. ועוד נודע שביום הכיפורים גופא, אוכל בתשיעי כפלים, מזון הראוי לעשירי. והן ב' בחינות בחציו לכם של יוה"כ.

וכתב הרמב"ם (פירוש המשניות, יומא, פ"א, מ"ד) לא יאכל ערב יוה"כ דבר מן המאכלים המרבים את הזרע, כדגים, וכו'. ולכך אי אפשר להשלים אכילת תדגים של יוה"כ בערב יוה"כ ונצרך להשלימו בפורים. ויעיין

אכילה מעץ הדעת דתיקון. והוא בבחינת מ"ש (בחינת עולם, יג, מה) תכלית הידיעה שנדע שלא נדעך. ולכך איכא אכילה מעץ הדעת, ידיעה, אולם הגעה לתכלית, שלא נדעך, עד דלא ידע. ולכך ביום זה אין העיקר אכילת סעודה, אלא "משתה", ואף הסעודה נקראת משתה היין, שתכליתו לבסומי עד דלא ידע. ושם עמלק, גימט' מר, נהפך למתוק. כי ההבדל בין מר למתוק גימט' משה עם הכולל. כי אות רי"ש אינה משתנה, וכל השינוי בין ר-תוק, וכאשר תוריד מן תוק, ר' עולה שו, ועם מ"ם עולה משה. ואמרו (אסת"ר, ו, ב) מלמד שהיה מרדכי שקול בדורו כמשה בדורו. ועיין ב"ר (ל, ח) ואסת"ר (ו, ב. ז, יג). ועיין מהר"ל (אור חדש, פ"ט, פ"א) ולכך היה מרדכי דומה למשה שיש לו מעלה אלקית מיוחדת על כל. ועיין שם משמואל (פורים, תרע"ד). ומשה בחינת דעת, ותכליתו שלא נדע, ולכך לא ידע איש מקום קבורתו. ועיין ברית כהונת עולם (מאמר הסתר אסת"ר, פ"י). ופע"ח (שער ר"ח חנוכה ופורים, פ"ו). ועיין זוה"ק (בראשית, קסט, ע"א) רמז לשלש גאולות, ע"י משה, מרדכי, משיח. והיינו משה - דעת. מרדכי, "מרדכי ידע", מעתיק מן הדעת לתכלית. משיח - לא נדע, משיח לפי תומו. ועיין עמק המלך (שער יג, פרק מה).

ועיין מגלה עמוקות (ואתחנן, אופן מד) מרדכי הוא דרגא של משה, כמ"ש (חולין, קלט, ע"ב) מרדכי מן התורה מנין, קח לך בשמים ראש (שמות, ל, כג) לך דייקא שהוא דרגא דילך. ועיי"ש (אות קפ"ו) ידוע שמרדכי הוא סוד משה, שקול מרדכי כמשה.

ולכך קיימו בימי מרדכי מה שקבלו כבר (שבת, פח, ע"א) וז"ש מנין שמרדכי הוא סוד משה והוא כלול מס' ריבוא אותיות התורה, שנאמר קח לך, דייקא שהוא ניצוצו, וכתוב בשמים רא"ש, שהוא נוטריקון ששים רבוא אותיות. ועיין מחברת הקודש (שער הפורים). ושל"ה (שמות, דרוש ואתה תצוה). ושמן ששון (עץ חיים, שער הארת המוחין, פ"ב). ותפארת שלמה (רמזי פורים) בהרחבה. ושפת אמת (פורים, תרמ"ג).

ובשם גורי האריז"ל איתא (עיין יוסף תהלות, קכד, ג) שהיה במרדכי ניצוץ של יעקב. ובכלי חמדה (כי תשא) איתא, מרדכי והמן היו גלגול אדה"ר ונחש. וביערות דבש (ח"א, ד"ג) בשם המקובלים, מרדכי גלגול משה, והמן איש מצרי שנהרג ממנו.

וגילוי יחודו, כמו שהרחיב שם הרמח"ל בדעת תבונות.
שאלה: ג) ובפרט אם האשה מפחדת על מצב בעלה וילדיה בפורים (כמו הרבה נשים בפורים, שהמציאות הכואבת הוא שהרבה נשים "שונאים" את יום הפורים ר"ל, מרוב טרדות היום שיש להן, ואותם נשים (ולא מועטים הם!) מצפים לגמר הפורים כדי שהכל תחזור לנורמלי...) במצב כזה איך האשה יכולה לשמוח בפורים עם כל הבלבול המתחרש סביבה...? יישר כח גדול להרב.

תשובה: ג. מתנות לאבינונים: לחפש מי שנצרך ביותר והנתינה משמחתו ביותר ולתת לו דייקא. דבר זה נצרך בשיתוף עם הבעל על דרך כלל, בעיקר מצד סכום הנתינה.

תשובה: ד. סעודת היום: יש להשתדל להכין מאכלים ערבים לכל אחד לפי טעמו, בדבר המשמחו. ובעיקר יש לתת את הדעת בסעודה שייעשה באופן פנימי של התעסקות בעניינו של יום ומהותו, ולא באופן של דברי ליצנות שמעוררים את כח הקליפה הטמאה שבנפש.

בנוסף: תכלית מהות היום להגיע למקום הפנימי שבנפש שלמעלה מן הדעת. וגברים, שעבודתם תלמוד תורה, בונים את כח השכלי בכל ימות השנה, ולכך נצרך יין (או שינה) על מנת לבטל בנין של דעת זו. אולם נשים שפטורות מתלמוד תורה, קרובות יותר לביטול הדעת, והגעה ל-למעלה מן הדעת, שהוא מקום התמימות.

ומצד כך עיקר עבודת היום, "תמים תהיה עם ה' אלקיך", ללכת עמו ית"ש בתמימות, בלי שום חשבון, לחוש את אהבתו (הדר קיבלוה - את התורה - בימי אחשורוש - מאהבת הנס) ללא גבולות, לחוש את נתינתו מתוך אהבה זו, להצילנו מן הצרה, ולהיטיב לנו. ומתוך תפיסה זו לחוש מתיקות ונעימות בקרבה אליו ית"ש. וזהו שורש מקום השמחה האמיתית, שמתוך קרבה זו נעשה האדם קל בכל גופו בכלל וברגליו בפרט, ונפשו נוטה לשירה וריקוד, כשירת מרים.

ולכך דייקא הנס נעשה ע"י נשים, כי הנשים קרובות יותר לתמימות זו. ומה שאצל גברים נצרך שתייה רבה על מנת להגיע לכך, אצל נשים הדבר קרוב לכך ללא שתיה. אולם נצרך מעט התבוננות, השקטה, וכניסה לעמוק

תוספות כתובות ה, ע"א, להיפך. ועיין ב"ח, או"ח, תרח. ובפוסקים שם. ודייקא סיפא של המגילה, תיבת "זרעו" ולכל זרעו. מרבים את הזרע ודו"ק, כדגים שפרים ורבים. וזהו לשון פורים - פרה ורבה.

ועוד. כנגד מ"ש אלהים של אלו ישן הוא (עה"פ ישנו עם). וכנגד כך נגלה עינא פיקחא, עין של דג כנודע. ומטעם כך כתבו (עיין בן איש חי, שנה ראשונה, וילך) לאכול דגים בערב יוה"כ, וה"ה לפורים.

מהי עבודת האשה בפורים

שאלה: מהו עבודת האשה בפורים? באיזה נקודות יש להאשה להתבונן בפורים?

תשובה: ימי הפורים יש בהם כמה חלקים, ודין שכרות בפועל שייך יותר אצל גברים, כפי גדריו ודיניו שנתבארו בפוסקים. אולם ישנם חלקים רבים נוספים ששייכים הן באיש והן באשה. נתבונן בקצרה בכמה מהם. וכל דברים אלו צריכים שיעשו כל אחת לפי כוחותיה, ולא מצד שום לחץ חברתי, משפחתי, נפשי. כי פעמים רבות פועלים לפי המקובל, ובזה נעקר כל השלוה והשמחה.

שאלה: ב) ובפרט אם קשה לה להרגיש את קדושת הפורים, כיון שנראה לה שכל שמחת פורים רק לאנשים שיש להם את השמחה הבא מהשכרות והדברי תורה בפורים, באיזה נקודה יש להאשה להתבונן ולהתרכז בה, כדי להרגיש איך שה"נס פורים נעשה ע"י הנשים", ו"בזכות נשים צדקניות נגאלו", התקשרות לאסתר המלכה, וכו'...?

תשובה: ב. מקרא מגילה: הן באופן מעשי, שהן אנשים והן נשים חייבות במקרא מגילה. והן באופן פנימי, כנודע, מגילת אסתר, מלשון גילוי ההסתר, להתבונן ולראות איך וכיצד להפוך כל הסתר לגילוי. והוא ע"י צירוף כל חלקי המאורע, כמו שמסופר במגילת אסתר, סיפור הדברים מראשיתו בפרוטרוט עד לאחריתו. והוא היפך מראית כל פרט לעצמו.

וכן ע"י מבט פנימי ללמוד כל אחד ואחת לפי ערכה את תנועת ההנהגה הפנימית של הבריאה, כמו שבואר בהרחבה בספר דעת תבונות. ועי"ז להביט על כל מאורעות הקורים בעולם במבט של השגחה, הטבה,

העמוק ביותר בנפש כל אחת לפי ערכה.

מחיית עמלק בפורים

שאלה: בפורים אנו עוסקים במחיקת עמלק, ואולם בשער הכוונות הביא לכך שעל ידי השתכרות ו"ברכת" בטעות את המן (שהוא מזרע עמלק), אנו שולחים חיים לניצוץ הקדוש שבקליפה, ההפך ממחיקה.

האם שני הדברים האלה לא סותרים זה את זה? ואם לא למה לא?

תשובה: אין בכוחנו למחות את עמלק לגמרי, זה ביד ה', על חלקנו במחיית עמלק כתיב מחה תמחה את זכר עמלק, על חלקו של ה' כתיב מחה אמחה. ולכך כל זמן שקיים נותנים לו חיות. זהו פנים אחד לדברים.

עבודת והארות אחרית הימים

שאלה: א) מה החילוק בין אמונה פשוטה, פשיטות, ואין עוד מלבדו כפשוטו?

תשובה: א. יש אמונה שאדם מקבל מגירסא דינקותא, וזהו אמונה פשוטה, ללא חקירות ובדיקות, קבלה מאבותיו. וזה על דרך כלל נגלה במוחין, במחשבה, אמונה במקיף. ויש והאמונה חודרת ללבבו, וכאשר נוגעת או יתר על כן נגלית מעומק לבבו, אזי זוהי אמונה פשוטה. ויש פשיטות שמתפשטת לכלל קומת האדם. "ושורשה" באור א"ס הפשוט, ובאמונה הפשוטה. ויש אין עוד מלבדו כפשוטו, וזוהי הארת אור א"ס "הפשוט" בנפש.

שאלה: ב) האם בכל הנ"ל הצד השווה הוא לחיות בביטול לה'?

תשובה: ב. כל פשיטות יש בה ביטול, וערך הביטול כערך אותה מדרגה.

תשובה: ג. נצרך אמונה פשוטה ותמימות "חושית". בכל הדורות העבודה היא אמונה חושית, וככל שמתקרב אחרית הימים ומאיר אורו של משיח, אזי נגלה יותר הפשיטות והתמימות, ונצרך שיהא פשיטות ותמימות חושית.

שאלה: ג) האם היה שינוי בצורת העבודה בשנים האחרונות, שעד השתא העבודה היה אמונה חושית ועכשיו העבודה הוא יותר אמונה פשוטה ותמימות שהיא

לאו דוקא חושית אלא נאמנות לה' בתוך החושך?

שאלה: ד) לבני"א שאין להם יד בקבלה ואינם מבינים לשונות של קבלה כמו רד"א וקו א"ס ואריך ועתיק וכ"ו האם יש להסביר להם את העבודה באחרית הימים לא בלשונות של קבלה אלא בלשון פשוטה של אמונה פשוטה, תמימות, דיבור עם ה' וכ"ו?

תשובה: ד. כן!

שאלה: ה) לאחרונה היו עוד צרות משונות בישראל, ג' בחורים יקרים שנהרגו ל"ע בתאונת אווירון בנסיעה למזביזה לשבת, ובשבוע שעבר באמריקא נהרג בחור יקר בגיל י"ט ע"י גוי רוצח כשהבחור היה באמצע שיחה עם רבו. האם זאת היה קריאה מיוחדת או שהיא נכלל בכל הצרות של אחרית הימים שכללותם הוא לעורר כ"י לתשובה, ועוד יש לשאול, האם בכל צרות אלו יש מיתוק הדין, כלומר שלולא מדת הדין הזה היה מדת הדין ביותר, והם היו הכפרה בעד הדור?

תשובה: ה. הכל קורא מכל צד ויתר על כן זועק, שהעולם אינו יכול להמשיך כצורתו זו, והעולם השתא יש לו דין של זמן יציאת נשמה.

שאלה: ו) כיצד מרגישים מנותק מעוה"ז ולפי"ז להגיע להפשטה מחיים בהאי עלמא?

תשובה: ו. להכיר שהעולם בזמן יציאת נשמה, ואין למה להתחבר.

שאלה: ז) חשבתי רעיון לכתוב ספר הנקרא "שער הנון דקדושה", ללקט כל לשונות הספה"ק בזה וגם לכתוב כל פרק ופרק עם שער אחרת כיצד להכנס איליו ובעיקר ע"י מה שקיבלתי ממשנתו של הרב שליט"א. האם הרב חושב שזה דבר נכון?

תשובה: ז. כן. אולם שיעקר חיבור נפשך יהא לנו"ן דקדושה, ומעט לברר מהו נו"ן דטומאה.

הצורה הראויה להתבסס בפורים, עבודת היום

שאלה: א. שמעתי מהרב בדרשה שרק מי שנשמתו כבר גלויה בשאר השנה הוא ראוי להשתכר בפורים, ואם לא, אז לא נאמר בו "נכנס יין יצא סוד", כיון שהאדם הזה עדיין לא גילה את "סוד" מכבר. והרב מסביר עוד העמקות של היין בפורים בגוונים שונים.

עשיתי חשבון נפש על עצמי, ויצא לי שיש לי הרבה סיבות למה אין אני רוצה להשתכר בפורים:

אני ירא שמא זה גורם לי לזלזל במצוות, בתפילה ובברכת המזון, וגם יום למחרת של פורים, שבדרך כלל מי ששותה הרבה בפורים אז הוא נעשה חולה למחרתו, ואינו מתפלל במנין וכו'. וא"כ לעולם אני חושב לעצמי, מה לי ולצרה הזאת, הלא כל זה הוא בגדר יצא שכרו בהפסדו, ואפי' אם בני"א כאלה יש להם עליי רוחניות בפורים, אבל הרבה הרבה פעמים זהו עליי ואח"כ ירידה, יצא שכרם בהפסדם, פעמים מפסידים את הפורים עצמם, ופעמים מפסידים את כל מחרת הפורים.

אני מתיירא לגלות את מה שנמצא בפנימיותי, הן לעצמי והן לאחרים - אני מתיירא מה אני יכול למצוא שם, וכמו שאמר הרב בדרשה.

א"כ יש לי סתירה ברצון שלי, אם ראוי לי להשתכר בפורים. מצד אחד, אפשר שזה תהי' גאולת הנפש שלי. מצד אחר, אני חושש על תוצאות מקולקלים.

יש לי עוד סיבה להשתכר, והוא משום שבדרך כלל בתוך השנה אני לא מגלה אהבתי לאחרים, ויש קרובי משפחה כגון אבי חמי וגיסי ודודי שאני רוצה מאד לבטא אהבה כלפיהם, אבל איני מסוגל לעשות זה בתוך השנה, וכמו רוב בני"א, אבל ע"י השכרות בפורים אז אני יכול לבטא אהבה כלפיהם - יש לי אפשרות לצלצל לאבי ואמי ואחי בפורים ע"י טלפון, וחמי ושאר קרובים שלי שאני נמצא עמם בפורים בהסעודה. חשבתי שאולי משום סיבה זאת ראוי לי להשתכר.

אפשר שהרב ידריך אותי בזה, כיון שזה יום אחד שכל השנה תלוי בו, ובפרט משום שאין אני רוצה ליפול לקליפת "עמלק-ספק" בפורים עצמו.

תשובה: ג. ישנם בני"א, מיעוט, שכח השליטה על עצמם נעשה טבע שני, ולכך אף בשעה שמשתכרים יש שליטה עצמית גבוהה. לעומת זאת ישנם בני"א, מיעוט, שאור נשמתם מאיר הרבה, ולכך אף בשעה שמשתכרים אור נשמתם מנהיגם ומשמרם. לאלו ולאלו קרוב הדבר שאין נזק גדול בהשתכרותם, אולם נצרך לבדוק מה תועלתם איש איש לפי ענינו.

זולת זה לרוב בני"א ראוי לשתות מעט יותר מן הרגלם, באופן שלא יאבדו הדעת, אלא יחוו רוח פנימי, ולבם

תשובה: א. כל דבר יש לו שורש וענפים. ושורש השכרות בפורים בבחינת נכנס יין יצא סוד, הוא ביין דוקא, אולם מצד הענפים, יש גם הארה זו בשאר דברים המשכרים, אולם לא הארת שורש אלא הארת ענף.

שאלה: ב. אז לפי"ז כל העליי' הרוחניות שבא ע"י יין של פורים הוא ע"י יין דוקא, כיון שרק יין הוא בגמטריא סוד, ולא שאר משקה. א"כ מה ההסבר במחלוקת בפוסקים אם האדם יוצא "חייב איניש לבסומי בפורים" ע"י יין דוקא, או אפי' כל דבר המשתכר.

תשובה: ב. כתיב ליהודים היתה אורה ושמחה. והבן שלעולם השמחה באה מתוך אורה. אולם ישנה הארה וישנם ניצוצות, חלקי הארה.

והנה, רוב בני"א עיקר שחוקם ושמחתם בפורים, שמחת נפש הבהמית, פעמים גובל באיסור של ליצנות ופגיעה בזולתו, וכדו', ואזי זהו שמחה מתוך התלבשות בג' קליפות ומרכבה אליהם. ופעמים אף שאין בו איסור ממש, מ"מ זו שמחה של נפש בהמית, השמחה ממה שנפש בהמית שמחה, בשר, יין, ומילתא דבדיחותא, וכדו'. ופעמים יש בשמחה זו אף ניצוצות של שמחת אמת, ניצוצות דיקא. ואזי זה תערובת של שמחות הנ"ל יחד עם ניצוץ או ניצוצות של שמחה. ואזי ניכר תשוקת רצון הלב אמתית שמדבר על שאיפותיו ורצונותיו מתוך שכרתו וכדו' כנודע. אולם ע"ד כלל כמעט ללא יוצא מן הכלל, עיקרה שמחה של נפש בהמית, וניצוצות של שמחה. אולם בפורים כתיב אורה ושמחה, כנ"ל, שהשמחה תולדת הארה. ולכך מה שנראה "שכל הנמצא בסביבותי הם שמחים", אין בכך כמעט כלום, כי שמחתם בגדר הנ"ל. ומה שהנך נשאר בעפר יתכן ב' סיבות, א. נטיה חזקה לעפר. ב. הכרה פנימית עדינה שזו לא שמחה אמתית, והנפש אינה חושקת בכך אלא ב"אורה ושמחה", ולכך אינה מתחברת לשמחתם.

שאלה: ג. ובעיקר מה שמפריע לי הוא, דבכל שנה ושנה אני מסתפק כיצד אני צריך להתנהג גבי השכרות בפורים. מעולם לא נכנסתי לשכרות כ"כ, רק אני נוהג לשתות קצת יותר מהרגלי וכמ"ש הרמ"א ואז לישון, אבל בכל שנה כשיצאתי מפורים לא הרגשתי שהייתי שמח באמת בפורים. בכל פורים אני מרגיש כמו "אבל" שאינו בשמחה, כל הנמצאים בסביבותי הם שמחים ואני חוץ למחנה, יושב בדד, הם נמצאים בתנועה של שמחה ועונג ועליי', יסודות המים והרוח והאש, ואני נשאר בעפר שלי.

העולם, שדרכם לשתות לשכרה ביום אידם בפרט, ובכל חייהם בכלל). אלא על כל אחד לנהוג לפי מדרגתו, כנ"ל, מתוך בירור גדרי ההלכה וגדרי מדרגתו בכל פרטיה.

ועבודת כל אדם ביום הזה, לגעת בנקודה הפנימית ביותר בנפשו, לפי השגתו עתה, שהיא מדרגת "אורה", דיליה, ומשם נמשך שמחתו. ואין לך קליפה גדולה להיום הזה, בזה שאדם נמשך אחר זולתו, שהוא הפקעה מוחלטת, של מדרגת "יחידתי" שאמרה אסתר. ומה שנהגו להתחפש היינו להראות שאיך שאנו נראים כל שנה זהו תחפושת, ומכח כך לגלות את ה"אני" האמתי. ואוי לו למי שמתחפש ביום זה לזולתו. והוא הוא היום להגיע לעצמיות נפשו שלמעלה מן הדעת, וממקום זה לחוש את היותו ית"ש, כי אין בלתו. וביום זה יש גילוי גמור של "המלך", שאפילו בחולין (מלך של חולין) מתגלה מלך מלכי המלכים. והוא הגילוי שסתם מלך הוא מלך מלכי המלכים. וביום זה המלך גלוי בכל מקום. ולכך עבודת יום זה להפשיט כל הלבושים, בחינת מגילה, לשון גילוי, ועי"ז נוגע בעצמות נשמתו, בעצמיות שלו, שמח, ומשמחתו משמח אחרים.

ומשם יונק תורה של גילוי, מגילה, שהכל גלוי, ואין בה סיתום. וז"ש ליהודים היתה אורה זו תורה, תורה של גילוי, והיא המביאה לידי שמחה, כנ"ל. וזו השמחה האמתית של יום זה, שאין שני לו. כי בכל השנה אורייתא סתים וגליא, וביום זה כולו גילוי, כולו מגילה. וזהו "מגילה נקראת", שמאור המגילה קורא בכל התורה כולה, והיו הדברים נקראים, מאליהם, וכן הכא נקראת מאליה. כי הכל גלוי. והוא הוא שמחה שלמה, שמחה בשורש, שמחה בו ית"ש, שמחו צדיקים בהוי"ה.

טוב עליהם. ואזי הלב פתוח ואפשר לבטאות דברים שפחות מבטאים במשך השנה, אולם לא מתוך איבוד הדעת וגילוי תשוקת הלב, אלא מתוך דעת, ומתוך רוחב לב, כי טוב המלך בין. זה הגבול העדין והדק שראוי להרבה בני"א.

אופן דק יותר, שאדם מאבד את דעתו הפנימית, ודבק בדעת מקיפה, אור המקיף שזהו בחינת מהודו ועד כוש לחד מ"ד, סמוכות זו לזו, חוט המקיף. שהוא בחינת פורים דמוקפים, מוקף חומה מימות יהושע בן-נון. והבן שי"ד, פרזים, ענינו ביטול הדעת, וט"ו, מוקפים ענינו דעת מקיפה. ויתר על כן חיבור שניהם, רצוא ושוב, רצוא ביטול הדעת, ושוב לדעת מקיפה.

ובאמת שאלת חכם חצי תשובה, לבדוק בכל דבר את גדרי הדין, בכל שיטות הפוסקים. ואח"כ לבדוק אף את מדרגתו בכל חלקי נפשו בפרטות מה התועלת ולהיפך בכל אחד מן האופנים. וכן ראוי לכל אדם לברר את כל שיטות הפוסקים בגדרי דין שכרות ביום זה. ולברר בנפשו מה מדרגת נפשו ומה התועלת אם ישתכר, ופרטי התועלת ומה הנזק ופרטיו. וזו הדרך שיבור לו האדם הלכה למעשה. זו הדרך לכו בה. ואל לו לאדם לתלות עצמו באילנות גדולים, ואין למדין מן המעשה של אנשים גדולים מחד, ושל רוב העם הנוהג ללא דקדוק מאידך (ובזה לא נאמר מ"ש בפסחים, אם אינן נביאים בני נביאים הם, כי זה קאי במקום שאין להם טעם לנטות, אולם הכא נפש הבהמית המחפשת שחוק וקלות ראש, פורקן ושחרור ושאר מרעין בישין, לומדת מן הבהמה ומאומות

השאלות והתשובות הן מהארכיון של בלבבי "שאל לבי"

בלבביפדיה מחשבה

יום ד' 20:30

רח' קדמן 4

חולון

לפרטים 050.418.0306

הרב איתמר שורץ

בלבביפדיה עבודת ה'

יום ג' 20:30 בדיוק

רח' הרב בלוי 33

ירושלים

לפרטים 052.765.1571

ישראל • 073.295.1245 • 2>4>12 • USA 718.521.5231

להצטרפות לרשימת העלון | לכל ענייני העלון bilvavi231@gmail.com

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, ירושלים • הפצת ספרי קודש רח' דוד 2, ירושלים 02.502.2567

02.623.0294 • ספרי אברמוביץ רח' קוטלר, 5 בני ברק 03.579.3829

רכישת ספרי הרב: ספרי אברמוביץ משלוח ברחבי העולם 03.578.2270 books2270@gmail.com

בלבבי משכן אבנה

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245 USA 718.521.5231

חידושים שמקרב באו בקדושת הבית היהודי

שאלה: כמטפלת גוף/נפש מגיעים אלי אנשים עם בעיות מגוונות הפוגעות בשלום הבית. הפתרונות הרפואיים הקונבנציונליים לא פותרים את הבעיות, ואולי אף גורמים לנזקים בטווח הרחוק, במיוחד לחולים הסובלים מבעיות לבביות וסכרתיים. מגוון הקשיים רחב, ופתרונות יעילים לא קיימים, או שלא ידועים לי. גם בתחום הטבעי קשה למצוא פתרונות ישימים. כאשר אין פתרונות עלולים להגיע לאיסורים שונים ומשונים. רציתי לדעת מה דעת הרב לגבי זוגות המוגדרים כחרדים, ששלום הבית שלהם מופר מאוד בגלל בעיות בינו לבניה. עד כמה ניתן להיעזר ולתת מקום לחידושים שזה מקרוב באו כדי להעשיר ולגוון, כדי לשמור על מסגרת הנישואין, ובגדרי ההלכה.

תשובה: א. יש לשמור על גדרי ההלכה מכל משמר.

ב. אף המותר ע"פ ההלכה, פעמים הינו סותר לכל רוח הקדושה והוא קרוב לנבל ברשות התורה.

ג. העולם נמצא במדרגת שער הנו"ן דקליפה, וכבר אמרו רבותינו שחלק גדול מדור זה הם גלגולי נשמות של דור המבול, דור הפלגה, וסדום. ולכך הטומאה בוקעת מכל צדדיה.

החידושים שזה מקרוב באו מקורם בשער הנו"ן של הקליפה. ולכך אין להכניס אדם לחידושים אלו לכתחילה, בשום פנים ואופן.

אולם פעמים מי שעיניו משוטטות בכל, וכבר נכנס לתוך טמטום זה, ואצלו נצרך שיקול דעת עדין מאוד, בכל מקרה לגופו. שמחד לא יבוא לידי איסורים נוספים, ומאידך לחזק אצלו את גדרי הקדושה.

מאוד קשה למצוא רב שמכיר בפרוטרוט את המצב לאשורו על כל חלקיו. ומי שמכיר כבר נמצא בסכנה שח"ו יפול אף הוא לשם, או שכבר נדבק ממנו ריח משם, או ח"ו כבר נמצא בתוכו, מי יותר ומי פחות.

מה לעשות בעבור אלמנה

שאלה: שלוי כבוד מו"ר הרב שליט"א.

א) קניתי בית ב"ה ואני דר למטה, והשכן שגרה למעלה ממני היא אשה אלמנה שהיה אשת ראש ישיבה ות"ח גדול שנפטר, שהיה ידוע

להתמדת בתורה, בצדקותו, ובמידותיו הנעלות. הגיל שלה היא בערך 75 שנה. ורוחה נשברת

מאד מכל המצב שלה. לאחר שנפטר בעלה, היא חלפה את בית שלה כדי לדור כאן אצל כל

הילדים הנשואים שלה. ופעם אמרה לי שהיא עצובה מאד כאן. הילדים שלה תמיד באים לביתה

לבקרה וליתן לה נחת עם כל הנכדים והנכדות, כיון שהם חפצים בטובתה ובבריאות נפשה,

והם רוצים מאד רק לשמחה ולחזק את רוחה, ובודאי יש לה שמחה כשהיא רואה את הילדים

והנכדים שלה. אבל, עם כל זה, האלמנה סיפרה לי פעם שאינה חפצה בכך ושהיא רוצה

להיות רק לבד ובלי ביקור של המשפחה שלה כ"כ.

פעמים כשאני יושב בביתי, אני שומעה שהיא בוכה

במרירות על מר גורלה ועל צערה שלה, והבכיות שלה שוברת את ליבי. אני חושש שהמשפחה

שלה אינה יודעת זאת, ואני חושש שהיא סובלת בסתר ושהיא לבדה בצערה. אני רוצה לסייע

לה ולחזק את רוחה אבל איני יודע

"הריני מקבל עלי מצות עשה של:

ואהבת לרעך כמוך, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי, והריני מזמן את פי להתפלל לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא." רציתי לשאול, כיצד אוכל לעורר את עצמי בנושא בתפילת שחרית, על אף השעה המוקדמת, כך שהדברים לא יהיו לחלוטין מן הנפשה ולחוץ? ופרט שהדברים מחייבים ביותר - כנפשי ומאודי (!).

ידוע לי שהרב חיבר סדרת שיעורים בנושא אהבת ישראל, אך היות ואני עובד בתחומים אחרים ב"ה, איני פנוי לעבודה משמעותית בתחום זה כרגע.

האם ישנה דרך בה אוכל ולו במשהו לממש את הקבלה אותה אני מקבל מדי בוקר?

תודה ותזכו למצוות.

תשובה: ניתן לעשות מעשה קטן של הטבה מעומק הלב בכל בוקר קודם התפלה, אם אפשר במעשה ובממון.

ומתוך הטבה זו לומר נוסח זה של הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך.

אהבת השם

שאלה: בבלבבי חלק א, מספר קסה - קסז, הרב אמר שהעבודה לתבונן מי נתן לי את הבת זוג, דירה, בנים וכו ולמה, בגלל הוא אוהב אותי. האמת היא השם גם נתן להמן והיטלר בת זוג, דירה, בנים....

תשובה: נכון, אולם מקרא מלא מעיד את יעקב אהבתי ואת עשו שנאתי.

ולכך לבני ישראל זה ניתן מתוך אהבת אב לבנו. ולרשעים ניתן הדבר לניסיון או לשלם שכרם בעוה"ז על מנת להאבידם מן העוה"ב, כמ"ש ומשלם של שונאיו על פניו להאבידו.

אהבת ישראל לרעייתו

שאלה: אם אפשר להרב לכתוב לי בקיצור כמה עצות איך האדם יכול לגלות יותר אהבת ישראל פשוטה לרעייתו (זוגתו). יישר כחך

תשובה: א. לרשום את כל מעלותיה לפי הבנתו.

כיצד. האם הרב יכול לתת לי עצה מה אני יכול לעשות בעבורה?

תשובה: א. ראשית יש לידע שהאדם מורכב מסתירות רבות בתוכו. ולכך יתכן שאינה רוצה כ"כ שיבואו לבקרה. אולם יתכן מאוד שהיא רוצה כך ורוצה גם להיפך, ויכולות להיות לכך סיבות רבות מאוד.

מחד יש לחפש אישיות יקרה שיכול ליצור קשה עמה, קשר אישי עמוק וכנה ולפ"ז להבין את רוחה ולפעול בהתאם. ומאידך יש ליידע את בני המשפחה, את המבין שבהם, במצב באופן עדין וחכם.

שאלה: ב) ובקשור להנ"ל, מכל הנ"ל נעשה רפיון

באמונה שלי בטובת הקב"ה. כיצד אני יכול לחזק את האמונה שלי שהכל דעביד רחמנא

לטב עביד? יודע אני שהקב"ה הוא דיין אלמנות ואבי יתומים, אבל ליבי לא מרגיש

זאת בכלל, כיון שאני רואה ומרגיש ושומע, שהאלמנה הזו היא כ"כ בצער ושאין לה נחמה....

תשובה: ב. יש באדם שני כוחות שורשים, השכלה - הבנה, אמונה - תמימות.

הרפיון נובע מכך שהנך רוצה להשכיל ולהבין ועי"ז לראות את השגחת ה' לטובה בפועל.

אולם באופן זה יש ראשית לחפש את הנקודות הטובות שהקב"ה מייטיב עמה, והם יוכרו מכח השכלה והבנה. אולם מאידך יש להעמיק ולחדד את כח האמונה והתמימות.

ובודאי הקב"ה בהשגחתו הפרטית שלח אליך את אלמנה זו עם כל מצב ע"מ לעוררך שאמונתך בתמימות חסרה ועליך לעמול ולקנותה. והיינו לקנות אמונה שהקב"ה משגיח על הכל בפרטי פרטות, ולטובה, הן חלקו טוב נגלה, וחלקו טוב נסתר, כי לא מחשבותי מחשבותיכם וגוי, מתוך התבוננות והפנמה והשבה אל הלב שאין לאדם כלל כח להשיג את שלמות פעולותיו של הקב"ה ורוב טובותיו.

ואהבת לרעך כמוך

שאלה: אנו נוהגים, קודם תפילת שחרית, לומר נוסח

יכול לנתק עצמי לגמרי מדאגות על הידידים שלי בפרט אם יש לי קשר עמוק עמהם ואני מרגיש שהוא ואני אחד. מה הדרך הראויה בזה - האם אני נוהג למעלה ממדרגתי כיון שההנהגה זה הוא רק לצדיקים, או שעבודה זו קרוב יותר לשורש נשמתי שהוא יסוד המים - אהבה ועל כן יש לי מקום גדול בעבודה כזו, על אף הקשיים שיש על נפשי מזה?)

שאלה: ג) אם אני מוסר נפש (עכ"פ באופן שאני מאמץ קצת יותר מכוחי) להלוך לשמחות של חבירו, כגון לקום מוקדם בבוקר כדי להלוך לבריתו של בנו וגם שאני יהיה שם לתפלת שחרית כדי לשמחו שאני משתתף בכל שמחתו, ואע"פ שזה קשה קצה עלי מ"מ אני מאמץ עצמי מחמת שאני אוהבו ואני רוצה לכבדו, האם זה נקרא מסירות נפש להזולת שמביא למדרגה העליונה של אהבת ישראל? (ועל אף שהרב מבאר שמדרגת מסירות נפש באהבת ישראל שייך רק ע"י אהבת ה' שהוא השורש לכח הזו של מסירות נפש להזולת, מ"מ לכאורה גם שייך ענף בלי השורש, וא"כ לכאורה שייך מסירות נפש להזולת אף אם לו את השורש באתגליא של אהבת ה', ואין הכי נמי שמסירות נפש לאהבת ישראל אינו בשלימות אם אין לו מספיק אהבת ה' אבל לכאורה שייך שיהא לו ניצוץ גדול של מסירות נפש להזולת גם בלא אהבת ה', רק שהווי ענף בלי שורש. ואם ההנחה שלי נכון, אז חלה השאלה הנ"ל).

שאלה: ד) הרב מבאר שמדרגה העליונה של אהבת ישראל הוא "חן", קשר שהוא למעלה מטעם ודעת. אם אני חש קשר עם אדם מסוים כמעט מהרגע שאני נפגש עמו, והריעות הזו הולכת ונתעמק יותר ויותר ככל השנים הולכות והקשר אינו מתפרק (רק חיצונית הקשר מתפרק, אבל פנימית הקשר עדיין קיימת וגם נתעמק עם השנים, כמו יין ישן), האם זה תוצאה מחן טבעית הנובע מנפש הבהמית, שלפעמים אחר מוצא חן בעיניו ואפי' לזמן רב או אפי' לכל החיים הזולת יש לו חן בעיניו? או שחן לעולם הוי קשר רוחני מאד שהוא למעלה מטעם ודעת?

שאלה: ה) אם אני אוהב הזולת מחמת שאני רוצה קשר עמו, האם זה נקרא אהבת ישראל או שזהו מדת התקשרות בנפש שהוא ענין אחר? והאם דבר זה תלוי ברצון לקבל קשר מהזולת או רצון להשפיע קשר על

ב. לברר מה הנקודה הטובה והחזקה ביותר בה, ולהתמקד בה.

ג. לברר איזו נקודה הכי קרובה ללב, ולהתמקד בה.

אהבת ישראל פשוטה גבוה מכך הרבה.

האם שייך יהודי שהוא אדם רע

שאלה: ב"דע את עצמך" מבאר הרב שכל יהודי הוא טוב וכל הרע הוא רק לבוש עליו. אמנם לכאורה מצינו מושג ששייך יהודי שהוא אדם רע ח"ו ע"י מדות רעות שמתדבקים מאד בנפשו, או אם הוא מוסר על יהודים דאז הוא "נמסר" להסטרא אחרא רח"ל, וא"כ לכאורה שייך שיהודי הופך להיות "אדם רע"? וכן שמעתי שיש לשון ברבינו יונה בשערי תשובה שהבעלי לשון הרע ורכילות הם אנשים רעים. וא"כ אם כל הרע הוא רק לבוש על נשמת יהודי אז האיך שייך שהופך להיות "אדם רע" בעצם?

תשובה: יעויין בתניא בתחילתו שביאר את מהות עצמות נשמת ישראל, וח"ו מה קורה עמה בשעה שח"ו נדבק בה רע. אולם היא עצמה לעולם טוב.

01 שאלות בעניני אהבת ישראל והתקשרות

שאלה: א) אם אדם חי את ההרגשים של הזולת, ואכפית לו מאד על שיש צער לחבירו או אפי' אם יש לו ספק אם יש צער לחבירו הוא לא יכול לרכז כראוי ואינו יכול לישן כראוי מחמת שהוא חושב על חבירו ודואג לו, האם זה נקרא המדרגה העליונה של אהבת ישראל שהוא אוהב את זולתו יותר ממנו?

שאלה: ב) אם אחד דואג לחבירו כמו אב או אם שדואג לבניו או א' שדואג לאחיו הקרוב איליו ביותר, האם זה דבר אינו בריאה ומדרגה זו שייך רק לגדולים וצדיקים ומשגיחים וראשי ישיבה שהיו דואגים לצרכי תלמידיהם כמו אמא הדואג על בנה? (כדי להבהיר את השאלה אני אפרט יותר. יש לי תכונה לדאוג מאד הרבה על ידידים מסויימים שיש לי אם יש לי אפי' ספק שמא משהו לא בסדר אצלם, וזה גורם לי שאיני מרכז כראוי ואני בעצבות ובדאגה על מצב החבר, אם יש לו קושי בגשמיות או ברוחניות, ודבר זה גורם חוסר איזון אצלי, ואע"פ שיש לי עולם גדול של "לבד" בתוך עצמי אני לא

הזולת, דברצון לקבלה מהזולת אז הוא באמת חושב לתועלת עצמו משא"כ אם רצונו להתקשר להזולת מחמת שהוא רוצה לתת אהבת לזולתו, אז זה אהבת ישראל אמיתית כיון שהוא באמת אוהב זולתו ואינו רוצה לקבל ממנו? ומהו באופן שהוא רוצה גם וגם, הוא רוצה בעיקר לתת אהבה וכבוד לחבירו ולמלאות כל צרכיו והוא גם מתפלל עליו ודואג עליו ומוסר נפש להלוך לכל שמחת חבירו?

תשובה: א. מצד שורש אור הנשמה, כן. מצד ההלבשה של הנפש הבהמית פעמים זה נובע מרגישות יתר, וחוסר איזון של שכל והרגשה.

תשובה: ב. החיבור לאהבת ישראל צריך שיהא ברצוא ושוב. ויש למצוא את המקום הפנימי יותר והשקט יותר, עצם הנפש הבלתי מתפעלת. וזה היה דרכם של רוב גדולי ישראל. כמו שהעיד החזו"א על עצמו, שלולי שהיה לו חיבור למקום זה לא היה יכול להתרכז בתלמודו, מרוב אהבתו ורחמיו על אחיו בני ישראל.

תשובה: ג. מסירות פורתא ומאיר "ניצוץ" מאהבת ישראל.

תשובה: ד. בשורש הנעלם מאוד זהו אהבת ישראל. אולם כיוון שזה מתגלה לפרט, לפלוני מסוים ולא לכלל כולו, בהכרח שאור אהבת ישראל נעלם. וזהו חן של חיבור פרטי, או בנפש הרוחנית, או בנפש הבהמית.

תשובה: ה. רצון לקבל אינו אהבת ישראל בגילוי. רצון לתת, אהבה פרטית, כנ"ל, ניצוץ מאהבת ישראל.

תשובה: ו. חסד - פעולה של נתינה. אהבה - קשר נפשי יסוד, קשר בפועל, כחיבוק, שפנימיותו אהבה. כן חסד, נתינה בפועל. יסוד, התקשרות בפועל. והמניע הפנימי, אהבה.

תשובה: ז. כן. אינו מזוכך, ורוצה לקבל, וכן נקשר לאדם פרטי. וכן הקשר לכלל לא מאוזן עם השכל, ונעלם העצם.

תשובה: ח. כן. חיבור לצדיק חיבור של ענף לשורש. חיבור לחבירו, חיבור בין ב' ענפים.

תשובה: ט. חלקו דמיון, וחלקו ניצוץ, כנ"ל. אהבת ישראל גמורה כוללת את כולם.

תשובה: י. חלקו דמיון, אולם לא רק, אלא סוף & ניצוץ כנ"ל. האם חבריך גם חש כך כלפיך? אם כן, חלק הדמיון קטן הוא.

מה החילוק בין חסד-אהבה למדת יסוד-התקשרות (ובפרט לפי מה שהרב מבאר בדע את הרגשותיך שמדת התקשרות הוא קשר הנפש עם הזולת)? וכיון שיסוד הוא באותו קו חסד, האם יש קשר בין חסד-אהבה למדת יסוד-התקשרות?

שאלה: ו) מה החילוק בין חסד-אהבה למדת יסוד-התקשרות (ובפרט לפי מה שהרב מבאר בדע את הרגשותיך שמדת התקשרות הוא קשר הנפש עם הזולת)? וכיון שיסוד הוא באותו קו חסד, האם יש קשר בין חסד-אהבה למדת יסוד-התקשרות?

שאלה: ז) אם אדם פגום במדת היסוד, האם זה מקלקל את אהבתו הזולת, כיון שהתקשרות הוא מדת היסוד (ובפרט אם יש קשר בין ספירת חסד-אהבה לספירת יסוד-התקשרות)?

שאלה: ח) כמו שאדם יכול לקשור נפשו עם נשמת הצדיק ע"י התבוננות וריכוז על הצדיק, האם כמו כן האדם יכול לקשור נפשו עם חבירו באופן שהוא מתבונן שהוא וחבירו באמת "אחד"?

שאלה: ט) אם אני חש כלפי ידיד או שני ידידים שאני והוא ממש "אחד", מחמת שאני מרגיש שכל נפשי ורוחי ונשמתי דבוק בנשמתו ובשורש נשמתו, עד כדי כך שאני מוכן למסור נפשי עליו, האם זה המדרגה העליונה של אהבת ישראל שהוא "אחד" עם הזולת, או שזה רק ניצוץ, או שזה רק דמיון? או שמדרגה זו של "אחד" שייך רק אם הוא מרגיש שהוא "אחד" עם כל ישראל ולא רק כלפי איזה ידיד או ידידים שיש לו?

שאלה: י) לפעמים כשאני ער משינה עריבה, כמו בצהרים של שבת לאחר הסעודה, יש לי חוויה של נעימות מאד מיד כשאני ער משינתי, והרגשה הנעימה הזו בא מהרגשה שאני וידיד מסוים הם "אחד" ממש, ושהלב שלי הוא באמת הלב שלו, כיון שליבי מקושר עם לבבו, ואני מרגיש רגש פיזית בלב שלי שהיא מאד נעימה, ומורגש אצלי כאילו שהלב שלי רוצה לפרוח חוצה מעלי ולעלות למעלה, ע"י הרגשת ה"אחד" הזו, וברגעים מסויימים אני חש יציאה מאני ושאיני לי אגו, אלא שכל "אני" מקושר עם חבירי ושיש לנו לב אחד.

בלבבי משכן אבנה

שיעורי "בלבבי" מופיעים ב"קול הלשון" בארץ 073.295.1245 USA 718.521.5231

מה תכלית החיים

שאלה:

לכבוד מורנו הרב שליט"א, שאלה זו מהשואל בענין שמירת העיניים שקיבל חיזוק גדול בפועל מתשובות הרב, ב"ה. הנה נמצא בזה"ק (רע"א מהימנא פרשת שלח דף קעה עמוד א): "לא תתורו ולא תעבדו בישינ ועל דא סלקא גוון תכלא דא תכלת דמיא לכסא הכבוד מה כסא הכבוד עביד לבר נש למהך לארחא דמישר לדכאה ליה אוף האי תכלת עביד לב"נ למהך בארח מישר ודאי דכלא אית לדחלא מהאי אתר למיהך במישר". ונראה מזה שהמכוון הוא לגוון התכלת בפרטות, ולא למצוות ציצית הכללית. וא"כ עלה במחשבה ע"פ הזוהר הנ"ל, שאולי נכון וראוי למי שיש לו קושי במצוה זו של "ולא תתורו" שיקיים מצוות ציצית בפתיל תכלת, כמו שנתחדש היום שלדעת רבים וטובים מפוסקי זמנינו התכלת המשווק כיום מהפורפורה הוא התכלת האמיתי, והשאלה היא האם יש מקום לעשות מעשה למי שרוצה להוסיף שמירה לעיניו, ולהתקדש בע"ה, שיקיים מצוה זו כמאמרה? ואולי זהו גם המכוון במעשה הידוע במנחות באותו תלמיד שטפחו לו ציציותיו על פניו, שהיה זה התכלת שבה דייקא? יורינו נא כת"ר אם דרך ישרה היא זו, צדיקים ילכו בה, להנצל מפרצות הדור, ושכמ"ה.

תשובה:

ציצית מלשון מציץ מן החרכים, כמ"ש רבותינו. והוא הצצה דקדושה, וכנגד מצוה זו, פגם הסתכלות או הצצה במקום שאינו טהור וקדוש. וק"ו אור התכלת, מלשון תכלית, שמזכיר תכלית וע"י דבק במדרגת איזהו חכם הרואה את הנולד, היפך הסתכלות דקלקול שגורם לקרי, היפך רואה את הנולד.

תכלת מלשון תכלית

בעלון בלבבי משכן אבנה מס' 120 שיצא בפרשת וארא תש"פ, מובא תשובה של הרב בענין התכלת בזה הלשון: "תכלת מלשון תכלית. ולכך באחרית הימים, זמן התכלית, מתחיל להתנוצץ ולהאיר אור התכלית באור רב וחזק יותר ויותר, ולכך מתעורר גילוי התכלת. אולם מכיוון שעדיין אור התכלית אינו מאיר בשלימות, לכך יש ספיקות מהו התכלת הגמור, ולכך בנושא זה אין סברת הדבר שאין להוסיף על הקדמונים, כי דייקא זהו האור שמתחדש באחרית, בתכלית."

והנני בזה בשאלה הפשוטה, אמנם יש ספיקות מהו התכלת הגמור, אך לכאוי לכל הפחות לגבי בתכלית המכונה 'פורפורה' יש צד שזה תכלת ומדוע לא נתחייב ללבושו מדין ספק דאורייתא לחומרא, אשמח מאד לקבל בהירות בדבר.

ועוד שלה - איך צריך להתייחס לאלו הלוכשים תכלת, האם כיוון שזה ענין ציבורי שנוגע לכלל ישראל כולו הרי זה שאלות הצריכות הכרעה כללית כעין הדברים שצריכים בי"ד הגדול ואין כאן מקום ליחיד להכריע לעצמו ולהתחיל לקיים מצווה שהכלל לא נוהג אותה, ונוגע ח"ו ב"פורש מדרכי ציבור".

כמו כן, האם יש מקום לכל הפחות לחוש לקיום המצווה בלבישה אחת בחיים או מזמן לזמן מכח הספק.

בתודה מראש על האפשרות לקבל בהירות בכללות, ובפרט בנושא זה שכמדומה שרבים נבוכים בו לידע איך היחס הראוי אליו,

תשובה:

ידועים דברי הר"ן לגבי סוכה, שדין ספק דאורייתא לחומרא נאמר, או בפרישות מאיסור, או במצוה שאם אעשה הפעולה בודאי אקיים המצוה, אולם אם אף אחר הפעולה נשאר הספק, לא נאמר בזאת ספק דאורייתא לחומרא!

בתורה ומצוות כדוד אביו אז שאלתי מה שונה הלימוד ועשיית המצוות שלו מכל שאר הצדיקים כי משמע מדברי הרמבם שדוד עשה זאת בצורה שונה. תודה רבה על זמנך היקר

תשובה:

א. מעשה לעילוי נשמת כל ישראל מאיר בנפשם אור. שיעור האור הוא כפי שיעור מדרגתו בכלל של העושה, ומדרגת מעשה זה בפרט. וכן ככל שקרוב יותר בנשמתו בשורשו לעושה כן שפע האור. ואם אורו של העושה רב, ונפש הקרובה אליו נמצא בכף הקלע וכדו', יכול להוציאו משם. ובפרט אם עושה כן לזכותו הפרטית.

ב. אמרו חז"ל (מו"ק, טו, ע"ב) עדינו העצני, כשהיה (דוד) יושב ועוסק בתורה היה מעדן עצמו כתולעת, ובשעה שיוצא למלחמה היה מקשה עצמו כעץ וכו'. ופרש"י מעדן עצמו, כופף עצמו ידיו ורגליו ביחד ויושב לארץ. וזהו פנים אחד לדבר.

ועוד אמרו (ברכות, ג, ע"ב) אמר רבי אחא, הכי קאמר (דוד), מעולם לא עבר עלי חצות לילה בשינה. רב זירא אמר עד חצות לילה היה מתנמנם כסוס, מכאן ואילך היה מתגבר כארי. רב אשי אמר, עד חצות לילה היה עוסק בדברי תורה, מכאן ואילך בשירות ותשבחות (ועיין סנהדרין, טו, ע"א). ועיין עירובין (נג, ע"). דוד דגלי מסכתא. ועיין מד"ר (במדבר, טו, טז), ואיכ"ר (ב, כב).

בענין לויתן דלעת"ל והמסתנף

אמרו חז"ל שלעתיד לבוא יש סעודת לויתן, יין המשומר, ושור הבר.

שאלה:

א) האם דברים אלו שייך רק לצדיקים לעת"ל או בערך סוים גם לפשוטי העם לעת"ל?

תשובה:

א. לעתיד לבוא יתגלה מדרגת ועמך כולם צדיקים. והיינו שרק חלקי הצדיק שבכל

נפש יתקיימו לעת"ל. סוד לויתן ושור הבר

שאלה:

ב) ראיתי את דברי הגר"א בספר אבן שלימה שדברים

אין בימינו ב"ד הגדול, ולכך כל רב פוסק כדעתו. יש מקום לחוש לקיום המצוה בלבישה פעם אחת בחיים.

תכלית ותפקיד

שאלה:

שלום הרב

התכלית של החיים זה אמונה מוחשית, קרבת אלוקים לי טוב.

איך זה עוזר השם?

אני צריך להיות עבד השם. זה טוב שאני הולך עם השם לנגדי תמיד, אבל זה עדיין האיני במרכז ולא השם.

בדרך זה, מה יותר חשוב, לעשות קירוב רחוקים שזה עוזר השם אף שאין לי הקרבה מוחשית, או להרגיש בעצמי את הקרבה עבל לא עושה דבר בפועל בעולם לגלות את כבוד הבורא (בטח שצריך לעשות שניהם) גם קשור לזה, אני מלמד שהתכלית זה יראה/אהבה (דברים 21.01) והתפקיד זה איך אני מגלה את כבוד השם בעולם

האם זה נכון להגיד ככה

תשובה:

לאט לאט יש להקטין את האני, "ביטול האני", כמ"ש הרמח"ל בפרק החסידות.

להרגיש את השם, ומעשר מן הזמן והכוחות לזיכוי הרבים.

התכלית לגלות את השם בשלימות!

בענין דוד המלך ובענין לעילוי נשמת

שאלה:

שלום כבודו. השאלה הראשונה היא אם יהודי אומר לפני תורה או מצווה כלשהי לעילוי נשמת כל מתיי ישראל. האם זה משפיע על כל יהודי ולא משנה אם הוא מגולגל או בכף הקלע או גיהנום ואם כן האם זה באופן של קורת רוח או שאפשר ממש להוציא מהמקומות האלה יהודים לגן עדן?

והשנייה היא רשום ברמבם שמישיח בן דוד צריך לעסוק

עיצומה של מלחמת גוג ומגוג

שאלה:

אתמול הרב דיבר [בשיעור דרשות_130_קורונה.תשפ] שהעולם הגיע למצב של "זה לעומת זה", הסקתי מכך שאנחנו במלחמת גוג ומגוג.

תשובה:

בעיצומה.

שאלה:

מה יהיה, איך להתמודד עם כל הטומאה?

תשובה:

יש שני חלקים. יש חלק אחד שתלוי בבחירתו של הקב"ה, איך הוא יגאל את ישראל. אם הוא יגאל אותם במידת הדין, אזי "מי יצדק לפניך כל חי", וח"ו כדברי החסד לאברהם הידועים - ישארו שבעת אלפים אנשים. ויש את האופן השני, שהקב"ה יגאל באופן של "זקן מלא רחמים", ואזי הקב"ה יעורר את הנפשות מבפנים להכיר אותו, ועל ידי כן שבים מיד בתשובה, ונגאלים.

ומה יהיה - אין אתנו יודע עד מה. עבודת כל יחיד ויחיד היא, מכח ההארה של הנפש, כיוון שהאור של שער הני דקדושה מאיר, כל אדם שמעט מפנה בבחינת "ואנכי פניתי את הבית", הוא יכול לחוש את האור הפנימי בהתגלות.

כלפי מה ששאלתם איך לילך כנגד כל העולם כולו, "אברהם העברי", כל העולם כולו מעבר אחד והוא מהעבר השני, זה אברהם העברי - "מי האיר ממזרח צדק". אבל ישנו הבדל יסודי בין מה שהיה עם אברהם למה שיש היום. בפשטות, אברהם השריש זאת, ואנחנו בני בניו, ולכן הכח מושרש בתוכנו. אבל ההבדל הנוסף השורשי ביותר הוא, שאברהם פעל באופן שהיה הסתר, והציץ עליו בעל הבירה לאחר יגיעתו. אנחנו נמצאים במקום שהאור כבר זורח, אלא שמכנגדו יש נקודה המסתירה, אבל מי שמסלק ולו במעט את נקודת ההסתרה - האור מיד זורח עליו. לכן אין כל כך קושי מול כל העולם כולו, כי כנגד כך - "זה לעומת זה עשה אלוקים", האור העצמי הפנימי המתגלה הוא בתוקף רב.

אלו קאי על גילוי סודות התורה דלעת"ל. האם יש עוד מראה מקומות בספה"ק שמבארים ענינים אלו? ואם אפשר להרב ליתן קצת ביאור בדברים אלו.

תשובה:

ב. עיין משך חכמה (שמות, כ, יח). ועיין דברי סופרים לרי צדוק (אות כט) וז"ל, שור הבר ולויתן הם תרין יצרין, דכר ונוק'. ועיין בדבריו בפרי צדיק (וארא, אות יא). ועיין ליקוטי תורה לבעל התניא (שמיני), שלויתן סוד עלמא דאתכסיא, ושור הבא עלמא דאתגליא, עיי"ש.

ואמרו (ויק"ר, יג, ג) שהקב"ה ישחוט שור הבר בסנפיריו של לויתן, ויתמהו הצדיקים, הא תנן (חולין, טו, ע"ב) אין שוחטין במגירה, והקב"ה ישיב להם תורה חדשה מאתי תצא. ובעומק זהו גופא סודות התורה שיתגלה שהוא התורה החדשה, והוא עצם הסעודה, בחינת לכו אכלו בלחמי. והיינו שמגירה הוא מלא פגימות. ולעת"ל שיתוקן שורש הפגימות שהוא פגימת הלבנה, ישחטו אף במגירה.

ועוד נקראת מגירה שחותכת דרך גרירה (עיין ר"ש, כלים, יג, ד). ולעת"ל יתגלה גרירה דקדושה, משכני אחרך נרוצה. ועיין ספר יין המשומר. וסוד יין המשומר רחב מאוד. ומעט נציין. עיין תיקונים (סז, ע"א). והם ע' אנפין של תורה כמ"ש הגר"א (שם, תיקון כב). והוא עץ החיים, כמ"ש הגר"א (שם בתיקון י"א מתיקונים אחרונים). שהם סודות של עתיק יומין, סוד הדין הקדוש.

שאלה:

ג. האם שייך בזה"ז לטעום קצת מדברים אלו באופן מסויים?

תשובה:

ג. כן. כל מה שקיים בעולם קיים בנפש. ומה שקיים בעולם לעת"ל אפשר להשיגו בחינת מעין עוה"ב.

שאלה:

ד. אמרו חז"ל שלעת"ל יושבים בסוכה של עורו של לויתן. האם זה קאי רק על סוכות לעת"ל או על כל השנה? תודה רבה

תשובה:

ד. כאן בעוה"ז הוא מעין עוה"ב.

שאלה:

זו הזדמנות להתעורר?

תשובה:

זו הזדמנות לבקוע לגעת בחיי הנצח, וזו עומק הבחירה איפה האדם בוחר להיות לנצח נצחים.

שאלה:

מה לעשות למעשה - להתבודד?

תשובה:

להתבודד בפועל זהו החלק התחתון, "להתבודד" כלומר להתנתק נפשית ומעשית מכל תנועת העולם שכולו נעוץ בשער הני דני.

הסתכלות על המצב הנוכחי - מצד הקב"ה או מצד הסט"א

שאלה:

האם מה שקורה היום זה מצד ה', או שאפשר לומר שזה מצד הסיטרא אחרא. ה' ניתק את בתי הכנסיות והמדרשות, אז איך רואים זאת, מצד ה', וא"כ מה ה' רוצה מאתנו.

תשובה:

כל דבר בעומק זו השגחת הקב"ה, גם הסט"א אין לו שליטה עצמית, אלא הכל בהשגחת הקב"ה. מה שמתגלה למעשה, יש דבר שמתגלה להדיא בגילוי של השי"ת, ויש דבר שמתגלה באופן של הלבשה רח"ל של הסט"א. מה שמתגלה מצד ההתגלות החיצונית, כמעט הכל בכל מכל כל מולבש בהנהגת הסט"א.

אבל מצד האור הפנימי הבוקע, מי שבוקע ומסיר מעצמו את ה"ערב רב", אזי הוא בוקע לאור הפנימי, ושם כולו נמצא בידי ה' יתברך שמו.

מהי עבודתנו היום

שאלה:

מה העבודה שלנו [היום עכשיו]?

תשובה:

עוד פעם, לבטל כל חיבור נפשי, ועד כמה שניתן מעשי, מכל תהלוכות העולם, ולהתחבר אליו ית"ש ותורתו, ותו לא. בעומק, להתחבר לנשמות ישראל, ובפועל להתחבר רק לאנשים ככל שיותר קרובים לקדושה.

המבט על הניתוק מתהלוכות העולם

שאלה:

מה המבט על הניתוק החברתי?

תשובה:

אם כל התהליך שהקב"ה עשה שכל אחד חייב להתרחק מהשני מצד סכנה בריאותית, שזה מורה "משרד הבריאות", כלומר שהבריאות הפנימית היא להיות מנותק נפשית מכל תהלוכות העולם. מה יותר ברור מזה - הרי הדבר עומד נגד העיניים, הם זועקים את האמת רק ב"איצטלא" של שקר, אבל הכל ברור.

אם פעם היו מדברים עם מישהו להתנתק מכל התופעות שקיימים בעולם - "מזה קשה לי, מזה אני לא יכול, כולם נוסעים, וקשה לי להתנתק".

היום מה עשה הקב"ה, ניתק את כולם, וכל אחד סוגרים אותו בבית. ואז, או שהוא מחובר לני של הני של שערי הטומאה, יושב עם כל המכשירים, שזה הדבר היחיד שנשאר לאדם, ומשם הוא מתחבר לכל העולם כולו, והוא מכניס את עצמו למעמקי הני שבני.

או שהוא לוקח את ההגדרה כפשוטו, להתנתק מהכל, יש רק בורא עולם, "עם לבדד ישכון", "ויוותר יעקב לבדו", "אין עוד מלבדו", זה ה"לבדו" האמיתי, זהו כל המהלך. כנסת ישראל כולה לבדה, הוא עצמו גם כן נמצא לבדו, מקושר ישר לקב"ה, זה החיים האמיתיים, פשוט וברור.

כל השאלות ותשובות מארכיון שאל לבי